

THE DAWN.

Vol. V.

SEPTEMBER 1927.

No. 1.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Baháí Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha'u'llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Baháí Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

Prayers revealed by Bahaullah.

Thou art the All-Remembering, the All-Praised !

This, Thy servant, O Lord my God, my Master, and my Desire ! seeketh slumber within the precincts of Thy Mercy and fain would repose neath the canopy of Thy Grace, trusting in Thy care and in Thy Protection. By Thine eye that sleepeth not O Lord ! I beseech Thee, to shield my sight from all but Thee and make it clear to behold Thy wonders and gaze upon the Day-Spring of Thy Revelation. Thou art, in truth, He, in the Face of whose tokens of Omnipotence, the quintessence of might doth wane ; there is none other God but Thee, the All-Mighty, the All-Conquering, the Unconditioned.

O Lord, my Adored One and my Desire !

Lowly and suppliant, I implore Thee to shield me from the evil of the ungodly and to withhold me not from the shade of the Celestial Lot-Tree nor from the voice of Thy pen of glory. I testify that the day is Thy Day and the cause is Thy Cause. I beg to Thee, by Thy straight Path and Thy Wondrous Message, graciously to aid me to glorify Thy Cause amidst Thy servants.

Powerful Thou art to do as Thou willest: there is none other God but Thee, the Protector, the Self-Subsisting.

THE SPIRIT OF THE AGE.

What is remarkable in the present age is the growth of a new spiritual conception, a new civilisation a new science, and a new faith. The world has now realised the need of international co-operation founded upon the service of humanity. Modern inventions have brought the distant parts of the earth closer; and the people of the world who in former ages and cycles lived separately, are now by necessity forced to associate with each other. The Spirit of this age therefore has a tendency towards the establishment of an international system of co-operation which will change the world into one family and one home, which will unite and bring together the scattered fragments of humanity into one harmonious whole; and which will necessarily raise the question of having a universal language, and a universal religion. The present age is described by Abdul Baha very glowingly thus:—

"Praise be to God that the radiant century hath come. Praise be to God the spring time of Eternity hath pitched its tent. Praise be to God, this is the age of the discovery of the realities of things. Verily I say unto you, this age is the age of science. This age is the age of the appearance of the truth. This age is the age of the extension of the sphere of thought. This age is the greatest divine age. This age is the age of everlasting life. This age is the age of the breaths of the Holy Spirit. This age is the age of the flowering of all the hidden virtues of the world of humanity".

Distinguished individuals must also arise giving to the world the thoughts and ideals in consonance with the Spirit of the age. Abdul Baha in one of his tablets states "Know thou that the distinguished individuals of every age is according to the virtues of that age. The distinguished personage who was in the former cycle, his power and virtues, were according to the former age, but in this brilliant age and divine circle, the noble personage, the radiant star, the distinguished one, will manifest virtues which will eventually amaze the peoples, for He is in spiritual virtues and divine perfections loftier than all the individuals; nay, rather, He is the source of divine benediction and the center of the Radiant Circle, He is certainly comprehensive. There is no doubt that He will reveal

himself to such a degree as to bring all under His overshadowing care".

The most distinguished individual and the greatest Spiritual teacher that the world has produced in this age is Baha'ullah. He taught to the world ideas and principles promoting international co-operation, he laid the foundation of material and divine civilization; in accordance with the requirements of this age, he gave to the world the practical solutions of the various complicated problems of this age; and he suggested the advancement of the world on the basis of international union and universal love and not upon a Utopian dream. The first principle he taught was "Let not man glory in that he loves his country, let him rather glory in this that he loves his kind". He declared, "Oh ye people of the world! The virtue of this Most Great Manifestation is that We have removed from the Book whatever was the cause of difference, corruption and discord, and recorded therein that which leads to unity, harmony and agreement. God manifested Himself to teach the people the truth, sincerity, religion, faith, submission, reconciliation, compassion, courtesy, piety, and to teach them how to adorn themselves with the garments of good qualities and holy deeds.

"Be a lamp in darkness, a comforter in troubles, a sea to the thirsty, a refuge to the afflicted. In actions and deeds be virtuous and pious. To the stranger be a home; to the sick a remedy; to him who asks you help a stronghold; to the blind be sight, to him who goes astray a pathway; to the face of truth, beauty; to the temple of faithfulness an embroidered garment; to the house of characters and manners a throne; to the body of the world a spirit; to the hosts of justice a banner; to the horizon of good a light; to the fertile and rich ground, dew; to the sea of science an ark; to the heaven of generosity a star; to the head of wisdom a diadem; to the forehead of time a white light; and to the tree of humility, fruitfulness."

"Consort with all religions with amity and concord that they may inhale from you the sweet fragrance of God. Beware lest amidst men the flame of foolish ignorance overpower you. All things proceed from God and unto Him they return. He is the source of all things and in Him all things are ended." He laid down the following rules for the development of nations and the administration of peoples:—

"First: The ministers of the House of Justice must promote the Most Great Peace, in order that the world may be freed from onerous expenditure. This matter is obligatory and indispensable; for warfare and conflict are the

foundation of trouble and distress."

"Second: Languages must be reduced to one, and that one language must be taught in all the schools of the world."

"Through the radiance of Union have the regions of the world at all times been illumined and the greatest of all means thereunto is the understanding of one another's writing and speech. Ere this, in our Epistles, have We commanded the Trustees of the House of Justice, either to choose one of the existing tongues, or to originate a new one, and in like manner to adopt a common script, teaching these to the children in all the schools of the world, and the world may become even as one land and one home".

"Third: All must adhere to the means which are conducive to love and unity.

"Fourth: Men and women must place a part of what they earn by trade, agriculture, or other business, in charge of a trustworthy person, to be spent in the education and instruction of the children. That deposit must be invested in the education of children under the advice of the trustees of the House of Justice."

"Fifth: Complete regard should be had to the matter of agriculture."

(From the Tables of Tarazat Ishraqat and the Tablet of the world.)

In 1865 he wrote to Queen Victoria:—

"O concourse of rulers! Compose your differences, then will ye no more need a multitude of warriors, nor the equipments thereof, but merely such as to protect therewith your realms and your peoples.....Be united, O concourse of sovereigns, for thereby the winds of dissension amongst you will be stilled and the peoples around you find rest.....Should one of you arise against another arise ye, one and all, against him, for this is naught but manifest justice."

Bahaullah also advocated the establishment of an international court of arbitration. In the Book of Aqdas he commanded people to establish universal peace and summoned all the nations to establish a supreme tribunal composed of members elected from each country and government. All disputes of international character shall be submitted to this Court, its work being to settle by arbitration everything which otherwise would be a cause of war. The mission of this tribunal would be to prevent war. 'Abdu'l Baha referring to this Supreme International Tribunal advocated by Bahaullah and the League of Nations

that has lately been brought into existence, observed "Although the League of Nations has been brought into existence, yet it is incapable of establishing Universal Peace. But the Supreme Tribunal which His Holiness Bahaullah has described will fulfil this sacred task with the utmost might and power. And his plan is this: that the national assemblies of each country and nation—that is to say, parliaments—should elect two or three persons who are the choicest men of that nation, and are well informed concerning international laws and the relations between governments and aware of the essential needs of the world of humanity in this day. The number of these representatives should be in proportion to the number of inhabitants of that country. The election of these souls who are chosen by the national assembly—that is the parliament—must be confirmed by the upper house, the congress and the cabinet and also by the president or monarch so that these persons may be the elected ones of all the nation and the government. From among these people the members of the Supreme Tribunal will be elected, and all mankind will thus have a share therein, for every one of these delegates is fully representative of his nation. When the Supreme Tribunal gives a ruling on any international question, either unanimously or by majority rule, there will no longer be any pretext for the plaintiff or ground of objection for the defendant. In case any of the governments or nations, in the execution of the irrefutable decision of the Supreme Tribunal, be negligent or dilatory, the rest of the nations will rise up against it, because all the governments and nations of the world are the supporters of this Supreme Tribunal. Consider what a firm foundation this is! But by a limited and restricted League the purpose will not be as it ought and should."

Another principle that Bahaullah advocated for is that education must be universal. He says in the Tablet of Ishraqat:—

"It is decreed that every father must educate his sons and daughters in learning and in writing and also in that which hath been ordained in the tablet. He who neglects that which hath been commanded (in this matter), if he be rich, it is incumbent upon the House of Justice to recover from him the amount required for the education of his children; otherwise (i. e. if the parent be not capable) the matter shall devolve upon the House of Justice. Verily We have made it (the House of Justice) an asylum of the poor and needy."

"He who educates his son, or any other children, it is as though he hath educated one of my children".

In fine, such teachings are numerous, and they are such that all the communities of the world, whether religious, political, or ethical, ancient or modern,

find in them the expression of their highest wish—they all aim at converting this globe into one glorious United States of the world. And the Bahais all over the world are working wholeheartedly to spread and put into practice these teachings so that all sorts of racial, religious, national, commercial and political prejudices which exist to-day in the world be removed and the system of internal co-operation and reciprocity be fully and completely established.

No one can deny that a movement which presents to the world such noble and high ideals is fully justified to claim serious consideration from all right thinking persons. What is most wonderful is that at a time when Bahaullah was in the prison of Akka and under the restrictions and threats of two blood-thirsty kings his teachings spread with power all over the world. Should any other teaching, or any principle or any community fall under the threat of a powerful and bloodthirsty monarch it would be annihilated within a short space of time. At present although the Bahais in Persia and other regions are under severe restrictions and the threat of sword and spear, yet thousands of souls have most cheerfully sacrificed their lives and have fallen victims under the swords of oppression and cruelty to uphold these ideals and teachings. These teachings are spreading more and more every day despite these hindrances oppression and cruelty. It is therefore evident that it has a divine force behind it. The Bahais claim that the Bahai organisation is the consummation of the great divine plan of the past ages.

Abdul Baha's summing up of the Bahai Cause is as follows:—

"This Cause has become worldwide. In a short space of time it has penetrated throughout all regions, for it has a magnetic power which attracts all intelligent men and women towards its center. If a person becomes informed of the reality of this Cause he will believe in it, for these teachings are the spirit of this age."

"The Bahai Movement imparts life. It is the Cause of love and amity amongst mankind. It establishes communication between various nations and religions. It removes all antagonisms. And when this Cause is fully spread, warfare will be a thing of the past, universal peace will be realised, the oneness of the world of humanity will be manifested, and religion and science will work hand in hand. Then this world will become one family. There will remain no social distinctions, such as French, English, American, Arab, Turk or Persian. All these races will become one united people".

NOTES AND NEWS.

POONA. The circular letter dated the 25th August 1927 of the Bahai Spiritual Assembly, Poona, India contains many glad tidings of the selfless activities of the friends in the promulgation of the Cause of God. We quote below an extract from that letter which gives an inspiring account of the splendid efforts put forth by our able and energetic brother Mr. Meher Mohammed Khan Shahab the late assistant Editor of the Bahai Urdu journal *Kankabi-Hind*, in giving publicity to the principles and teachings of the Bahai movement:—

"The tireless worker, Jinabi Meher Mohammed Khan Shahab, was with us for one month from Mid-July. Besides the personal interview with many leading persons he delivered two public lectures, one at the Anjuman Islam on '*The reality of religion*', and the other at the Theosophical society on '*The unity of religions*'. His discourse at the Theosophical Society Hall immensely interested the audience, and elicited an appreciative speech from the chairman. A heart to heart talk with the prisoners in a section of Yerawda Prison on the benefit of right actions deeply impressed the hearers and drew forth tears from many eyes. May the Almighty cheer the heart of this teacher with the outpourings of His boundless grace and grant that the few seeds sown during his trip may germinate and in time produce good fruits."

PORTSMOUTH. From the latest circular of the Bahai Spiritual Assembly of Portsmouth it appears that the persecutions of the Bahais in that region have not yet abated. Lectures and addresses attacking the Bahais are frequently given in mosques and Mohamedan Public Meetings. About the middle of June, an anonymous letter was addressed to the local authority against a Bahai custom official complaining that he was trying to poison the hearts and minds of men by preaching a new faith entirely subversive to the Moslem religion. They stated that he had taken the teaching of tapestry as the means for his dangerous propaganda. As a result of this report our Bahai brother Iskander Eff-Hanna was summoned by the Mohamedan chief. Our brother very eloquently explained his own belief as well as his high esteem of the Mohamedan religion, which he said, he would never have recognised as the religion of God, had he not become a Bahai. Regarding the tapestry he said "It has no connection whatever

with the Bahai belief, I intended to help the poor, I willingly accepted the invitation of the Moslem Social Relief Board, and in compliance with their request I started a class for the orphans and the poor, for which I received a letter of gratitude besides being actually elected honorary member". The chief who was a very reasonable man was quite satisfied with his explanation, and said that everyone should have his own belief. But he expressed his fear on behalf of our brother Iskander and said that he was afraid that he might be prosecuted.

Letter From the Holy Land.

September 10th, 1927.

Dear Co-Worker,

Our Guardian has requested me to acknowledge the receipt of your letter dated July 31st the contents of which have delighted him as they were indicative of the splendid work achieved by Mr. Nabilzadeh and his nephew.

The suggestions he gave to the friends are correct and most valuable and our Guardian trusts that the friends in Mandalay will endeavour to enforce them to the best of their ability.

Kindly convey our guardian's best greetings to Khalifa Mohammed Younus and wife who have done so splendidly in Kyi-gon. He hopes and prays that they will still achieve greater success in that village and that they may remain safe and protected throughout their Journey.

Wishing you success in your efforts to promote and consolidate the Bahai Faith in those regions.

Yours very sincerely
R. RABBANI.

My Precious Co-Worker,

Your welcome letter breathed a noble spirit of freshness and radiant love which has greatly cheered my heart. I will pray for you and the loved ones in Mandalay that the All-Glorious may shower upon you His imperishable blessings and protect you from the trials and dangers of this mortal world.

Your Well-Wisher
SHOGHI.

A decorative flourish consisting of two stylized scrollwork elements meeting at a central star-like point.

ଶ୍ରୀ ବନ୍ଦୁଦେବ: ସତାଙ୍କ:
ଠାକ୍ଷୀ॥ ଫ୍ରିଣ୍ଡିଲ୍ଲିଙ୍କିଂ
ଫାଇହାଫାଇଁ ସା
ସାଫାରେନ୍ଟି॥ ବାହ
ଫ୍ରେ ଲେନ୍ଦରାଫି ଓ
ସର୍ଦିଗ ପିନ୍ଧିଲ୍ଲିଯିତ
ମେନ୍ଟିଵାଲ୍ଲି॥

ଅଯିତ୍ତିବା ॥
 ଶିଳ୍ପିଙ୍କାଣ୍ଡ ମୁଦ୍ରିତ
 ଟଙ୍ଗାବୃତ୍ତି ॥
 ରନ୍ଧନାଫିଲ୍ଲି ॥
 ରାତ୍ରିଶିଳ୍ପୀଙ୍କା
 ଫିଲ୍ଡିପିଲ୍ ॥ ୨୫୩ ॥
 P. Box No. 299.
 RANGOON.

ଓତ୍ତାନ୍ତିକୁ
 ଫିରିବାପ୍ରତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରିୟ
 ଅଣ୍ଟିଯପ୍ରତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରିୟକୁଃ
 ୧୨-ଲ ଶି
 ଅଚିକ୍ରମ୍ମିତା
 ୧୨-ଲ
 ଜ-ତ୍ୟବନ୍ଦି
 ଓଦେବିଗଂ
 ୧୨-ଲା ଜ-ତୋଲା
 ଅର୍ଦ୍ଦଲକ୍ଷ୍ମିପ୍ରତ୍ୟେ
 ୧୨-ଲା ଦ୍ଵାରିଲାର୍ଦ୍ଦ
 ଓଦ୍ଦୟନ୍ତିକୁଃ ପିଲାର
 ଠତ୍ତିନ୍ଦିପ୍ରତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରିୟକୁଃ
 କିଣ୍ଟିର୍ଦ୍ଦିର୍ଦ୍ଦି
 ତାତୋରିଲ୍ଲୁଙ୍କ ପିଲା
 ଠାତ୍ତିନ୍ଦିର ଓପ୍ରିତିକୁଃ
 B. S. A.
 Post Box No. 299.
 RANGOON.

ପେଟାରୁଙ୍ଗା ॥ ୧୯୮-୩ ॥ ଉନ୍ନିତାନନ୍ଦାଲ ॥

နိပါတ် ၁။

အယုဝါဒဘာသာ၊ သာသနနှင့် လေကာတိပညာ။

အမွှုဒ်လိုဘာ-အရှင်မြတ်၊ အနောက်တိုင်းပြည့်များသို့။ ဒေသအရှိလျှပ်စီးတော်မူစဉ်။ ပြင်သံပြည့်၏ဖြောက်တော် ပဲချို့ဖို့သို့ရောက်ရှိ၍၊ တရားဟောပြောတော်မူသကာလဲ။ အထက်ပါအချက်များထိုကို သေချာစေ၊ မျှော်းတော်မူချုပ်တွင်၊ (ဘာသာသာသနနှင့်လောကဓာတ်ပညာသည်။) ဆန့်ကျင်ဘက်မဖြစ်ရာဘယ်အာရုံမဆို လောကဓာတ်ပညာနှင့် သဘောတူညီမှုသာ၊ သတ်သနာစုံတရားတော်များနှင့် သဘောတူညီမည်ဟု နိုဟာမက်အရှင်၏ သမက်တော် အဲလီသရင် မိန့်ဆိုတော်မူ ကြောင်းကို ထုတ်ဖော်ခြင်းဟတော်များ။ ငိုးပြင် အမွှုဒ်လိုဘာ အရှင်မြတ်ဆက် လက်မိန့်ဆိုတော်မူသည်ကား။ လူတို့၏ဥ္ဓာတ်စွမ်းသည့်ပြို့မြှင့်နှုန်း။ မသိမဖြင့် နားမလည်နိုင်သော အကြောင်းအရာများသည်။ သာသနာတရားတော်များနှင့်မရှိသော နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောဘာသာမှာ မှန်ကန်သည်မဟုတ်။

ଶ୍ରୀନାଥାର୍ଥାଙ୍କ ପ୍ରେରଣିଃ ଲୋକିଃ ପ୍ରତିଲାଭେତାଷାବି । ଶନ୍ତିକୁରିତାନ୍ତିଲ୍ଲିତେବା
କ୍ରୋଧିଲ୍ଲିତିଃ ପ୍ରତିଲାଭେତ ॥ ଗୀତିଲକ୍ଷଣାର୍ଥିଦୂରିତେବା-କଷ୍ଟାଵତିନ୍ତି ॥ ପଢ଼ିବଦେଖିଭିନ୍ନ
ଚନ୍ଦ୍ରପୁଣ୍ୟମୁା ଶିଖିଣୀଶପେରିଃ ଆପେର୍ମ ପ୍ରତିଲାଭେତାକୁମ୍ଭାଗଃ । କଷ୍ଟାଵତିନ୍ତିଃ ଚନ୍ଦ୍ରପୁ
ର୍ମ ପ୍ରେବିତ୍ରିଣିଃ କ୍ରୋଧିପୁର୍ବିର୍ଯ୍ୟପ୍ରେରିଣିଃ ଗୀତିବେଶାର୍ଥି ॥ ତାପନ୍ତିବାର୍ଥିନ୍ତିଅବ୍ୟଃ ପ୍ରିଯିନିକ୍ରୋଧିଃ
ପଠିନିପ୍ରେବାହିତାଵ୍ୟଃ ପ୍ରିଲାଭେତାକୁ । ଗିରିଶ୍ଵାଫିମୁା ମହାରତିଭାବର୍ତ୍ତାଃ ଲୋଭାନ୍ତିମୁବାନ୍ତି
ଅପେର୍ମବେଶାର୍ଥି ॥ ଗୀଯିକଷ୍ଟାକ୍ରିତେବାଃ ଚନ୍ଦ୍ରି ॥ ତାଗୀଯିଲ୍ଲିନ୍ତି ଯୁଦ୍ଧପରି ଚୂର୍ବାଲାଲ୍ଲିନ୍ତି
କ୍ରୋଧିଃ ଗୀଯିପ୍ରେବିତ୍ରି ॥ ହାତେ ଶିଖିଲୋଭାକୁମ୍ଭିରିମୁା ତାତିନିରଣ୍ୟର୍ମ ମହାରତ । ମତବ୍ରଃ
ପ୍ରେବାତିନ୍ତିଶିର୍ବିତ୍ରି ॥ ଶିଖିଣୀଶପେରିଃ ଆପେର୍ମମୁବାଗ ନିର୍ଦ୍ଦିନ୍ଦ୍ୟତିକ୍ରିତି ॥ ପଢ଼ିବ ଶିଖିଲୋଭାଃ ମୁବାନ୍ତି
ପ୍ରିଲ୍ଲିତେବା ପଠିତ୍ରୁଣିର୍ବୋଜ୍ଞାପତ୍ରାକ୍ରିପ୍ରିମ୍ବିଲ୍ଲିତିମୁବାମଜାପ୍ରିତିପତ୍ରାକ୍ରିପ୍ରିମ୍ବିଲ୍ଲିତିମୁବାଗ ॥ ପିତ୍ତିତ୍ତି
ଶିଖିତ୍ରୁଣିର୍ବୋଜ୍ଞାପତ୍ରାକ୍ରିପ୍ରିମ୍ବିଲ୍ଲିତିମୁବାମଜାପ୍ରିତିପତ୍ରାକ୍ରିପ୍ରିମ୍ବିଲ୍ଲିତିମୁବାଗ ॥ ରହିବାଃ ମୁବାଃ ଚନ୍ଦ୍ରିତ୍ରୁଣିର୍ବୋଜ୍ଞାପତ୍ରାକ୍ରିପ୍ରିମ୍ବିଲ୍ଲିତିମୁବାମଜାପ୍ରିତିପତ୍ରାକ୍ରିପ୍ରିମ୍ବିଲ୍ଲିତିମୁବାଗ ॥

မှန်သောဘာသာ။ မှန်သောလောကတော် ပညာမဟုတ်ကြောင်းကို ထင်ရှားပေါ်
ယခုအခါသာမယယွှေ့ ဘယ်လောကဓာတ်ဆရာပညာရှိသည်။ သံချိမှုပြုစုတိလိုက်
သောအဆီကဲ့သို့ အကြိုဥာဏ်တို့သည်။ ဒီးနှောက်မှုပြုစုတိသည်ဟု ပြောဆိုနောက်
မည်နည်း။ တဖန်လူတို့စွဲတာသွေးသားအန္တာသည်။ ပျက်စီးပို့ယွင်းခဲ့လျှင်၊ ဂညာဉ်
လည်းယိုယွင်းပည်သို့ပြောသေးသနည်း။ အကြိုဥာဏ်စိတ်ကူးမြှင့်တို့သည်။ ပျောတော်
လေးပါးအန္တာနှင့်သာမဟုတ်။ ပိတ်ဝိညာဉ်နှင့်လည်းသက်ဆိုင်ကြောင်းကို ယခုကျွန်ုင်
တို့သိရှိလာရကြော်လေပြီ။

اروپا چند سال قبل از پنج میلیون الی ده میلیون با این همه تفاوت تخمین کرده بودند -

س— شما چند روز درین شهر تشریف خواهید داشت -

ج- من نه روز قصد توقف درین شهر کوده ام روز دوشنبه ششم همین ماه
بیاری الهی می روم برندگون چه که از چند جمعیت محترمه آنجا
دعوت نارم باید در آن مجتمع نطق کنم - بیداری و هوشیاری و خیر و
سعادت و تعالی و خوشوقتی آنجناب و کارکنان جریده شما و عموم
اهالی محترمه این شهر را از خداوند یکتا مینخواهم *

(میرزا مذیع نبیل زادہ)

شرح خد مافت فائقة آقاى شهاب عليه بهاء الله الابهى

از قرار یکه برادر نورانی روحانی جناب مستطاب آقامی رستم خسرو عالیه بهاء اللہ الابیق منشی محترم محقق مقدس روحانی پونا در متعدد المائی مورخه ۸ آگوست سنه ۱۹۲۷ میلادی شرح اقدامات عظیمه و خدمات جلیله خادم صمیمه اموالله و ناشر فتحات محبوب اللہ جناب فضیلت مآب آقامی مهر محمد خان شهاب اید و فقد اللہ تعالیٰ علی خدمت امراه صرقوم داشته اند واضح میشود که احبابی ثابتین مخلصین پونا آقامی شهاب را بجهت تبلیغ اموالله در شهر پونا هندوستان از محقق مقدس روحانی بمدای بیان یکمای خواسته بودند و امناء عایم رتیت آن محقق نورانی مرحومتاً قبلو فرموده حضرت مشار الیه را بتاریخ ۱۵ جولائی سنه ۱۹۲۷ میلادی فوستادند در مدت اقامه آقامی شهاب در بلد پونا حسب صوابید محقق روحانی علاوه از تبلیغ اذفادی دو نقط عمومی هم در انسان ارد و یکی در موضوع «حقیقت دین» در تالار انجمن اسلام و دیگری بر مسئله «وحدت ادیان» در انجمن طیاسفیها ادا فرمودند که علم روحانیت بدیع و اشتعال و انجذاب سامعین گوید و روزی حضرت موصوف آیده با معیت چند نفر از احباب الهی بزندان دولتی پونا تشریف بودند و جمیع محبوسین را مخاطب داشته نطق شایانی نمودند که خیلی متداول و موثر افتاد چه که زندانیان پس از استماع نصائح مشفقات حضرت محبوب شکرها کردند و از چاره و راه میتوتند ها اظهار نمودند *

ما چندین وجود محترمی را تقدیمت می‌کنیم و از همین قلب مذاجات بدرگاهه قاضی الحاجات می‌کنیم که حضرت ایشان از الطاف کریمانه و عواطف خسروانه حضرت ولی امیرالله ارواحنا لذست‌آنم فیوضاته الفداء سرفراز و ارجمند گویند و بر افق خدمت و عبدویت همچو بدر منیر، خشان و تابان شوند و بهرگانی از فیوضات سو مردیه رحمانیه بیند *

س — تعلیمات بپادالله چیست ؟

ج — هزاران یک تعالیم و شریعت حضرت بپادالله را نمیشود در این وقت کم مابگوئیم و شما در سنتوفهای جریده خود جای دهید بآیات حضرت پهاءالله که شاید از یکصد جلد بیشتر است رجوع نمائید تامفضل آگاه گردید اما من در نهایت اختصار بعضی تعالیم اساسی حضرتش را اینک بجناب عالی میگویم حضرت بپادالله امر بصلح اکبر یعنی صلح ملل و دول فرموده چه که تا صلح اکبر نشود مردمان جهان از زحمات فشار های سیاسیون و لیدرهای تعصب خود پرست نجات نیابند و براحتی نرسند برای انجام این مقصد جلیل البته هزاران وسائل لازم است احکام خوبیش را چنان ترتیب فرموده که نتیجه اش ظلم و زور صاح اکبر و راحت بشر میشود فرموده (محببت بعموم بشر محبت و بذگی بخدمت) (همه اهل عالم برادر و برادر) (توده بشهرهمه پاک و بندۀ یک پوردرگارند) (احکام نفرت و نجاست ملل مفسوخ است) ازبان عمومی بیت الملل برای اتحاد بشور و رفع سوء تفاهمات لازم است رجال و نسادر تمام حقوق مساویند (دیانت باید مطابق عقل و علم و خالی از اوهام باشد) (تقالید و خرافات را باید دور بریخت و تحری حقیقت کرد) (تمدن و تدبیر هر دلایل لازم است) (دیانت و سیاست را بازیافت متأذت توأم نموده ببکر منحکم بسته) (تریبیت پسران و دختران را مساوی و امر اجباری قرار داده) (امور روحانی و جسمانی و اجتماعی باید بمشورت ادا شود) (درب معبد بپادالله بروی همه ادیان و جهانیان باز است) (عبدات با توجهات قلبی بدون واسطه ملا و بت مستقیماً بخدا وند یکتا مقبول است) (تنبلی و مفت خوری و زریاضات شناوه را منع شدید فرمود) (زراعت و تکسب را نفس عبادت شموده) جنگ و جدال و بغض و حسد و عداوت را عذاب و نگ و بال دانست) صلح وسلام و محبت و دوستی و آشتی را بیشتر برین قرار داده) (اجترام تمام انبیا و اولیا حتی روسا و فلاسفه و حکما و ارباب صنایعی را که برآجت روحی و جسمی جامعه بشمر خدمت می نماید واجب و شرط حقوق شناسی شموده) (رعایت و دستگیری عجزاء و فقراء و ايتام و سالخوردگان را اهم مقرر داشته) (نیک تعصبات دینی و وطنی و سیاسی و نثاردی و اغاثی و اقتصادی را فرض ضروری هرانسان قرار داده) *

س — تعالیم حضرت بپادالله اجری شده و آنها را قابل الاجر میدانید ؟

ج — با وجود محيط فاسد و میلیونها مخالف و موافق و با آنکه میدانید مدلله تعليم و تربیت بالشخص تربیت عموم بشرطی الحصول نیست زمان لازم دارد در هر کجا که بپادالله هستند بقدر امکان بتعالیم حضرت بپادالله عاملند در شهر شما هم بهمنی هست بروید معاشرت کنید عملیات شان را خود بینید و نفس همینکه طرفداران بهائیت روز بروز در شرق و غرب بیشتر می شوند و مانند ملکه رومانیه اعلان عمومی بپادالله اجری شده و همه اش داره اورهان قاطع است که تعالیم حضرت بپادالله اجری شده و معقوله محسوسه قابل الاجر است عقیده من این است و با برآهین معقوله محسوسه ثابت میکنم که طبیعت هم با تمام قوی کمک و اجرای تعالیم حضرت بپادالله کرده و میکند و نیز هر قدر علوم و کمالات بشرطی شود و مردم بیدار تر می گردند و نزد یک تربیه آئین بپادالله میشوند و خود را محتاج تربیملی کردن آن تعالیم خواهند دانست -

باز همینکه در اروپا و امریکا که مرکز علوم و فنون است جمیعت بپادالله و پیشوفت آذان خیلی بیشتر و سریع تراز برصاص و هند وستان و افغانستان است مثبت مدعایی ماست چه که اهل اروپا و امریکا عالم و مطلع توند و بمقتضیات عصریه و لزوم تربیت اخلاقی و وجوب اصلاح ای این روحی هیئت اجتماعی بیشتر پی برد و بمضرات دیانت همراه از او هم و خرافات و سیاست پر از خرص و کیرو شهوت بهتر بخوردید این است که دیانت جدید عمومی حضرت بپادالله که مملو از حقیقت و خالی از وهم و خرفتیست بروی توده بشر لازم شمارند البته حضر تعالی باین ذکرها برخورده اید که هر اختراق و صنعت و عالم و فن و فورمی که در امریکا و ایجاد میشود تا وقایه خیلی تازه است بهن و برهم و افغانستان و اروپا ایجاد میشود تا وقایه خیلی تازه است بهن و برهم و ایران و ایران نمی قسمت شرق منابع فروشن می رسانند عنقریب تعالیم و تائیرات و فوائد بپادالله هم با آنکه از شرق اشراق نموده با دست فعالیت و قلم و زبان و علم ایات غریبها بما خواهد رسید -

س — بپادالله در کدام مملکت بیمشتراند و جمیعت شان چقدر است ؟

ج — بپادالله از هرجنس و نژاد و اهالی هر مملکت و علاقه مندان به هر دین و لغت در قطعات خمسه جهان موجودند آدرسها مخالف آذهارا هر که طالب است از بپادالله مصلحی خود می تواند بگیرد امادر ایران و امریکا و المان جمیعت و تاسیسات شان بیشتر از سائز مملکت ایران است تعداد آنها را تحقیقاً من نمی دانم چه که روز بروز جمیعت جهان داشت غریب بلاد و قرای جهان افزوده میشود ولی در جواند امریک و شان در همه بلاد و قرای جهان افزوده

س— شما در امور پلاتیکی این مملکت و نجات مسلمین و برمایان و هندو
چه نظریه دارید -

ج— من از مداخله و محاوره در امور سیاسی و پلاتیکی بیزارم و هیچ اعتبار
و اهمیت با آن نمیدهم معتقد برخ تربیت و سیاست حضرت احمدیت
و تهدیب اخلاق و تکمیل کمالات انسانی و قوای فوق سیاست بشویه ام
اگر بشرسایه تعلیم سیاست آئی و تربیت روحانی و اخلاقی در
آیند سیاست و پلاتیک بشری را بازیچه صیباں می بینند اما ترقیات
واقعی با معنی اساسی مسلمین را خصوصاً و سائر ادیان و جمیعتها و
عموماً درین میدانم که تعصبات و تقایل و سود تقاهمات و تنفرات از
یکدیگر را محو و نابود کنند تحقیقات عمیقانه در خصوص فهم اساس
بهائیت که تأسیس رشیع جدید و دین عمومی بین المللی است
بدنایند و پیروی کنند بدون تردید توقیات جسمانی و روحانی می
نمایند و از بلاعی ذلت و اضطرال نجات یا واده سیادت و عزت دلخواه
خود را مالک میشوند -

س— بهائیت چیست -

ج— بهائیت آئین جدید عمومی بین المللایست که هر انسانی را بهمه اندیا
معتقد می سازد همه کتب آسمانی را تصدیق می کند و دوای
دردهای اخلاقی و امراض مزمنه اجتماعی را دراست و حضرت
بهاء اللہ را من عذالت و مسعود جمیع کتب آسمانی و باصطلاح مسلمین
ظهور روح الله معرفی می نماید و عموم اهل عالم را به برادری و محبت
عمومی و بوحدت بشرو علم اکبر و بعمل نمودن به تعلیمات حضرت
بهاء اللہ و سعادت ابدی میخواند -

س— بهائیان نسبت بحضورت محمد رسول الله چه اعتقاد دارند -

ج— گفتیم که بهائیان همه انبیا حتی حضرت برهما و حضرت بودا و حضرت
زردشت را هم حق میدانند تا چه رسد بحضورت محمد رسول الله که قبل
از ظهور حضرت بهاء اللہ آخرين پیغمبر بوده و شریعت مبارکه اش دوازده
قرن مربی تخدیمدا سیصد میلیون نفوس گشته مذکورها این است که
چون مقتضیات روزگار و زندگانی اجتماعی تغییر شدید نمود و مسنه امین
از حقیقت و ذورانیست اسلام مهجور ماندند و گرفتار سود اخلاق و تنفره

و نفاق و شفاقت شدند و نفوذ و قدرت شان مبدل بضعف و در ماندگی
گشته میقات ظبور رسید حضرت مهدی موعود سید باب امارالله قائم
شد و آفتاب جمال حضرت بهاء اللہ که همان روح الله و حقیقت واحد
شمه انبیا سلفه است از افق اراده الله درخشید قلوب و انکار را منور
کرد معارف را جانی از نواد دین را زندگی جدید بخشید و نفوذ و
قوتی شدید عطا نمود و تعالیمی لمیع و کمالاتی بس بدیع تأسیس فرمود
و بیست هزار نفر قربانی داد و حال در همه روی زمین بكمال سرعت
و مهارت بدون جنگ وجدال و ماجدوریت تعاییماتش پیشروی
میکند و روی عقلاء و حکماء و منصفین و مصلحین دین را بسیروی خود
نموده و می نماید -

س— بهائیان اگر بحضورت محمد، عتقاد و علاقه میزند چرا تغییر در احکام قرآن
داده اند؟

س— اگر بدون تعصب انسان بعقاید تمام ادیان موجوده در دنیا رجوع کند
دهیں ایزدی را که برادران مسماط ما به بهائیان وارد می آورند (اگر
بحضور محمد معتقد و علاقه میزند چرا تغییر در احکام قرآن داده اند)
پیروت و میمیج تراز امانت هر پیغمبر سابقی نسبت به امانت هر پیغمبر
لاحقی میشنود و نیز بینین به آن مرسویان و عیسیویان و زردشتیان
بحضور محمد ایمان نیاورده اند به بهائیان می گویند همین نوع که
مسلمین حضرت موسی و حضرت عیسی و تواتر و انجیل را حق میدانند
و ای احکام آنها را مذسوخ و آدب دیانتی شان را متوجه میشمارند
ماهم حضرت رسول اکرم و قرآن مجید را حق میدانیم و احکام بدیعی را
که همان یکتا میسلسل نازل فرموده عمل میکنیم چه که ایما و اطاعت
بمنظور و پیغمبر لاحقی را مثبت ایمان به مظهو و پیغمبر سابق میدانیم
بد بختناکه مردمان سلطنتی بعض فرمیده اند باز بهائیان می گویند
خدا یافع مایشاء و یتحکم می یارین است خدا میخدود و ید الله مغلول
فیست هر مصر و زمان که امراض اخلاقی اجتماعی و نا فرمانی بشتر
شدید و مقتضیات روزگار تغییر کثیر نموده آن پژوهشگ یکتا و دکتور روف
حقیقی و توانا همیشه تغییر درمان ناده است یعنی احکامی جامع تر
کامل تر مفید تر فوستانه برگشت ندارد چز قبول و تسلیم علاجی نموده
و نیست -

بمحروم نه نمایید از حق میطلبم جمیع را بطراز عمل پاک و خالص
درین یوم مبارک میزین فرماید آن هوالمختاره

کوب هند ۲۳ مل ۱۴۸۴

ای احزاب مختلفه باتحاد توجه نمائید و بذور اتفاق منور گردید اوجه الله
در مقری حاضر شوید و آنچه سبب اختلاف است از میان بودارید تا جمیع
عالیم باذوار نیر اعظم فائز گردند و دریک مدینه وارد شوند و بریک سریر جالس
این مظلوم از اول ایام الی حین مقصودی جز آنچه ذکر شد نداشته و ندارد
شکی نیست جمیع احزاب بافق اعلی متوجعند و با مرحله عامل نظر به مقضیات
عصر او امر و احکام مختلف شده و این کل من عند الله بوده و از نزد او نازل
شده و بعضی از امور هم از عناد ظاهر گشته بازی بعضاً ایقان اعتماد اوها و
اختلاف را بشکنید و باتحاد و اتفاق تمکن نمایید این است کلمه علیاً که
از ام الكتاب دازل شده پشیده بذا لک انسان العظمة فی مقامه الرفیع *

(۳)

اگر نفسی در کتب منزله از سماوی احمدیه بدیده بصیرت مشاهده نماید
و تفکر کند ادراک می نماید که مقصود آنست جمیع نفوس نفس واحده
مشاهده شوند تا در جمیع قلوب نفس تمام املاک الله مذطبع شود و شموم
عنایت و اشراقات انجم فضل و رحمت جمیع را احاطه نماید حق جل جلاله از
برای خود چیزی اخذ ننموده نه از اطاعت عالم با و نفعی راجع و نه از ترک آن
نقصی وارد در هر آن طیب ملکوت بیان کل مه ناطق جمیع را از برای تو
خواستم و تورا از برای خود اگر عامای عصر بگذرد و من علی الارض رائمه
محبوب و اتحاد را بیابند در آن حین نفوس عارفه بحریت حقیقی آگاهه
شوند راحت اند راحت مشاهده نمایند آسایش اند آسایش اگر ارض
باذوار آفتی این مقام منور شود اذا یصدق ان یقال لا ترى فيما عوجا ولا امتنا *

مناجات از قام مبارک حضرت عبد البهاء ارجواهنا بوسه الاطهر فداء

ای پروردگار آمزگاری وای کردگار بزرگواری این بیان مشتاق را
بهره ائی از اشراق ده و عشق روحی خویش را پرتوی ز دابر آفاق بخش آوارگان
بایست تذکر ۱ بادیه هجران را بخیر وصال در آر و گمگشتگان صهرای فراق را محروم حرم
وصال کن عاشقان را از حومان فنجات ده و آشفتگان را در بزم قرب سروسا ملنی
بخش صامتان را ناطق کن و قانطان را آمید وار فرما بیگان را آشنا کن و

محروم را محروم راز کن مخصوصاً نرا برافروز و منجمدانها بنار محبت
بسوز طریق هدی بدماء ابواب ملکوت ایهی بکشنا بنیان حسد و بغضا برانداز
ایوان محبت و وفا برافراز و بیچارگان را چاره ساز ای دلبر مهربان هر بینوائی
سرگشته کوی تو و هر مرغ بپیرو بال گرفتار ممی تو و هر سرگشته و سرگردانی
ناظر بسوی تو و هر سوخته دلی شنجه جوی تو چهانیان هر چند غافلند ولی
بعجان در گفتگوی تو زناند و نشناشند نجوبند و ندویند ولی مستحق
الطف اند و سزاوار عنایت و اعطاف ایدریم نظر باستعداد هر سقیم مفروما بلکه
بفضل عصیم معامله کن و بنور مبدین هدایت فرما یاران خویشرا یاوری کن و
عاشقان ملکوت جمال را بشارت وصال ده و در دمندان عشق را درمان دل و
جان بخش هر یکرا بر خدمت آستانت موفق کن و در زمرة راستان در آر و از
دستار راستان کن تؤیی مقندر و توذا و بخشنده و درخشنده و تابان * ع-ع
ملاقات جذاب مستطاب آقای میرزا منیر نبیل زاده و مدیر محترم جریده برمدا

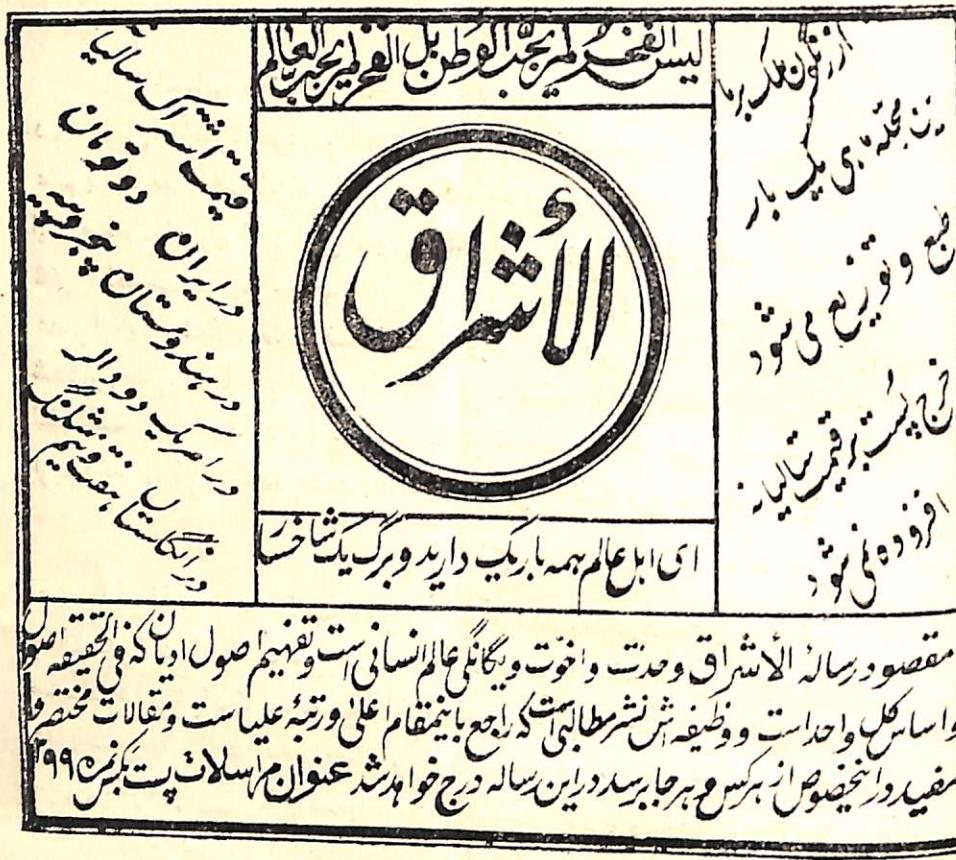
پطربات وطن پرست برم! مدنده

(بتأريخ ۲ جون سنه ۱۹۲۷م جذاب آقای نبیل زاده ملاقی با منیر جریده
وطن پرست برم) "ذمودند مدیر موصوف پس از اظهار مسیر و ممنونیت
پرسشی از نیضت بعلی ذمود و حضور ایشان آن وجود محترم را از اجوبه
شاویه کافیه و دلائل و بواهیں قاطعه زافده مطمئن و مقنع ساختند

س - جذاب عالی از کجا آمد و ازین سفرچه مقصد دارید -

ج - من ایوانیم چون از بد و جوانی اهمیت بزرگانی افرادی و امور
شخصی و عقاید تقلیدی نمیدارم اینها با روسانی ادیان و مذاهب و
اید رها و ارباب مسائک بدون تغصب برای حقیقت فهمی معاشرت
می نمودم و سفر را بر حضر ترجیح داده بیست و پنج سال است در
بسیاری از ممالک برای حقیقت جوئی و حقیقت گوئی سیارم
هفت ماه است هذد وستان آمده ام در هر شهری با بعضی از مشاهیر
ملقات کرده و نطقها در مجامع عمومی داده ام در جرائد و مجلات
بهره ائی از اشراق ده و عشق روحی خویش را پرتوی ز دابر آفاق بخش آوارگان
بایست تذکر ۱ بادیه هجران را بخیر وصال در آر و گمگشتگان صهرای فراق را محروم حرم
وصل کن عاشقان را از حومان فنجات ده و آشفتگان را در بزم قرب سروسا ملنی
بخش صامتان را ناطق کن و قانطان را آمید وار فرما بیگان را آشنا کن و
می نمایید -

عہد وان موسالات ذبیح اللہ زرقانی *
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

V&C

٧٨٤ قيداً س. بياذات مداركه حضرت بهاء الله جل ذكره العالمي

جوب میکس فون ۱
۹۷ (۱۲۵) ۲-۱۱۰۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(1)

(۱) مقصود از کتابی‌ای آسمانی و آیات الی چند مردمان برآستی و دانایی
بریست شوند که مدبب راحت خود و بندگان شود هر امری که قلب را راحت
نماید و بر بزرگی انسان بیفزاید و فاس را راضی دارد مقید‌ول خواهد بود
مقام افسانی بلند است اگر بازسازیت مزین و الا پستور از جمیع مخلوقات
مشاهده می‌شود و گوای دوستان امروز را غنیمت شمرید و خود را از فیوضات

THE DAWN.

Vol. V. OCTOBER & NOVEMBER 1927, No. 2-3.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Baháí Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha'u'llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Baháí Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

A PRAYER.

O God, my God! Thou beholdest Thy servants in the abyss of perdition and error; where is the Light of Divine Guidance, O Thou the Desire of the world! Thou knowest their helplessness and their feebleness, where is Thy Power O Thou in whose grasp lay the power of Heaven and Earth.

I ask Thee, O Lord my God by the splendour of the Light
of Thy Loving kindness, and the bellows of the Ocean of Thy Know'edge
and Wisdom, and by Thy word where with Thou hast swayed the peoples of
Thy Dominion, to grant that I may be one of them that have observed the
bidding in Thy Book And do Thou ordain for me that which Thou hast
ordained for Thy trusted ones, them that have quaffed the wine of Divine Inspira-
tion from the Chalice of Thy Bounty and hastened to do Thy pleasure and
observe Thy covenant and Testament. Thou art powerful to do as Thou willest,
there is none other God but Thee, the All-knowing, the All-wise.

Decree for me by Thy Bounty, O Lord! that which shall prosper me in this world and hereafter and shall draw me nigh unto Thee, O Thou Who art the Lord of all men, there is none other God but Thee, the One, the Mighty, the Glorified.

WORDS OF 'ABDUL BAHA.

The Bahai Message is a call to Religious Unity and not an invitation to a new religion, not a new path to Immortality, God forbid! It is the ancient path cleared of the debris of strife and misunderstanding and is again made a clear path to the sincere seeker, that he may enter therein in assurance, and find that the word of God is one word, though the speakers were many.

EXCERPTS FROM THE TABLET TO NAPOLEAN THE THIRD, AFTER HIS REJECTION OF A PREVIOUS TABLET

* * * * *

O King of Paris! Tell the priests not to ring the bells. By God, the True One, the most glorious Bell hath appeared in the Temple of the most glorious Name, and the fingers of the Will of thy Lord, the High, the Supreme, ring it in the world of eternal power, through His most splendid Name. Thus have the mighty signs of thy Lord been revealed once more, that thou mayest arise to commemorate God, the Creator of the earth and heaven, in these days wherein the nations of the whole earth lament, the corners of the the countries quake, and the dust of heterodoxy envelops the servants, except those whom thy Lord, the Mighty, the Wise, hath willed. The Unconstrained hath come in the shadow of lights to vivify the beings by the fragrance of His merciful Name, to unite the people and bring them together at this Table which hath descended from heaven.

Beware not to deny the grace of God after its descent. This is better for you than that which ye have, because what ye have will vanish and that on the part of God will endure. Verily, He is the Ruler over that which He pleaseth. The breaths of forgiveness are being wafted from the region of your Lord, the Merciful; he who advanceth unto them will necessarily be purified from

disobedience and from every disease and infirmity. Blessed is he who cometh unto them, and woe unto him who turneth away.

* * * * *

O King! The world shall perish, and what thou hast, but the kingdom remains to God, thy Lord, and the Lord of thy fathers who were of yore. It behoveth thee not to condone all those matters thy lust desireth. Fear the means of the oppressed and protect him from the arrows of the oppressors. Because of what thou hast done affairs shall be changed in thy kingdom, and the empire shall depart from thy hands, as a punishment for thy action; then shalt thou find thyself in manifest loss, and commotion shall seize the people there unless thou arisest to assist in this matter and followest the Spirit in this straight path! Thy glory hath made thee proud. By my Life, it shall not endure, but shall pass away, unless thou takest hold of this firm Rope. We have seen humiliation hastening after thee, while thou art of those who sleep. It behoveth thee when thou hearest the Voice from the region of glory to set aside that which thou hast, and say; "Labbeik (I am ready), O God of whosoever is in heaven and on earth".

O King! We have been in the "Mother of Irak" (Baghdad) until separation drew nigh; then We departed toward the "King of Islam" (Constantinople) by order of the Sultan. When we came to him we encountered, through the people of deceit, that which could not be explained through utterance nor contained in volumes, and which made the inhabitants of Paradise lament, and the people within the fold of holiness. Matters waxed more grievous for us daily—nay, hourly—until they brought us forth from the prison and caused us to enter into the Most Great Prison (Acca) with manifest apprehension. It was asked "for what offence were they imprisoned". "They say, because these people desire to renovate religion" was the reply. Had the old religion really been your choice, then why did ye set aside that which was prescribed in the Bible and Gospels? Render us your explanation, O people! By my life, there is no escape whatever unto you today, if it is this. I have been preceded in this very matter by Mohammed, the Messenger of God, and before Him by the Spirit (Christ), and before Him by the Interlocuter (Moses). But if my offence is caused by the exaltation of the word of God and the manifestation of His Command, verily shall I be willing to be the first of culprits, and would never consent to exchange such guilt even for the possession of the kingdoms of heaven and earth. When we reached this prison we designed to convey

to the kings the letters of their Lord, the Mighty, the Laudable.....

Should they cover me with the earth's layers, thy will find me mounting upon the clouds and praying to God, the Mighty, the Powerful. I have sacrificed myself for the Cause of God, and I long for calamities for the sake of His love and approval; and to this will bear witness all the calamities with which I am surrounded, which no one in the world hath foreborne.

Let the palaces be for the people of the graves, and empire be to those who desire it; then advance to the kingdom, for this is what God hath chosen for thee, wert thou of those who draw nigh. And those who do not come to the Face in this Manifestation, verily, they are not alive; they are moved by passion as it pleaseth them. Verily, are they not of those who are dead?

Where are the people of Vanity and their palaces? Look at their graves and consider! We have made them as a waraing to those who see.....

[This epistle was sent to Napolean by post, through the care of Cesar Ketafagoo. The text of this warning reached the whole of Persia, for it was at that time that the *Kihabul-Haikal* was spread in Persia, and this epistle was among the contents of this book. This happened in 1869, and as the *Suratul-Haikal* was circulated in Persia and India, and was in the hands of all believers they were waiting to see what would come to pass. Not long after, in 1870, the war between Germany and France broke out; and though no one at that time expected the Victory of Germany, Napolean was defeated and dishonoured, he surrendered to his enemies, and his glory was changed into deep abasement].

ABDUL BAHÀ'S DEFENCE OF ISLAM & ITS PROPHET.

As in certain quarters there is a misunderstanding that Bahaiism is hostile to Islam and that the founders of Bahaiism are antagonistic to the Arabian Prophet who founded the institution of Islam, we quote below the Splendid argument which Abdul Baha put forward to demonstrate the influence exerted by Prophet Muhammad in the evolution of humanity :—

"Amreians and Europeans have heard a number of stories about the Prophet Muhammad which they have thought to be true, although the narrators were

either ignorant Muslims who repeated unfounded traditions about Muhammad which they ignorantly believed to be to his praise.

"Thus some benighted Muslims made his polygamy the first of their praises, and held it to be a wonder, regarding it as a miracle; and European historians, for the most part, rely on the tales of these ignorant people. For example, a foolish man said to a clergyman that the true proof of greatness is bravery and the shedding of blood, and that in one day on the field of battle a follower of Muhammad had cut off the heads of one hundred men. This misled the clergyman to infer that murder is considered the way to prove one's faith to Muhammad, while this is merely imaginary. The military expeditions of Muhammad, on the contrary, were always defensive actions; a proof of this is that during thirteen years in Mecca, he and his disciples endured the most violent persecutions. At this period they were the target for the arrows of hatred: some of his companions were killed and their property confiscated; others fled to foreign lands. Muhammad himself, after the most extreme persecutions by the Quraishites, who finally resolved to kill him, fled to Medipa in the middle of the night. Yet even then his enemies did not cease their persecutions, but pursued him to Medina, and his disciples even to Abyssinia.

"These Arab tribes were in the lowest depths of savagery and barbarism, and in comparison with them the savages of Africa and wild Indians of America were advanced as Plato. The savages of America do not bury their children alive as these Arabs did their daughters, glorying in it as being an honourable thing to do. Thus many of the men would threaten their wives saying, 'If a daughter is born to you, I will kill you'. Even down to the present time the Arabs hate their daughters. Further, a man was permitted to take a thousand women, and most husbands had more than ten wives in their household. When these tribes made war, the one which was victorious would take the women and children of the vanquished tribe captive, and treat them as slaves.

"When a man who had ten wives died, the sons of these women took possession of each other's mothers: and if one of the sons threw his mantle over the head of his father's wife and cried out, 'This woman is my lawful property', at once the unfortunate woman became his prisoner and slave. He could do whatever he wished with her. He could kill her, imprison her in a well, or beat, curse, and torture her until death released her. According to the Arab habits and customs, he was her master. It is evident that malignity, jealousy, hatred

and enmity must have existed between the wives and children of a household, and it is therefore needless to enlarge upon the subject. Again, consider what was the condition and life of these oppressed women. Moreover, the means by which these Arab tribess lived consisted in pillage and robbery, so that they are perpetually engaged in fighting and war, killing one another, plundering and devastating each other's property, and capturing women and children, whom they would sell to strangers. How often it happened that the daughters and sons of an Amir who turned their days into nights of coquetry and extreme luxury, saw their nights transformed into mornings of terrible shame, poverty, and captivity. Yesterday they were Amirs, to day they are captives; yesterday they were great ladies, to day they are slaves.

"Muhammad was reared among these tribes, and after enduring thirteen years of persecution from them, he fled. But these people did not cease to oppress; they united to exterminate him and all his followers. It was under such circumstances that Muhammad was forced to take up arms. This is the truth; personally we are not bigoted, and do not wish to defend him but we are just, and we say what is just. Look at it with justice. If Christ himself had been placed in such circumstances among such tyrannical and barbarous tribes, and if for thirteen years he with his disciples had endured all these trials with patience, culminating in flight from his native land—if inspite of this these lawless tribes continued to pursue him, to slaughter the men, to pillage their property, and to capture their women and children, what would have been Christ's conduct with regard to them? If this oppression had fallen upon himself—he would have forgiven them, and such an act of forgiveness would have been most praiseworthy; but if he had seen that these cruel and blood thirsty murderers wished to kill, to pillage and to injure all these oppressed ones, and to take captive the women and children, it is certain that he wou'd have protected them, and would have resisted the tyrants. What objection, then, can be taken to Muhammad's action? Is it this, that he did not with his followers, and their women and children, submit to these savage tribes? To free the tribes from their blood-thirstiness was the greatest kindness, and to coerce and restrain them was a true mercy. They were like a man holding in his hand a cup of poison, which, when about to drink, a friend breaks, and thus saves him. If Christ had been placed in similar circumstances, it is certain that with a conquering power he wou'd have delivered the men, women, and children from the claws of these blood thirsty wolves.

"Muhammad never fought against the Christians; on the contrary he treated them kindly and gave them perfect freedom. A community of Christian people lived at Nagran who were under his care and protection. Muhammad said, 'If any one infringes their rights, I myself will be his enemy, and in the presence of God I will bring a charge against him'. In the edicts which he promulgated it is clearly stated that the lives, properties and laws of the Christians and Jews are under the protection of God; and that if a Muhammadan married a Christian woman, the husband must not prevent her from going to church, nor oblige her to veil herself; and that if she died, he must place her remains in the care of the Christian clergy. Should the Christians desire to build a church, Islam ought to help them. In case war between Islam and her enemies, the Christians should be excepted from the obligation of fighting, unless they desire of their own free will to do so in defence of Islam because they were under its protection. But as a compensation of this immunity, they should pay yearly a small sum of money. Finally, there are seven detailed edicts on these subjects, some copies of which are still extant at Jerusalem. This is an established fact, and is not dependent on my affirmation. The *firman* of the second caliphate still exists in the custody of the orthodox Patriarch of Jerusalem, and of this there is no doubt.

"Nevertheless, after a certain time and through the transgression of both the Muhammadans and the Christians, hatred and enmity arose between them. Independently of this fact, all the narrations of the Muslims, Christians, and others are simply fabrications, which have their origin in fanaticism, or ignorance except when they arise from enmity.

"For example, the Muslims say that Muhammad clef the moon, and that it fell on the mountain of Mecca; they think that the moon is a small body which Muhammad divided into two parts, and threw one part on this mountain, and the other part on another mountain.

"Such stories are pure fanaticism. Also the traditions which the clergy quote, and the incidents with which they find fault, are all exaggerated if not entirely without foundation.

"Briefly, Muhammad appeared in the desert of Hijaz in the Arabian Peninsula, which was a desolate sterile wilderness, sandy and uninhabited. Some parts like, Meeca and Madina, are extremely hot; the people are nomads with the

manners and customs of the dwellers in the desert, and are entirely destitute of education and science. Muhammad himself was illiterate and the Quoran was originally written in bladefones of sheep or on palm leaves. These details indicate the condition of the people to whom Muhammad was sent. The first question which he put to them was: "Why do you not accept the Pentateuch and the Gospel, and why do you not believe in Christ and Moses?" This saying presented difficulties to them, and they argued; 'Our forefathers did not believe in the Pentateuch and the Gospel tell us, why was this?' He answered, 'They were misled; you ought to reject those who do not believe in the Pantateuch and the Gospel, even though they are your forefathers and your ancestors.'

"In such a country, and amidst such barbarous tribes, an illiterate man produced a book in which, in a perfect and eloquent style, he explained the divine attributes and perfections, the prophethood of the Messengers of God, the divine laws, and some scientific facts.

"Thus, you know that before the observations of modern times, that is to say, during the first centuries and down to the fifteenth century of the Christian era, all the mathematicians of the world agreed that the earth was the centre of the universe and that the Sun moved. The famous astronomer who was the protagonist of the new theory, discovered the movement of the earth and the immobility of the Sun. Until his time all the astronomers and philosophers of the world followed the Ptolemaic system and whoever said anything against it was considered ignorant. Though Pythagorus, and Plato during the latter part of his life, adopted the theory that the annual movement of the sun around the Zodiac does not proceed from the sun, but rather from the movement of the earth around the sun; this theory had been entirely forgotten, and the Ptolemaic system was accepted by all mathematicians. But there are some verses revealed in the Quran contrary to the theory of Ptolemaic system. One of them is 'The Sun moves in a fixed place' which shows the fixity of the Sun and its movement around an axis. Again, in another verse, 'And each star moves in its own heaven'. Thus is explained the movement of the Sun, of the moon, of the earth, and of other bodies. When the Quran appeared all the mathematicians ridiculed these statements, and attributed the theory to ignorance. Even the doctors of Islam, when they saw that these verses were contrary to the accepted Ptolemaic system, were obliged to explain them away,

"It was not until after the fifteenth century of the Christian era, nearly nine hundred years after Muhammad, that a famous astronomer made new observations and important discoveries by the aid of the telescope which he had invented. The rotation of the earth, the fixity of the Sun, and also its movement around an axis, were discovered. It became evident that the verses of the Quran agreed with existing facts, and that the Ptolemaic system was imaginary.

"In short, many Oriental peoples have been reared for thirteen centuries under the shadow of the religion of Muhammed. During the middle ages, while Europe was in the lowest depths of barbarism the Arab peoples were superior to the other nations of the earth in learning, in the arts, mathematics, civilisation government and other sciences. The enlightener and educator of these Arab tribes, and the founder of the civilisation and perfections of humanity among these different races, was an illiterate man, Muhammad. Was this illustrious man a thorough educator or not? A just judgment is necessary".

Now we ask our readers to pronounce a just judgment whether Bahaiism is hostile to Islam. The mere fact, that Bahaiism has in accordance with the exigencies and requirements of the time, sought to introduce certain variations in such of the laws of Islam as have admittedly become impracticable and unsuited to modern conditions of society, does not make it hostile to Islam. On the contrary, it proves that Islam has originated from the very same divine source from which Bahaiism claims to have come forth. It is the fundamental principle of legislation that an existing law can be amended or repealed by the same authority which had framed it, it is therefore obvious that when we have laws which have divine origin and which are issued through revealed books we should expect their amendment or repeal through a similar source. It is futile to argue, as some blind to the signs of the times are inclined to do, that the Quranic laws are unchangeable. We observe every day that even in orthodox Islamic countries many laws and customs of Islam are not only not followed, but have been deliberately abrogated as impracticable and not in harmony, with the spirit of the age. If one studies carefully the 'Kitabul-Aqdas' one will be amazed to find in it a series of amendments having special reference to the Quran, which have been and which are being (though unconsciously) adopted even in Islamic countries as adaptable to the present state of Society. The innovations going on in Turkey, Egypt and Afghanistan give much food for thought. Instances of changes in other spheres of life also are not wanting.

Notes & News

OBITUARY,

With profound sorrow we announce the untimely passing away of our very revered and most capable teacher Jinabi Mirza Mahmood Zarqani. The message of this melancholy event was sent by the Guardian in the following telegram received by the Bombay friends :—

"Profoundly deplore Zarqani passing His outstanding services adorn enrich annals of cause. Instruct friends hold befitting memorials. Shoghi".

The deceased at the time of his death was 55 years old. He was born a Bahai, and he belonged to a family in Persia which had suffered martyrdom and persecutions manfully for its adherence to the Bahai Cause. He was the son of Jinabi Mashhadi Ismail and the younger brother of Jinabi Mashhadi Ahmed. In his youth he was an assistant at his elder brother's shop. Even at the age of twelve he showed inclinations for reciting poems and chanting prayers. One day his elder brother asked him to go home and fetch some thing to the shop. Young Zerqani went home but never returned to the shop. The brother naturally grew anxious and went home to see what had happened. To his surprise he found that the boy was busy in reciting prayers and copying Tablets. While yet a young boy he came in contact with the two well known Bahai teachers Naiyyar and Sina with whom he had the occasion to travel extensively. He was fortunate enough to have the honour and privilege of visiting Bahaullah. When Haji Mirza Hyder Ali a Bahai teacher of the foremost rank toured round the different cities in Persia to preach the Bahai Cause Mirza Mahmood was his companion. On his return from Persia he went to Holy Land where he resided for some time.

The most important events of his life which made him very prominent in the Bahai world is his famous book "Badaigal Asar"—a work of high literary merit—in which he faithfully recorded the account of Abdul Baha's travel to Europe and America in 1912. The choice of the Beloved Master fell upon him to act as secretary during this important tour to Europe and America. And after the Master's passing away, it was Jinabi Mirza Mahmoodi's privilege to enjoy the confidence of Shoghi Effendi the Guardian of the Cause whom he most devotedly and loyally served as secretary up to the end of his life.

His public challenge, to Jinabi Mirza Gholam Ahmed Qadiani the founder of the Ahmedyan movement in 1904 in "*Paisa Akhbar*" a leading Urdu Journal of the Punjab, forms an important landmark in the history of the Bahai Cause in India. It was through this journal that Jinabi Mirza Mahmood challenged Mirza Gholam Ahmed Qadiani to demonstrate his claim. The only reply that he got from Jinabi Qadiani was that he was unable to accept his challenge at the time as he was very busy with his certain litigations in law courts. Jinabi Mahmood who was not to be silenced with that sort of a reply published through the same journal '*Paisa Akhbar*' that if Jinabi Qadiani had no time at that moment he would be glad to meet him and discuss the matter with him at any later date suitable to him during his (Mirza Mahmood's) stay in India. After that publication Mirza Mahmood remained in India for a considerable time but received no further communication from Jinabi Qadiani. This incident led many of the staunch and well educated Qadians to come to the Bahai fold; the most prominent among whom are Jinabi Maulvi Mahfuzal Huque Ilmi and Jinabi Meher Mohamed Khan Shahab who were respectively, the editor and sub-editor of the leading Qadiani Journal '*Al-Jazal*'. Jinabi Mahfuzal Huque Ilmi is at present the editor of the wellknown Bahai Journal '*Kaukabi Hind*' and Jinabi Shahab is a most zealous preacher of the Bahai Cause in Poona. The circumstances under which they came to embrace the Bahai Cause have already appeared in the columns of '*the Dawn*'. They are indeed very interesting.

During his last visit to India in 1924-1925 he was struck with the wonderful interest that '*Kaukabi Hind*' has aroused in respect of the Bahai Cause throughout India and Burma. He then concentrated all his efforts to secure the permanence of the '*Kaukabi*' and went round from city to city where he met the Bahai's individually as well as collectively, and spared no pains to encourage one and all to help in every possible way this valuable journal.

He was indeed a tower of strength to the Bahais of India and Burma, and the gap caused by his sad loss, it will be a long time to fill up. His famous pamphlet "*Jawabi-lecture-i-Qadiani*" (Reply to Qadiani's lecture) written in the Urdu language and published on the 15th November, 1904 can never be forgotten. It has done yeoman's service to the Cause in India. The President N. S. A. of India and Burma in response to the telegram of the Guardian fixed 10th and 11th November, 1927 to hold special meetings in his memory and to

recite prayers for the benefit of his soul. Accordingly a memorial service meeting was held by the friends in Rangoon on the 11th November 1927. May God immerse—in the Ocean of His Divine Grace and Mercy! Amen!

We are exceedingly grieved to announce the ascension of three more friends of Burma.

(i) The Spiritual Assembly of Mandalay announced the melancholy news of Ko Ba Tin's death on the 16th October 1927. The deceased was an ardent Bahai. Ko Ba Tin is the son of U Nyo the president of the Mandalay Spiritual Assembly and brother of Miss. Hla Hla B.A., B.T., the first Bahai lady graduate in India and a contributor of the Burmese section of the Dawn. He was the vice president of the "Khidmat Committee" recently formed in Mandalay by Jinabi Nabilzadeh. The deceased leaves behind him a widow, five children of very tender age and a host of friends to mourn his loss. May God grant all his relatives and friends patience and strength enough to bear this irreparable loss with calm resignation to His Divine Will.

(ii) The next shock that we received was the sudden departure of our very dear friend U Tan Gywe, the president of the Kungyangon Spiritual assembly to the kingdom of Abha. This sorrowful event occurred on the 28th October 1927. His death cast a gloom on the friends in Kungyangon. The deceased was a confirmed Bahai and rendered excellent services to the Cause in Kungyangon.

(iii) Another sad event which greatly agitated the friends in Burma is the sudden and unexpected end of a useful career of a promising Bahai youth Maung Ba La son of U Tnan Gyeik of Kyigon village. Miss Hla Hla writes that the boy died while sleeping under the shade of a tree in a field where his buffaloes were grazing.

LETTER FROM HAIFA.

To Mg Mya,

SECRETARY OF THE SPIRITUAL ASSEMBLY, MANDALAY.

October, 8th 1927.

Dear Bahai Co-Worker,

Our Dear Guardian has instructed me to acknowledge the receipt of your letter dated August 15th. He was delighted to learn of the activities of some of the Mandalay friends in Kyigone and of the success in attracting new souls to the Faith.

The fund that you have opened for the assistance of the needed ones our Guardian hopes to develop and increase and yield, in time, abundant fruit. Please assure the friends one and all of our Guardian's love and prayers for them. He cherishes great hopes for their future contribution to the spread of the cause and hopes to hear from them frequently and regularly. May the Beloved guide their steps and purify their hearts and enable them to render distinguished services to the Cause we all love.

Your Sincerely,

(Sd) R. RABBANI.

My dear follow-Worker,

I rejoice with you at the news your letter imparted and I assure you that I will continue to pray from the bottom of my heart for the dear Mandalay friends and for those whom they have so devotedly attracted to the cause. I also wish you to inform the assemblies in the East and in the West through the medium of circular letters, of the progress of your work, that fresh bonds of fellowship may truly unite you to the various members of the Bahai world community.

Your true brother,

(Sd) SHOGHI.

လူသွေ့ဝါတ္ထိမှာ အနဲ့စွဲရက်တန်ဖိုးဖြစ်ခြောက်ခြင်းမျှကား။ ဒီဇိုင်းမြှုပ်ရာ
အရပ်ဒေသကိုချုပ်ခံစွမ်းကြောင့်။ အလျှင်းမဖြစ်နိုင်ဘက္ကာလုံးကို
ချုပ်ခံစွမ်းကြောင့်သာ ဖြစ်နိုင်၏။

၂၅မဂ္ဂဇင်းသတင်း
စာကိုမြန်မာနိုင်လုံနေ့၊
ဘယာအေး သာသနနာ
တော်မာဟာဖွေလေရှု
ဟာနီအသင်းကပုံနှင့်
ထဲတွေကြောသည်။

အယ်ဒီတာ။
ဆိုက်ယာမြှုတ်စ

တဗ္ဗာရှိုး

ရန်ကုန်ဖြူး

စာလိုက်သေဆုံး

နံဘတ်-ရ ဒေါ်။

P. Box No. 299.
RANGOON.

၂၇မာစွဲ။

ဒီလောကီသူလောကီသားလုအ
ပေါင်းဘို့ သင်တို့သည်။ သစ်ပင်တ
ပင်တည်းမှ သီးပွင့်သောသစ်သီးများ
နှင့်။ အကိုင်းတကိုင်း တည်းမှပေါက်
ရောက်လေသော အဆွဲ့များပုံ ဖြစ်
ကြ ကုန်သည်ဟု။ ဘယာအွဲဆုံး
အရှင်မြှတ်စွဲနှင့်တော်မျှေး။

အောက်တို့သာ နှင့် နှိုဝင်ဘာလ။

အချိန်းမှာ။
မြန်မာပြည်နှင့်
အီးနီယပြည်များ။
၁၂ လ ၅၀။
အော်ရန်။ ၁၂-လ
၂-တူနေ့။
အမေရိက်။
၁၂ လ။ ၂ ဒေါ်လ။
အောင်လန်ပြည်။
၁၂ လ။ ၇၂ ရီလ။
အော်ရန် ပါလက်
ဝဝိုင်ပြည်များ။
ကိုရောင်ရှု။ ၅၀။
တောင်ယျာင် ၅၈။
စာတိုက်သုပ္ပါယ်။
SECRETARY.
B. S. A.
Post Box No 299.
RANGOON.

နံပါတ် ၂။

ဇာတ်မြောက်တော်မွှုအင်းနှင့် လိုပ်ငါးတည်းဟူသေား။ ဝတ်တာရားအကြောင်းမှာ
တက္ကသွေးလုံးနှင့်ရောက်သော မန်သယူလွှာဝါအပေါင်းတို့ကို ဦးအစ်ကိုပေါင်းဟူ၍။
ချုပ်ခံစွမ်းဖြတ်နှုံးခြင်းအားဖြင့်။ တလုံးတဝေတည်း နှင့်။ တလိတ် တသောကာတည်း ဖြစ်
အောင်ပြုလုပ်ခြင်း။ မျက်မြေားနှင့်အသင့်နှုံးတည်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း
ဖြတ်သွေ့၍။ မူလအားဖြေဖြစ်ချင်း။ တရာ့သည်းနှင့်ဘုရားတည်း ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း
ကောင်း။ ဗုံးပြခြင်းများဖြစ်၍။ ယင်းသို့ ဆောင်ရွက်အပ်သော ဝတ်တာရားများနှင့်
ဝါယျာဉ်း၍။ အချုပ်ရေးသားသောအချက်များကို။ မည်သည့်အပ်နှင့်မည်သူ့ထံက
ဖြစ်၏။ အကြောင်းရောက်လာသောအပါ။ ငံ့ကွက်ခြင်းမှုပြုသုတေသနပိုင်ဆုံးဝပ်ပါလို့
မည်။ မောင်တော်၏ဝါယျာဉ်းများကို သက်သက်ဆောင်ရွက်ပေါ်သည်။ ငင်းမှတပါး
အမိုးရမင်းပြည်အပ်မိုးခြင်းနှင့် ဆိုင်ရာအိုးများတွင် ပေါ်ပေါ်သောအသီးသီး
ဘာသာများကား။ ကိုယ်အချင်းချင်း ပုတ်ခတ်ထိနိုင်အောင်။ ပြောဆိုလှုံးသော အ^၁
ချို့များကို အလေးကရမပြု လျှော့လျှော့ရနောပေါ်သည်။

(ଓଡ଼ିଆ-ଭାଷାର୍ଥିତିକାଳକ-ଅଧିକାରୀ ।)

အမွန်၍လိုဘတာအရှင်မြတ်၏နှစ်ကပ်ပို့တော်။
(သာသနသည်မြန်ကန်ကြောင်းနှင့်၊ မြင်သည်အမြန်တည်ရှုကြောင်း)

ဒီ၊ အသက်၏ပစ်သားတွေ။ အခြေထိုင်း နှင့် အဆနာက်ထိုင်း၏ ယူတွေ့သည်။ စပေါင်းလျက်။ အလင်းချောင်းနှင့်နေသာကြော်နှင့်အတွက်တွေ့ကိရိစိုးခဲ့ မြောင်မေနေသာကောင်းကင်သွေးချုပ်ရှုလျက်ဆုတောင်းပမွန်ဘုံးပြုနေကြ၏။ ထိုလူနှစ်ဦး

ဘုရားသာသနတော်မြှင့်မဲခုတ်ဖြစ်ကျောက်သည်ကား။ အရှင်ဒ္ဓမ္မပုဂ္ဂိုလ်
တော်မြှင့်များကိုရယူသိမ့်ဖြင့်နှင့်။ အရှင်ဒ္ဓမရောမတွက်နိုင်သော ဆုကျော်များ
တော်မြှင့်များကိုသက်ခံဖြင့်ဖြစ်၏။ ယုံကြည်ဖြင့်နှင့်အယူဝါဒ၏ အထိခိုးသောလို
ရင်းအချက်ဟူမျှကား။ အထက်မှချေးသနားတော်မြှင့်သော ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ
များအားဖြင့်။ လျှို့အတွက်သဘောကို ဖြင့်မြတ်စေခြင်းဖြစ်၏။ ဤကြုံသို့အထောက်
ဖြောက်နဲ့ပါမျှ၊ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာက်းမဲ့ ဖြင့်ပင်ဖြစ်၏။ ငရေးနှင့်ပြင်းထန်သော
အပုဂ္ဂိုလ်စားရသာဆုံးသွေ့ပိုပ်ဖြစ်၏။

ବାହାତ୍ମା ପାଇଲି ହୃଦୟରେ କାହାରେ ନାହିଁ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

မြတ်အသာက်တာ၏ရှည်ရွယ်လေ၍။အဆအသံးပါသောတို့ကောင်ခြေမြတ်
စေနိုင်ရှိနိုင်မြှုပ်နည်းပင်မြော်၏ ပြုပုန်းထိန်အသွေအစွဲနှင့် ပြည့်စုစုပေါင်း
ဘယာအိုအစောင့်သွေးဆိုနိုင်လေ၍။ ဖြတ်မြတ်လျောာ နှုန်းတွင်
ရှုကျော်တွင်းနှုန်း၊ လျှော့လျှော့တွင်း-ရီးဗုံးတွင်းအပါန်ကာလျှော့ဗုံး၊ ကုန်း
ကြော်သရေ-သာရာတွင်း၊ ရီးဗုံးတွင်း၊ သာသယ်၍ ယုံကြည်မြော်တွင်းကား။
ကောင်းရှုံးကောင်းရှုံးမြော်တွင်း၊ ပုံးပိုးမြော်တွင်း၊ ထို့ကြည်မြော်တွင်း။
ထို့ကြည်မြော်တွင်းမြတ်အသာက်တာ၏အိုအစောင့်သွေးဆိုနိုင်လေ၍။

卷之三

ଓয়ে-ওয়ে

င်းကွယ်လွန်သူများ၏၊ ရဟမက်ချမ်းသာရရှိစေခြင်းနှင့်။ မိဘ-သားမယား
ဆွဲမျိုးတစုတို့နှင့်။ အသင်းသားအားလုံးတို့၏သည်းခံခြင်းတရားပြည့်မြောက်သူ့
ရဲ ဆတောင်းပဋ္ဌာနာပြုကြလသည်။

မိန့်ဘဂ်။

ဒါ ကျင်နာသနားခြင်း ကရုဏာမေ့ဖွားတော်အပေါင်းဝါနှင့် ပြည့်စုံတော်မှ
သောအရှင်ကိုတော်သည်။ ရက်ရွှေတော်မှသော အရှင်ဖြစ်ပေါ်။ ကျွန်တော်
မျိုးတို့သည်။ အိမ်တော်၏တံပါးဝါရီကွန်များပင်ဖြစ်ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏ကြီး
မြတ်လျှောသော သူမျိုးဖော်မင်းသည် ကျွန်တော်မျိုးတို့အပေါ်၏ ထွန်းတော်ကို
သျက် ကိုယ်တော်၏-ကရုဏာတော်ရို့ပုံးရောသည် ရွာသွန်းသျက်ရှိပါ၏။ ကျွန်
တော်မျိုးဘွဲ့သည် ကိုယ်တော်၏သနားခြင်းကို မိုလုံးသွေ့နှင့်ကြပါ၏။ ကိုယ်
တော်၏သွေ့ကျွေးဇူးတို့တို့သည်။ ကျွန်တော်မျိုးတို့ကို ဝန်းရုံးသွေ့ကြပါ၏။ ကိုယ်တော်၏
ခွဲမျက်နှာတော်သည်။ ကျွန်တော်မျိုးတို့ကိုပိတ်ကို ထွန်းလင်းစေတော်မူပါ၏။
ဒါကိုယ်တော်အရှင်၊ ကျွန်တော်မျိုးတို့အား၊ ကိုယ်တော်၏အကျွေးဇူးများကိုသူ
ပေးသနားတော်များ။ ကိုယ်တော်၏လျှို့ပြတော်မူသော အဆင်းအဆရွှောင်သည်
ထွန်းတော်ပါစေသူရား၊ ပျက်စီများကိုပွင့်စေရန်လည်းကောင်း။ ပို့ညာ့များ
ကိုပျော်စွဲစွဲရန်လည်းကောင်း၊ မိတ်နဲ့များကို-သစ်လွှင်သော ခွန်အားနှင့်
ပြည့်စွဲရန်လည်းကောင်းမှတော်များ။ ထာဝရအသက်ကို ချမေးသနားတော်
မူပါ။ ကိုယ်တော်ကိုသိတော်သွောက်ပြုလွှာတံပါးကိုဖွင့်ဆောင်းယုံကြည်
ခြင်းအဆင်းကို ထွန်းတော်ပေးစွဲစွဲတော်အောက်သို့ တယုတော်ရုံးတည်း စုစုပေါ်တော်မှ
များကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တပ်တည်သမျှချောတာရုံးမြို့နယ်သောလျှိုင်းတံပါး
ကောင်း၊ ပဲသာဆောင်ထဲ၏ စုစုပေါ်အကိုင်းအဆက်အချက်များကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ တပ်တည်းမြို့အကိုင်းအဆက်အချက်များကဲ့သို့လည်းဖြစ်
စေတော်မူပါ။ ထိုသူတို့သည်စွဲရောကြောင်းတရာ့ထဲမှ အဆက်ရောကိုသောက်
သောသူများဖြစ်စေတော်မူပါ။ ထိုသူတို့သည်တရာ့သူ့တည်းသောလေ့ပြုလေ
ညွင်းတိုက်ခြင်းကိုခံကြရစေတော်မူပါ။ ထိုသူတို့သည်ထာဝရအသက်နှင့် နှုန်း
အဆင်းရွှောင်ခြည့်တော်ကိုတော်ရုံးရောကြောင်းဖြစ်စေတော်မူပါ။ ကိုယ်တော်သည်
ပေးကမ်း ခွန်ချေတော်မူနိုင်သောအရှင်၊ ကရုဏာ-မေ့ဖွားတော်အပေါင်းတို့နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသောအရှင်ဖြစ်တော်မူပါ၏ဘုရား။

ဆက်ရန်နှိုးသေးသည်။

حضرت ایشان از خوشنختی و پیروزی بشرف لفای حضرت بهاءالله هم مشرف و زمانیکه حاجی میرزا حیدر علی مرفوع طاب الله ثراه در مدن و قرای ایران خلائق را بشاهرا حقیقت دلالت میفرمودند حضرت ایشان سعیم رشیک آن وجود معتبرم بوده پی بفتحات وجودانیه و فتوحات سرمد یه روحانیه بردند *

هراتب و مقامات روحانیه آن یار ارجمند ازین واضح که زمانیکه حضرت عبدالبهاء ارجاع اعماقین له الفداء بجهت ترویج او امر مقدسه ابیه و تعایم و تربیت غریبان در سنه ۱۹۱۳ م عازم ممالک اردو و امریک شدند حضرت ایشان بسمت و فائع نگاری ملتزم رکاب مبارک بوده و از نعمت تقرب و لقاء آن دایر فضل و عطا بمنتها آمال و سرور خود رسیده بدمرا وجود نائل گردیدند کتاب بدایع الاثار دارای خطابهای مبارکه در مجتمع و کنائس اروپا و امریک و قایع متعلقه بسفر مبارک که در دو جلد ضخیم مرتب گردیده و حال بمعرض استفاده عمومی است از آثار قلم مشکellar و تصنیفات بی مثال آن صاحب کمال میباشد این کتاب جایلی تلاوة از ظاهر کون سطوت و عظمت کلمة الله و نفوذ و هیمه عهد الله پایه عام و فضل و استعداد و قابلیت و شیرین بیانی آن حبیب روحانی را بر مطالعه کنندگان ثابت و محقق میدارد *

پس از عمرد مبارک حضرت مولی الوریع ارجاعاً لرس - الطبری فداء آن کوب ساطه افق مودت و رشاد در ساحت اذ روزی امریک عباد بخدمات عظیمه آنها مبارک موفق موبید بود و از الطاف و اکرام حضرت غصن ممتاز و اهل سرادر عزت و عصمت مزوق و متذم و مفترع *

در سنه ۱۹۰۴ م وقتیکه آن جوهر خالوص و اطمینان وارد هند وستان شد مقامه ای بسیار مهم و مؤثر در ادب حقیقت حضرت بهاءالله در «پیسه الخبر» ارجواند مشهور و معروف پذیحاب شائع فرمود و جذاب میرزا غلام احمد عذر خواستند که من در این روزها عذیم الفرصتم و فمی توأم که به بحث و مباحثه پوشیدم - آقا میرزا عاصمود آنوقت بواسطه همان جریده «پیسه الخبر» جذاب میرزا غلام احمد قادیانی را مطلع فرمودند که هرگاه ایشان را مجال دست داد اتیان حجت و برهان دعاوى خود بدمایند تا حقیقت امور اصحاب درایت و عرفان و مذور فکران واضح و لایع گردد چون همچواعلانی شایع گردید جذاب میرزا غلام احمد قادیانی سکوت فرمودند و دیگر ابدآ یکحرفی هم بتردید امر بهائی نداشتند *

بعد از چند سال همین واقعه سبب هدایت و آگاهی بعضی از اشخاص حساس از حزب قادیانی شد - چنانچه آقایان سید محفوظ الحق عامی و مهر محمد خان شهاب مدیران جریده قادیانی "الفضل" و دکتور عبد الصمد صمدانی و ماستر عمر "الله داتا" در پی تحری حقیقت در آمده بخایت علوقدیس و روحانیت بدیع دین مبین بهائی را قبول نمودند و حال جذاب موافق سید محفوظ الحق علمی بسمت مدیری مجله فرخنده فربه - آنی "کوب هند دهلي" کمال جدیت و فعالیت بخراج می دهند و حضرت فضیلت مأب آقای مهر محمد خان شهاب در شهر بمدانی بتبلیغ امر الهی ساعی و مجاہدند *

حضرت میرزا محمود باز در سنه ۱۹۲۴ م از امر مبارک به هند وستان تشریف آورند و این سفر آخرین ایشان باین سامان بود - خدمات و اقامات آن آن محب صادق امیرالله در ممالک هند و برهما بجهت تعدادیل و تاسیس مدینیت ای و قوانین محدث و اخوت روحانی فراموش نشدنی است و احبابی مملکتین هند و برهما جمیعاً تادم و ایسین مرهون احسانات آن یار فائزین خواهند بود - نظر بتعیینیل امر مبارک و بموجب تلکراف رئیس معتبر مقدس مرکزی هند و برهما در رنگون مجلسو شایسته بتدکرو تعزیت آن متعارج الی الملکوت الابیی بتاریخ ۱۱ نومبر در منزل آقا سید عبدالحسین شیرازی تشکیل یافت و بكمال تصرع و ابتهاں براى علو مقامات در ملا اعلی و رحمت و مغفرت آن مرحوم متصاعد الی الله و صبور و سلوان عموم باز ماذدگانش از اعتاب مقدسه مبارکه ذورا رجا گردید *

خاصی ناجیز

سید غلام مرتضی علی

مشهی متحفل روحانی - رنگون

کتاب

متعارج الی الملکوت الابیهی جناب آقا میرزا مسحوم و زرقانی علیه بیان اللہ الابیهی
میباشد تک راف تعزیتی که از سماحت اقدس حضرت ولی امرالله ارواحنا
لا حسانا ذاته البدیعه ایند با فتحار متحفل مقدس روحا نی بمبایی داصل از قول
ذیل است *

«از صعود زرقانی بی نهایت مخصوص تواریخ امر به آئی الی البد از
شرح خدمات جلیله فائمه اش وزین و منور خواهد بود دوستانی را
با فعما د مخالف شایسته برای تذکر تا کید نمائید »*

عمر آن مرحوم متصرف ای الافق الاعلی هنگام وفات پنج سال
بود اهالی متحتمه دودمان جایاش آن نفوس مبارکه بوده که برای ترویج
او امرالله و فشر آثار رحمانیه دمی راحت و آسایشی نجستند و بکمال
اسفار و فاداری هر بالائی از بلا یاری سبیل ای را قبول نمودند و با مسروت
پرداز و فسحت وجدان بمشهده فدا و قربانیه رفاقت شفاهه خلعت شهادت کبری
پوشیدند و فائز شدند بآنچه که عزت و حوصلت کوئین است و نجابت و سعادت
دارین *

حضرت ایشان ولاد محبوب چناب مستطاب آقا مشهدی اسماعیل و برادر
صغیر چناب مشهدی احمد بودند در سن دوازده سالگی اخوی بزرگ خود را
در امور تجارت معاونت می فرمودند و در کان ایشان کار میکردند *

مذکور چنین است که آقای میرزا مسحوم را در عد طفای هیچ چیز جز
بقراءت اشعار و قصاید مدحیه امرویه خوش ذینه امدو شب و روز بالحقی
جانفرزی شیرین آیات رب العالمین را تلاوت می فرمودند روزی از روزها آقای
احمد چناب میرزا مسحوم را از دکان برای آورد و چیزی بخانه فرساند
آنحضرت وقتند اما بر ذکر بودند پس از چند ساعت چناب آقای احمد بجهت
تفحص احوال برادر خود هراسان و فکرمند بخانه تشوف بردن و آن عاشق
و شیفته امرالله را دیدند که در گوشه هنسی فشنسته بواهم و سرور روحا نی
متغیر العقول بقوه مناجات و استنساخ آدات مشغول است -

بدست یاری تأییدات ایزدی حضرت میرزا مسحوم در اوائل عمر از فیوض و میدان
مله ایت دو وجود مختار «نیار» و «سیندا» از مبلغان جاییں اقدار و شاهزاده زامور دوره
اول مستفیض گردیدند و اینقدر از شام و آثار باهر و کمالات و خلاق صمد و
موضعیه آن دو نفس مبارک منجذب شدند که وطن مالوف را رهنا نموده مدته
با آنها از نیار ارتفاع علم هدایت در بسیاری از بلاد و امصار معاشر ایران
سیار بودند *

از اشعار گنبدیار حضرت خازن

شکر بوزدان حضرت شوقي * هست شایان حضرت شوقي
بدرتايان آسمان بهاء * مهرخشان حضرت شوقي
داد گوهر برون چو شد مواج * بصر عمان حضرت شوقي
کود لار آسمان جان فیضان * ابر نیسان حضرت شرقی
عبد من طاف حوله الاسماء * عبد پیمان حضرت شوقي
عبد عبد البهاء ذمی پیغمد * سر ز فرمان حضرت شوقي
حبدا آند دست ایمان را * ز بدمان حضرت شوقي
فرخا آن سری که سامانش * شد ز سامان حضرت شوقي
لغمه خوان چون هزار دستایم * در گاسستان حضرت شوقي
طفل عهدیم و عبد مشتمل قیم * در دبهستان حضرت شوقي
سبزه جویدار میدانیم * گل بستان حضرت شوقي
آهوانیم رشتاد نز گردیم * در بیبايان حضرت شوقي
همچو شیراں اسیرز نجیبیم * در نیستان حضرت شوقي
دورا بندگی دگر تجددید * شبد بدواران حضرت شوقي
چون بنای سپه مساتحکم * هست بنیان حضرت شوقي
روح ایمان بجسم کرد صور * هم ز ایمان حضرت شوقي
از بهاء بر بیان واجب * شکر احسان حضرت شوقي
الغرض طاعت جمال قدم * هست اذ عان حضرت شوقي
باد وحد شوق دوش خازن گفت
من بقریاب حضرت شوقي

«دوا بحی القیوم»

صعود حضرت آمود و رحوم متصاعد الى الله آنای میرزا محمود زرقانی
علیه بھاء اللہ الابی

خبر فاجعه هائله کی که بدرازگی جان نثاران پیمان ایزدی را در قطعات
خمسه جهان بورطه حزن و حسرت و مصیبت و الام بی ذهایت انداخت همانا
ارتفاع پیگانه خادم صادق امرالله و حامل ثابت قدم علم کلمة الله مرحوم

و یکی گوید من بنیاد درلتی بر انداختم این است مدار فخر و مبارکت
بین نوع بشر در جمیع جهات دوستی و راستی مذموم و آشنا و حق پرستی
مقدوح مذاقی صلح و صلاح و محبوب و سلام آین جمال مبارک است که
در قطب امکان خیمه زده و قوام را دعوت می نماید پس ای یاران ایهی قدر
این آین نازنین بدانید و بمرجب آن حرفت و سلوك فرمائید و سبدیل مستقیم
و منهج قویم پیمانید و بخلاق بذماید آهنگ ملکوت بلند کنید و تعالیم ووصایای
رب و دود مفتشر نماید تا جیان جهان دیگر شود و عالم ظلمانی منور گردد و جسد
مردۀ خلق جهات تازه جوید هر نفسی بذفس رحمانی حیات ابدیه طلبید این
زندگانی عالم فانی در ازدک زمانی مذمی گردد و این عزت و ثروت و راحت
و خوشی خاکدانی عقریب زائل و فانی شود خالق را بخدا بخوانید و نفسوا
برروش و سلوك ملاع اعلی دعوت کنید یتیمان را پدر مهریان گردید و بیچارگان
را ملجه آو و پناه شوید فقیر از راز نزدنا گردید و مریضان را درمان و شفا معین هر
مظلومی باشید و مبجیر هر محروم در فکر آن باشید که خدمت به نفسی از
نوع بشر نماید و با عراض و انکار و استکبار و ظالم و عدوان اهمیت زدهید و
اعتنای کنید با عکس معامله نمائید و بحقیقت مهریان باشید نه بظاهر و صورت
هر نفسی از احباب ایهی باید فکر را درین حصر نماید که رحمت پوردگار باشد
و موهبت آمرزگار به نفسی برسد خیری بذماید و نفعی بسازد و سبب تحسین
اخلاق گردد و تعدیل افکار تا نور هدا پست تابد و موهبت حضرت رحمانی
احاطه نماید محبوبت نور است در هر خانه بتابد و عداوت ظلمت است در
هر کشانه لانه نماید ای احباب ایهی همتی بذماید که این ظلمت بدای زائل
گردد تا سرپنهان آشکار شود و حقایق اشیا مشهود و عیان گردد * ع-ع

توقی امور الله در هندوستان

بفحواری مکاتیبی که بتازگی از احبابی مهملت هند معمول التهدیل الله
خدامان امر رحمانی و حاملان عام رب ایهی بنشر آثار محبوبت ایهی و اخوت
روحانی از تأییدات موعود امکوت ایهی بسیار موبد و موفقند علی الخصوص
آفایان میهزا مذیر نبیل زاده و مهر محمد خان شهاب علیهمما بیهاء الله الایهی
فائز شدند بازچه که موجب جلوه و جلال امور الله است و هیمنه و عظمت
کلمة الله بکمال جوش و خروش روحانی و استقامت و فعایت آن دو بند
آستان مقدس در حیدر آباد دکن بنشر نفحات امر رب ذوالمنی پرداختند و از
نقطه‌ها فصلیح بليغ بدیع و بیانات معنویه بس امیع نفوس معطنه غافله را بیدار
و هوشیار و قریب امر ملیک مختار فرمودند *

اخبار حزن انگیز صعود د و نفس مبارک از احبابی ایهی در مملکت بزم

بنابر مکتبه ایهی از متحفل روحانی مذله و اهل گشته جذاب مرحوم متعارج
الی الله مونگ با آین تغمده الله بر حمته فرزند باین جذاب محتشم او نیو رئیس
متحفل روحانی مذله اخوی کوچک مونگ با کمین و بیار بزرگ ماما خانم
و اهاله خانم و میامی خانم بواسطه ضعف و نقاهتی که عارض گشته بود در
۱۶ ماه اکتوبر سنه ۹۲۷م عیالی و پنج اطفال خورد سالی مختلف گذاشته
بملکوت ایهی و ملاع اعی صعود فرمودند احبابی رنگون بمعیت سائر دوستان
در این میامی و حادثه فاجعه بیان ماذگان فقید سعید کمال محبوبت و
شمرد ردی ذموده بغاوت حزن و ام رسوم عزاداری را بجا میاورند و از بارگاه
که، یاکی خداوند کریم غفران و رحمت و درجات آخرت آن مرحوم متصاعد
ای الله را رجا میکنند *

خبر وحشت اثر وفات حضرت آیات جذاب محتشم او تون جوئی رئیس
متحفل روحانی کنجدنگون بتاریخ ۱۲۸ اکتوبر سنه ۹۲۷م سبب غموم و احزان
قاوبت کل گردید دوستان رنگون نادل پرخون بذمایت افسوس و غمگانی
اظمار داسوزی و شمرد ردی بحال جمیع متعلقات این مغفور متصاعد ای الله
نموده بجهت آمریش و غفارانش پدرگاه خدود بخششایشگر مهریان متفرق و
بلتمسند *

نحو بقا

خارج از ملک فدا باید شدن * وارد از ملک بنا باید شدن
با خضوع و با خشوع و ایتمال * رو بدرگاه بهاء باید شدن
ناظر عبد الدمآ نز جان و دل * روز و شب با صدر جا باید شدن
در سبیل حب میثاق فدم * با شفاف از جان فدا باید شدن
در طریق طاعت عبد ایهی آه * بولما از جان رخا باید شدن
در ولای آن جمال بی مثال * مبتلای صد بلا باید شدن
با هزاران التجا باید شدن
جاذب آن خسرو عهد است * از برام ارتفاع امر حق
ذعره زن بالین ندا باید شدن
ای دلا از در عبودیت بکوش * کار عبودیت خدا باید شدن
عندیم قابل در گلستان بهاء *

گواه که اگر همه مردمان زمین بگفته آسمانی پی می‌برند شرکن از دریای بخشش پردازی بی بهره نمی‌مایند آسمان راستی را روشن ترازین ستراده نبوده و نیست نخستین گفتار داده آنکه ای پسران خاک از تاریک بیگانگی بروشنه خورشید بیگانگی روی نمایید این است آن چیزیکه مردمان جهان را بیشتر از همه چیزها بکار آمد ای دوست درخت گفتار را خوشتر ازین برگی نه ددریای آگاهی را داشت تراز این گوهر نبوده و نخواهد بود *

ای پسران دانش چشم سرا پاک با آن ذاکر از دین جهان و آنچه در اوست بی بعده نماید دیگر پرده آز اگر بر چشم دل فرد آید چه خواهد نمود بگو ای مردمان تاریکی آز ورشک روشنگانی جان را پوشاند چونانکه این روشنگانی آفتاب را اگر کسی بگوش هوش این گفتار بشنود پر آزادی برآید و بآسانی در آسمان دانگی پوز نماید چون جهان را تاریکی فرا گرفت دریای بخشش بجوش آمد و روشنگانی هویدا گشت تا کدارها دیده شود و این همان روشنی است که در نامه‌های آسمانی با آن مژده داده شده اگر کوکار بخواهد دلایی مردمان روزگار را بگفتار نیک پاک و پاکیزه کند و خورشید بیگانگی بر جانها بتاخد و جهان را تازه نماید ای مردمان گفتار را کوکار باید چه که گواه راستی گفتار کوکار است و آن ب این تشذیب را سیراب ننماید و کوکار را درهای بیگانگی نکشاید *

(۲)

ای پسران ارض برستی بدانید قابی که در آن شائبه حسد باقی باشد البته بجهبوت باقی من در نیاید و از ملکوت تقدیس من روانح قدس نشندو *

(۳)

ای دوست در روحه قلب جزگل عشق مکار از دل بایدل حب و شوق دست مدار مصاحب ابزار را غذیمت دان و از ملاقات اشرار دست و دل هرد و بردار *

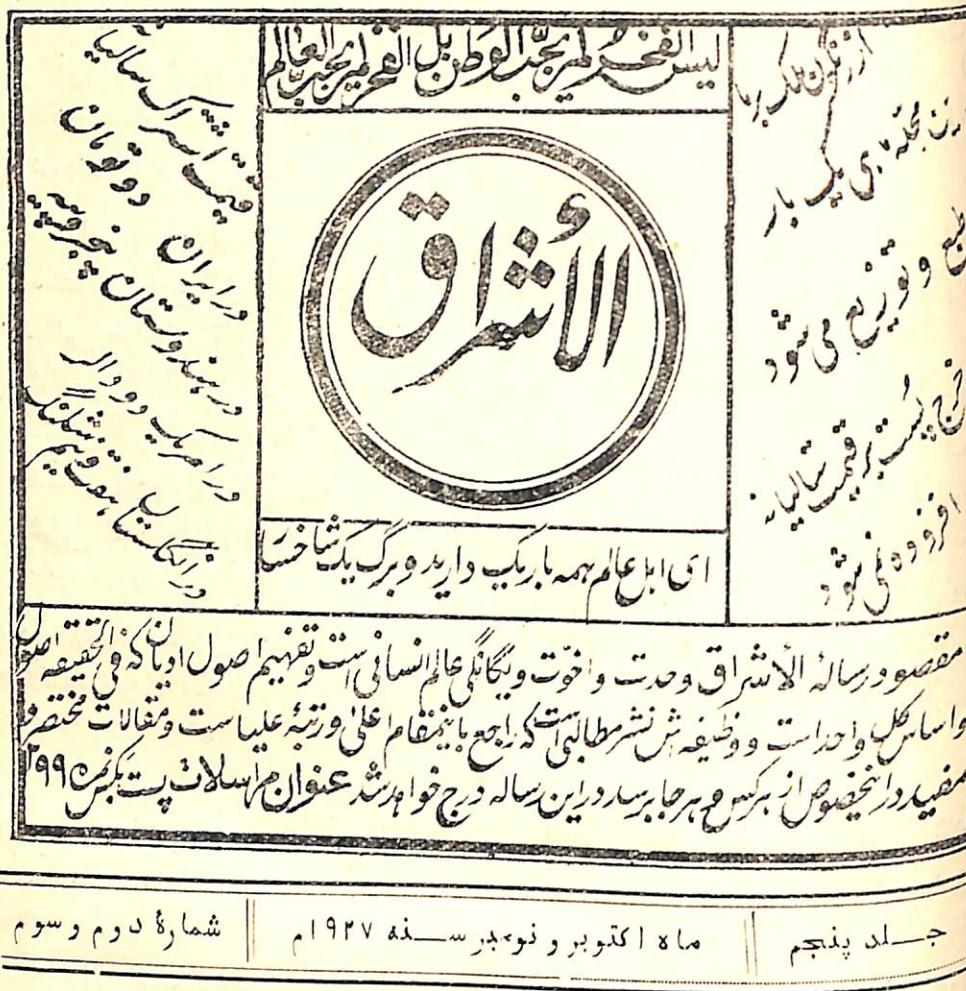
دست نیزه II ۷۴

مناجات

ای خداوند بی نیاز این دلایل برآز خویش دست مازکن و از بیگانه و شاهزاده خویش بی نیاز فرما از جام صبوھی در صحیح احادیث بشوشان و از ^ص ۱۶۰۰ میلادی است سرمهست ذما این بندگان واله و حیران توائد و این مشتاقان آشنه و پریشان توسرگشته کوی توائد و پر جذبه در روی تو و کله آهی تو در بیابان هجران سرگردان هستیم و در وادی حرمان پریشانیم بد رقه عنایت بفرست و پیک هدایت برسان تابوی از کوی تو بمیشام در آید و پرتوی از ریت در

کابه احران این حسرت زدگان افتاد ظامت دیبور تبدیل بنور گرد و گلخان ۳۵۹
حربان گلشن احسان شود توئی توانا و بینا و شدنوا * ع - ع ۳۱
بیان مبارکه حضوت عبدالبیهاء از احنا لوسه الاطهر فداء مکاتب س ۱۱۸
عکس II ۷۴
عکس ۱۵
عکس ۱۶
عکس ۱۷
عکس ۱۸
عکس ۱۹
عکس ۲۰
عکس ۲۱
عکس ۲۲
عکس ۲۳
عکس ۲۴
عکس ۲۵
عکس ۲۶
عکس ۲۷
عکس ۲۸
عکس ۲۹
عکس ۳۰
عکس ۳۱
عکس ۳۲
عکس ۳۳
عکس ۳۴
عکس ۳۵
عکس ۳۶
عکس ۳۷
عکس ۳۸
عکس ۳۹
عکس ۴۰
عکس ۴۱
عکس ۴۲
عکس ۴۳
عکس ۴۴
عکس ۴۵
عکس ۴۶
عکس ۴۷
عکس ۴۸
عکس ۴۹
عکس ۵۰
عکس ۵۱
عکس ۵۲
عکس ۵۳
عکس ۵۴
عکس ۵۵
عکس ۵۶
عکس ۵۷
عکس ۵۸
عکس ۵۹
عکس ۶۰
عکس ۶۱
عکس ۶۲
عکس ۶۳
عکس ۶۴
عکس ۶۵
عکس ۶۶
عکس ۶۷
عکس ۶۸
عکس ۶۹
عکس ۷۰
عکس ۷۱
عکس ۷۲
عکس ۷۳
عکس ۷۴
عکس ۷۵
عکس ۷۶
عکس ۷۷
عکس ۷۸
عکس ۷۹
عکس ۸۰
عکس ۸۱
عکس ۸۲
عکس ۸۳
عکس ۸۴
عکس ۸۵
عکس ۸۶
عکس ۸۷
عکس ۸۸
عکس ۸۹
عکس ۹۰
عکس ۹۱
عکس ۹۲
عکس ۹۳
عکس ۹۴
عکس ۹۵
عکس ۹۶
عکس ۹۷
عکس ۹۸
عکس ۹۹
عکس ۱۰۰
عکس ۱۰۱
عکس ۱۰۲
عکس ۱۰۳
عکس ۱۰۴
عکس ۱۰۵
عکس ۱۰۶
عکس ۱۰۷
عکس ۱۰۸
عکس ۱۰۹
عکس ۱۱۰
عکس ۱۱۱
عکس ۱۱۲
عکس ۱۱۳
عکس ۱۱۴
عکس ۱۱۵
عکس ۱۱۶
عکس ۱۱۷
عکس ۱۱۸
عکس ۱۱۹
عکس ۱۲۰
عکس ۱۲۱
عکس ۱۲۲
عکس ۱۲۳
عکس ۱۲۴
عکس ۱۲۵
عکس ۱۲۶
عکس ۱۲۷
عکس ۱۲۸
عکس ۱۲۹
عکس ۱۳۰
عکس ۱۳۱
عکس ۱۳۲
عکس ۱۳۳
عکس ۱۳۴
عکس ۱۳۵
عکس ۱۳۶
عکس ۱۳۷
عکس ۱۳۸
عکس ۱۳۹
عکس ۱۴۰
عکس ۱۴۱
عکس ۱۴۲
عکس ۱۴۳
عکس ۱۴۴
عکس ۱۴۵
عکس ۱۴۶
عکس ۱۴۷
عکس ۱۴۸
عکس ۱۴۹
عکس ۱۵۰
عکس ۱۵۱
عکس ۱۵۲
عکس ۱۵۳
عکس ۱۵۴
عکس ۱۵۵
عکس ۱۵۶
عکس ۱۵۷
عکس ۱۵۸
عکس ۱۵۹
عکس ۱۶۰
عکس ۱۶۱
عکس ۱۶۲
عکس ۱۶۳
عکس ۱۶۴
عکس ۱۶۵
عکس ۱۶۶
عکس ۱۶۷
عکس ۱۶۸
عکس ۱۶۹
عکس ۱۷۰
عکس ۱۷۱
عکس ۱۷۲
عکس ۱۷۳
عکس ۱۷۴
عکس ۱۷۵
عکس ۱۷۶
عکس ۱۷۷
عکس ۱۷۸
عکس ۱۷۹
عکس ۱۸۰
عکس ۱۸۱
عکس ۱۸۲
عکس ۱۸۳
عکس ۱۸۴
عکس ۱۸۵
عکس ۱۸۶
عکس ۱۸۷
عکس ۱۸۸
عکس ۱۸۹
عکس ۱۹۰
عکس ۱۹۱
عکس ۱۹۲
عکس ۱۹۳
عکس ۱۹۴
عکس ۱۹۵
عکس ۱۹۶
عکس ۱۹۷
عکس ۱۹۸
عکس ۱۹۹
عکس ۲۰۰
عکس ۲۰۱
عکس ۲۰۲
عکس ۲۰۳
عکس ۲۰۴
عکس ۲۰۵
عکس ۲۰۶
عکس ۲۰۷
عکس ۲۰۸
عکس ۲۰۹
عکس ۲۱۰
عکس ۲۱۱
عکس ۲۱۲
عکس ۲۱۳
عکس ۲۱۴
عکس ۲۱۵
عکس ۲۱۶
عکس ۲۱۷
عکس ۲۱۸
عکس ۲۱۹
عکس ۲۲۰
عکس ۲۲۱
عکس ۲۲۲
عکس ۲۲۳
عکس ۲۲۴
عکس ۲۲۵
عکس ۲۲۶
عکس ۲۲۷
عکس ۲۲۸
عکس ۲۲۹
عکس ۲۳۰
عکس ۲۳۱
عکس ۲۳۲
عکس ۲۳۳
عکس ۲۳۴
عکس ۲۳۵
عکس ۲۳۶
عکس ۲۳۷
عکس ۲۳۸
عکس ۲۳۹
عکس ۲۴۰
عکس ۲۴۱
عکس ۲۴۲
عکس ۲۴۳
عکس ۲۴۴
عکس ۲۴۵
عکس ۲۴۶
عکس ۲۴۷
عکس ۲۴۸
عکس ۲۴۹
عکس ۲۵۰
عکس ۲۵۱
عکس ۲۵۲
عکس ۲۵۳
عکس ۲۵۴
عکس ۲۵۵
عکس ۲۵۶
عکس ۲۵۷
عکس ۲۵۸
عکس ۲۵۹
عکس ۲۶۰
عکس ۲۶۱
عکس ۲۶۲
عکس ۲۶۳
عکس ۲۶۴
عکس ۲۶۵
عکس ۲۶۶
عکس ۲۶۷
عکس ۲۶۸
عکس ۲۶۹
عکس ۲۷۰
عکس ۲۷۱
عکس ۲۷۲
عکس ۲۷۳
عکس ۲۷۴
عکس ۲۷۵
عکس ۲۷۶
عکس ۲۷۷
عکس ۲۷۸
عکس ۲۷۹
عکس ۲۸۰
عکس ۲۸۱
عکس ۲۸۲
عکس ۲۸۳
عکس ۲۸۴
عکس ۲۸۵
عکس ۲۸۶
عکس ۲۸۷
عکس ۲۸۸
عکس ۲۸۹
عکس ۲۹۰
عکس ۲۹۱
عکس ۲۹۲
عکس ۲۹۳
عکس ۲۹۴
عکس ۲۹۵
عکس ۲۹۶
عکس ۲۹۷
عکس ۲۹۸
عکس ۲۹۹
عکس ۳۰۰
عکس ۳۰۱
عکس ۳۰۲
عکس ۳۰۳
عکس ۳۰۴
عکس ۳۰۵
عکس ۳۰۶
عکس ۳۰۷
عکس ۳۰۸
عکس ۳۰۹
عکس ۳۱۰
عکس ۳۱۱
عکس ۳۱۲
عکس ۳۱۳
عکس ۳۱۴
عکس ۳۱۵
عکس ۳۱۶
عکس ۳۱۷
عکس ۳۱۸
عکس ۳۱۹
عکس ۳۲۰
عکس ۳۲۱
عکس ۳۲۲
عکس ۳۲۳
عکس ۳۲۴
عکس ۳۲۵
عکس ۳۲۶
عکس ۳۲۷
عکس ۳۲۸
عکس ۳۲۹
عکس ۳۳۰
عکس ۳۳۱
عکس ۳۳۲
عکس ۳۳۳
عکس ۳۳۴
عکس ۳۳۵
عکس ۳۳۶
عکس ۳۳۷
عکس ۳۳۸
عکس ۳۳۹
عکس ۳۴۰
عکس ۳۴۱
عکس ۳۴۲
عکس ۳۴۳
عکس ۳۴۴
عکس ۳۴۵
عکس ۳۴۶
عکس ۳۴۷
عکس ۳۴۸
عکس ۳۴۹
عکس ۳۵۰
عکس ۳۵۱
عکس ۳۵۲
عکس ۳۵۳
عکس ۳۵۴
عکس ۳۵۵
عکس ۳۵۶
عکس ۳۵۷
عکس ۳۵۸
عکس ۳۵۹
عکس ۳۶۰
عکس ۳۶۱
عکس ۳۶۲
عکس ۳۶۳
عکس ۳۶۴
عکس ۳۶۵
عکس ۳۶۶
عکس ۳۶۷
عکس ۳۶۸
عکس ۳۶۹
عکس ۳۷۰
عکس ۳۷۱
عکس ۳۷۲
عکس ۳۷۳
عکس ۳۷۴
عکس ۳۷۵
عکس ۳۷۶
عکس ۳۷۷
عکس ۳۷۸
عکس ۳۷۹
عکس ۳۸۰
عکس ۳۸۱
عکس ۳۸۲
عکس ۳۸۳
عکس ۳۸۴
عکس ۳۸۵
عکس ۳۸۶
عکس ۳۸۷
عکس ۳۸۸
عکس ۳۸۹
عکس ۳۹۰
عکس ۳۹۱
عکس ۳۹۲
عکس ۳۹۳
عکس ۳۹۴
عکس ۳۹۵
عکس ۳۹۶
عکس ۳۹۷
عکس ۳۹۸
عکس ۳۹۹
عکس ۴۰۰
عکس ۴۰۱
عکس ۴۰۲
عکس ۴۰۳
عکس ۴۰۴
عکس ۴۰۵
عکس ۴۰۶
عکس ۴۰۷
عکس ۴۰۸
عکس ۴۰۹
عکس ۴۱۰
عکس ۴۱۱
عکس ۴۱۲
عکس ۴۱۳
عکس ۴۱۴
عکس ۴۱۵
عکس ۴۱۶
عکس ۴۱۷
عکس ۴۱۸
عکس ۴۱۹
عکس ۴۲۰
عکس ۴۲۱
عکس ۴۲۲
عکس ۴۲۳
عکس ۴۲۴
عکس ۴۲۵
عکس ۴۲۶
عکس ۴۲۷
عکس ۴۲۸
عکس ۴۲۹
عکس ۴۳۰
عکس ۴۳۱
عکس ۴۳۲
عکس ۴۳۳
عکس ۴۳۴
عکس ۴۳۵
عکس ۴۳۶
عکس ۴۳۷
عکس ۴۳۸
عکس ۴۳۹
عکس ۴۴۰
عکس ۴۴۱
عکس ۴۴۲
عکس ۴۴۳
عکس ۴۴۴
عکس ۴۴۵
عکس ۴۴۶
عکس ۴۴۷
عکس ۴۴۸
عکس ۴۴۹
عکس ۴۴۱۰
عکس ۴۴۱۱
عکس ۴۴۱۲
عکس ۴۴۱۳
عکس ۴۴۱۴
عکس ۴۴۱۵
عکس ۴۴۱۶
عکس ۴۴۱۷
عکس ۴۴۱۸
عکس ۴۴۱۹
عکس ۴۴۲۰
عکس ۴۴۲۱
عکس ۴۴۲۲
عکس ۴۴۲۳
عکس ۴۴۲۴
عکس ۴۴۲۵
عکس ۴۴۲۶
عکس ۴۴۲۷
عکس ۴۴۲۸
عکس ۴۴۲۹
عکس ۴۴۳۰
عکس ۴۴۳۱
عکس ۴۴۳۲
عکس ۴۴۳۳
عکس ۴۴۳۴
عکس ۴۴۳۵
عکس ۴۴۳۶
عکس ۴۴۳۷
عکس ۴۴۳۸
عکس ۴۴۳۹
عکس ۴۴۳۱۰
عکس ۴۴۳۱۱
عکس ۴۴۳۱۲
عکس ۴۴۳۱۳
عکس ۴۴۳۱۴
عکس ۴۴۳۱۵
عکس ۴۴۳۱۶
عکس ۴۴۳۱۷
عکس ۴۴۳۱۸
عکس ۴۴۳۱۹
عکس ۴۴۳۲۰
عکس ۴۴۳۲۱
عکس ۴۴۳۲۲
عکس ۴۴۳۲۳
عکس ۴۴۳۲۴
عکس ۴۴۳۲۵
عکس ۴۴۳۲۶
عکس ۴۴۳۲۷
عکس ۴۴۳۲۸
عکس ۴۴۳۲۹
عکس ۴۴۳۳۰
عکس ۴۴۳۳۱
عکس ۴۴۳۳۲
عکس ۴۴۳۳۳
عکس ۴۴۳۳۴
عکس ۴۴۳۳۵
عکس ۴۴۳۳۶
عکس ۴۴۳۳۷
عکس ۴۴۳۳۸
عکس ۴۴۳۳۹
عکس ۴۴۳۳۱۰
عکس ۴۴۳۳۱۱
عکس ۴۴۳۳۱۲
عکس ۴۴۳۳۱۳
عکس ۴۴۳۳۱۴
عکس ۴۴۳۳۱۵
عکس ۴۴۳۳۱۶
عکس ۴۴۳۳۱۷
عکس ۴۴۳۳۱۸
عکس ۴۴۳۳۱۹
عکس ۴۴۳۳۲۰
عکس ۴۴۳۳۲۱
عکس ۴۴۳۳۲۲
عکس ۴۴۳۳۲۳
عکس ۴۴۳۳۲۴
عکس ۴۴۳۳۲۵
عکس ۴۴۳۳۲۶
عکس ۴۴۳۳۲۷
عکس ۴۴۳۳۲۸
عکس ۴۴۳۳۲۹
عکس ۴۴۳۳۳۰
عکس ۴۴۳۳۳۱
عکس ۴۴۳۳۳۲
عکس ۴۴۳۳۳۳
عکس ۴۴۳۳۳۴
عکس ۴۴۳۳۳۵
عکس ۴۴۳۳۳۶
عکس ۴۴۳۳۳۷
عکس ۴۴۳۳۳۸
عکس ۴۴۳۳۳۹
عکس ۴۴۳۳۳۱۰
عکس ۴۴۳۳۳۱۱
عکس ۴۴۳۳۳۱۲
عکس ۴۴۳۳۳۱۳
عکس ۴۴۳۳۳۱۴
عکس ۴۴۳۳۳۱۵
عکس ۴۴۳۳۳۱۶
عکس ۴۴۳۳۳۱۷
عکس ۴۴۳۳۳۱۸
عکس ۴۴۳۳۳۱۹
عکس ۴۴۳۳۳۲۰
عکس ۴۴۳۳۳۲۱
عکس ۴۴۳۳۳۲۲
عکس ۴۴۳۳۳۲۳
عکس ۴۴۳۳۳۲۴
عکس ۴۴۳۳۳۲۵
عکس ۴۴۳۳۳۲۶
عکس ۴۴۳۳۳۲۷
عکس ۴۴۳۳۳۲۸
عکس ۴۴۳۳۳۲۹
عکس ۴۴۳۳۳۳۰
عکس ۴۴۳۳۳۳۱
عکس ۴۴۳۳۳۳۲
عکس ۴۴۳۳۳۳۳
عکس ۴۴۳۳۳۳۴
عکس ۴۴۳۳۳۳۵
عکس ۴۴۳۳۳۳۶
عکس ۴۴۳۳۳۳۷
عکس ۴۴۳۳۳۳۸
عکس ۴۴۳۳۳۳۹
عکس ۴۴۳۳۳۳۱۰
عکس ۴۴۳۳۳۳۱۱
عکس ۴۴۳۳۳۳۱۲
عکس ۴۴۳۳۳۳۱۳
عکس ۴۴۳۳۳۳۱۴
عکس ۴۴۳۳۳۳۱۵
عکس ۴۴۳۳۳۳۱۶
عکس ۴۴۳۳۳۳۱۷
عکس ۴۴۳۳۳۳۱۸
عکس ۴۴۳۳۳۳۱۹
عکس ۴۴۳۳۳۳۲۰
عکس ۴۴۳۳۳۳۲۱
عکس ۴۴۳۳۳۳۲۲
عکس ۴۴۳۳۳۳۲۳
عکس ۴۴۳۳۳۳۲۴
عکس ۴۴۳۳۳۳۲۵
عکس ۴۴۳۳۳۳۲۶
عکس ۴۴۳۳۳۳۲۷
عکس ۴۴۳۳۳۳۲۸
عکس ۴۴۳۳۳۳۲۹
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۰
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۱
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۲
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۴
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۵
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۶
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۷
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۸
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۹
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۱۰
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۱۱
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۱۲
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۱۳
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۱۴
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۱۵
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۱۶
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۱۷
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۱۸
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۱۹
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۲۰
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۲۱
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۲۲
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۲۳
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۲۴
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۲۵
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۲۶
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۲۷
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۲۸
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۲۹
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۰
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۱
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۲
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۳
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۴
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۵
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۶
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۷
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۸
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۹
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۱۰
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۱۱
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۱۲
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۱۳
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۱۴
عکس ۴۴۳۳۳۳۳۳۱۵
ع

عذراً مراسلات ذبيح الله زرقاني *
پوست بکس ذمبر ۲۹۹ رنگون *

جـلد پنجم | شماره دوم و سوم | ماه اکتوبر و نوامبر ســـنه ۱۹۲۷م

VA

ز الواح مباركة حضرت جمال قدم جل ذكره الاعظم

دوالہ بھی

(1)

بگو ای پسران خاک بزدان پاک میده، ماید آنچه در این روز بپرداز شده ماراز
لا یش پاک نماید و با سایش رساند همان راه راست و راه من است پاکی از آلا یش
با کسی از چیزهایی است که زیان آرد و از بزرگی موده مان بکاهد و آن پسندیدن
کفتار و کردار خود است اگرچه نیک باشد و آسایش هنگامی دست دهد
که آدمی خود را نیک خواه همه روی زمین نماید آنچه او آگاه این کفتار را

THE DAWN.

Vol. V.

DECEMBER 1927,

No. 4.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Baháí Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha'-u'-llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Baháí Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

Words of Bahau'llah

Waste not your time in idleness and indolence; occupy yourselves with that which will profit yourselves and others besides yourselves. Thus hath the matter been decreed in this Tablet from the horizon of which the sun of wisdom and divine utterance is gleaming. The most despised of men before God is he who sits and begs. Cling unto the rope of means, relying upon God, the Causer of Causes. Every soul who occupies himself in an art or trade—this will be accounted an act of worship before God. Verily, this is from naught else than His great and abundant favour.

— : 0 : —

Moderation is desirable in every affair and when it is exceeded it leads to detriment. Consider the civilization of the people of the Occident—how it has occasioned commotion and agitation to the people of the world. There has appeared an infernal instrument, and such atrocity is displayed in the destruction of life, the like of which has not been seen by the eye of the world, nor heard

by the ears of nations. It is impossible to reform these violent, overwhelming evils except the peoples of the world become united in affairs or in one religion. Hearken ye unto the voice of this oppressed One, and adhere to the Most Great Peace.

Words of Abdul Baha.

If thou seekest eternal glory, let thyself be humble and meek in the presence of the beloved of God; make thyself the servant of all and serve all alike. The service of the friends belongs to God, not to them. Strive to become a source of harmony, spirituality, and joyfulness to the hearts of friends and the maid-servants of the Merciful. This is a cause of great satisfaction to Abdul Baha.

Faith is the magnet which draws the confirmation of the Merciful One. Service is the magnet which attracts the heavenly strength. I hope thou wilt attain both.

THE DIVINE MANIFESTATION.

Human mind cannot comprehend the omniscient omnipresent Lord. Its Power of conception is limited whereas the Divine Kingdom is unlimited and infinite. The lights of God or the Sun of Reality illumine the world of man just as the physical sun shines effulgently upon the material creation. All things exposed to the material sun reflect its light in a greater or less degree according to their respective capacities of reflection. Thus, for instance a black stone reflects a little, a piece of chalk a little more. A perfect mirror however reflects the sun's very image and light. Likewise the Divine manifestations or the Messengers of God are the mirrors in which the image and effulgence of the Sun of Reality appear. Abdul Baha Says:—"They tell the story of divinity just as the material mirror reflects the light and disc of the outer sun in the skies. In this way the image and effulgence of the Sun of Reality appears in the mirrors of the manifestations of God. This is what His Holiness Jesus Christ meant when he declared "the father is in the Sun", the purpose being that the Reality of that eternal Sun had become reflected in its glory in Christ himself. It does not signify that the Sun of Reality had descended from its place in heaven or that its essential being had effected an entrance into the

mirror, for there is neither entrance nor exit for the reality of the divinity; there is no ingress or egress; it is sanctified above all things and ever occupies its own holy station. Changes and transformations are not applicable to that eternal reality. Transformation from condition to condition is the attribute of contingent realities". (P. U. P. 168-169).

Again in one of his addresses in New York Abdul Baha said "The Christ-hood means not the body of Jesus but the perfection of divine virtues manifest in him. Therefore it is written "He is God". This does not imply separation from God; even as it is not possible to separate the rays of the Sun from the Sun. The reality of Christ was the embodiment of divine virtues and attributes of God. For in divinity there is no duality. There is neither multiplicity nor division". (P. U. P. 149-150).

In the same way Bahauallah the Blessed Perfection the Blessed Beauty do not mean the body of Husain Ali Nuri but 'the perfection of divine virtues manifest in him'. He was the embodiment of divine virtues and attributes of God. In him the reality of that eternal Sun had become reflected like unto the glory and effulgence of the physical sun in a perfect material mirror.

These Divine manifestations are unique and peerless. They are distinguished above all other things. They possess every attribute of glory and perfection. Abdul Baha calls them 'the archetypes of celestial and spiritual virtues in their own age and cycle'. They are endowed with divine knowledge and their wisdom is all-comprehensive. Through the penetrative power of their words they dispel darkness, cause the advancement of civilization, bring about the unification of men and religions, harmonize all sects and branches and train the human body politic causing its advancement to a higher plane. Through them the gifts of the Divine Will become manifest, through them the glad tidings of God inspire our hearts, through them the Sun of Truth illumine our souls and through them the world of humanity attains all that is highest and noblest. Earthly sorrows and tribulations do not vex them. They face persecutions and sufferings with utmost courage. Bahauallah in the *Tablet of the Manifestation* describes the holy personality of the Divine Manifestation as follows:—"He is the Mystery of Oneness of the Ancient Identity, the Eternal Essence and the Unknowable Reality. As to his body verily he is as throne for His Manifestation, of which no one is informed save Himself. These bodies, although they

have appeared in the world of creation, in the temple in which you have been informed of them (Moses Jesus, Mohammed etc.,) yet were ye to gaze upon them with the eye of reality and innate consciousness, ye would testify that although they are created from the elements, yet they are sanctified from them to such an extent that there is no similitude between them. Consider the diamond—can the stone be compared to it?.....Consider a goldsmith; verily, he makes a ring, and although he is its maker, yet the adorns his finger with it, Likewise God the Exalted appears in the clothing of the creatures. This is through His favour so that His servants may not flee from Him, but that they may approach Him and rest in His Presence, hear His wonderful melodies and be benefitted by that which proceeds from His mouth, and by that which He reveals unto them from the heaven of His Will. There is wisdom in this,.....Verily, were God the exalted to appear in His (proper) grade and from, and in a manner befitting His Station, no one could ever approach Him or endure to be near Him". (Bahai scripture pp. 204-207.)

'Abdul Baha says, "Personality is in the manifestation of the Divinity, not in the essence of the Divinity. The reality of the divine world is purified and Sanctified from limits and restriction. But the pure Mirror, which is the Manifestor of the Sun of Truth and in which the Sun of Truth is manifest in full appearance—that Mirror is restricted, and not the Lights. The Soul pervadeth throughout the entire body, and its commands are effective in all the parts and limbs of man. Notwithstanding its utmost sanctification (or abstraction) this soul is manifest and evident in all its grades, in this material form. By 'seeing God' is meant beholding the Manifestation of God; for witnessing the Sun in its entire splendour, in a clear glassy surface is identical with witnessing the essence of the Sun itself". (Bahai Scriptures, p. 482.)

This subject has been very clearly explained by 'Abdul Baha in his address at Unity Church, Mont Clair. In the course of that address he says:—

"As the essence of divinity transcends the comprehension of man, therefore God brings forth certain manifestations of the divine reality upon when he bestows heavenly effulgence in order that they may be inter-mediaries between humanity and Himself. These holy manifestations or prophets of God are as mirrors which have acquired illumination from the Sun of Truth, but the Sun does not descend from its high zenith and does not effect entrance within the

mirror. In truth this mirror has attained complete polish and purity until the utmost capacity of reflection has been developed in it, therefore the Sun of Reality with its fullest effulgence and splendour is revealed therein. These mirrors are earthly whereas the reality of divinity is in its highest apogee. Although its lights are shining and its heat is manifest in them, although these mirrors are telling their story of its effulgence the Sun nevertheless remains in its own lofty station; it does not descend, it does not effect entrance, because it is holy and sanctified. The Sun of Divinity and of Reality has revealed itself in various mirrors. Though these mirrors are many, yet the Sun is One. The bestowals of God are one; the reality of the divine religion is one. Consider how the one and the same light has reflected itself in the different mirrors or manifestations of it. There are certain souls who are lovers of the Sun; they perceive the effulgence of the Sun from every mirror. They are attached to the Sun itself and adore it no matter from what point it may shine. But those who adore the mirror and are attached to it become deprived of witnessing the light of the Sun when it shines forth from another mirror. For instance, the Sun of Reality revealed itself from the Mosaic mirror. The people who were sincere accepted and believed in it. When the same Sun shone from the Messianic mirror, the Jews who were not lovers of the Sun and who were fettered by their adoration of the mirror of Moses did not perceive the lights and effulgence of the Sun of Reality resplendent in Jesus, therefore they were deprived of its bestowals. Yet the Sun of Reality, the word of God shone from the Messianic mirror through the wonderful channel of Jesus Christ more fully and more wonderfully. Its effulgence were manifestly radiant but even to this day the Jews are holding to the Mosaic mirror. Therefore they are bereft of witnessing the lights of eternity in Jesus.

In brief the Sun is one Sun, the light is one light which shines upon all phenomenal being. Every creature has a portion thereof, but the pure mirror can reveal the story of its bounty more fully and completely. Therefore we must adore the light of the Sun no matter through what mirror it may be revealed." (P. U. P. 110-111.)

Notes & News.

Bahai Texts:— In connection with the problem of reviewing the diary notes of Ahmed Sobrab, which was referred to Shoghi Effendi, the Guardian

informed the National Assembly of the United States and Canada that any and all notes of utterances by 'Abdul Baha not read and approved by the Master himself, are to be issued on the authority of the person taking the notes, and as representing his impression of the utterances and not as direct quotations. There is a particular value and interest in all impressions and diary notes of the sayings and actions of 'Abdul Baha, but the Guardian's instruction makes it imperative for us to distinguish between such words and the authorized Bahai texts composing the teachings.

(Bahai News letter No. 20, page 2.)

—:0:—

Berkeley :— The Bahai Spiritual Assembly of Berkeley, California, have adopted the "Seminar Method" for their weekly meetings and found it very successful. The leader announces the topic at the preceding meeting and all the friends come prepared to contribute something on it. The leader completes and summarizes the discussion.

—:0:—

London :— Under the auspices of the threefold movement, Fellowship of Faiths Union of East and West, and League of Neighbours a meeting was held on the 3rd October 1927, at the City Temple at which eminent speakers of eight living world religions spoke. Dr. Sybil Thorndike who was a representative of the Bahai Faith spoke on "How the Bahai Cause is coordinated with Christianity and with all the world religions as the 'Spirit of the age'".

—:0:—

Rangoon :— Jinabi Mohamed Eunoos alias Khalifa Sahib of the Bahai Assembly of Mandalay who had lately been most successfully carrying on teaching campaign in Kyigon village where a new Bahai centre has just been formed through his exertion came down to Rangoon on a short visit on the New year's day. He stayed with the friends in Rangoon for twelve days during which short period he spoke six times in different places round about Rangoon on the prophecies and hints contained in various religious books with particular reference to the sayings of Lord Buddha relating to the appearance of the Promised One.

On the 3rd January 1928, a meeting was held at the residence of U Tha Phwai paddy broker at Thayatnye quarter, Puzundaung a suburb of Rangoon. At the request of U Tha Phwai and his wife Daw Hla Mai, Jinabi Khalifa Saheb spoke on the need of religion and the civilizations introduced into the world from time to time by the founders of religions. The whole audience was deeply impressed and evinced genuine interest in all that he said. U Tha Phwai and Daw Hla Mai and some of their neighbours who were invited by them at the meetings requested Jinabi Khalifa Sahib to come round to their quarter again and enlighten them further

On the 5th January 1928, at the invitation of Mr. F. Cazim and his mother Daw Huin E he spoke at their residence in 48th Street, Rangoon for about two hours on the relationship of Christianity and Buddhism to Bahai teachings. Every one present listened with rapturous interest and expressed great appreciation of all that was said by the speaker. The friends here entertain a very great hope that the seed that Jinabi Khalifa Sahib has so diligently sown in such a good soil will not go in vain.

On the 6th January 1928, at the residence of Dr. Abdul Hakim (Vice President of the Rangoon Bahai Spiritual Assembly.) Jinabi Khalifa Sahib spoke at great length on the coming of the Bab and Bahaullah. Among the audience a gentleman by the name of S. A. Rahman, put several questions which were answered very satisfactorily. Mr. S. A. Rahaman was so well impressed with the speech and the answers that his questions elicited that when the meeting was over he came to Jinabi Khalifa Saheb and confessed that he believed in Bahaullah and that he was convinced of the truth of His claim. Jinabi Khalifa Saheb did not leave Rangoon until he was satisfied that Mr. S. A. Rahman was fully confirmed in his belief. Mr. S. A. Rahman who joined the Bahai fold called at the Bahai meeting on Wednesday the 11th January 1928, and was introduced to other Bahai friends who were then present at the meeting. He seems to be a very zealous Bahai and we earnestly pray at the Holy Threshold that confirmation may descend upon him from the Abha Kingdom and that he may be assisted in enkindling other souls with the light which he has now received.

Jinabi Khalifa Sahib left Rangoon for Shwebo District in Upper Burma on the 12th January 1928.

—:0:—

The Secretary, Rangoon Bahai Spiritual Assembly acknowledges the receipt of most inspiring circular letters from the following Bahai centres:—

Haifa, Port Said, London, Chicago, Seattle Wash., U. S. A., Berkeley (California) Teheran, Bombay.

Change of Editorship:—Our most illumined and gifted teacher Jinabi Khalifa Mohamed Eunoos alias Khalifa Sahib has very kindly accepted the editorship of the Burmese section of the '*Dawn*'. The English & Persian section will be edited by Mr. Syed Gholam Mustoza Ali—Secretary of Bahai Spiritual Assembly of Rangoon.

Seattle Wash.:—The circular letter of the Spiritual Assembly of Seattle Wash dated 19th October 1927, states that Dr. Ali Kuli Khan with his wife and children are at present there engaged in teaching the Cause of Bahaullah. The letter continues, Dr. Khan gave on an average 3 public talks a week during his 6 week's stay there. The Sojourners of Truth Club (coloured) was entertained by a dinner during his visit and a special meeting for the general public was held at the Chamber of Commerce, with gratifying results. Mrs. Khan too gave numerous talks giving the message and proclaiming the glad tidings to some receptive souls from Monroe a near-by town. A meeting of special importance was the coming together of people of different nationalities. It was on a Tuesday evening, all who came and participated expressed their pleasure, for in relaying the love and spirit of unity became manifest and for a time at least the Oneness of the world of humanity was realized.

လူသွေ့ဝါတ္ထိမှာ၊ အနုတ် ဂၢဏ်ဘန်နီးဖြစ်မြောက်ခြင်းမျကား၊ မီမီချော်ခြော်ရှိမှာ၊ အရပ်ဒေသကိုချော်ခြင်းခြောင့်၊ အယျဉ်းသဖြစ်ခြင်းတက္ကစ္စာလုံးကို ချော်ခြင်းခြောင့်သာ ဖြစ်ခြင်း၊

၅၇မဂ္ဂောင်းသတ်း
စာကိုမြန်မာနိုင်ငံနေ့
ဘဟာဒေါ်သာသနာ
တော်မာဟမြေလော
ဟာနီအသင်းကပိုဂို
ထုတ်ဝေခြေသည်

အယ်ခီတာ၊
မိုက်ယာမိုမှတ်စ

တွောရှိမီး
ရန်ကျိုးမြို့
စာလိုက်သော်း
နံပါတ်-၂၉၈။
P. Box No. 299.
RANGOON.

၁၉၂၇-၃။

အခိုလောကိုသောကိုသားလုအ
ပေါင်းတို့ သင်တို့သည်။ သပ်ပင်တ
ပင်တည်းမှ သီးပွင့်သောသစ်သီးများ
နှင့်၊ အကိုင်းတကိုင်း တည်းချေပေါ်
ရောက်လေသော အချက်များပါ၏ ဖြစ်
ကြ ကုန်သည်ဟု၊ ဘဟာဒေါ်စွာလို
အရှင်မြတ်ငြိုးတော်များ၏

အသန္တုံးမှာ၊
မြန်မာပြည်နှင့်
အိန္ဒိယပြည်များ
၁၂ လ ၂၀၁၁
အော်ရန်၊ ၁၂-၈
ရ-တူမန်။
အမေရိကား
၁၂ လ၊ ၂၂ ဒေါ်လ၊
အင်လန်ပြည်။
၁၂ လ၊ ၂၂ ဒေါ်လ၊
အော်ရန် ပါလက်
စတိုင်ပြည်များ။
ကိုချေတ်ရှု၊ ၁၀၀။
တောင်ပျော် ၁၂၃။
စာတိုက်ခာခြော်း
SECRETARY.
B. S. A.
Post Box No 299.
RANGOON.

နံပါတ် ၄၁

ရောင်ခြော်တော်-မဂ္ဂောင်းနှင့် လိုရင်းတည်းဟုသော်၊ ဝတ်ဘရားအကြောင်းများ
တကဗ္ဗာလုံးနှင့်နောက်သော မန္တသယုသွေ့ဝါအပေါင်းတို့ကို ညီအပ်ကိုအရင်းဟု၍
ချုပ်ခဲ့ဖြတ်နှုံးခြင်းအားဖြစ်း၊ တလုံးတာတည်းနှင့်၊ ထိုတ် တာသောတည်း ဖြစ်
အောင်ပြောလုပ်ခြင်း၊ မျက်မွောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည်။ အလုံးခုံးသောသနာတော်
မြတ်တို့၏။ မူလ အခြေအနှစ်ချင်း-တရားသည်နှင့် တရားသည်းဖြစ်ကြောင်းကိုသည်း
ကောင်း၊ အွန်ပြခြင်းများဖြစ်၏။ ယင်းသို့ ဆောင်ရွက်အပ်သော၊ ဝတ်ဘရားများနှင့်
စပ်လျှော်း၏၊ အချုပ်ရေးသားသောအချက်များကို။ မည်သည့်အချုပ်နှင့် မည်သူ့ထံက
ဖြစ်၏၊ အကြောင်းရောက်လာသောအပါ။ လွှဲကွော်ခြင်းမရှိသာ ဖုန်းထိုပ်ဝေရပါလို့
မည်။ မောင်ဘော်၏ဝတ်ဘရားများကိုသက်သက်ဆောင်ရွက်ရပါသည်။ ငါးမှတ်း
အစိုးခေါင်းပြည်အုပ်ခြင်းနှင့်၊ ဆိုင်ရာဖြေားချာများတွင် မပါမဝင်သောအသီးသီး
သာသနာများက၊ ကိုယ်အချင်းချင်း ပုတ်ဆက်ထိုက်အောင်၊ ပြောဆိုလေ့ရှိကြသော
အချက်များကို အလေးကရာဇ်ဖြေားချာရပါသည်။

ଜ୍ଞାନୀବିଦ୍ୟାରେ ଅଧିକାରୀ ପାଇଁ ଶିଖିବାରେ ଯତ୍ନରେ ଏହାରେ

(ଓ পৃষ্ঠা সংযোগ করিবার জন্য এইটি ছিল প্রথম পৃষ্ঠা।)

(ထိအရှင်သည့်ဘဂ္ဂီသခံပြန်တော်မျိုး)

ପ୍ରାଣିରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଳାଲର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁରୁତ୍ବାନ୍ଧିତ ପାଦରେ ଶବ୍ଦରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

ପ୍ରାଣୀ ଦେଖିଲୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

卷之三

ଯେଥୁବାହିନୀ ଅବସରି ପାରିଲା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତିରେ ଦେଖିଲା ଏହାରେ
ଯେଥୁବାହିନୀ ଅବସରି ପାରିଲା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତିରେ ଦେଖିଲା ଏହାରେ

三

၆။ အန္တာရေး၊ သို့သော်လည်ပတ်တင်နှင့် မြန်မာ လကိန်နာယာဖွံ့ဖြိုး

မြတ်စွာပေါ်လျှင် သုရိုင်းများတွင်ဖွံ့ဖြိုးနေရန်အတွက် အသုတေသနများ
မြတ်စွာပေါ်လျှင် သုရိုင်းများတွင်ဖွံ့ဖြိုးနေရန်အတွက် အသုတေသနများ
မြတ်စွာပေါ်လျှင် သုရိုင်းများတွင်ဖွံ့ဖြိုးနေရန်အတွက် အသုတေသနများ
မြတ်စွာပေါ်လျှင် သုရိုင်းများတွင်ဖွံ့ဖြိုးနေရန်အတွက် အသုတေသနများ

ရောင်ခြည်တော်များ၊ မိသုဒလင်းအာရုံဘက်ရွှေအချုပ်မြှေဆာကိုသုတေသနရှိသော
အလင် များ၊ ရွှေတော်ခြားအဖြစ်ဖြစ်ကြွေလာဖွင့်တော်များသာ (အပ္ပ)၏ရှင်မြတ်
၏ကြွေ ကျော်းတတ်မူခြင်းသတ်းများဖြစ်၏ကောင်များ၊ ထုတေသနးရေးဆင်ခြင်းနှင့်
ပြည့်စုံသေး သူတို့သာတော်။ အရှင်မြတ်၏ခွန်ကန်ဒြောင်း သက်သေးခံချက်တို့ကို
ထွေ့ခြားပြုပေါ်သော်။

ထိုအရှင်၏အချို့သောနိမိတ်လက္ခဏာများသည်ကား၊ အရှင်၏ဖြွဲလာဖွဲ့
တော်မူခြင်း၊ အနုယ်နယ်အချို့ရပ်ရပ်အံချို့တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝံစွဲလွှဲ၏သို့
ခုံတိုက်ခိုက်လျှော်ရှိုးသော ရှို့သူအပေါ်၏တို့အောင်လယ်နှင့်လည်းကောင်း၊ တည့်
မတ်ခွာတည်ရှိနိုင်ခြင်းတံ့သိုးများဖြစ်၍ ရောက်။

ଯିତେଣିଶ୍ଚ ଅଶ୍ଵି, ଦୋଷକାରୀଃ ପରିମାଣିତ ଲଙ୍ଘନାମ୍ବାଃ ପରିମାଣିତ ॥ ଶ୍ରୀଗୁର୍ଯ୍ୟଦେଵ
ଲୁଧୀଃ ଆଶ୍ଵିଃ ରାଜ୍ୟର୍ଦ୍ଦିନମ୍ବାଃ ଅପରିଦିଃ ତ୍ରୈଗୋନ୍ଧିଃ ଦୋଷକାରୀଃ ପରିମାଣିତ ॥ ଶ୍ରୀଗୁର୍ଯ୍ୟଦେଵ
ପ୍ରିୟାଗର୍ଭିରକ୍ଷଣ ଅବିନ୍ଦିଦେଖେ ମୁଖୀଃ ଦୋଷକାରୀଃ ପରିମାଣିତ ॥ ଲୋରିଃ ଲୋରିଃ ଶ୍ରୀଗୁର୍ଯ୍ୟଦେଵ
ରାଜ୍ୟର୍ଦ୍ଦିନମ୍ବାଃ ପରିମାଣିତ ॥ ତ୍ରୈଗୋନ୍ଧିଃ ରାଜ୍ୟର୍ଦ୍ଦିନମ୍ବାଃ ପରିମାଣିତ ॥ ରାଜ୍ୟର୍ଦ୍ଦିନମ୍ବାଃ
ପରିମାଣିତ ॥ ପରିମାଣିତ ॥ ପରିମାଣିତ ॥ ପରିମାଣିତ ॥ ପରିମାଣିତ ॥ ପରିମାଣିତ ॥

ଯିତେ କାହାରୁ ପାଇଲୁ ନାହିଁ । ଏହାରୁ କାହାରୁ ପାଇଲୁ ନାହିଁ ।

ଯିବ୍ରାହମିକାରୁଦ୍ଧିତୁଷେଣ । ଯେବାକିମିତିଲଙ୍ଘକାବ୍ୟାଃକାଃ ॥ କୁଣ୍ଡଃତେର୍ଭ୍ରିତନ୍ତ୍ଵଗେଃ
ଯଥାଃତେର୍ଭ୍ରିତିଃ ॥ ବ୍ୟାରଣ୍ଡିକର୍ମପଦଃଭ୍ରିତଯ୍ୱିଭାଃ ॥ ଯତିତକାଃବ୍ୟାଃଯ୍ୱିଭିତ୍ତେ
ପ୍ରିଃଯେତ୍ରାଶ୍ଵାପେଃତେର୍ଭ୍ରିତିଃ ॥ ଶ୍ରୀଚିହ୍ନାରାତ୍ରିଲାଙ୍ଘ ତଙ୍କଳ୍ପଃଲ୍ଲିଙ୍ଗଃ ॥ ଶିଖିଃଭ୍ରିତିଃଯୁଦ୍ଧିଃ
ତମିଃଭ୍ରିତିଃଯୁଦ୍ଧିଃତେଵେବବ୍ୟାରଣ୍ଡିଭାଃପଦଃଭ୍ରିତିଃ ॥ (ଯିବ୍ୟାରଣ୍ଡିତାତିଯାମ୍ଭ୍ରିତ
ଶ୍ରୀକ୍ରିତିଃଭ୍ରିତିଃଯୁଦ୍ଧିଃତେଵେବବ୍ୟାରଣ୍ଡିଭାଃପଦଃଭ୍ରିତିଃ ॥) ଶ୍ରୀକ୍ରିତିଃଭ୍ରିତିଃଯୁଦ୍ଧିଃତେଵେବବ୍ୟାରଣ୍ଡିଭାଃପଦଃଭ୍ରିତିଃ ॥

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପ୍ରକାଶନ ପରିଚୟ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପ୍ରକାଶନ ପରିଚୟ

ရန်ကုန်ဖြေမှုလာရွေ့ကို ၁၂ ရက်အတွင်း၌ ဖြေဖြေဖြေပြောက် ၃ ဦးသမ္မမှု၊ ဘဟာအချွော့ဘအရှင် ဘမ္မအရှင် ရပါးတို့ ဖြေလာပွင့်တော်မူကြောင်းများကို အထက်-ကျော်တော်မြတ်များနှင့်ပြီးစွာ အဆမြစ်တင်ပြရှိ ဖော်ပြာရလေသည်။

အကြောင်းများ၊ မှန်သောဘုရား မှန်သောတရားများထိုကို ထွေကြိုကြရမှ၊
မှန်သောလမ်းကြောင်း ရနိုင်မည်အကြောင်းပေါ်များ၊ ဆွဲးနွဲးထိုပ်ပို့ဟု
ပြောပြီးလျှင်၊ (တပါတည်းအရှင်၏ခိုက်တိယသာ) နိုဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း
များကို၊ မှန်ကန်စွာဖုန္ပအရှင်ထို၏ကျမ်းတော်အာရ သက်သေခံချက်နှင့်ဆွဲး
ကြော်လေသည်။

ଧନ୍ୟାଦିଃ ପରିମାଣକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ କରିଛି । ଏହାର ପରିମାଣକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ କରିଛି । ଏହାର ପରିମାଣକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ କରିଛି ।

حضرت ایشان هظفرو منصور بتاریخ ۱۲ زانویه سال ۱۹۴۸م بوطن مالوف
خود مراجعت فرمودند*

ملاع

خاد میین ادا زنا الا شرق بغاوت عجز و ادب و احترام از قبل مجهول
روحانی زنگون بخدمت هرایک از ادبا، ائم و متعاقل مقدسمه نورانی
روحانی عرض می نمایند که ابو زنه سالیانه الا شرق را با اسم جذاب آقامی ذی بصیر الله
زرقاوی خانه نمبر ۱۵ کرچه ۴۵ زنگون مملکت برما ارسال داشته رهیں امتنان
واحسان بپهلوان فویه بود لا باشدند

منشی متحف

سید نلام صرتختی علی

از قبل می‌گفتو وحاظی رنگون برمی

و همچنان حسین بن علی علیه السلام میفرماید (ایکون اگریک من اظهور ما ایس اک حتی یکون هوامظهر اک همیت عین الاتراک) امثال این اذکار از بیانات اولیا، صلوات اللہ علیهم مذکور و مشهور در کتاب معتبر موجود طبیعی لمن ينظرو يتکلم بالصدق المخالص ذعید از برای نفسیکه خود را بمدد کوثر بیان مقصد عالمیان از ظنون و اوهام طاهر ذمود و سمعات جلال را باسم ذنی متعال شق کرده و از عالم و عالمیان گذشت و قصد سجن اعظم نمود یا شیخ نفخات وحی از دو نش ممتاز بیان الهی مابین کتب بمثابة افتخار مشرق و لائج طوبی لمن وجد عرف و قال اک الحمد یا مقصد عالم ولک الشکر را محبوب اندرة المخلصین مقصد از ذکر الوهیت و زیارت را عباد ملتافت نشده اند چه اگر بیابند از مقام خود قیام گند و بکلامه تقدیمه الى الله ناطق گردند حضرت خاتم روح مساواه فدا میفرماید (لذامع الله حالات نحن فیها هو هو نحن هو هو و نحن نحن) از این مقام هم گذشته چرا مقامات دیگر را که از قلم ایمی نازل ذکر ننموده اند لسان مظلوم در اکثری از ایام و لیالی بایندیمات عالیات ناطق - البی ای اشعد بوحدانیتک و فردانیتک و بازک افتت الله لا اله الا انت ام تزل گفت مقدساً عن ذکر دونک و ثناء غیرک ولا تزال تكون بمثل ما قد گفت من قبل و من بعد اسدلک یاما مالک القدم بالاسم الاعظم و بتجلیات نیرظه ورک فی طورالبیان و با مراجی بحور علمک فی الامکان ان تویدنی على ما یقی و بذنی الیک و یقطعنی عن دونک و عزتک یا الله الکاذبات و مقصد المکذبات احباب افعوجی عای کل بقعة من بقاع ارض لعله یتشرف بمقام تشرف بقدوم ادیانک اعمرا الله و هام عباد را از افق ایقان مسحروم ذموده و ظانون از رحیق مختوم منع کرده براستی میگوییم ولو جه الله میگوییم این عبد و این مظلوم شرم دارد خود را بهستی و وجود نسبت دهد تاجه رسد بمقامات فوق آن انسان بصیر هر هنکام بر ارض مشی مینماید خود را خجل مشاهده می گند چه که بیقین مبدیں می دانند که عمل نعمت و ثروت و عزت و علو و سمو و اقتدار او بذن الله ارضی است که تخت جمیع اقدام عالم است و نفسیکه بایندی مقام آکاه شد البتة از نخوت و کبر و غرور مقدس و مبار است آنچه گفته شد من عند الله بوده انه شید و بشید وهو العلیم الخبیر (ذنی)

جناب خلیفه محمد یونس علیه بهاء اللہ الابی

جناب خلیفه محمد یونس صاحب علیه بهاء اللہ الابی از امناء محقق مقدس روحانی مذکله که بتازگی علم امرالله را بکمال انجداب و اشتعال و جوش و خوش روحانی در نقاط چیزگون افراخته اند در یکم ۱۳۹۰هـ سنده ۱۹۲۸م وارد زگون شدند و تا دوازده روز در اینجا مکث فرموده همواره با احبابی ایمی منشور بودند در اندیشه امامت حضرت ایمان طالبان حقیقت را ملاقات نموده با آنها از امر بهائی صحبت میداشتند و در بعضی از مقامات معتبره اینسامانی اشخاص حساس و متنورین سنجیده و متین از حزب بودانی را مخاطب داشته بین امور اعظم و نتائج و فوائد محببت ویگانی بین نوع انسانی و مضرات تعصب و تقاید و بدگانی تغیر اپذیز پردازی ادا نمودند و همه را بتفوذه برکات روحانیه بشاش و خندان و مسرورو شادمان فرمودند و همچنین بتاریخ ۶ زانویه سنه ۱۹۲۸میلادی در منزل جناب مستطاب دکتور عبد الحکیم علیه بهاء اللہ الابی که نائب رئیس محقق روحانی رنگون می باشد جناب خلیفه محمد یونس نطق دلاویز شایانی در موضوع میقات ظهور و اثبات حقیقت حضرت باب و حضرت بهاء اللہ علیهم تحدیت والثانی بچین تنفذ و اقتدار و برایهن قاطعه عقایه با نصوص قرآنیه ادا نمودند که احمدی را از حضار مجالس مبنی علیه و انتقام از این محقق علیه و این محقق علیه مسما عالیه معنویه و کامات مقدسه علیه اینقدر مقلع و مطمئن و منجذب و مشتعل گشت که در همان وقت رو بروی جمیع حاضرین دین مبدیں بهائی را قبول نمود شخص مذکور در محقق روحانی رنگون سورخه ۱۱ ۱۳۹۰میلادی از انعقاد محقق علومی معرف هم شد و دوستان البی از ملاقات آن وجود معتبرم خیلی ممنون و مسرور گردیدند جناب خلیفه محمد یونس علیه ثنا اللہ فی الحکیمته قلبیاً و قالباً بتبلیغ امر رب الرفیع پرداختند و بیمن شعف و عشق الهی پی بنصرت روحانی بر دزد الحمد لله از مشقات و محبوبات مستمرة ان خادم امر رب الایات اینیت قلوب و صدور مشتاقین و محققین مذکور و منشرح گشت و چشمها و گوشها غافلیان بینا و شدوا گردید احمدی رنگون چهماً بقصدهم قلب و فواد برای طول عمر و فوز و فلاح دیدی و دنیوی تائیدات و توفیقات آن اخترسپهر صدق و صفا از آستانه امنع ارفع جمال اقدس ایم سائل و آملند *

(از مذکور محقق و مقاله نگاران کرام استدعا میشود که اگر بیاناتی از الواحات مبارکه حضرت بهاء اللہ جل ذکرها اعلی اقتباس فمایند مرحمت فرموده آن مضمون را بتهمها نقل کنند تا مطالعه کنندگان درست بفهمند و به نکات و مطالب آن بهتر برخورند) *

نوریج کنند و خدت جمیع اهل بیان را محافظه نمایند و بر تحرکیم روابط معنویه
بین شرق و غرب جامعه به آئی قیام نمایند تبدیل و تشریح اصول و فروع آئین
مقدست زبان گشایند و سُنّت و احکام را پقدار مقد ور بموقع اجرا گذارند
دانش معارف را در افایم خویش و سعت دهند و زنگ تعصب و تقلید را از
مراياع قطب همراه خویش بزدایند عمومیت و جامعیت و قهاریت
امربناد را بر من عیان مبارهن سازند و اعلام استقلال و غایه ظاهره اش را علی
اعلیٰ قلل آفاق بر انزاد توئی مباریر توئی دستگیر توئی بینندگان توئی شدوا *
(بند آستانش - شوی)

تفصیل وصول مواسلات امری

بواسطه مستر وکیل متعدد المال محقق مقدس روحانی حیفا بابت ماه
نومبر سنه ۱۹۲۷م - متعدد المال محقق مقدس روحانی طهران (نمره ۲۴)
(نمره ۲۴) اخبار امری محقق مقدس وکیل ممالک متعدد - کینیدا امیریک
(نمره ۲۰) بابت ماه نومبر سنه ۱۹۲۷م - متعدد المال محقق روحانی کايفرنیا -
متعدد المال محقق روحانی لذن - متعدد المال محقق روحانی کوچی -
مکاتیب آفایان سید محفوظ الحق علمی - شهر محمد خان شهاب - و
عبدالصادم صداقی علیهم ثنا اللہ مجده مبارکہ "آفتاب حقیقت" المان و
احسیمه بدیع امیع کوکب هند دهلي جمیعاً شرف وصول پیموده و سبب اعزاز
و افتخار روح و ریحان دوستان این سامان گردیده خیلی ممنون و متشکر
میباشد *

اقتباس از الواح مبارکه حضرت بهاءالله

یا شیخ علامی عصر در تجایرات سدره بیان لاین عمران در طور عرفان
چندی گویند آذیت خوت کامد را از سده اعغانمود و قبول فرضود و اکن اکثری
از ادراک این مقدم مخصوص چه که بپماند هم مشغولند و از ما عند الله غافل
سید فندر سک در این مقام خوب گفته -

این سخن را در نیاید هیچ فیم ظاهری *

گر ابو ذھرستی و در بوعلی سینا استی

آیا در این فقره که خاتم انبیاء روح مساواه فدا فرمود چه می گویند - یافرماید
(سترون ریکم کما قرون البدرن لمله اربعه عشر) و حضرت امیر علیه السلام در
خطبه طنذجیه صیف، ماید (قد و قعوا ظهور مکام موسی من الشجرة علی الطور)

الله الله ای لسان الله راز * نرم نرمک گو و با مردم بساز
هم مگر لطف تو گیرد دستشان * پس کند فارغ زیم این و آن
بر معنی برکش طیار شو * در هوای قرب او سیار شو
قرب او با جان نه در طی قدم * چون بجاش پوئی در آئی در قدم
پس بآنی طی افلاک وجود * نیست مشکل چون شوی ز اهل سجد و
در بیان این بگویم نکته ئی * تا برعی از آب حیوان حصه ئی
تا شوی واقف ز رضوان بقا * تا برعی راهی با قلیم لقا
تابطی الارض معنی پی برعی * تا چه روح اندرونی هوایش بر پری
چون توهنتی این زمان در دام گل * کی برعی بوئی تو از رضوان دل
پس برهنه شو تو از ثوب قیود * پس مقدس کن توجان را از حدود
ظلمت دل را ز نورش کن منیر * تا شوی در ملک جاذبها تو امیر
چونکه ظلمت رفت نورش مشرق است * بردلت انوار طورش باز غ است
چونکه لیلت رفت صبح آمد پدید * هم نسیم عز روحانی وزید
پس تو این ظلمات و این نفس تبداه * اب حیوانش تجلی الله

مناجات از قام معجز شیم حضرت ولی امرالله ارواح خانه الفدا

ای پاک پروردگار جمیع امناء امر تو گمنامیم مذاقی با اسم تو از هر نام
و نشاتی گذشته ایم و از مساوات دو دیده دوخته حبل هر ولائی را گسته ایم
و با آئین جهان آرایت پیوسته با مید تائید اتت زنده ایم و بوعده چانپورت دل
بسته در سبیلت مجاهدیم و قضایایت را شاکر و حامد پس ای مولای تو زنا
قوه بازو بدماید بیضا از جیب افتاده بروون آر قدرت و صولت دیرینه آشکار کن
و صفو اهل شبیهات را در هم شکن آنچه را خود هما سپرده در آغوش مکرمت
محافظه نما و بسیل رضایت دلالت کن از هر قید و دامی برهان و چامه
منزل مقصود برسان فمایندگان امرت را ز هر آلایش پاک و مقدس نهاد
بر و تقوی بیوشان مروجین شریعت را قویا قلب عطا کن و بخدمت کبری
دلالت فرما یاران و یاران و رفاقت را نصرت ده و برگزیدگان را تائید بخش بر هر
مجموعی پرتو هدایتت بیفگن و عقد هر مشهورتی را بالهای امات غیبیه ای
مودده تاییمن و مبارکی این (وز فیروز و عصر جهان افروز خدام آستانت
در ظل تعلیمات مقدسه ایت مشروعات عظیمه تاسیس فمایند و منافع عمومیه

و هدم بنيان الهی و تخریب مدارن و قری است و قتل نورسید کان عالم انسانی و نیمه ای اطفال و بیسر و سامانی نسائی دیگرچه مصیبتی اعظم از این دچه مرضی پر خطری بالاتر ازین ملاحظه کردید که اول حرب دینی بود حال دیگر حرب جنسی و حرب وطنی شده هزار حسروت از این نادانی و ازین خونخواری دازین درندگی - از محافل مبارکی که در غرب بجهت ترویج صلح عمومی دیدم بسیار ممنون و خوشبودم و امیدوارم که آن انجمنها روز بروز توسع یابد تا اذوار انکار عالیه بر جمیع آفاق بتاید و وحدت عالم انسانی در شرق دنیا اعلان گردد عالم آفرینش آسایش یابد - این نفس محتومه که خادم عالم انسانی و مروج صلح عمومی هستند عنقریب هریک مانند کوکب نورانی از آفق انسانی طالع و لائج شوند و آفاق را منور نمایند در عصر سابق اعلان حریت شد و در جمیع ممالک غرب تأسیس بنيان حریت گردید الحمد لله آفتاب عدل درخشید ظلمات ظلم زائل شد و در این قرن نورانی که عالم انسانی و بدلوقشت یقین است که علم صلح عمومی بر جمیع آفاق موج خواهد زد و این انسان اعظم بهاء اللہ است و جمیع بهائیان در ترویج آن جای مینمایند و اموال خویش را مبدل میدارند *

بيانات مبارکه حضرت بهاء اللہ جل ذکرہ اعلیٰ

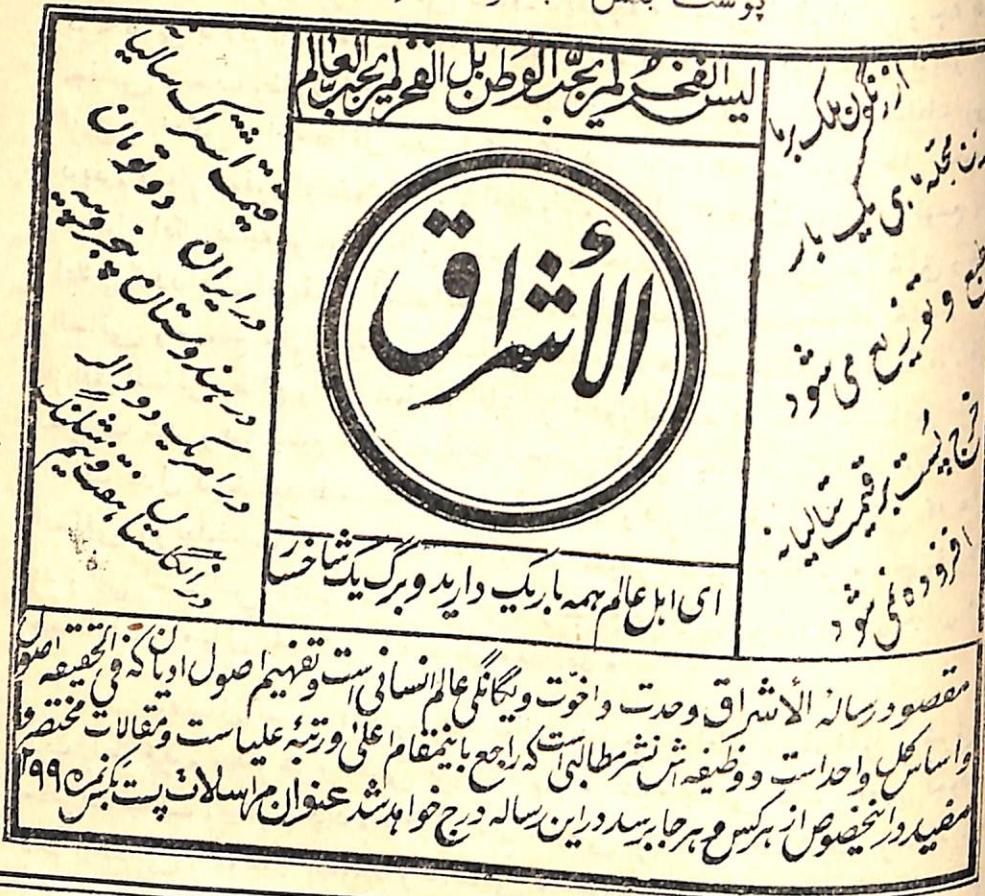
ای جمال الله برون آزاد نقاب * تا برون آید ز مغرب آفتاب
 فاغ علم ادنی برکشا * مخفی اسوار غیبی بر کشا
 تاز خمرت خوش شووند این بیهستان تاز مشنکت بوبرند این مردگان
 این ذیل ارض وحدت راز جود * خلعت عزت بپوشان ای و دود
 فانی ئی را پوش از ثوب بقا * فقر بختی را چشان شهد خدا
 تا برون آید بدکلی از حجاب * بر درد امکان و هستی را نقاب
 بس خود و سرمست آید او برون * شمعسان اندرز جاج راجعون
 چونکه این خار از گلستان دمید * صد گلستان آرازوی فوید
 هر گامستان را با اسمی زن رقم * پس به برگی نما سر قدم
 تا که اذوار رخت آید عیان * پر کند نورت زمین و آسمان
 بیروز آن بادی زرحمت ای کریم * بر در آن احباب غفلت زین سقیم
 در پنهان سدر خود جای ده * روحیاتی پاک ای سلطان مه
 بایمی از رضوان معنی برکشا * سد مکن این باب از بیرون خدا
 تا در آید بی حجاب اذ در جهان * تا کنم رمزی ز احسانست بیان
 گفت الله الله ای مود نکو * رمز حق در نزد نادانان مگو

پنجاه سال پیش هرگز ذکر صلح عمومی میکرد مورد استغزاء میشد حال الحمد لله که بد رجه ئی رسیده است که هر نفسی نصدیق می نماید که این قضیه صلح عمومی روح این عصر است و نور این قرن ولکن بعضی اشکالاتی بیان میکند *

امیدوارم بهم مت بزرگوار اس عالم انسانی که موهبت الهی و مصلح عالم هستند در این ایام که در بالکان خون بیچارگان ریخته میشود و ناله و فغان یتیمان بعدان آسمان می رسد و آله و این مادران آتش سوزان بقلوب انسان میزند نسایت همت و قوت اقدام فرمایند تا این آتش افروخته خاموش گردد و عالم آفرینش آسایش یابد و علم صلح عمومی بلند شود و خیمه وحدت عالم انسانی نصب گردد و جمیع بشر در سایه آن جمع گردند و کوکب سعادت ابدیه عالم انسانی از آفق صلح عمومی در نهایت اشراق بدرخشد - عبدالجہاد عباس

من سه سال است که با وجود ناتوانی در جمیع آفاق سفر نمودم شرق د غرب را طله گردم و در هر معبدی فریاد زدم و در هر مجتمعی زاله و فغان نمودم مضرات جذگ را شرح دادم و فوائد صلح عمومی را بیان کردم شرف و مقدمات عالم انسانی را توضیح نمودم و درندگی و خونخوارگی عالم حیوانی را شرح دادم فسان عالم طبیعت را توضیح نمودم و نورانیت عالم انسانی را تفصیل دادم اساس ادیان الهی را واضح و آشکار گردم و تعالیم حضرت بهاء اللہ را اعلان نیابت نمودم و حقیقت دین که سبب حیات عالم انسانی است و مدینت مقصدم ترویج صلح عمومی بود الحمد لله گوشهاش شذوا یافتم و چشم های بینا دیدم و دلایل آگاه یافتم این ازین سفر بسیار مملوکم دای خیرخواهان عالم انسانی و مروجان صلح عمومی باید یک حرفکنی خارق العادة نمایند و مجامع عظیم تشکیل فرمایند و از جمیع بلاد نفسوس معمده دعوت فرمایند تا این قضیه صلح عمومی را از حیز قول بمحیز فعل آرند زیرا این امر بسیار عظیم است بآسانی حصول نیابد باید بجایی و سائل تشییث نمود تا نتیجه حاصل گردد *

عنوان مراسلات ذیبح الله زرقانی
پوست بس نمبر ۲۹۹ رنگون •

شماره چهارم || ماه دسمبر ۱۹۲۷ء || جلد پنجم

آخر سال
دالر خوار ۹۱

۷۸۶

(صلاح عمومی روح ابن عصر است)

روح مبارک حضرت عبدالبهاء بعد پر محترم جریدہ کریستان کامن ولت

ای دوست مهر باه بعد از سیاحت تمام در جمیع امریکا و شهروها عظیم اروپا مراجعت بشرق نمودم و ازین سفر بسیار ممنون و خوشبودم زیرا بانفوس صاحدرمی ملاقات نمودم که فی الحقیقته مدار انتخار عالم انسانی هستند فاضل و کامل و مطابع بر حقایق و قایع و خیرخواه عالم انسانی علی الخصوص طاaban صاحع عمومی زیرا عالم انسانی درین ایام بمرضی مزمن مبتلا - و آن خونریزی

THE DAWN.

Vol. V.

JANUARY 1928,

No. 5.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Baháí Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Bahá'u'lláh throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Baháí Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

A TABLET OF 'ABDUL BAHÁ REVEALED FOR ONE OF THE
EARLY PIONEERS OF THE CAUSE IN PERSIA.

[Translated by Shoghi Effendi.]

Lauded and glorified art Thou, Lord, God Omnipotent! Thou before Whose Wisdom the wise falleth short and faileth, before Whose knowledge the learned confesseth his ignorance, before Whose Wealth the rich testifieth to his poverty, before Whose Light the enlightened is lost in darkness, toward the Shrine of Whose knowledge turneth the essence of all understanding and around the Sanctuary of Whose Presence circle the souls of all mankind.

How then can I sing and tell of Thine Essence, which the wisdom of the wise and the learning of the learned have failed to comprehend, in as much as no man can sing that which he understandeth not, nor recount that unto which he cannot attain, whilst Thou hast been from everlasting the Inaccessible, the Unsearchable. Power-

less though I be to rise to the Heavens of Thy Glory and soar in the Realms of Thy knowledge, I can but recount Thy tokens that tell of Thy Glorious Handiwork.

By Thy Glory! O beloved of all hearts, Thou that alone canst still the pangs of yearning for Thee! Though all the dwellers of heaven and earth unite to glorify the least of Thy Signs, wherein and where by Thou hast revealed Thyself, yet would they fail, how much more to praise Thy Holy Word, the creator of all Thy Tokens.

All praise and glory be to Thee, Thou of whom all things have testified that Thou art One and there is none other God but Thee, Who hast been from everlasting exalted above all peer or likeness and to everlasting shalt remain the same. All kings are but Thy servants and all beings, visible and in-visible, are naught before Thee. There is none other God but Thee, the Gracious, the Powerful, the Most High.

—:0:—

EXCERPTS FROM THE "WORDS OF PARADISE"

A TABLET OF BAHĀ'U'LĀH.

The Philosopher of Sabzawar has said: "The voice of Sanaitic Tree is found in every tree; but there are not attentive". In a Tablet to one of the philosophers, who had questioned concerning the "Elementary Reality", We have said, addressing the already mentioned philosopher [i.e. Sabzawar] thus; "If this saying hath been indeed thine, why then hast thou not heard the Voice in the Tree of Man [i.e. Bahā'u'llāh Himself], which is raised on the loftiest station of the world? If thou hast heard it and anxiety and fear for the safety of thy life prevented thee from responding to it, such a one (as thou) was not fit to be mentioned; but, if thou hast not heard it, then art thou devoid of hearing". In brief, such people are—in words—the envy of the world; but—in deeds the shame of the nations.

* * * * *

O Son of Man! If thou lookest towards Mercy, regard not that which benefits thee, and hold to that which will benefit the servants (mankind); If thou lookest towards Justice choose thou for others what thou choosest for thy self. Verily through meekness man is

elevated to the heaven of power, and again, pride degrades him to the lowest station of humiliation and abasement. O people of God! The Day is great, and the Call is Mighty! In one of the Tablets this exalted Word is revealed from the heaven of Will: "Were the power of the (human) soul entirely transformed into the sense of hearing, then it could he said that it were able to hear this Call which is raised from the Supreme Horizon, otherwise these polluted ears are not worthy to hear it". Blessed are those who hear, and woe unto them who are heedless!

—:0:—

A TABLET OF 'ABDUL' BAHĀ TO THE ASSEMBLY OF ZANJAN, PERSIA.

It is the early dawn and the soul-refreshing breeze of the Paradise of Abha is wafting upon all the contingent beings, but it displays the effect only in pure hearts and perfumes only the healthy mind. A seeing eye beholdeth the splendour of the seen and a hearing ear listeth to the melody of the Supreme Concourse. Although the mercy of the vernal shower and the heavenly outpouring descend upon all the earth, yet only from a virgin soil vegetation groweth while the brackish ground is deprived and unproductive, for the traces of the outpouring are not productive and manifest. Now the holy Fragrances of Abha are diffused in every clime, but only the spiritual souls are attracted and draw benefits. It is hoped by this imprisoned one, from the bounty of the Living Self—Subsistent that, through the dominating power of the word of God, the nostrils of the heedless ones become opened and partake a share from the fragrances of the Rose-Garden of Mystery.

O ye friends of God! The real friends are the skilful physicians and the divine instructions are the antidote of the Merciful One and the remedies of the hearts. They (the believers) heal the nostrils affected with rheum, make mindful the negligent ones, give a share to the deprived ones and make hopeful the hopeless ones. In this day if any one liveth in accord with the heavenly teachings and instructions, he shall become a spiritual physician to the world of humanity and the trumpet of Israfel to quicken the dead; for the confirmations of the Kingdom of Abha are uninterrupted and the victory of the Supreme Concourse is the associate of every one who is pure in heart. The weak gnat will become the strong royal falcon and the sparrow is transformed into the eagle soaring toward the apex of the Ancient

glory. Therefore, look ye not upon your own capability and merit, nay rather, lay your confidence in the bountiful and protection, favour and grace of the Blessed Perfection—may my life be a sacrifice to His beloved ones! and mounting upon the charger of magnanimity, rush ye toward the arena of martyrdom, so that ye may win the polo of favours in the vast field of God!

O ye maid-servants of the Merciful One! The queens of the world went down to the tombs and disappeared and vanished from the face of the earth. There remained for them no fruit, no name, no trace, no fame and no existence. But everyone of the maid servants in the court of Oneness shone forth like unto the brilliant stars from the glorious Ancient Horizon, cast their rays upon centuries and cycles, attained to their utmost desires in the Kingdom of Abha and drank from the wine of meeting (with God) in the Assembly of the Almighty. These souls have taken a share from (the benefits) of being and obtained results

O ye friends of this wronged one! Purify your eyes from beholding (any as) strangers. Do you not see foreignness, nay rather, know all as friends; for with the observation of strangeness, the practice of love and unity is difficult.

In this wonderful age, according to the divine texts, you must befriend all nations and communities. Ye must not look upon violence, force, evil intentions, persecutions or hostility, nay rather you must raise your eyes to the horizon of glory (and see) that each one of these creatures is a sign of the Lord of Signs and (has) stepped upon the arena of existence through divine favour and supreme energy. They are known and not unknown, are friends and not strangers. We must deal with all according to the above criterion.

Therefore, the beloved must, with infinite kindness and love, associate and sympathize with both friends and strangers and not look at all upon the merits and capabilities of the persons. Under all circumstances they must show forth genuine love and be not defeated by the intensity of rancor, hatred, quarrel, malice, and the grudge of the people. Should they (the people) shoot arrows they (the friends) must administer milk and honey; if they give poison the believers must impart delicacies; if they cause pain, let the beloved be a remedy; if they strike a blow, let them become the antidote.

O my God! O my God! Verily, these are Thy weak servants and Thy submissive, faithful ones and Thy sincere maid servants who

are humbled before Thy Illumined Threshold, acknowledging Thy Oneness which hath appeared like unto the appearance of the sun in midday, listening to Thy call from Thy mysterious Kingdom and uttering Thy prayers with hearts overflowing with Thy love and devotion!

O my Lord! Pour upon all of them the rain of Thy mercy, (cause to) descend upon every one the showers of Thy bounty from the clouds of Thy munificence, and suffer these myrtles to become verdant green and refreshed by the outpouring from the cloud of Thy Singleness.

Verily Thou art the Powerful, the Most High, the Mighty and Omnipotent, and the creator of the earth and heaven, and verily there is no God but Thee, the Lord of the Manifest Signs!

—:0:—

EMANCIPATION OF WOMEN AND THE NEW AGE.

In this new and wondrous Dispensation women are to have full freedom. 'Abdul Baha says;—

"The world in the past has been ruled by force, and man has dominated over woman by reason of his more forceful and aggressive qualities both of body and mind. But the balance is already shifting force is losing its dominance, and mental alertness, intuition and the spiritual qualities of love and service, in which woman is strong, are gaining ascendancy. Hence the new age will be an age less masculine and more permeated with the feminine ideals, or, to speak more exactly, will be an age in which the masculine and feminine elements of civilisation will be more evenly balanced."—*Star of the West Vol viii No. 3 p. 4.*

Again in the course of his address to the Federation of Women's Clubs, La Salle Hotel, Chicago, he said:—

"In as much as this is the century of light, the Sun of Reality has gloriously revealed itself to all humanity. One of the great things which was hidden in the realm of existence was the potential capacity or capacity of womankind. Through the light of the Sun of Reality in this age of illumination, the might and capacity of woman-kind has become manifest to the extent that the equality of man and

woman is now an established fact. In past ages woman was wronged and oppressed. Alas! most especially was this the case in Asia, in Africa, and in Australia. In these three continents women were most greatly oppressed; so much so that in certain parts of Asia women were not considered as members or parts of humankind. There is a certain people, known as the Nosyrians, who held to this belief for a long period, namely, that woman was the manifestation of the evil spirit or Saant, and that man alone was the manifestation of the Merciful One or the Lord. At last this century of light arrived. In this age the realities of things have been exposed. Many mysterious things became revealed, and among them was this very subject. So that outside of Europe and America, even in the Orient today it is a well known fact, if not well practised, that woman is equal to man. There have appeared women who have been verily the signs of guidance might and power. Some have been notable poets. Some philosophic minds. Some brave and courageous. Among the brave were those who exhibited their valour and courage on the battlefield. And the poetess have left their poetical works, which are masterpieces of poetry. To the latter class belongs Qurratu'l-'Ayn, who was a Bahai. She was the one who discomfited all the learned men of Persia. In whatsoever meeting she entered, the learned were silent. She was so well versed in the philosophy and science of the times that the learned men always considered her first. And her courage was unparalleled, to the extent that she withheld her enemies until she was killed. She withheld a king and monarch, the Shah of Persia, who was a most despotic man, a despot who through his decree could kill a thousand men each day. There was not a day during which he did not kill many people. This woman, singly and alone, was capable of withstanding such a monarch until her last breath, and then she offered her life—sacrificed it.

"Consider what mysteries have been revealed. All this has been due to the effulgence of the Sun of Reality, which in this century and this age has become gloriously manifested. Man must impartially investigate reality. He must not be prejudiced. What is the difference between man and woman? Both are human. In all functions and powers they are co-partners. At most it has been this; the woman has not had the opportunities which man has so long enjoyed, especially education. She has not had military tactics. If she cannot go on the battlefield and kill, is that a shortcoming? Suppose she has not used a gun, nor worked the cannon, if we present a cannon to a woman and ask her to fire it and she should fail, is that an imperfection? At most we can say such is a compliment or praise to her, that in her dness of heart she is inferior to man. If we say to woman kind; come along

and kill people, they will say; I cannot do it. Now that is not a shortcoming. But be it known that if women had been trained according to military tactics, I believe that they could kill as many, too. But God forbid that woman learn military tactics! May they never make up their minds to use the gun! Because that is not a glory. Home-making and joy-creating and comfort-bringing are truly glories of mankind. Man should not glory in this that he can kill. Man should glory in this that he can love. When we study the realm of existence and consider the various kingdoms other than the human kingdom, we discover that male and female are not the distinction of gender peculiar to man. Nay, rather in all created beings there is this distinction of kind. Among the animals there is the male and female, but is there any distinction of superiority made between them? In plant life, or the vegetable kingdom we find likewise the masculine and feminine, but there is no distinction whatsoever between the male and the female. And if we should impartially investigate the matter; perchance we may find that the female is preferable or superior to the male, because in the vegetable kingdom there are some trees the female order of which is fruitful, whereas the male is fruitless. For example, the male fig tree is fruitless, whereas the female fig tree is fruitful. The male palm tree is valueless; whereas the female date tree is fruitful.

"Now when we find that in the other kingdoms, among the existing things in the animal and the vegetable, there is no distinction between the male and the female, is it becoming of man to make such a distinction? The male type of the animals does not glory in its being male and at all superior to the female. In fact, an equality is manifested. Is it meet that man, so superior as a creature, should deprive himself of this equality which the animals enjoy? The male animals do not exercise this attitude. They declare that they are equal with the female. In all rights they consider themselves equal. How is it possible that man, the most reasonable and the most noble, should consider himself superior? Whereas in fact, they are all the servants of one God and all are considered in His estimation as human; and when we find that the word, "man" is used as a generic name it applies to all creatures, especially humankind; for example, in the Bible the statement is made that "man is created after our own image and likeness"—that does not mean that the female was not created. You may be interested to know that in Persian and Arabic there are two distinct words which in English are translated "man". In Persian and Arabic there is this distinction, that when the word "man" is used in one sense it means both man and woman, and the pronoun is referable

to both, whereas there is also a word which distinguishes the male and female. We use the word "man" as applicable to the male alone, whereas it does not at all, We use the word "man" in English as applicable to both. In the Hebrew it is the same

"That which God has not created, that distinction which He has not made, we must not observe. It is a superstition. The thing to be considered, however, is this; that woman must be more highly educated. They must have equal opportunities with man. There must be no distinction whatever between their education. And until this reality, namely the equality between the male and the female of the human kingdom, is fully established, is fully realised, the highest attainment for society is not rendered possible. Suppose woman is inferior to man in a certain degree—even if that be the case, it ought not to be considered, because this very distinction is going to create discord and trouble. They will say; well if woman is inferior, then she is not to be qualified with all the qualities man has."—Bahai Scripture p p 308-311.

The great means by which the Bahais hope to bring about the emancipation of women is education. It is enjoined that the girls should be given as sound an education as the boys. In fact, more stress is laid on the importance of the education of the girls than that of the boys, for in time these girls will become mothers and, as mothers, they will be the first teachers of the next generation.

'Abdul Baha in one of his addresses in Paris said, "God is not pleased that so important an instrument as woman should suffer from want of training in order to attain the perfections desirable and necessary for her great life's work. Divine justice demands that the rights of both sexes should be equally respected since neither is superior to the other in the eyes of heaven. Dignity before God depends not on sex but on purity and luminosity of heart. Human virtues belong equally to all".

At a meeting of the Women's Freedom League in London in January 1913 he said:—

"According to the Spirit of this age, women must advance and fulfil their mission in all departments of life, becoming equal to men. They must be on the same level as men and enjoy equal rights. This is my earnest prayer and it is one of the fundamental principles of

Bahaullah.

"When men bring forward as a proof of their superiority the assertion that women have not achieved as much as men, they use poor arguments which leave history out of consideration. If they kept themselves more fully informed historically, they would know that great women have lived and achieved great things in the past, and that there are many living and achieving great things today".

He then described the achievements of Zenobia and other great women of the past and in most glowing terms referred to the wonderful firmness of Mary Magdelene.

"To a Persian minister, in whose house Qurratul-'Ayn was imprisoned she said "you can kill me as soon as you like, but you cannot stop the emancipation of women". To day we see the actual fulfilment of her saying and the emancipation of women is now an accomplished fact.

မယ္ယာဝါစိမာအန္တရက်တန္ထိဖြစ်ခြောက်ခြင်းမျကား။ ဒီချောင်း
အပေါ်အသကိုချစ်ဆင်ခြင်းကြောင့်။ အသူဦးမဖြစ်နိုင်ဘက္ကာလုံးကို
ချင်သင်ခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်နိုင်၏။

၅၂မဂ္ဂဇိုင်းသတ်။
စာကိုမြန်မာနိုင်ငံနဲ့
ဘဟာအဲ သာသန၊
တော်မာဟန္တာလရှု
ဟာနိအသင်းကပို့၍
ထုတ်ဝေကြသည်။

အထူးဖော်တာ၊
ကဆ္စားမဟာမဏ်

ယဉ်းစီး
ရန်ကုန်ဖွံ့ဖြိုး
စာသိုက်သောက္ကာ
နံပါတ်-၂၄၉။
P. Box No. 299.
RANGOON.

ပစ္စမတ္ထား

ဒိနိလောကိုယူးလှာကိုယားလှုအဲ
ပေါင်းတို့၊ သင်တွေ့သည်။ သိပ်ပင်တာ
ပင်တော်းမှ သီးပွင့်ဘေးသစ်သီးများ
နှင့်။ အကိုင်းဘက်ငါးတော်းမှ ပေါက်
ရောက်လေသော အဆိုက်များပင် ဖြစ်
ကြ ကုန်သည်ဟု။ ဘဟာအွဲဗျား
အရှင်မြတ်မြန်တော်များ။

၁၉၁၈-ခု

ဇန်နဝါရီလ။

အခန့်နှုံးများ
မြန်မာပြည်နှင့်
အိန္ဒိယပြည်များ။
၁၂ လ ၅၀။
အော်ရန်။ ၁၂-လ
၂-တူမန်။
အမေရိက်။
၁၃ လ။ ၂ ဒီဇင်ဘာ။
အနိလန်ပြည်။
၁၃ လ။ ၇၅ ဒီဇန်နဝါရီ။
အော်ရန်ပါလက်
စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွတ်ရှာ။ ၅၀။
တစောင်သွင် ၅၀။
စာတိုက်ခေါ်မြို့။
SECRETARY.
B. S. A.
Post Box No 299.
RANGOON.

နံပါတ် ၅။

ရောင်ပြည့်တော်-မဂ္ဂဇိုင်းနှုံးလိုက်လိုရင်းတော်းဟူသေား ဝတ်တရားအငော်ခြင်းများ
တက္ကဆာလုံးနှုံးရှိနိုင်နေကြသောမန္တသုသယသွေးပေါင်းတို့ကို ညီအစ်ကိုအပ်ရေးဟူ၍။
ချို့ချင်မြတ်နှင့်ခြင်းအားဖြေားနှင့် တလုံး၊ တဝေတော်းနှင့် တစိတ် တသောတော်း ဖြစ်
ပောင်ပြုလုပ်ခြင်း၊ မျက်နှာက်တွင်အသုတေသနရှိနိုင်သည့်အလုံးစုံသောသာနာတော်
မြော်တို့၏။ မူလအောင်အမြော်ရင်း-တရာ့တော်းနှင့် တရာ့ဗျားတော်း ဖြစ်းကြော်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မားပြော်းများပြော်း။ ယင်းသို့ အော်ရွက်အပ်သေား ဝတ်တရားများနှင့်
စုံလျှော်းစွဲ။ အချုပ်ရေးသားအသာအချက်များကဲ့ မည်သည့်အပ်နှင့်မည်သူ့ထံက
ဖြစ်းစားအငော်ရင်းရောက်သောသောအား ပုံးကြိုးမှနို့သားပုံးမှနို့ထံကိုလည်း
မည်။ မောင်တော်၏ဝတ်တရားများကိုသက်သက်ဆောင်ရွက်ပေါ်သည်။ မှတ်းမှတ်း
အနီးရမ်းပြည့်အုပ်စီးခြင်းနှင့်ဆိုင်ရာအော်ရေးအားလုံးတွင်ပေါ်မဝင်သေား အသီးသီး
သာသာများကဲ့ ကိုယ်အချင်းချင်း ပုံတ်ခတ်ထိန်းအောင်။ ပြောဆိုလေနိုင်သေား
အချက်များကိုအေးလုံးကျေမပြု သွေ့သွေ့ရှိနေပါသည်။

(۵) الیوم الزم امور تعدیل اخلاق است و تصحیح اطوار و اصلاح رفتار
باید احبائی رحمن بخلق و خوبی درین خاق مبعوث گردند که رانجه
مشکبار گلشن تقدیس آفاق را معطر نماید *

(۶) امی یاران آرزوی عبدالبهاء چنین است که دولستان اتحاد عمومی
تأسیس نمایند نه متحفل اتحاد خصوصی بیاریند - این ملاحظه را
بسیار داشته باشید زیرا در درهای سابق چنین وقوعات هرچند
بدایت الفت بود نهایت کلفت گشت ما جمیع بندۀ یک درگاهیم
و خدام یک بارگاه امواج یک بحریم و قطوات یک ذهروت رواب یک آستانه
و گیاه یک بوسنان مبداد کلفتی در میان آید و از آنچه مقصود
نماید * حقیقی است محرومی حاصل گردد *

علی III

مذاقات
نحویات طبلهان ۳۲
مناجات طبلهان ۹۴

هوالله

امی خداوند مهریان بصیرتها را روشن کن گوشها را شنوا نمایم موله را
زنده کن نفس خواب را پیدا رنما خداوند از هر قیدی آزاد فرماید
نا محدود خویش دللت کن خداوند اعذایت فرما که ترا بشناسیم و عاشق
جمال تو باشیم جویای شمس حقیقت باشیم که از هر افقی طائع شود طلب
را نجع طبیه باشیم خداوند امara از عالم محدود و ذجاجات ده بجهات زا محدود
خویش برسان تا در سبیل توسلوک نمائیم و بتور سیم جستجوی تو نمائیم د
مشاهده جمال و کمال تو کنیم توئی بخشذدة توئی مهریان توئی
و توانا - ع - ع *

از اشعار آبدار حضرت نعیم

امی دل این خلق را خدائی هست * بازدی بهر هر بناکی هست
بتو می گوید آسمان و زمین * خالق الارض و اسمائی هست
نفس هر منکری کند اقرار * کافریندۀ کسریای هست
مزدۀ اندیسا کند معلم * غیب دانی و رهندمایی هست
دل سوشت جمیع خلق جهان * بخدا جوئی اقتضائی هست
دل هر کار بسته می داند * که گوہ را گره کشائی هست
چشم هر هوشمند می بیند * کزپی هر عمل جزایی هست

آن سرا را تو سرسری بشمار * کزپی این سرا سرانی هست
فله الحق بیده و بعید
وله الامر بحکم و بورید

چیست از خلق آدمی مقصود * غیر عرفان طاعت معبود
ذات غیب منیع لا بدِ ک * چون مقدس بود زغیب و شهود
عارف ذات حق کسی نشود * که راه معرفت بود مسدود
پس بهر دو رهبری زبانش * بهر عرفان خود کند موجود
که بود جامع جمیع صفات * ساجدش گربخوانی و مسجد
عارف اوست عارف بالله * معرفت ممکن است در مشهد
حضرتش عین حضرت داور * طاعت شرط طلعت مقصود
او لقا الله است در قرآن * بلقاء خدا همه موعود
بجز این راه بحق فیاض در راه
من اطاعه فقد اطاع الله

ریاعیات

هر صبح نظاره نی در آینه نما
چون آینه دل صافی و بی کینه نما
چون صورت خود صورت انسان دیدی
سیدوت طاب از نکار دیرینه نما
(نبیل زرندی)

امی آنکه مدام در پی سیم وزیر
بیچاره تو از سود و زیان بیخبری
اند و ختنه تو هست مال دگران
اند و ز تو د ولتی که با خود ببری
آن د ولتی که با خود ببری
(آن د علی اکبر شید)
جناب پروفیسور پرتم سنگه علیه بهاء الله الابع
جریده کوکب هند حاکی است که جناب پروفیسور پرتم سنگه ایم - اے - که
از احبائی مختارم هند وستان می باشند و عملیات و اقدامات شایسته ایشان

است واحدی بان فائز نشود السبیل مسدود و الطاب مردود افتدۀ مقریبین
باين مقام طیران نهایت تاچه رسد بقول صاحب دین و محدثین اگر گویند
تجلى ثاذی است که معتبر بقیض مقدس شده این مسلمان در عالم خلق است
یعنی در عالم ظهور اویشه و بروز بد عیه و این مقام مختص بازیها و اولیائی
اوست جه که اعظم و اکبر از ایشان در عوالم وجود موجود نگشته چنانچه جمیع
برین مطلب مقرر و مذکوند و ایشانند محل و مظاہر جمیع صفات از آیه^{*} و
اسماء الیه و ایشانند مرایائی که تمام حکایت می ذمایند و جمیع آنچه
با ایشان راجع است فی الحقيقة بحضور ظاهر مستور راجع و معرفت مبدع وصول
با و حاصل نمیشود مگر بمعرفت و وصول این کینه‌نات مشرقه از شمس حقیقت
پس از لقاو این انوار مقدسه القاء الله حاصل میشود و از عالم شان علم الله و از وجه
شان وجه الله و از اویت و آخریت و ظاهیریت و باطنیت این جواهر مجردة
ثابت میشود از برای آن شمس حقیقت بازه هدوالاول والآخر والظاهر والباطن
(کتاب الایقان)

اگر قاریین کرام بیدیده بصیرت و آزادی وجدان درین آیات مقدسه مالک
ادیان تفکر و تمتع ذمایند البته زنایدات روح القدس برایشان واضح میشود که
مقصود از لقاو الله (لقاء الله) مشرق آیات و مطاع بیانات و مظهر اسماء حسنی و
مصدر صفات عیایی حق جل جلاله است * کتاب المشیخ) زیرا که *

(۱) حق هذاته و بنفسه غیب منبع لا بد رک بوده - کتاب المشیخ *

(۲) صد هزار موسی در طور طاب بذای لترانی مذعنق و صد هزار
روح القدس در سماء قرب از اصحاب کامنه لتر عرفندی مضطرب ام یزل
بلو تندیس و تذیید در مکمن ذات مقدس خود بود* و لا یزال بسمو
تمدنی و ترفیع در مخزن کینه‌نات خود خواهد بود متعارجان سماء قرب
عرفانش جز بسر منزل حیرت فریده اند و قاصدان حرم قرب و مصالش
(۳) حق بذاته مقدس است از صعود و نزول و از دخول و خروج لم یزل
از صفات خلق غذی بوده و خواهد بود و نشناخته او را احمد
و یکنه او را زیافتنه نفسی کل عرفان در وادی معرفتش سرگردان و کل
اویا در ادراک ذاتش حیران مذرا است از ادراک هر مدر کی و
متغایریست از عرفان هر عارفی (السبیل مسدود و المطلب مردود دلیله
آیاته وجوده اثباته - هفت وادی *

پس مقصود از لقاو لقاو نفسی است که قائم مقام اوست ما بین عباد و از
برای او هم شبهه و مثلی نبوده و نیست چه اگر از برای او شبهه و مثلی مشاهده
شود کیف یثبت تقدیس ذاته و تذیید یکنونه عن الاشباه والامثال - انتبه*

نصیحتی کنم بشنو و به آن میگیر
هر آنچه ذا صبح مشتفق بگویدت بیند پر

حضرت عبدالبه روح الوجود لجهود الفدا برای فوزد فلاج و سعادت و
نجاح توده بشر می فرمایند -

(۱) ای حزب الله مبارا خاطری بیازارید و نفسی را م prezون کنید و در
حق شخصی چه بار و چه اغیار چه دوست و چه دشمن زیان بطعمه
کشانید در حق کل دعا کنید و از برای کل موهبت و غفاران طلبید
زنهاز زنهاز از اینکه نفسی از دیگری اذتقام کشد ولو دشمن خونخوار
باشد زنهاز زنهاز از اینکه نفسی خاطری بیازار و لو بدخواه و بد کدار
باشد نظر بخلائق ذماید توجه بخلائق کنید قوم عنود را مینمید
رب الجنود را ملاحظه کنید خاک را نبینید پرتو آفتاب تا بذاک بینید
که هر خاک سیاه را روشن و پدیدار کرده *

(۲) ای حزب الله در موارد بلا صبور و سکون و قرار یابید هر قدر مصائب
شدید شود مضطرب نه شوید در کمال اطمینان بفضل حضرت یزدان
مقام و میت طوفان محن و آلام ذماید *

(۳) همت بیان بگمارید که سبب حیات و بقاء و سرور و فرح و راحت و
آسایش جهانیان گردیده خواه آشنا و خواه بیگانه خواه مخالف و
خواه موافق نظر بیان کی گپر و یانا پاکی بشر ذماید بلکه نظر برهمت
عامه خداوند اکبر فرماید که پرتو عذایش جهان و جهانیان را احاطه
نمود *

(۴) احبابی ایش باید در عالم وجود رحمت رب و د گردند و موهبت
ملیک غیب و شهید و نظر بعصیان و طغیان ذماید و زکا بظلم و
عدوان ذکنند ذظر را پاک ذماید و نوع بشر را برگ و شکوفه و ثمر
شجر ایجاد مشاهده کنند *

(۲) و می فرماید من کان برجو لقاء الله فان اجل الله لاة وهو السميع العليم *
 (۳) الى قوله تعالى والذین کفرو بایة الله و لقاہه أولئک یئسون من رحمتى
 ر أولئک ایم عذاب ایم *

(۴) و همچنین می فرماید قالوا ائدا ضللنا فی الارض ائدا لفی خلق
 جدید بل هم بلقاء ربهم کافرون *

(۵) و همچنین می فرماید ألا اذهب فی مرویة من لقاء ربهم الا انه يکل
 شی محيط *

(۶) و همچنین می فرماید ان الذين لا یرجون لقاء ذا ورضوا بالحیاة الدنيا
 و اطما نوابها والذینهم عن آیاتنا غافلون أولئک ماواهم النار بما كانوا
 یکسبون *

(۷) و همچنین می فرماید و اذا تدلی علیهم آیاتنا بیننا فـ قال الذين
 لا یرجون لقاءنا ائـتـ بـ قـرـآنـ غـیرـ هـذـاـ اـوـ بـ دـلـالـهـ قـلـ ماـ یـکـونـ لـیـ اـبـدـاـ
 من تلقـاءـ وـ نـفـسـیـ اـنـ اـتـبـعـ اـلـاـ مـاـ یـوحـیـ اـلـىـ اـنـ اـخـافـ اـنـ عـصـیـتـ
 ربـیـ عـذـابـ يـوـمـ عـظـیـمـ *

(۸) و همچنین می فرماید ثم آتینا موسی الكتاب تماماً على الذی احسن
 و تفصيلاً لكل شئی و هدی و رحمة لعلمهم بلقاء ربهم يومیومون *

(۹) و همچنین می فرماید أولئک الذين کفروا بآیات ربهم و لقاہه فحبطت
 اعمالهم فلا ذکیم لهم يوم القيامة وزنا ذالک جزوهم جهنم بما کفروا
 اتخاذ و آیاتی و رسالتی هزؤاً *

(۱۰) و همچنین می فرماید هل اتاک حدیث موسی اذ رأی زاراً فقال
 لا هله امکثوا انى آنست زاراً لعلی آتیکم منها بقدس او اجد على النار
 هدی فلمـ اـتـاهـاـ نـوـدـیـ یـاـ مـوـسـیـ اـنـیـ اـنـارـبـکـ فـاـخـلـعـ نـعـلـیـکـ اـنـکـ
 بـالـوـادـ المـقـدـسـ طـوـیـ وـ اـنـ اـخـتـرـتـکـ فـاسـتـمـعـ اـمـاـ یـوحـیـ اـنـیـ اـنـالـلـهـ لاـ الـهـ
 الاـ اـنـ اـعـبـدـنـیـ *

(۱۱) و همچنین می فرماید اولم یتفکروا فی انفسهم ما خلق الله السموات
 والارض و ما بینهما الا بالحق و اجل مسمی و ان کثیراً من الناس
 بلقاء ربهم الكافرون *

(۱۲) و همچنین می فرماید الا يظن أولئک أنهم مبعوثون ليوم عظيم يوم
 يقوم الناس ارب العالمين *

(۱۳) و همچنین می فرماید و لقد آتینا موسی الكتاب فلا تكن في مرویة
 من لقاہه *

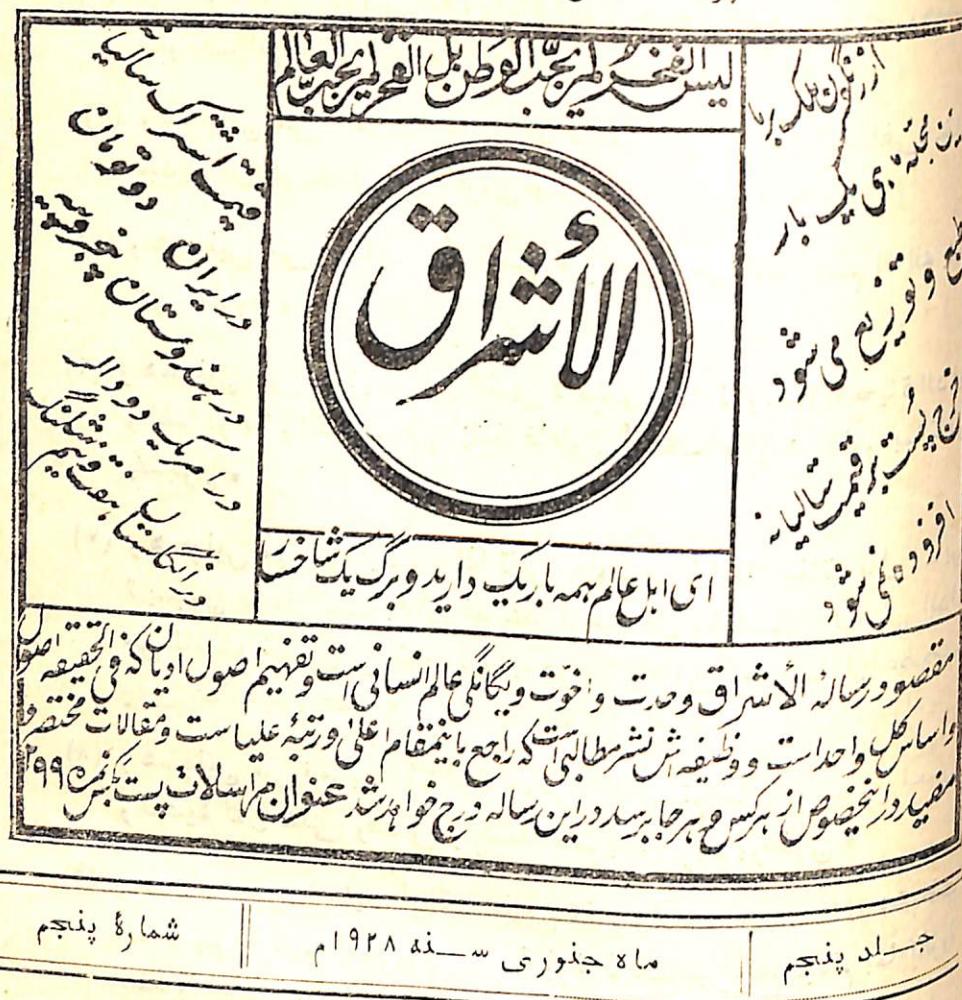
(۱۴) و می فرماید کلا اذا دکت الارض دک دک وجاء ربک والماک صفاً *

(۱۵) و همچنین می فرماید فاما قضی موسی الاجل و سار باہمه آنس
 من جانب الطور زاراً قال لا هله امکثوا انى آنست زاراً لعلی آتیکم
 منها بخبر اوجدوا من النار لعلکم تصطاخون فلما اتاها نودی من
 شاطئ الوادی الایمن فـ البـقـعـةـ الـمـبـارـكـةـ مـنـ الشـجـرـةـ انـ یـاـ مـوـسـیـ
 اـنـیـ اـنـالـلـهـ رـبـ العـالـمـینـ اـنـتـیـ (كتاب الشیخ) *

بعضی ذکر نموده اند کـ مقصود از لقاء تجلی الله است در قیامت و
 حال آنکه اگر گویند تجلی عام مقصود است این در همه اشیاء موجود است
 چنانچه از قبل ثابت شد که همه اشیاء مدخل و مظیر تجلی آن سلطان حقیقتی
 هستند و آثار اشراق شمس مدخلی در موایی موجودات موجود و لائح است
 بلکه اگر انسان را بصر معنوی آهی مفتوح شود ملاحظه می نماید که
 هیچ شی بـ ظـبـورـ تـجـلـیـ بـادـ شـهـاـ حـقـيقـیـ موجودـ نـهـ چـنـانـچـهـ هـمـهـ مـمـکـنـاتـ
 و مـسـخـلـوـقـاتـ رـاـ مـلـاـ حـظـهـ مـیـ نـمـایـدـ کـهـ حـاـکـيـنـدـ اـزـ ظـبـورـ وـ بـرـوزـ آـنـ نـورـ مـعـنـوـیـ وـ
 اـبـوـابـ رـضـوانـ اـبـیـ رـاـ مـشـاهـدـهـ مـیـ فـرـمـائـدـ کـهـ دـرـ هـمـهـ اـشـیـاـ مـفـتوـحـ گـشـتـهـ بـرـایـ
 وـ زـوـدـ طـاـبـیـنـ دـرـ مـدـایـ مـعـرـفـتـ وـ حـکـمـتـ وـ دـخـولـ وـ اـصـلـیـنـ دـرـ حـدـائقـ عـلـمـ وـ
 قـدـرـتـ وـ دـرـ هـرـ حـدـیـقـهـ ئـیـ عـرـوـسـ مـعـانـیـ مـلـاـ حـظـهـ آـیـدـ کـهـ دـرـ غـرـبـیـاـیـ کـلـمـاتـ درـ
 فـنـایـتـ تـزـیـیـنـ وـ تـلـاطـیـفـ جـالـسـنـدـ وـ اـکـثـرـ آـیـاتـ فـرـقاـنـ بـرـایـنـ مـطـلـبـ رـوـحـانـیـ
 مـدـلـ وـ مـشـعـرـ استـ وـ اـنـ مـنـ شـئـیـ لـاـ یـسـبـحـ بـعـمـدـهـ شـاهـدـ بـیـسـتـ نـاطـقـ وـ کـلـ
 شـئـیـ اـحـصـیـنـاهـ کـتـابـاـ گـواـهـیـ اـسـتـ صـادـقـ حـالـ اـگـرـ مـقـصـودـ اـزـ لـقـاءـ اللهـ لاـ الـهـ
 اـلـاـ اـنـ اـعـبـدـنـیـ *

این تجلیات باشد پس جمیع ناس بلقاء طاعت لایزل آن سلطان بیمیال
 مشروند و دیگر تخصیص بقیامت چرا و اگر گویند مقصود تجلی خاص است
 آن هم اگر در عین ذات است در حضرت علم اولاً چنانچه جمعی از صوفیه این
 مقام را تعییر بقیض اقدس نموده اند بر فرض تصدق این رتبه صدق لقاء برای
 نفسی درین مقام صادق نیاید لاجل آنکه این ربی در غیب ذات متحقق

عَذْوَانِ مِرَاكِيلَاتِ ذِيْبِحِ اللَّهِ زَرْقَانِيْهِ
پُوستِ بَكْسِ نَمْبَرِ ٢٩٩ رِنْگُونَ *

شماره پنجم

ماه جنوری سنه ۱۹۲۸م

جلد پنجم

۷۸۴

«مقصود از لقاء الہی چیست؟»

قد ری در آیات لقا که از ملک مملکوت اسماء در فرقان نازل شده تفکر نما
شايد راه مستقیم را بیابی و سبب و عملت هدایت خلق شوی - در ذکر لقا
نازل شده آنچه که از برای مندرین مبنای رد و عدم قبول نماده و نیست
نوله تعالی -

(۱) الله الذي رفع السموات بغير عمد تروتها ثم استوى على العرش و
سخر الشمس والقمر كل يجري لاجر مسمى يدبر الام يفصل الاية
اعلم بلقا ربكم توقدون *

THE DAWN.

Vol. V. FEBRUARY 1928, No. 6.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Baháí Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha'u'llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Baháí Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

A Prayer of Baha'u'llah.

Glory be unto Thee, O God, for Thy Manifestation of Love to mankind!

O Thou, who art our Life and Light, guide Thy servants to Thy Way, and make them rich in Thee and free from all save Thee.

O God, teach them Thy Oneness, and give unto them a realization of Thy Unity; that they may see no one save Thee. Thou art the Merciful and the Giver of Bounty!

O God, create in the hearts of Thy beloved the fire of Thy Love, that it may burn away the thought of everything save Thee.

Reveal unto them, O God, Thy Exalted Eternity; that Thou hast ever been and will always be, and that there is no God save Thee. Verily, in Thee will they find comfort and strength!

—:0:—

A PRAYER OF 'ABDUL BAHĀ.

O my God, my God!

I am a servant attracted to Thee, humbly coming to the door of Thy Oneness and addressing the Kingdom of Thy Mercy.

Yea, my God, permit me to be entirely Thine, occupied in thinking of Thee, inflamed by the fire of Thy Love, and separated from all save Thee, so that I may work in Thy Cause, spread Thy wisdom, transmit Thy knowledge and the joy of knowing Thee.

Yea, my God, I am a flame lighted by the hand of Thy power. Let it not be extinguished by the winds of trials. Increase my love for Thee, my ardour for the Beauty of Thy Oneness, the fire that burneth in me in the Sinst of Thy Singleness, and the eternal life in me, through Thy bounty and grace, for Thou art the Protector, the Watcher, the Pitiful and the Merciful!

—:0:—

ADMONITIONS OF ABDUL BAHĀ.

It is incumbent upon all Bahais to ponder this very delicate and vital matter in their hearts, that unlike other religions they may not content themselves with the noise the clamour, the hollowness of religious doctrine. Nay rather they should exemplify in every aspect of their lives those attributes and virtues that are born of God and should arise to distinguish themselves by their goodly behaviour. They should justify their claim to be Bahais by deeds and not by name. He is a true Bahai who strives by day and by night to progress and advance along the path of human endeavour, whose most cherished desire is so to live and act as to enrich and illuminate the world, whose source of inspira-

tion is the essence of Divine Virtue, whose aim in life is so to conduct himself as to be the cause of infinite progress. Only when he attains unto such perfect gifts can it be said of him that he is a true Bahai. For in this Holy Dispensation, the crowning glory of by gone ages and cycles, true Faith is no mere acknowledgment of the Unity of God, but rather the living of a life that will manifest all the perfections and virtues implied in such belief.

—:0:—

THE CALL OF BAHĀULLĀH.

(CONTRIBUTED BY DR. W. B. GUY M. D. OF ST. AUGUSTINE, FLORIDA.)

To the people of discernment, this cycle of the world's history, commencing with the middle of the 19th century, is truly a new day—that Day when all things should be made new; a new and greater knowledge of science and art, a new and greater comprehension of the laws of life, and a larger and a nobler appreciation of religion and love. In fact this day, the day of Bahāullāh, is so great and glorious, that but a few can appreciate it or in a small measure understand it. "Behold I make all things new" has indeed come to pass even as the seers of old foretold.

Why this should be, and how this new day came unto existence, is one of the deepest mysteries. How and where and by whom did this renaissance appear? From what source did this new spiritual force originate, and why at this particular time?

It is truly a deep mystery:—the recurrent cycles, the rise and fall of civilisations, the birth and decay of religions, and the appearance and decline of national power and prestige. Why should one epoch see mankind excelling in knowledge, science, art, and unity; another epoch, segregations and separation of nations, increasing ignorance, superstition, and decadence of all that is fine and good in human life?

This question can be only answered satisfactorily by taking the clue that His Holiness Bahāullāh has given in His stupendous and comprehensive teachings. He wrote as follows:—"The root of all knowledge is the knowledge of God, Glory be to Him, and this knowledge is impossible save through His Manifestations".

The understanding then, of the recurrent cycles, the rise and fall of nations, the source of wisdom and knowledge, the advancement and retrogression of humanity, is inseparably connected with an understanding of the nature, station, power, and purpose of the great prophets or manifestations of the attributes of that power which we call God or Primal Cause of Life.

What and who is a Manifestation?

First of all we may say, a manifestation or in other words a perfect man, a man in whom all the qualities we term divine, are in the utmost perfection, is a natural and not a supernatural phenomenon. We find at times a more perfect flower, fruit or animal coming into existence among others of lesser degree. We call these occurrences sports or mutants, and from them the wise gardener or farmer oftentimes raises a better variety of fruit, flower or animal life.

The history of man is full of instances, of how out of an obscure family, arises a genius, a leader of men, a discover, a pioneer, a statesman, and so forth, far ahead of his time, who brings to his people and country an increase of knowledge, progress and growth. So too in a larger way, are the great, manifestations. They come in recurrent cycles to all nations. Now in one continent again in another; we trace them down through the halls of time, and they shine through the mists of bygone ages as myths and Gods.

It is written "A Day of God is as a thousand years", therefore in some place or country in or about that period of time, a seer or prophet arises and inaugurates a New Day in the history of mankind. All nations and peoples have records or legends of such teachers, we find them among the prehistoric races of America, both North and South, and in the more recent as well as the ancient records of China, India, Persia and Egypt. They are variously described as Saviours, Gods Philosophers, and Poets. Their teachings and consequent religions are still extant, though all religions today both ancient and modern, are in a state of disruption and decay. Rent by sectarian creeds and racial antagonisms, their power to inspire and ennable the lives of their followers is correspondingly impotent and in apparent feebleness.

The 18th, Century A. D. is described by many historians, as

being the century of gloom and darkness; it was indeed the intense darkness that preceded the dawn. In the year 1817 A. D. His Holiness Bahau'llah was born amidst the darkest gloom and in the most backward of nations. With His announcement a New Day appeared, a new spiritual sun rose, a new force was made manifest, and a new impetus given to the higher nature of humanity. A new springtime came, and those trees of humanity that were not dead took on new life, put out new verdure and radiant flowers of wonderful arts and sciences appeared.

To-day is the Day of the Glory of the Lord, Bahau'llah. From the prison cell of Acca (Akka) have come out those laws that shall regenerate mankind, from His Lips went forth words of Power that gave spiritual life to human souls; and from His heart gushed out Love to transform human character. He breathed Holy Spirit, which alone could give life and love to humanity.

That this unique and supreme power was recognised of old is apparent in the writings of Isiah (55. 11) as follows:—‘So shall my word be, that goeth forth out of my mouth; it shall not return unto me void, but it shall accomplish that which I please and it shall prosper in the thing whereto I send it.’

The laws proclaimed by Bahau'llah are immutable laws for the welfare of the world. Those peoples, countries, and nations, that live by and obey these laws are alive and safe; on the other hand, those who fail to obey and antagonise them are forsaken of God and lost; and will surely descend into the pit of death and oblivion. Discord and rebellion are in their midst, war, misery and misfortune loom before them.

What then are these laws for the woes, the uplift and progress of mankind? What special gifts has this messenger of God brought to us, and what are the conditions, which by reason of His proclamation must surely come to pass? What are these teachings by which we can order our lives, and in so going, find safety in the time of storm and secure happiness and life eternal? What are these words that give spiritual life to dead souls, brings joy and peace to humanity and divine protection in the Day of Judgment?

The keynote of them all is Unity. A Unity so large, so great that it unites the hearts of mankind that out of all races,

tongues colours, and creeds shall appear a most comprehensive spiritual brotherhood, Bahaullah has raised the call for the Most Great Peace which He said "Shall surely come".

A call for the equality of sex! no longer shall the female be robbed despised or ignored, but with the greatest equality take her place in all departments of human activity.

A call for the universal language; in addition to the native tongue all must learn an auxiliary language so that all mankind may understand each other.

A call for justice between labour and capital, so that in time all capitalists shall become workers, and all workers capitalists, so that misery and poverty may be abolished from off the earth.

A call for human brotherhood and abolition of not only chattel but also industrial slavery.

A call for universal education for both men and women.

A call for abolition of those alcoholic beverages and narcotic drugs that debase and enslave the children of men.

A call for an international tribunal to administer with love and equity, the discordant affairs between all nations and Governments.

A call for harmony between science and religion; a call for Truth in place of creed and dogma.

A call for oneness in religion; all religions have the same foundation the same purpose and are from the same source

A call for the oneness of mankind the oneness of God, oneness of truth and love, one world family and brotherhood, abolition of prejudice, and to usher mankind into the oneness of the light and love of God.

These wonderful and sublime teachings and laws, might be written interminably. To the seeker, the writings of Bahaullah and Abdul Baha are readily available.

From behind the prison bars of Acca in 1868 A. D. these laws have come to wailing and warring world with a fragrance

that attracts and a power that compels. Just as the armed guard at the prison gate could not hinder their world wide promulgation, so to day neither the powers of reaction, religious intolerance, and selfish capitalistic arrogance nor despotic government can prevent their fulfilment. In all lands the servants of God are working to institute these laws. Workers for universal peace, international arbitration, prohibition, woman suffrage, universal education, justice between labour and capital, advancement of true science, true religion, abolition of prejudice, and the establishment of universal brotherhood, are giving their times, their moneys, yes consciously or unconsciously giving their lives, so that these laws of God, from and through His Manifestation, may prosper and come to their full fruition.

The forces that rend and destroy, that conspire to defeat and hamper, be they Kings or selfish politicians, materialistic philosophers, or fanatical fundamentalists, communistic labour leaders, or arrogant and arbitrary representatives of enfranchised wealth, all are doomed to futile efforts and defeat. Like the tide of an irresistible sea, this law of God, is sweeping over the earth, and in every department of human activity it is making itself evident. Soon these puppets of reaction, these forces of denial, will be swept away like chips on a mighty ocean.

Let us then, seriously consider this matter, lest like the Jewish leaders of 19 Centuries ago we may be found fighting against God and be forced to share their eternal shame. And when we have investigated with an open mind, and find, as we shall, that these laws of God, proclaimed 60 years ago, from the prison of Acca, are in reality the cure for the ills of men, let us be big enough, loving enough, and strong enough to accept them as our own rule and guide; and then to take our place in this undefeatable army that strives for the happiness, progress and advancement of mankind.

This is our privilege, our opportunity and our glory if we would. Blessed are they who follow guidance

— :0: —
WORDS OF BAHAUULLAH.

In I decree by the Ocean of the Godly Knowledge that a moment in these days is more excellent than past centuries and ages;

to this beareth witness your Lord, the Chooser, in the Station of Generosity. Be kindled by this fire which is burning in the world, that through thee whosoever is in the earth shall be enkindled. Think not that it is a fire, rather it is a Light, and its traces shall surround whosoever is in all countries and regions. Of what use is a life that is ruled by death, or a duration which vanisheth, or a grace that changeth? To-day let every soul desire to attain the highest station. He must not regard what is in himself but what is in God. It is not for him to regard what shall advantage himself, but that whereby the word of God, which must be obeyed, shall be rupraised.

NOTES & NEWS.

The Bahais of Rangoon celebrated with great success the feasts of *Ayyam-i-lha* for four days successively commencing from 27th February 1928. Every day the friends met in utmost love and affection and chanted prayers and most cordially partook of the material as well as the spiritual food that was distributed in that spiritual gathering. In two of the meetings Dr. Syed Muzhar Ali read certain extracts from the *Kitabul Aqdas* and explained their meaning in such felicitous terms that every one was spiritually refreshed. The feast on these four days was respectively held by Mr. Syed Janab Ali, Dr. Syed Muzhar Ali, Mr. Syed Abdul Hussein Shirazee, and Dr. Abdul Hakim. We are also thankful to *Kaukabi-Hind* for publishing in due time for the general information of the friends the Arabic prayer especially fixed for these days together with the Urdu translation thereof which those who do not know Arabic greatly enjoyed.

Shoghi Effendi the beloved Guardian of the Cause has very graciously contributed £19-0-0 in aid of *Kaukabi-Hind* as a token of his kind appreciation of the splendid service that it has been rendering ever since it came into existence. He has exhorted all friends of God to follow his noble example and help this worthy journal which is the only Bahai Journal in India and Burma published in the Urdu language. We are confident that all good friends in India and Burma will rise to the occasion and liberally respond to his call.

ယူသဖွတ်တို့မှာ အနဲ့စွဲရက်တန်ခိုင်မြောက်ခြင်းမှာကား ပါမိချက်မြှုပ်ရာ
အရပ်ဒေသကိုချုပ်ခံခြင်းကြောင့် အလျဉ်းမဖြစ်နိုင်ဘက္ကာလုံးကို
ချုပ်ခံခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်နိုင်၏

၅မှုဇ်ဇန်းသတင်း
၁၃၂၉။ မြန်မာနိုင်ငံနေ့
ဘဟာအား သာသနာ
ထော်မာဟဖွဲ့လေရာ
ဟာနီအသင်းကပို့နိုင်
ထုတ်ဝေကြသည်။

အယ်ဒီတာ။
ကလီဖားမဟာမဂ်

ယူနှုန်း။
ရန်ကုန်မြို့။
၁၁တိုက်သေဆ္ဗာ
နံပါတ်-၂၄၈။
P. Box No. 299.
RANGOON.

ဗုဒ္ဓမတ္ထန

အခန်းမှာ
မြန်မာပြည်နှင့်
အိန္ဒိယပြည်များ။
၁၂၈၅၇။ ၁၂၈၈၈
၂၀-၂၁မန်။
အမေဂိုလ်။
၁၂၈၈၈။ ၂၀၀၁လား
အနိုင်နှင့်ပါလက်
စတိုင်ပြည်များ။
ကိုရွတ်ရှား၍ ၂၀၁။
တစောင်သွင် ၂၀၁။
၁၁တိုက်အားခြို့။
SECRETARY.
B. S. A.
Post Box No 299.
RANGOON.

နံပါတ် ၆။

၁၄ ၁၀-၁။

ဒေါ်အိုခိုလာ

ရောင်ခြည်တော်-မလွှုင်းနှုဂ်လိုပိုင်းတည်းပူသော့။ ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ
ဘက္ကာလုံးနှုန်းနေ့ကြသောမန္တသွေ့ရွှေဖောင်းတို့ကို ညီအစ်ကိုအရင်းဟူ၍။
ချုပ်ခံခြင်းမြတ်ဆုံးမြှင့်ခြောက်ဖြင့်အားဖြင့်။ တလုံး တဝေတည်းနှင့် တစိတ် တသေဘာတည်း ဖြစ်
အောင်ဖြောက်ပြုလုပ်ခြင်း။ မျက်မွောက်တွင်အသုံးကြော်သည့်အားလုံး ပြုကြောင်းကိုလည်း
ကောင်း။ မူလအောက်ဖြင့်ရင်း-တခုတည်းနှင့် တရုံးတည်းနှင့် ဝတ်တရားများနှင့်
၀၇၁၂၁၃၈။ ဇွန်ဖြုတ်ခြင်းများဖြစ်၏။ ယင်းသို့ ဆောင်ချက်အပ်သော်။ ထံက
ဖြစ်သောအကြောင်းရောက်လာသောအခါး။ ၄၇ ကွက်ခြင်းမရှိဘူတ်ဝေပါလို့
၇၉။ မောင်တော်၏ဝတ်တရားများကိုသိသက်ဆောင်ရွက်ချက်ခါသည်။ ၅၇းမှတပါး
၇၈းဦးရဟင်းဖြည့်ချုပ်မြှင့်ခြင်းနှင့် ဆိုင်ရာ၌ ရွှေ့မူများတွင်ပါမဝင်သော့။ အသီးသီး
ဘာသာများကဲ့သော် ကိုယ်အချင်းချင်း ပုတ်ခတ်ထို့ကိုအောင်။ ပြောဆိုလေ့ရှိကြသော

ယခုအာက်ဖို့ပြောသေးလိုက်သောအချက်သည်ကား၊ အင်စိန္တပြည့်
သား ကွယ်လွန်သူသရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဆဲဗ္ဗာမျှနဲ့ရောသေးထားခဲ့ပေသော
(ဘဟာအော်အရှင်မြတ်နှင့်-ကာလသံ)ဟုအမည်ရှိသော၊ အလွန်ကောင်း
မွန်ထင်ရှားကျော်ဖော်လျသည့်စာအုပ်များကိုစတင်၍ မြန်မာဘာသာအားဖြင့်
အပဲပွဲပါယ် ပြန်ဆိုချက်ဖြစ်ပေသည်။ ဦးစာအုပ်သည်။ ဘဟာအားများနှင့်သာ
မဟုတ်။ ဘရားမှန်။ တရားမှန်ကို လိုက်လုပ်ရှာဖွေနှိမ်လိုသော သူအပေါင်း သူ
တော်ကောင်းဝါနှင့်များစွာပင်သင့်လျော်ပေသည် ဦးစာအုပ်ပါရှိသောစကား
ရပ်များသည်လည်း၊ လွန်ခွာမှုပင်အပဲပွဲပါယ်လေးနက်၍အနှစ်သာရှိနှင့်ပြည့်စုံပါ
သောကြောင့်။ မြန်မာဘာသာစကားဖြင့် ပြန်ဆိုလိုသောစိတ်ဆန္ဒရှိလျက်။ ဒါ
ဥာဏ်ရှိသလောက် ဖြေားစား၍ ရေးသားမည်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ စကားသွား
စကားလော့၊ သုဒ္ဓိဝါကျေညီညွတ်ခွာနှင့်၊ အပဲပွဲပါယ်ရှင်းလင်းသည်ထက်။ သာ၏
ရှင်းလင်းကောင်းမွန်စေရန်။ ဘတ်ရှုံး ညီအံစ်ကို-မောင်နှာ အပေါင်းတိုက်
အပါတ်တိုင်းသောချာစွာဘတ်ရှုံးပြီးသကာလာ။ ဂိသည် လိုသည့်များကို။ ဂရုရေ
မိက်ထုပ်၍ပြင်ဆင်နိုင်ရန် အကြောက်ပေးကြပါကာ များစွာပင်ကျေးဇူးပွဲပေကာ
ယတင်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း။

၁၃၃

କାହାଙ୍କୁଳାଜାରିନ୍ ପ୍ରତିଫଳିତ

ଅବିନ୍ୟୁଁ ୧୦

ంధి:ట్రోన్ వ్యాయి విత్తనః గోది:॥

ଅପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥାଏ

ଭାବନାଟ୍ଟିର ଅନ୍ତର୍ମାଣରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ယသ္ထာဝါတို့၏အခြေအနေတိုးတက်ခြင်း အကြောင်းချင်းအရာများတို့၏
ရှစ်ဝါရီလာရောင်များထဲမှုက် ထိုက်ရွှေက်မှတ်သားမည်ဆိုသော်၊ ၅၇၈၁။ ထို့
ကိုနိုင်ခြင်း၏အကြိုးဆုံးသောအာချက်မှာ၊ မိမိတို့ပုဂ္ဂိုလ်ကာလ သမယျွှေး
အများပေါင်အမြန်ဆုံးဟူလက်ခံအသုံးပြုလျက်နေကြပေသော၊ စတ်ကူးဦးစတ်တန်း
အယုအသများကိုကျော်လွန်ပိုးမိုး၍ ဘုၢယ်သောအခါကာလကမျှဖြစ်အသူးမဖြစ်
စေား၊ မကြားစဘူး၊ မထွေကြံစဘူးသော အခြင်းအရာမြန်ကန်ချက်များတို့၏
ရှိခိုးပြုမထွေကြံချိုးလုအပေါင်းဝါဒ်အားနားလည်စေရန်ဘော်ပြိုင်ပေသော
မကြားအကောပ်ထွန်းကြသည့် ပုဂ္ဂိုလျားဖြစ်ကြောင်းထင်ရှားလျပေ၏

(ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କାନିତିରେ ପରମା ଧ୍ୟାନରେ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା ।)

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

အနိဘရ္မားသေ၏ကိုယ်တော်သည် ရှို့ချမ်းထောပနာပြုခြင်းကိုခံတိုက်တော်
မူသောအရှင်ဖြစ်တော်ရှုံး။ ကိုယ်တော်သည်။ ကျွန်တော်ရှုံး၏ ဖြောလင့်ခြင်း
ကျွန်တော်ရှုံး၏ကိုယ်ပါလဲ။ ကျွန်တော်ရှုံး၏အနီးပြုရောဆို။ ကျွန်တော်
ရှုံး၏ရှုံး၏ကိုယ်ပါလဲ။ ကျွန်တော်ရှုံး၏ချမ်းသာကြွယ်ပြုခြင်းနှင့်-ဆင်ခဲ့ခြင်း
ရှုံး၏အလုံးရွှေ့ငြှင့်ခြည်။ ကျွန်တော်ရှုံး၏ချမ်းသာကြွယ်ပြုခြင်းနှင့်-ဆင်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်တော်မူပါ၏။ တကေသာလုံးကို အောင်ဖြင့်တော်မူသောကိုယ်တော်၏ နာမ
တော်ကို အနီးပြုခြုံသော်လည်းကောင်း။ အရောရှာတိုင်းနှင့် ထင်ရှားတော်မူသော
ကိုယ်တော်၏ တန်ခိုးတော်အား ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်ရှုံးတော်၏ဆို၏
အသနားတော်ခံသည်ကား။ ကိုယ်တော်သည်။ ကိုယ်တော်ကိုမလိုပါသောသူ
များနှင့်ကိုယ်တော်၏ထံပါးမှဝေးကွာလျှောက့်နှုန်းသောသူများအား သနားပြုခြင်းဖြင့်
များနှင့်ကိုယ်တော်၏ထံပါးမှဝေးကွာလျှောက့်နှုန်းသောသူများအား သနားပြုခြင်းတို့ကို
မေတာ်မူပါ။ အနိဘရ္မားသေ၏ကိုယ်တော်သည်၊ ဆေတာင်းချက်အပေါင်းတို့ကို
နားကြောင်းတော်မူသောအရှင်အဆင်းပောင်ပန်းသောသူတို့ကို။ မာတော်မူသော
နားကြောင်းတော်မူသောအရှင်အဆင်းပောင်ပန်းသောသူအရှင်ဖြစ်တော်မူပါ၏။
အရှင်။ သဏ္ဌာဝါအပေါင်းတို့ကိုချုပ်တော်မူးသောအရှင်ဖြစ်တော်မူပါ၏။

ବାହାଳଙ୍ଗୁଳାକରିଣିପ୍ରିୟଶିଖୀତିକପିଠିତେମ୍

သင်သည်။ သစ္စာဂတိပြုခြင်းနှင့်တည်ကြည့်စွာပြည့်စွဲလော့။ အရာရျေတိုင်း
ထို့၌။ သမလိတ်နှင့်မတစ်စွာပြုကျင့်လော့။ လူအများတို့၏အလယ်၌။ ဒါတိကို
စောင့်စည်းလော့၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ထို့၌ဘုရားလော့။

မြန်မာဝါဒတော် အမွန်လိဘဟာ-ကျမ်းတော် နတိယပိုင်း
အခက်း ၃၂။

ပရဲ့အောင်အပေါင်းတို့၏ကြိုက်ဟနိုင်းတော်များကြော်သည့်
(နောက်တဖန်ဖြော်ခြင်း) ဟူသာခကားရှုံးလင်းချက်။

အမေး— (နောက်တဖန် ကြိုက်ဟနိုင်းများလည်) ဟူသာ အကြောင်းချက်ကို
အချို့ကျိုးမှုအကျယ်ဘဝိုင်းလင်းချုပ်ဖြစ်စေလိပါသည်။

အမြဲ— ဘဟာအားလုံးအချင်ခြတ်သည်၌၍ အကြောင်းအရာရှိုင်းပတ်သက်၍
အဖြော်အကို-ကျမ်းတော်ဖြတ်၌၍ အထူးတလယ်ရှင်းလင်းခွာ တော်ပြေထား
တော်များလော်၏ထိုကျမ်းစာတော်လိုက်လျှော်လော့။ ဦးအချက်လိုက်သောချာစွာသိရှိ
လို့မည်။ သို့သော် သင်ကထိုးမေးသောကြောင့်။ အကျဉ်းအကျဉ်းချုပ်းကို
တော်ပြေဖြစ်။ သာ၍ရှင်းလင်းရန်အလိုက် ပစ္စာသိကျမ်းစာတော်နှုန်းအချက်များကို

ပုံမှန်လို့ထွက်နှုန်းပြုခို့ပေ။ အာယ်ကြောင့်သိရှိသော် ထိုကျမ်း
သာတော်နှုန်းလှို့သည်ကား။ အခရိုယ်၏သား ယောက်နှင့်သည် ကြိုလာလျှော်။

ကောင်းကိုရွှေပြည့်နှင့်တော်နှင့်ဆိုင်သော ဝစ်းမြောက်ဘယ်သတင်းကို၊ ၇၂
အပေါင်းဝို့အားဟောခြောသောအပါ။ ထိုသူ့သို့ကတော်မြှုပ်နှံတော်များ
သည်အာယ်သူ့သည်။ ဗျာမြတ်တော်ဖြတ်အထိုင်း ကြိုလာချုပ်နှုန်းတော်များ
ဖော်ထော်လော့။ ငါသည်မော်ထော်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်များ၌၍ ထိုသူ့ဖော်မြှုပ်နှံ
ပြန်သည်ကား။ အရှင်သည်-လော်လော့။ ငါသည် လော်မဟုတ်ဟု မိန့်သို့
တော်များလော်၌၍ ဦးစားများကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့်။ အခရိုယ်၏သား

ရှင်ယောက်နှင့်သည်-လော်ကြောင်းသင်ရားလေသည်။ သို့သော်တော်
တော်တော်နှုန်းရှုပါခို့ကိုဖြင့်စေသောနေ့တွင်၊ အခရိုယ်၏သား-ယောက်နှင့်
အောင်မြှုပ်နှံတော်ကအတိအလင်းမြန်ဆိုတော်များ၌၍ အောင်ခြင်းကို အောင်ခြင်းကို

ဆက်ရန်နှိုင်သည်။

علت انجداب قلوب و انشراح صدور گشت از فضل يوم عظيم و كرم عميمش
همواره استدعاى دل و جان چنان است که آن جوهر خلاوص و وفا بيش از
پيش مظہر تائیدات ملکوت ابھی گردد و مشرق توفيق افق اعلى شود و از افق
عبدود یت عطی چنان ساطع و لامع شود که هر دیده تی را دیننا فرماید و هر کوری
را متوجه بافق غیب ابھی کند آميدوارم از مشقات و مساعی لا ينقطع آن خادم
نهايت ممتاز تاوسيس خواهد شد رب حق ذالك بفضل وجودك و كرمك
انك انت الکريم العزيز الفضال -

هو القيد - يوم

وفات حسرت آيات مرحوم متصاعد الى الله جناب جوانمرد گشتاسب در بمبدئى
بتاریخ ۲۱ جنوری ۱۹۲۰ ميلادى مطابق ۲ شهر السلطان سنه ۸۴ بیانی -

واقعه هاچ معروف حسرت آسود جناب جوانمرد گشتاسب ايراني مقيم بمبارى
عليه بهاء الله الابهى و ثناءه سبب حزن و اندوه ما لانهاية احبابي اقامهين بربما و
هندوستان گردیده از براى توقيع درجات و غفران آن متعارج الى الافق الابهى
از درگاه خدا وند بخشاش شکر مهر باز مسئلت ذموده حضور جميع بازماندان د
ياران روحاني آن سامان بصميم قلب و فواد مراتب تعزيت و تسليت را تقدیم
ميدارند -

از افکار گهربار جناب مرحوم متصاعد الى الله آقا میرزا محمد زرقانی عليه
بسم الله الابهى

خود عجیب توز عجیب گوهر انسان باشد * که بد و خوب جهان کل بر انسان باشد
ماهک و مهمهه آزاد شدن از کیفر * باز پس همه اندر سر انسان باشد
پست تراز همه تا بدر خواه باشد و باز * برتر از اوج ملائک پر انسان یاشد
گیتی از چشمہ پیدايش رکشست دای * عود سان سوخته مجرم انسان باشد
گرجه او از جهتی غرق نیاز است اما * کنز زیدان دل دانشور انسان باشد
خویش رازه صفت ساخته هر چند حقیر * فوق هر مهر و مهی اختر انسان باشد
این وجود عرض هدیت فانی منگر * سراسرار بقا جوهر انسان باشد
گرباند زدر او خواهش شیطان رجیم * فیض سرمهده سیم وزر انسان باشد
رنگ اورنگ شه و خرقه درویش مبین * جام تعظیم فرشته در انسان باشد
پری و اهر منی ذیست چوا درد وجهان * فور ملک ابدی افسر انسان باشد
حور چون غبطه فرد وس بود جان و دلش * حور یا دیورخ و پیپر انسان باشد
دیو چو پست ترین گلخن نکبت گردد * عرش حق قلب و دل اظهر انسان باشد
هست محمود ایاز در حق فخر شهان * آنکه محروم زبار و بر انسان باشد

بیان میز هریک از مردمان جهان که بوسی خوش جاذب را در این بامداد
نیافت از مردها کان مخصوص بی نیاز با از بلند میفرماید جهان خوشی آمده
غمگین محبی شید راز نهان پدیدار شده اند و همگین مفهود اگر بپروردی این روز
بیان برخی از جهان و آنچه در اوست بگذری و بگویی یزدان شتابی -

ای بندۀ یزدان آفتاب جهان جاودانی از مشرق اراده رحمانی در اهراق
زندگانی بخشش یزدانی در امواج بی بهره کسی که ندد و مرد مردی که
نیافت چشم از دنیا بریند و بروی دوست یکتنا پکشا و با پیوند -

ای بندۀ یزدان بی آلایش جان بستایش پروردگار زبان بکشا زیرا از کلک
گهر بار تورا یاد نمود اگر پی باین بخشش برعی خود را پایندۀ بینم -

لوح مبارک حضرت عبد البهاء ارواحنا ارمسه الا ذور الاطهور فداء

هو الله

ای گلهای گاشن محببت الله وای سوچهای روشن انجمن معرفت الله
دایکم نفحات الله و اشرف آفاق قلوبم بدهاوله شما اهواج بمحض وجود
میدان ایقاں نجوم فلک رحمتید و رجوم بر اهل ضلالت حدایق وجود را
بسخاب رحمتید و حقایق موجود را فیوضات احديت در اوح منشور امکان
آیات توحیدید و بر صرح مشید رایات رب مجید در گزارهای گل در یهانید
و در گاستان معنوی ببلان طیور اوج عرفانید و شاهدان ساعد رهن پس
چرا منعمود و خاموشید و افسرده و مد هوش چون برق بدراخشید و چون
جاس و فوایح ریاض رحمن مشام اهل عزان را معطر ذماید و چون نفحات بشک
از آفتاب حقیقی قلوب اهل عالم را منور کنید فسیم حیاتید و شیم عرار حدیقه
نیقات مردگان را جاس بخشید و خفتگان را هوشیار و بیدار کنید در ظلمت امکان
شهله نورانی بایشید و در باد یه گمراهی چشمه حیات و هدایت ربانی وقت
این فرست راغبیت شمرد و این وسعت را اعظم نعمت عذریب این چندارز
عمر فانی پسر آید و بادست تهمی بحفره خاموشی در آئین پس باید دل
بجمال مبدی بندیم و تمسک بحدیث متین جوئیم و کمر خدمت بربندیم و آنها
بقلب امکان زنیم و جذب ژلیتی را با ذواره دایت معدوم کنیم و در میدان
جانشانی در رسیل الله جانشانی کنیم و گنج آستینی معرفت الله برسر اهل
عالیم بیفشاویم و باسیف قاطع لسان و سه ما فاقد عرفان جذب نفس و هوی
شکست دهیم و بمشهد فداء بدروم و بقریان گاه حق بشتایم و باطبیل د عالم
آنگه ملاع اعماقی و ملکوت ایهی نمائیم فطوبی للعالمین «ع - ع

تفصیل وصول مراسلات امری و اخبارات عالم بهائی

تفصیل وصول مکاتیب احبابی الهی و متعدد المال های متحالف روحانی
عالیم بهائی درین ماه از قرار ذیل است -

(۱) طغرا متعدد المال متحالف روحانی ایند، افسس حیفا بابت ماه دسمبر
سنه ۱۹۲۷م با مضای حضرت مستطاب سهیل افندی علیه بهاء اللہ الابھی بواسطه
جناب مسٹر وکیل شوف ورود ارزانی فرموده منجمة بشمارت روح افزای
جانب خشش فوید صحت وجود مبارک طاعت مقصود حضرت ولی امر رب و دود
ارواحنا محضرۃ الاطهور فداء و جمیع آل اللہ و منتسبین سدره مبارکه نورانیه
ارواحنا میم الفداء بوده - یاران رحمه - ای زین زمان روحانی انتباه و
اشتعالی زکد الوضف دست داد و جمیع بینهایت مسرورو مشعوف گردیدند -

(۲) متعدد الممال متحلف روحانی مفتریال کینیتا مورخه ۲۹ دسمبر
سنه ۱۹۲۷م میلادی حاکی از بشارات فرمادنیاری و فداکاری و استقامت و
اخلاق صمدی و مشقات و مساعی جلیله یاران آن سامان مورث روحانیت و
نورانیت قلوب کل گردیده از برای تائید و توفیق و مزید سجایای ملکوتیه و
اخلاق و آداب ایهیه آن هیا کل نورانیه و نفوس مقدسه بصمیم قلب و فواد از
آستان ایزد صنان سائل و آملیم -

(۳) لجنه نشر نفحات طهرا شماره ۳۳ بابت ژانویه ۱۹۲۸م حامل
بشارات شدیرین امر رب العالمین بوده چنانچه تفصیل خدمات جایه معاصرانه
و بدل همت جناب مستطاب آقا نور محمد خان که در فیات انقطاع و
استقامت در طهرا بجا آورده اند و افاده امات فائمه لجنات ترقی نسوان و
گلستان جاوید مشروحاً ثبت و ضبط نموده فی التحقیقہ برادران و خواهان
روحانی فورانی طهرا بذخویکه باید و شاید برئیه نفحات رب رحیم
و افشار فیاء عظیم قیام نمودند و درین هیچ تشکیکی و لایحه ذه که اثرات عزم و
حرزم آن کواكب ساطعه افق عبودیت مشوق ابرار و اخیار است و علت تذکر
و تبصر خادمان امر ملیک مختار -

(۴) تعایینه جناب آقای شهاب علیه بهاء اللہ الابھی از بمبای
بجهت وصول داده الحمد لله در اطرف و اکناف بهای سایعی و ناشر امور
صالح و اتحادند و اوقات عزیزرا حصر در خدمت امرالله می نهایند -
پیروزی و بیدار بختی و تقدم و تعالی آن خادم صمیمی امر حضرت بهاء اللہ
از آستان مبارک خواهانیم -

(۵) مکاتیبی تازه از حبیب عزیز معمتوی جناب مواعی سید محفوظ الحق
علمی صدیر باتدبیر مجاهد کرکب هند مملوک شدنون با هر محببت الله و
دارای نوید فتح و نصرت امرالله روحی جدید بیباکل این مشتاقان دمید و

بلادک وبالنورالدی اشراق من افق العجایز و تذوقت به یئرب و ابطناء و
ما فی ناسوت الانقا بان توید عبادک عی ذارک و ثناک و العمل بما نزنه
فی کتابک انهی الی توی الضعیف ارد مشرق قونک و مطاع اودارک
والعلیل کوثر شفتک والکلیل مکوت بیانک و الفقیر جبروت ثرونک و علائک
قد رله بجودک و کرمک صایقره الیک فی كل الاحوال و یؤیده عای المعرفه
و یحفظه عن الذهین کفرروا بالعبداء والمال انک انت الغنی المتعال لا الله الا
افت العزیز الفضال *

هو الله

مناجات حکیم اع

۳۴۵

ای یزدان مهریا و بخشندۀ زمان و آسمان ما جمعیدم پریشان
تو مستمدیم درویشان تو آوارگانیم بیچارگان و فتادگان پژمرگان درد مذیدم
درمانی بخش رنجوریم دوانی عذایت کن افسرده ایم شعله دی ده پژمرده ایم
لمعه دی بیفشان بیگانه ایم آشنا کن پروانه ایم پرسوخته شمع وفا فرما تشنه ایم و
بخون دل آننه چشم خوشکوار برسان و از آب حیات بخوشان و بلوه در شور
اذ ذه بشوبی در آفاق افغان تا دلها حیران تو گردد و جانها قربان تو ع-

بید ذات معاکه حضرت بیان الله جل ذکر لا علی

تفکر فرماید که سبب چه بوده که در ازمه ذهور مظاہر رحمه اهل امکان
دویس میجستند و بر اعراض و اعتراف قیام می ذمودند اگر ناس در این فقره
که از قلم امرجه بی شده تفکر فمایزد جمیع بشریه با فيه اینه بشتابند و شهادت
دهند بر آنچه او شهادت داده ولكن جمیع اوهام اذام را در ایام ظاهور مظاہر
احدیه و مطاع عزیزه ازهار میشود که در آن ایام حق آنچه
خود ازده فرموده ظاهر میشود نه باراده ناس چنانچه فرموده اذکرها جاء کم
رسول بما لا يتوی انفسکم استکبرتم فخریندا کذبت و فرندا تذاؤن البته اگر با وهم
ناس در از منه خانیه و اعصار ماضیه ظاهر میشند احده آن نفوس مقدمه
را انکار نمی نمود مع آنکه کل در لیالی و ایام بذکر حق مشاغل بودند و در
معابد بعبادت فائم مع ذک از مطاع آیات ربایه و مظاہر بیدا ات رحمه ازهی
بی ذهیب بودند چنانچه در کتب مسطور است و آنچه ببعضی مطاعند
مذک دور ظهور مسیح جمیع علمای عصر مع آنکه مذکر ظهور بودند اعراض نمودند و
حنان که اعلم علمای عصر بود و همچنین قیافا که قضی القضا بود حکم بکفر
نمودند و فتاوی قتل دادند و محقیقین در ذهور رسول روح ماسواه فدا

عاماً مکه و مدینه در سین اویه بر اعراض و اعتراض قیام ذمودند و نفرسیده
ابداً اهل علم نبودند بایمان فائز شدند قدری تفکر فرماید بل جشی که
کلمه از علم نخوانده بود بسماء ایمان و ایقان ارتقا نمود و عبد الله ابی که از علما
بود باتفاق برخاست - راعی غدم بذفات آیات بمقدور است پی برد وبماک
امم پیوست و صاحبان علوم و حکم ممنوع و محروم اینست که می فرماید
حتی بصیر اعلام اسفکم و اسفکم اعلام و مضمون اینقره در اکثر کتب الهیه و
بيانات انبیاء و اصنیفه بوده برستی میگویم امریکشانی عظیم است که پدر از پسر
و پسر از پدر فرار مینماید - در حضرت نوح و کنعان مشاهده کنید انشا الله باید
در این ایام روحانی از نسیم سببه از و فیوضات ریبع رحمانی محروم نمانید
با سه معلوم مذکوعاً عن اعلم بrixیزید و ندا فرماید - قسم بافتا افق امر
در آس خین فرات علوم اینه را از قلب جاری مشاهده نماید و انوار حکمت
ربانیه را بی پرده بیابید اگر حلاوت بین رحمه را بیابی از جان بگذری و در
سبیل دوست اندفق نمائی - این بسی وضوح است که این بعد خیائی ذاشته و
ندازد چه که امریش ز شدوانات ظهور خارج است چنانچه در سجن اعظ -
غیریب و مظلوم افتاده و از دست اعداء خلاصی نیافته و نخواهد یافت اذ
آنچه میگوید لوجه الله بوده که شاید ذاس از هنجبات نفس و هری پاک شوند
و بعنوان حق که اعلى المقام است فائز گردند لا یضرنی اعراضهم ولا ینفعنی
اند ایم انما ندعو هم اوجه الله انه اعذی عن العالمین اذ شهه الله باید از نار محبدت
ربانی که عین ذور است در این ظهور عز صمدانی بشانی مشتعل شوی که
جمیع آنریش از حرارت آن بحرکت و اهتزاز آیند و بحق توجه کنند *

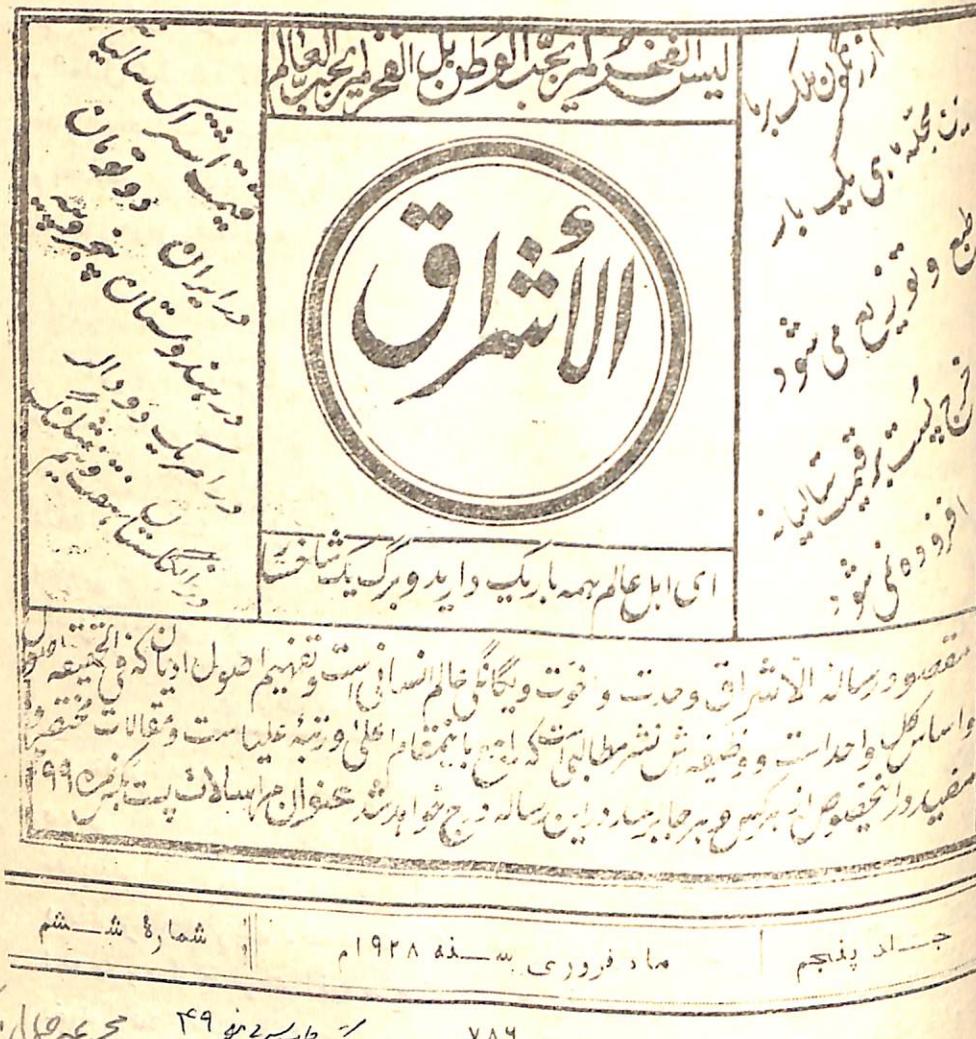
(۲)

ای بندۀ بزدان روز کردار آمد وقت گفتار ذیست پیک پروردگار آشکار
هزگام اذ ظرنه چشم - جان بکش - تاروی دوست بینی گوش هوش فرادار
تازه زمی سروش ایزدی بشنوی *

ای بندۀ بزدان پیوهن بخشش دوخته و آماده بگیر و بپوش و از مردمان
دل بیرون رو چشم بپوش ای خرد مند اگر پند خدا بشنوی از بند بندگان آزاد
شوی و خود ر بر تراز دیگران بینی -

ای بندۀ بزدان شبدنی از دریا های بخشش بزدان فرستادیم اگر بخوشنده
و زمزمه از آواز های خوش جاذان آوریم اگر بگوش جان بشنوند بد های
شاد مذکور ده، هوای محبدت بزند نی پرواز کن مردمان را مرده انگار بزندگان

عَنْ دَوْلَةِ مُوسَى لَهُ مُسَبِّحُ اللَّهِ زَرْقَانِي
پُوستِ بِكْشِ نُومِبر ٢٩٩ رَنْكُونْ *

كتاب درج من ٤٩ جموعه عالم سارك
شماره ششم مداد فروردی سنه ١٣٠٨ هجری
عدد پنجم جلد
٧٨٤
دُو العالم الحکیم
الله ای ایک المحمد به جعلتندی معموقاً بودنیتک و مقراً بفردا نینک
و من عنیا بما اذتته فی کتابک اذی به فرقہت بین الحق والباطل با مرک و
اقدر ازک و ایک الشکر یا مقصودی و معبدوی و اصلی و بعیدی و منای بیما
ستیلندی کوثر الایمان من بد عطانک و هدیتندی الی عratک المستقدم بفضلک
وجودک اسا ایک یا فالق الاصلاح و مسخر الاریاح بانییائک و رسک و اصنیانک
و اولیانک الیک الدین جعلتندیم اعلام هدایتک بین خلقک و رایات نصرتک فی

THE DAWN.

Vol. V. MARCH & APRIL 1928. No. 7 & 8.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Baháí Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters, and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Baha'u'llah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Baháí Journals in the world.

SHOGHI EFFENDI.

Utterances of 'Abdul'-Baha.

In the world of creation there is one nature common to all things. When we study their nature, we perceive that they are either essentially as light or darkness, either fruitful or unfruitful, useful or useless, perfect or imperfect, until we come to man, when we find that the human essence is endowed with two natures, the earthly and the heavenly, being respectively the animal and the human, the satanic and the angelic the manifestation of perfection and of imperfection the weakness of the body and the strength of the spirit. The animal imperfections are as darkness, while the human virtues are as light. If the satanic imperfection overcomes, the darkness will prevail; but if the contrary, the perfect life will be attained. The Divine Manifestations are sent and manifested to train the souls of men in such wise that the divine qualities may overcome and the heavenly lights shine universally that the virtues of humanity may be distinguished from their vices through the confirmation of the Spirit, and their

spiritual qualities become manifest. Therefore the righteous people are spiritual educators and trainers and their effective power is love. Love is the real magnet which attracts the hearts and souls of men and consequently the purpose of the manifestations of God is to radiate the light of love from their hearts. That is why Jesus said, "I am Love" Thus it becomes known that the highest human station, the chief virtue the cause of the great progress and prosperity which humanity can attain, and the divine perfection of the human race is love which is the greatest forever of the Majestic One.

Reply to Mr. Haji Mahomed Ali's Criticism.

THE BAHAI'S ARE EVER READY TO EXCHANGE
THOUGHTS WITH EVERY TRUTH-SEEKER.

During the last week of the month of December 1927, a learned friend of mine who had come to see me during my convalescence, informed me that certain articles were published in the Al-Muslim, an Anglo-Gujerati weekly paper of Bombay, against the Bahai's who were therein challenged to reply.

I was surprised not by the articles but by the "challenge" because while the Bahai's were challenged to reply, the papers containing the challenge, were not sent to them. I told my friend that I had seen neither the Al-Muslim nor the articles. Now I was determined to see them. I collected the papers in question— through one of my friends on the 27th December last, on perusal of which I found that the series of articles commenced from the 4th November 1927, the first on that date, the second on 11th and the third on the 16th December 1927.

2. The articles declare that Mr. Haji Mahomed Ali resounds the voice of his namesake Mr. Moulvi Mahomed Ali M.A., Quadyani Ahmedi of Lahore. The writer by quoting lengthy passages from the writings of Mr. Moulvi Mahomed Ali M.A., of Lahore satisfies himself that they are enough to contradict the Bahai's. If it is not disrespectful it can be said that in the eye of Mr. Haji Mahomed Ali none else is greater investigator of truth than Mr. Moulvi Mahomed Ali, or it is possible that Mr. Haji may have also got religious faith in Mr. Mahomed Ali which we do not now discuss.

3. Before writing a summary of the original articles and a reply thereto I wish to point out that Mr. Moulvi Mahomed Ali M.A., Ahmedi of Lahore and his reasonings are not things new to the Bahai's, but as Mr. Haji seem to be not familiar with all these it appears to me advisable to narrate a few facts by way of introduction for the information of Mr. Haji and the readers of the Al-Muslim.

4. In the year 1908 when Mr. Moulvi Mahomed Ali was in Quadiyan with his religious leader Janab Mirza Gulam Ahmed-Saheb Quadiyani and he was editing the Review of Religions, a monthly magazine of Quadiyan, he published a series of articles regarding the Bahai's. In their reply the late learned Hakim Mirza Mahmood Zarquini, who was then present in Lahore wrote and published a book called "Ehqaul Haq" Whereupon Mr. Moulvi Mahomed Ali observed perfect silence. His Magazine Review is now available, and its reply Ehqaql Haq is also available. All are requested to read and think over them.

5. Then at the end of the year 1926 the learned Janab Mirza Munir Nabilzadeh of Qazvin and Janab Moulana Saiyed Mahfoozul Haq Ilmi, Editor of the Kaukab-e-Hind of Delhi paid a visit to Mr. Moulvi Mahomed Ali. The effect produced by this visit and his perplexity and confusion regarding his knowledge of the Bahai Religion were evident from this incident that only in November last when Prof. Pritamsingh, M.A., a Bahai, wished to visit him in Lahore he preferred to avoid him and not to see him. A statement of the said incident is given in the issue of the Kaukab-e-Hind of Delhi dated the 13th December 1927.

6. In short, a challenge given to the Bahai's by Mr. Haji Mahomed Ali or by anybody else taking the side of Mr. Moulvi Mahomed Ali M.A., and taking his enquiry as authority cannot be accepted at all; not because the said Mr. Moulvi is a common man and all kinds of his enquiries are unreliable, but only because to depend upon others's statements and not to make personal enquiries in the religious investigation is fundamentally a wrong principle and is a way which misleads a man far away from truth. Now the enquiries and criticisms made by Mr. Moulvi regarding the Bahai's are given here with Bahai replies to the same, which may carefully be read through and thought over.

Several criticisms of Mr. Haji Mahomed Ali published in Al-Muslim are summarised as follows:—

First criticism:—The appearance of Imam Mahdi will not be as that of a prophet but it is the belief of all Musalmans that the Promised Imam will spread the present Islam through the Holy Quoran.

Second criticism:—It is the belief of all the Musalmans that the Promised Mahdi will be an Arab Youth.

Third criticism:—Saiyed Ali Mahomed Bab (whem the Bahais acknowledge as the Promised Mahdi) adopted the words spoken by Saiyed Kazim Kishti "Truth shall manifest itself," as a reason for himself and relying on the same words Saiyed Ali Mahomed Bab declared himself to be Mahdi.

Fouth criticism:—In the words of Mr. Moulvi Mahomed Ali, M.A. it is written that there is no proof at all that (Huzrat) Bab claimed to be Mahdi, and if at all he did, no proof or reason is given in support of the claim.

Fifth criticism:—Although the Bahais claim that the prophecies relating to two promised Ones of the latter days have been fulfilled in the manifestation of the "Bab" and "Baha-o-lleah" but to the critics those prophecies have not yet been proved to have been fulfilled.

Sixth criticism:—One sign is this that during the time of Mahdi it is acknowledged by the Sunnis and Shias that in the month of Ramzan the Sun and the Moon shall be eclipsed and this even took place in the year 1894 long after the appearance of the Bab.

Seventh criticism:—Baha-o-lleah has addressed himself as "God".

Eighth criticism:—Are the people so uneducated as to believe in the words of the Bahais? Are the Arabic knowing people and the Arabs extinct from the world?

Ninth criticism:—The Bahai Literature is a biography of Baha-o-lleah.

Tenth criticism:—Unknown things are made known through inspiration and revelation but when we compare the Quoran with Kitab-e-Akdas it is found that the former is so simple so logical that the dullest child comprehends it fully whereas the teachings of the latter are a collection of scattered and different thoughts brought together in the style of the Holy Quoran.

Eleven criticism:—Are not these people pitiable who believe in the Tablets of Baha-o-lleah as the word of God.

Twelth criticism:—In the last portion of the third article the critic writes a verse of the Holy Quoran:—

"Woe, then, to those who write the Book with their own hands and then say this is from God, so that they may get some benefit by this means" (Para 1, Ruku 9.)

The above is the summary of the critici ms made by Mr. Haji Mahomed Ali. Now please read the answer (by the power of God) to each of them in the serial order.

The first criticism is that the position of the Promised Imam Mahdi will be that of only a servant and renewer of Islam and it is so acknowledged by all the sects. You will please excuse me if I state that this claim of yours is apparently based on your own erroneous ideas and deficient knowledge. Firstly you do not make distinction between the present beliefs of the Mahomedans, and the true and original teachings of the Religion of Islam, if you take only the beliefs of the Mahomedans as a proof, I will say that all the sects of the Mahomedans are of different opinions, not only in this belief but in all other religious questions; hence it is not true to say that this belief is the acknowledged belief of all the Mahomedans. Whereas if the original teachings of the religion are proof, they certainly speak so highly of the position of the Promised Mahdi contrary to the belief of the Musalmans in general, that not only the laymen but the Muslim clergy are also astonished.

9. As for example, amongst the Muslim sects if we look at the Quadiyanis, whj are divided into two parties, one of them called Lahori party represented by Mr. Moulvi Mahomed Ali, undoubtedly deny the prophethood of Mahdi but the other Quadiyani partiy does believe emphatically in the prophethood of Mahdi.

10. It is no proof even if the belief of all the sects is the same as that of Mr. Haji, because the members of the former nation always believe in their Promised One to be a servant of their religious laws. For example, the Jews at the time of the appearance of Christ and the Christians at the time of Mahomed differed on the same ground; while history shows that each Promised Prophet manifested Himself contrary to the belief of the people and gave his new teachings and reforms.

11. Of course Hazarat-e-Bab and Hazarat-e-Baha-o-llah were undoubtedly the propagators of Islam but which Islam? Not that Islam which is considered and followed in different ways by the different sects but that Islam which was taught and propagated by Mahomed Himself. In the same way, Christ and Moses before Him were also propagators of the same, because since the original Islam was changed and disfigured by the people it was always necessary for these Holy Manifestations of God to appear in the past and to renew it in its original form.

12. Now remains the reference of the Holy Quran and the Traditions (Hadis). At present I am not going to refer to the Quoran but to few Traditions in brief which I consider to be enough. (Musalman of the Sunni Sect.)

13. Let us first refer to the Ahle Sunnat Wal Jammat, They have got good many references about this matter which are discussed by Maulana Nawab Sayed Siddiq Hassan Khan of Bhopal in his well-known book called "Hajajul Kirama Fi Asaral Qiyama" as follows:—

"Then He, that is Hazarate Imam Mahdi will issue orders which will be revealed to Him by God through the medium of a truthful angel and it is the same Mahomedan Law that, had the prophet Mahomed been alive, he would not issue any other order from himself but that of Imam Mahdi"

(Page 43²)

This is the passage from a reliable book of the Sunnites. Now remains the Shiya Asna Ashri Sect, for whom I am not inclined to quote any reference from my self, but I refer to a book named Babul Abwab written by an opponent of the Bahai Cause.

"When Mahdi appears, He will bring with Him new Law and new Book which will be intolerable to the Arabs"

(See page 13²)

It is clear from these short quotations that the texts of the Traditions which are the foundation of all different sects of Islam do not show Mahdi as an ordinary "Mustahid" but on the contrary they declare Him as a prophet who brings a new Book and new Laws.

14. Second criticism:—The Mahdi will be an Arab Youth. This claim of yours also, I regret to say, is based on misconception

of facts. There is no doubt that all the Muslim sects indeed believe that Mahdi will be a descendant of the Prophet but it is not conditional for the descendant to be born in Arabia. Of course if any new made sect of Islam differs from this unanimous belief it must be the one presented by Mr. Moulvi Mahomed Ali, M.A., of Lahore, because he wants to prove his religious leader Janab Mirza Gulam Ahmed Quadiyani as the Promised Mahdi by differing from this unanimous belief of the Muslims. This Mirza Saheb is of course not an Arab nor a descendant of Fatma, but he is a mere Punjabi and by geneology he is descended from Barlas uncle of Timur and he belongs to the family of Moghul Chenghiskhan.

15. Third criticism:—Saiyed Bab proclaimed Himself on the authority of the words of Saiyed Kazim Rishti.

This criticism is the same as put forward by the Christians who say that the Prophet Mahomed had proclaimed Himself as a Prophet on the authority of the words of the Hermit Bahaira spoken to Abu Talib the venerable uncle of the prophet regarding him at the time of his journey to Syria. If there is any reliability in this criticism of Mr. Haji Mahomed Ali regarding Huzrat-e-Bab he is requested to think and answer as to how he will refute the Christian critics of Mahomed.

16. Fourth criticism:—Bab did not claim Himself to be a Mahdi, If He did he gave no proof of his claim

This criticism is so ridiculous that if any body laughs at it he will be excused for it. I do not think of a more suitable reply to this criticism than to produce as witness before Mr. Haji a Bahai opponent well-versed in Arabic. The author of Babul Abwab Dr. Mirza Mahomed Mahdi Khan of Persia writes regarding Huzrat Bab on page 98 of his book printed in Egypt in the year 1321, A.H. "He claimed that He was Mahdi" Then on page 123 he writes about the fact that Huzrat-e-Bab sent his Missionaries to different parts of Persia, and he writes regarding the Missionaries sent to Khorasan as follows:—

"Why was from amongst the Eastern cities Khorasan selected for missionaries to be sent? It was for this reason that it is given in the Tradition which you already know that the Prophet has said that when you see black flags coming from

Khorasan go forward to receive them for there will be amidst them Khalifatullah Mahdi”

Most probably the criticism of Mr Haji is now lifeless. Now remains the second part of the criticism that in the opinion of the non-believers He gave no proof of His claim. In reply know that this criticism of theirs is not new, because in the opinion of all the non-believers, the claim of all the Prophets and the Manifestations of God is a claim with no proof and it is no wonder if you express the same opinion but I say that there is only one way by which the claim of any succeeding claimant can be proved whether it is true or false and we believe that every just man understands it. It is to ask the opponents themselves “what is the proof of your believing that your prophet is true.” When they succeed in proving the truth of their acknowledged prophet, the same proof is sufficient to test the truth of the succeeding prophet.

17. Though the answer to the fifth criticism is given above indirectly we have to state further in short that the Jewish opponents of Jesus Christ still bewail as to how they could acknowledge Jesus when the coming of Jesus was not according to the Old Testament and Writings of the Prophets, and the Jews and the Christians both insist in saying that the prophecies of both the Testaments were not fulfilled in Mahomed. Consequently, the Criticism of Mr. Haji and other critics of his opinion about Huzarat-e-Bab and Huzarat-e-Baha-o-llah that the prophecies regarding the two Promised Ones were not fulfilled in them, is the same as the criticism of all the past critics against the past Prophets.

18. Sixth criticism:—The prophecy regarding the occurrence of the eclipse of the Sun and the Moon, which is believed by both the Shias and the Sunnis and which took place in the year 1894 A.D.

By this criticism of Mr. Haji we cannot help thinking that he is certainly charmed by Quadiyanism because only the people of Quadiyan generally show it as a proof of the truth of Janab Mirza Gulam Ahmed Saheb Quadiyan. If Mr. Haji is not aware of this mystery, he has committed, we are afraid a mistake unconsciously in copying the passage of Mr. Moulvi Mahomed Ali, M.A., Ahmedi of Lahore, which he has written in proving his spiritual leader Janab Mirza Gulam Ahmed Quadiyan as “Mahdi”. Whatever it

may be we want to point out to Mr. Haji that the said Hadis which he mentions as the acknowledged Hadis of the Shias and the Sunnis is “Majrooh’ji i.e. inadmissible in the opinion of the learned in Hadis, and besides it is curiously stated that this is a Hadis of the Prophet of God whereas it is a mere saying referable only to Huzarat Imam Bakir. Some of the relators of the said Hadis are also accused for uttering falsehood etc. Therefore big and voluminous books have been written by the learned of the Sunnis regarding the said saying and in contradiction of the belief of the Quadiyans. If Mr. Haji or anybody else who wants to read these books may write for them to the Khankahe Rahmania Monghyr, Bihar. If in spite of this he doubts the truth of the said fact, he may read at least the book called “Kana Dajjal” whose compiler and writer is Janab Moulvi Doctor Abdul Hakim Khan Saheb Patyalvi. The writer has written the book after renouncing the creed of Janab Quadiyani. The Doctor writes in the said book that the Sun and the Moon had eclipsed in the month of Ramzan in the year 1266 A.H., which year will be found to be the period of Huzarat-e-Bab if you will read the history.

19. Seventh criticism is that Huzarat-i-Baha-o-llah claimed Himself to be God.

If Mr. Haji is a true Quadiyani then it is very sad to find such an unjust criticism coming from him, and if he is not, then it is sheer cruelty to say that Huzarat-e-Baha-o-llah ever claimed to be God. With feelings of great sorrow I have to say that you have not grasped properly the facts mentioned in the Holy Verses of Kitabe Mobin, Akdas, Tarazat, on which he has based his criticism (granting that he knows Arabic well, it does not mean that he can understand the technical terms and their hidden meanings used in a book of a new religion and it is equally true that an Arabic knowing man cannot necessarily grasp the force of such a Holy Book against which he is prejudiced even before seeing it). If he does not take it ill I should say that he has not studied Islamic Scriptures thoroughly because if he had properly studied the Holy Quran and the Traditions of the Prophet he would not have made such a criticism. Under the circumstances I cannot understand what influenced him thus to criticise the people of Baha. If he had known how the past critics of religions tried their utmost to attack the prophets in vain, he would never have undertaken such a foolish task.

As I have already said if Mr. Haji has got a good faith and takes interest in the Ahmedi or Quadiyani principles, I request him to read the writings of Janab Mirza Gulam Ahmed Saheb Quadiyani who is the leader of Mr. Moulvi Mahomed Ali of Lahore. Janab Quadiyani writes in the marginal notes on page 169 of his book called Surmae Chashme Arya, while praising the prophet as follows:—

"In several places of the Holy Qu'ran it is directly and indirectly mentioned that the Prophet is the perfect Manifestation of God and His word is the Word of God, and his manifestation is the Manifestation of God and his coming is the Coming of God"

Then on page 172 in the marginal notes of the said book he writes:—

"O God, Thy throne is everlasting"

This is one of the statements which are referred to the station of Unity of the Soul with God and are spoken of Mahomed in several places of the Holy Quoran.

Again it is written that "the Lord will appear like a brave man" The Lord is a metaphorical term used for the prophet.

Janabe Quadiyani states on page 5 of his book Zamimae Risalae Jehad thus:—The lovers of God have a special relation with God and on account of it if they call themselves as Sons of God or if they say that it is God only who speaks in them, and it is He only whose light is shining; all such statements on certain occasions owing to their particular meaning and explanation are correct, because man being immersed in God manifests himself anew after he is brought up by the Light of God. Consequently it is an old usage of the people of divine knowledge to speak of him metaphorically that it is not he but it is God who manifests Himself in him, but this statement does not really mean that the man is himself the Lord of the Universe.

Moreover he states in his book called Haqiqatul Vahi page 65 "Just as in the metaphorical sense the last prophets have been called the Sons of God in their books, our Prohet Mahomed is called 'God' in some prophecies."

So far we have discussed the Quadiyani viewpoint but before

I give my own reply it is necessary to mention a Tradition of the Prophet of God so that the discussion may be complete in all respects and it is as follows:—

"We have such relations with our God that we become He and He becomes we, while He is He and we are we"

After going through this discussion please listen to a reply of the people of Baha. In one place His Holiness Baha-o-lleah says and explains in details while replying to a similar critic:—

"This station is for the soul when he annihilates himself and becomes one with God, and if the term "verily, I am God" is said it means absolute annihilation of the soul and nothing else. It is the station when it is said "that I am not the master of any profit or loss or life and remaining perpetual for my own self"

I am sorry to note that Mr. Haji has given a reference of Tarazat printed in Agra but most likely he has not gone through the whole volume. If he had read it, he would have certainly known that it contains the "Lauhe Tajalliat" also, in the begining of which it is said as follows.

"O thou who praises me, listen to what the tyrant speaks of me, some say that this man claims to be God. Some are of opinion that this man is born to spread disturbance. Woe to them all and they are away from the bounty of God Undoubtedly those people are the slaves of superstition"

It is quite plain and clear from these blessed sayings that it is sheer cruelty to speak of H. H. Baha-o-lleah that he claimed Himself to be God. Of course it is an admitted and true fact that he claimed himself to be the Manifestation of God and his pure heart was the place of Divine Light. We believe that the same is Light manifests the Word of God. We believe that the same is the state of H. H. the Most Gracious Prophet Mahomed and H. H. Moses and all other Prophets because the heart of a prophet is the real seat of God and his holy tongue is the tongue of God and it translates the will of the most beneficent God. We hear the Word of God through him. God speaks "Verily I am God" through him, and these words reach the ears of the creatures from

their own lips. Therefore these words are not uttered by H. H. Baha-o-lleah but by Him who inspires His Word in the hearts of the prophets and loosens their tongues to give out His Message. It is strange that the Believers acknowledge as true the fact that H. H. Moses heard the voice of "Verily I am God" from a tree while to-day the claimants of faith and divine knowledge raise an objection to hearing the voice of God from the holy tree of the human body.

20. Eighth criticism:—Whether the people are so ignorant as to believe in the words of the Bahais or the Arabic knowing people are extinct from the world.

In reply we do not say that the Arabic knowing people are not in the world. But the question is that what effect can be produced by knowing or not knowing the Arabic language on the principles of religion. If only the knowledge of the Arabic language is the condition of the man to be religious then the Abu Jheels of Arabia and other Arab Pharaohs of the same temperament should necessarily have been religious rather than the non-Arabs (The Indians, the Persians, the Afghan, the Chines, etc.) But this fact is not hidden from the sight of anybody that not only their knowledge of the Arabic language did not benefit them at all but on the contrary owing to their knowledge of the Arabic, they speak of the Holy Quoran, may God forbid, that it is a mad man's chattering and stories of the past people. Why Mr. Haji so understands that only they are the Arabic-knowing people who disbelieve in H. H. Baha-o-lleah. I assure him that there are such persons among the lowest servants of H. H. Baha-o-lleah who are so highly conversant with Arabic that Arabic itself is proud of them. Your India also is not without the Arabic knowing Bahais.

Now remains the question of the illiteracy of the people, God be praised, the people are not illiterate. To-day it is the reign of material sciences, which fact proves the perfection of the message of H. H. Baha-o-lleah, because it invites the great masters of the material sciences to His Spiritual, moral reforming programme and the informed people of the scientific world are attracted by the message of H. H. Baha-o-lleah.

But in spite of this the question of illiteracy of the people does not sound good from the tongue of an educated Mahomedan Haji who may at least be aware of the fact that those who

first responded to the call of "faith" were only the ignorant Arabs and illiterate people. Therefore these were the people who were mentioned by the Quoran as the "Illiterate". Does the Arab's illiteracy and ignorance, may God forbid, affect in the least the truth of His Holiness the prophet? No, by God. In the same way if the people to-day are also ignorant (though in spite of so much knowledge whose cry reaches the heavens to-day, there is no less number of the learned ignorant and the ignorant learned) how can then the truth of H. H. Baha-o-lleah be doubted at all?

The Fact is this that in our opinion to raise the voice of reform among the ignorant is a great deed while to reform the educated is also a very great deed. If the former is like making silver out of iron the latter is indeed making gold and pure gold out of silver.

The above is a reply given by way of test and enquiry but in order to show Mr. Haji that his criticism against the Bahais is of the same kind as that of the opponents of Islam, I quote here some small passages from a well known book of the Aryas called "Satyarth Parkash" whose third edition in Urdu is now before us. The fourteenth chapter of the said book is full of such passages as are given below:—

The compiler of the book Pandit Dayanand criticising the verses which are in the beginning of the "Surae Lukman" writes on page 715 of the said book as follows:—

" Very well, Sir (the Quoran) the Book of Wisdom is good which contains the description of the creation of the sky of fixing of the pillars thereto, and of placing mountains on the earth so as to keep it firm, which is quite contrary to science. A man of little learning even cannot talk such things nor he can admit such things at all" (page 715)

Criticising the "Surae Nisa" he writes:—

" Such teachings ought to be thrown into a well, Such a book such a Prophet and such a religion has no profit to give but loss (page 684)"

May God forbid such things.

21. Ninth criticism:— The Bahai literature is only the biography of H. H. Baha-o-lah.

The reply of this criticism is this that if he is a Sunni he is asked to hear from the tongue of Huzarate Aisha. She was questioned as to the character and habit of the prophet of God. In reply she said "The Quoran is the mirror of the character and action of the prophet". If Mr Haji is a Shia then he is asked to read the "Tafsirs" of the Quoran, written by a Shia, when he will know that every verse of the Quoran is a description of the prophet, his family and their opponents. These are the things told by the friends. Now Mr Haji is asked to hear what an opponent of the prophet of the Quoran and God of the Quoran has got to say regarding them. It is written in "Satyarth Parkash" while critising the "Surae Yusuf".

" In this Sura there is a fable written in the form of a dialogue between the father and son.

" Hence the Quoran is not the Book of God but a history of man written by some other man" (page 699)

Criticising the Surae Tahirim, it is written in the Satyarth Parkash that it is necessary to consider carefully as to what is God. He is said to be only a servant who manages the inside and outside home affairs of Mahomed. (page 730)

The criticism of Pandit Saheb is far from the truth and it is so because he did not understand the spirit of the Quoran. To reply to these criticisms is very easy for one who is even the lowest servant of the school of H. H. Baha-o-lah. He, who desires to get the replies to the said criticisms will receive them from me who can, by the grace of God, reply to them and prove the greatness of the Holy Quoran. The only reason of quoting here the criticisms of Pandit Saheb is this that Mr Haji may understand them clearly and know that the criticisms of the opponents of the Spiritual Reformers are always of one and the same kind.

22 Tenth criticism:— By inspiration and revelation unknown Akdas are made known, and when the Quoran and the simple and logical teachings which even a dull boy can understand put together in the style of the Quoran,

To this criticism our reply is that "Can those things be shown in the Quoran which were unknown to the people of the world before? If anybody is prepared to take the trouble and show them I shall be greatly obliged. Are the opponents of the Quoran ready to accept the fact that there are indeed such new things in the Quoran which were not known to the world before?

I cannot say that Mr Haji has not read the books written by the opponents of the Holy Quoran, the Word of God, against the said Holy Book. Of course this can be said without hesitation that even if he has read them he does not remember because the opponents of the Quoran are never ready to believe that the Quoran contains knowledge and wisdom and explanation of sciences and hidden secrets. Therefore the Christians, who have, placing the Quoran and the Bible side by side, proved in their own opinion that the Quoran is a very ordinary and imperfect Book in comparison with the Bible. If Mr. Haji desires I can give him a list of such books. Then not only the Christians have tried to find fault with the Quoran but the people of other religions have also raised their voice against the Quoran. Now setting aside all the books of the opponents. I invite the attention of Mr Haji to Satyarth Parkash only, which Swami Dayanandji Maharaj, the founder of the Arya Samaj has written in Investigation of Religions'. The fourteenth chapter thereof contains only the contradiction and falsification of Islam and the Holy Quoran. Some quotations of the same are given above. Mr. Haji is requested to look to the said quotations once more.

Here I am again repeating the fact that we disbelieve all that is written against the Holy Quoran and have got replies for them all, but our only object in making their reference here is this that we may point out that the criticisms of our opponent Mr Haji and those of the opponents of the Quoran are absolutely one and the same in kind and spirit. We want therefore to impress clearly on the mind of Mr Haji that only the criticisms of the opponents had never been or can never be proofs against the Truth.

Besides this, we want to invite the attention of Mr. Haji to the Holy Quoran itself as to what the Quoran, the Holy Book of God, declares against such criticisms.

Is it what it declares that its message is that which was not known to the world? Or is it this that it has brought the same thing which was already existing in the world?

The Quoran says "It contains the same things which are in the books of the past prophets and those of Abraham and Moses"

(Para 30 - Ruku 12)

Then it says in para 25, Ruku 3 :—

"The same religion is appointed for you which was willed to Abraham, Moses and Jesus that they should establish the religion and should not cause divisions in it. But this fact caused offence to those who wanted to split the religion into divisions. God selects whomever He likes, and he is only shown the right-path who is inclined towards Him"

Mr. Haji is requested to think over these verses and say whether this Book claims to contain quite new order of things or it claims the fact that only the old message is renewed in it. We can, therefore, say that if there be no new thing in the Bahai Message the Believers of the Quoran have no right to criticise it. But in spite of this, we say that if Mr. Haji shows us such things in the Quoran which were not in the past religious books we assure him to point out more from the Holy Tablets of H. H. Baha-u-llah than what he does from the Quoran.

Now regarding Mr. Haji's criticism as to the superiority of the Quoran over the Akdas:— A reply thereto is this that the Believers of the Veda and the Bible and other heavenly books raise the same criticism against the Quoran. Few examples thereof are given in this article in several places and so now there is no need of repeating the same here.

Now what has Mr. Haji to say regarding the Quoran after reading the above verse of the Quoran?
23. Eleventh criticism:— Are not those people pitiable who believe in the Tablets of Baha-u-llah as the Word of God?

The criticisms of the Quoran also state the same thing that the people who believe in a book like the Quoran as the Word of God are pitiable and they say that the believers of the Quoran are the mere ignorant. It is written in the Satyarth Parkash in its criticism on the setting of the Sun mentioned in the Surae Kahaf:—

"From this it is clear that the author of the Quoran does not know Geography or the Science of Astronomy.
" Had He known them why should He have written such

" things which are contrary to Science ? The believers of this book are also ignorant. Had they been educated why would they have believed a book, which is full of such wrong things " (Satyarth Parkash, P. P. 704)

I am not afraid if the article becomes lengthy. I do not like even to mention here such things against those holy and righteous people and their holy books because the Bahais are taught to respect all the prophets and to stand in their favour. Not only this, but they are appointed to respect the feelings of every man. That is the reason why the Bahais are the servants and testifiers of all the prophets and lovers of all the heavenly books with heart and soul and believers of the reality of the Word of God. They are always ready to prove this fact with proof and arguments in every place. They are disgusted with all these ways of debate and discussion, which increase religious dissensions which cause men to become enemy of each other.

24. Mr. Haji has written a verse from the Holy Quoran at the end of his article which says "Woe, then to those who write the book with their own hands and then say 'This is from God' so that they may get some benefit out of it" Then woe to them who wrote it and woe to them who make earnings in this way.

I do not understand why Mr. Haji wrote the verse If it is applicable, in his opinion, to H. H. Baha-u-llah owing to his writing the Tablets with his hands, it is his mistake and it bespeaks his ignorance as regards the Quran itself, because all the books of prophets were written by hand only and the Holy Quoran was also written by hand. If Mr. Haji has quoted the verse because he thinks the Tablets of Baha-u-llah are not the Word of God and so he imagines that the said verse is applicable to them, I should then say that every criticiser of the Book of God can use the said verse for the said Book. Mr. Haji is, therefore, requested to state first as to what he understands from the above-mentioned verse and then we shall discuss about it. This is not the occasion for us to explain the meaning of the verse. This can be done afterwards when required.

25. By divine assistance the criticisms of the exalted Mr. Haji have been duly replied. Now in conclusion, I beseech him to go through this article with a mind free from prejudice. If he thinks it necessary to reply it, he may undoubtedly do so, but he may kindly send me a copy of the same. I shall think

over it with great pleasure. If he is fond of aquiring the knowledge of the Bahai Cause, he may do so, and I think it is obligatory on him to investigate in the matter as a mature Mahomedan. If he is willing to do so I am at his service daily from 9 A. M. to 12 noon in the Bahai Hall, Krishna Building, 2nd floor, Bori Bunder, Fort, Bombay, where he is welcome to see me on any day he likes. I should however like to suggest him to inform me beforehand, when he finds it convenient to see me at the above address where I shall be ready to receive him. His coming for my visit will cause me greatest pleasure.

I request him again that the Bahais think it a curse to speak harshly of any one, to use abusive language, to denounce and curse anybody, and to treat anybody with evil manners. The Bahais stand in the world with a message of Love and Unity. They consider it their primal duty to serve any man without distinction of colour, country, cast and creed as far as possible. The truth by which they stand is believed by them as such from God, in support of which they have got innumerable strong and irrefutable proofs which they are ready to show any one who is really willing to hear them.

26. This article is forwarded to the learned Editor of the Al-Muslim for the purpose of publication in that paper. It is hoped that the Al-Muslim will give no excuse for its non-publication. It is consistent with the principle of journalism to publish the article in the same paper as it is in reply to the challenge given in that paper. If the article is considered to be too lengthy it may be published in parts in as many issues of the paper as thought fit. It is also hoped that the article will be read by Mr. Hajji after its publication in the Al-Muslim. Granting if it is not, I shall send him a copy of it if God pleases.

Meher Mahomed Khan Shihab.

Translated by: M. H. Muqri.

Notes and News.

Miss Hla Hla informs us that Jinabi Khalifa Mohamed Yunooos Sahib had lately been invited by a friend of his family from Pyawbwe (Upper Burma) to come down there to preach the Bahai Cause. Jinabi Khalifa Sahib consulted the Spiritual

Assembly of Mandalay. The Assembly gave him permission with great pleasure to proceed to Pyawbwe forthwith. Jinabi Khalifa Sahib with his usual zeal has already gone there. We all entertain high hopes of his success in spreading the message of God in that region

The Bahai Assembly of Mandalay have on the Naoruz day elected the following members for the new B. S. A. of 1928-1229.

<i>President</i>	— U Nyo.
<i>Vice President</i>	— Daw Myine.
<i>Secretary</i>	— Miss Hla Hla B. A. B. T.
<i>Joint Secretary</i>	— Mg. Mya.
<i>Treasurer</i>	— U Ba.
<i>Trustee</i>	— U Po Dike.
<i>Members</i>	— { Khalifa Mohamed Yunooos Sahib. U Pe. Fakir Mohamed Sahib.

The Bahai Assembly, Kungyangon had a general election on the Naoruzday and the following nine members were elected to form the Spiritual Assembly for the current Bahai year :—

<i>President & Custodian</i>	— U Son.
<i>Vice President</i>	— U Tan Ghine,
<i>Secretary & accountant and librarian</i>	— Saya Ko Ba Sein.
<i>Treasurer</i>	— Ko Kan Za.
<i>Superintendent, Bahai Century</i>	— Saya Ko Po Ni.
<i>Custodian of the moveables of the Assembly</i>	— Ko Po Sint.
<i>Supervisor of the Assembly's landen properties</i>	— } U Shwe Hmain.
<i>Members</i>	— } U Tun Din. Ko Hpye.

The Rangoon Assembly during the Ridwan elected the following nine members to form the New Spiritual Assembly for the current year :—

<i>President</i>	— Mr. Syed Janab Ali, B.A., Barrister-at-Law.
<i>Vice President</i>	— Dr Abdul Hakim.
<i>Secretary</i>	— Mr. S. G. Murtaza Ali.
<i>Assistant Secretary</i>	— Syed Mahmood Shirazi
<i>and Accountant</i>	— Syed Mahmood Shirazi
<i>Treasurer</i>	— Mr. Syed Abdul Hossain Shirazi.

Librarian

Members :

- Mr. Zabihullah Zarquani
 Dr. Syed Mazhar Ali Sahib.
 Mr Abbas Ali Butt Cashmiri.
 Mr. Hasamuddin.

In one of the villages of Yazed, Persia a farmer who was originally of the Zoroas-trian faith commemorates the anniversary of his departed son with a generous offer of a furnished house to be owned by the Bahai Community in the village and to be used as their permanent meeting place.

It is exceedingly gratifying to note that in the town of Ishqabod Russian Turkistan, there is only two per cent of Bahai children that have not been to school. The Bahai youths there, with their separate organisation under the supervision of the Spiritual Assembly, have arranged to hold their own separate meetings, to issue their own circular letters and publish a magazine called "The New Thoughts." The Bahai Spiritual Assembly of Haifa, in their circular letter, containing the above news, observes "It is no small proof of their enthusiasm when we learn that due to their inability to print their news letters as a result of government arrangements and restriction, they now send their news to the friends in actual handwriting." The Bahai girls have also organised themselves under a society for the "Emancipation of women."

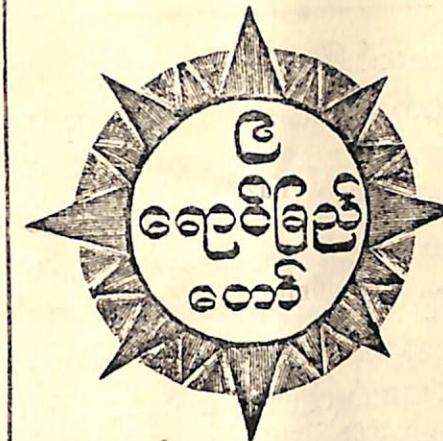
The Spiritual Assembly of Rangoon acknowledges with thanks the receipt of the most refreshing circular letters from the following Assemblies Philadelphia, Los Angeles, Wilmette, Haifa, Mandalay Kungyangon, Tehran.

The following have been elected members of the National Spiritual Assembly of the Bahais of India and Burma for the current year:—

1. Mr. N. R. Vakil, B.A. L.L.B.
2. " Hishmatullah B.A.
3. " Syed Mahfuzul Huque Ilmi—Editor Kaukabi-Hind.
4. " Syed Janab Ali B.A., Barrister-at-Law.
5. " Nasrullah Khan Badri
6. Miss Hla Hla B.A. B.T,
7. Mr. Isphandiar Bakhtiar.
8. Khan Sahib Dr. Syed Mazhar Ali Shah.
9. Mr. Isphandiar Bahram.

လူသတ္တရိတ္တမှာ။ အနဲ့ဂက်တန်နီးဖြစ်မြောက်ခြင်းမျကား၊ မိမိချက်ဖြူး၏
 အပ်မောင်ရှိချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်။ အသုဉ်းမဖြစ်နိုင်။ ဘက္ကာလုံးကို
 ချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်နိုင်၏။

ရှိမွှေ့ပေါင်းသတင်း
 စာကိုမြန်မာနိုင်ငံနေ့
 ဘဟာအား သာသနာ
 တော်မာဟာဇူလိုင်
 ဟန်အသင်းကပ်နိုင်
 ထုတ်ဝေကြသည်။

ଓଯିଶିତା
 ଗଲିଆସହାଇଣ
 ଯୁକ୍ତି
 ରକ୍ଷଣାତ୍ମି
 ଦ୍ୱାରା ନେବୁଜ୍ଞ
 ଥିବିନ୍‌ରେ
 P. Box No. 299.
 RANGOON.

ଓୟିଲେବାନିଖ୍ଯ : ଲାଗିବିଲାବୁନା
 ପେରିନ୍ : ତ୍ରୈ ବିନ୍‌ଦ୍ୱାରା
 ପରିବହନ କରିବାକୁ
 ପରିବହନ କରିବାକୁ
 ପରିବହନ କରିବାକୁ
 ପରିବହନ କରିବାକୁ
 କରିବାକୁ
 କରିବାକୁ
 କରିବାକୁ
 କରିବାକୁ
 କରିବାକୁ
 କରିବାକୁ

ଓଳାଫ୍ରିଙ୍ଗ୍‌ବୁନା
 ଭିନ୍ନମାପିଲ୍ଲାନା
 କିମ୍ବାଯୁପିଲ୍ଲାନା
 ୧୨ ୮ ୧୦
 ଓହିରୁନା
 ଆମ୍ଭେରିନା
 ୧୨ ୮ ୧୧ ୧୮
 କାହିଁଲୁହା
 ହେଲାନା
 ପିଲାନା
 ଲାଇମାନା
 ୧୨ ୮ ୧୨ ୨୮
 ମେରାନା
 ଦିନିନା
 କିମ୍ବାଯୁପିଲ୍ଲାନା
 ଗିରିତରମା
 ୧୨ ୮ ୧୦ ୧୦
 କାହିଁଲୁହା
 ହେଲାନା
 କାହିଁଲୁହା
 ମାରାନା
 କାହିଁଲୁହା
 ମାରାନା

ପୃଷ୍ଠା ୧୧୮ ୧୧୮ ୧୧୮ ୧୧୮

କାହିଁଲୁହା ୧୧୮ ୧୧୮ ୧୧୮

ଭେଦିକୁ କାହିଁଲୁହା ହେଲାନା
 କାହିଁଲୁହା ହେଲାନା

ଶ୍ରୀମଦ୍ବାଗୁବର୍ତ୍ତିଂଦିନଙ୍କାର୍ଣ୍ଣିଃ ପ୍ରାଚୟ ବନ୍ଦାର ଶ୍ରୀପିତ୍ରିବାଲ୍ମୀକୀଃ ଯିତାହି
ତପଶ୍ଚତେଵଦ୍ଵୀପଃ । ଦେଖିବାଲ୍ମୀକୀ-ଜାରିନାମଶ୍ଵରଙ୍କ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରିସରୁଦ୍ଧିବାଲ୍ମୀକୀ
ଅବାଯିଗ୍ରେବ୍ରାଦୁଃଖପିବାଲ୍ମୀକୀ-ଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରେସରୁଦ୍ଧିବାଲ୍ମୀକୀ । କିମ୍ବାଦେଖିବା
ବାଲ୍ମୀକୀ ଜାରିନାମଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଶ୍ରମରୁଦ୍ଧିବାଲ୍ମୀକୀ ପ୍ରେସରୁଦ୍ଧିବାଲ୍ମୀକୀ । ଲୁହାବାବାଲ୍ମୀକୀ
ଅଲ୍ଲଫିଲାଙ୍କିଂର୍ବାଲ୍ମୀକୀ ଦୂରେ ପରିପାଳିତ କାଳାବାଦିକାରୀ । ଦେଖିବାଲ୍ମୀକୀ
କାହାର କାରାକାରି କାହାର କାରାକାରି । ଦେଖିବାଲ୍ମୀକୀ ପ୍ରେସରୁଦ୍ଧିବାଲ୍ମୀକୀ
ଅଲ୍ଲଫିଲାଙ୍କିଂର୍ବାଲ୍ମୀକୀ ।

କୁଣ୍ଡଲାଙ୍ଘନିରୁପିତୁରଥରେବାହୀନ୍ତି । କୁଣ୍ଡଲାଙ୍ଘନିରୁପିତୁରଥରେବାହୀନ୍ତି । କୁଣ୍ଡଲାଙ୍ଘନିରୁପିତୁରଥରେବାହୀନ୍ତି ।

ବ୍ୟାକରଣରେ ପରିଚୟ ଦେଇଲୁଛନ୍ତି । ଯଜ୍ଞରେ ପରିଚୟ ଦେଇଲୁଛନ୍ତି ।

အခါဖြန်လာပြီဟုဆိုခြင်းသည်။ ရွှေသိတံခါန့်တဲ့ လက္ခဏာအရည်အချင်း၏
ဖြို့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပေ။

ထိုကြောင့်။ သင်ဆရစ်တော်မီနဲ့တော်မူသည်ကား။ ယခုထိုင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့
ပြီးလေသာအချင်းအရာများကို ရွှေးပဇ္ဇားပျက်စီမံချက်လည်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့
ကြောင်းကိုသင်တို့သိပါမြဲမည်။

କ୍ରମାନ୍ତିକରଣରୁ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରକାଶକାରୀ ହେଲାଏଇଲୁ । କ୍ରମାନ୍ତିକରଣରୁ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରକାଶକାରୀ ହେଲାଏଇଲୁ ।

అయిత్తున్న ఇంద్రజిత్తాపుర్ణిలువుల్లంకు
యీఫల్లుడ్దుగా తథిత్తాలూ నీటియితాస్త ప్రింసలుమ్రించిట్టాటో
ఒల్లుష్టివున్నారు॥ కార్యాలయిపిఱిశ్శేశ్వర్మ॥ ప్రముఖుడ్దు ఇంద్రజిత్తాపు
యీఫల్లుష్టివున్నారు॥ కార్యాలయిపిఱిశ్శేశ్వర్మ॥ ప్రముఖుడ్దు ఇంద్రజిత్తాపు
యీఫల్లుష్టివున్నారు॥ కార్యాలయిపిఱిశ్శేశ్వర్మ॥ ప్రముఖుడ్దు ఇంద్రజిత్తాపు
యీఫల్లుష్టివున్నారు॥ కార్యాలయిపిఱిశ్శేశ్వర్మ॥ ప్రముఖుడ్దు ఇంద్రజిత్తాపు

ବାହାରୀ ଫିଲ୍ମ ଲଗିଛୁଥାଏ ଦ୍ୟାତିନ୍ଧିତ ଶ୍ରୀରୂପଙ୍କରେବାରେବା ଆତ୍ମିଯାରେବା ଆତ୍ମିଯାରେବା ଆତ୍ମିଯାରେବା ଆତ୍ମିଯାରେବା ଆତ୍ମିଯାରେବା

ପିଃରୂଃଦ୍ୟନଃପ୍ରତ୍ୟୁଷିଃ ॥ ଫେରୀନାୟ ପ୍ରୟୋଗିତାର୍ଥିତାଵରିଃ ॥ ଯବୁନିଗନ୍ଧି
ଭୁନ୍ଦିକଣ୍ଠରେତ୍ତିଶ୍ଵରିର୍ବର୍ଣ୍ଣବୁବାଃଏ ଆତ୍ୟଃବାତରିଃବୁବାଃପେଣ୍ଟିବନ୍ଧିନ୍ଦିଃ ॥ ଦିନଃବାତରିଃ
ବୁବାଃଭୁବନାର୍ଥିରେତ୍ତିଶ୍ଵରିର୍ବର୍ଣ୍ଣବୁବାଃଗିରିଶ୍ଵରିଃବୁବାଃପ୍ରିଯିନ୍ଦିନ୍ଦିଃ ॥ ଲବ୍ଧିବାବାନିରାକ୍ଷ୍ମୀ ଯନ୍ତ୍ର
ବୁବାଃଭୁବନାର୍ଥିରେତ୍ତିଶ୍ଵରିର୍ବର୍ଣ୍ଣବୁବାଃଗିରିଶ୍ଵରିଃବୁବାଃପ୍ରିଯିନ୍ଦିନ୍ଦିଃ ॥ ଲବ୍ଧିବାବାନିରାକ୍ଷ୍ମୀ ଯନ୍ତ୍ର

ପ୍ରାତିକ୍ରିୟାଯିବାରେ ଏହାଙ୍କିମୁଣ୍ଡଳ-ଜୋନ୍ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଉପରେ ପରିଚାରିତ ହେଲାଯାଏଛି ।

ଶ୍ରୀମତୀ କଣ୍ଠାନ୍ଦୁ ପାତ୍ର କିମ୍ବା କଣ୍ଠାନ୍ଦୁ ପାତ୍ର କିମ୍ବା କଣ୍ଠାନ୍ଦୁ ପାତ୍ର କିମ୍ବା

ଦିନିଃଫୋର୍ମି||ଆପ୍ରିବାଃବାବାଠିଙ୍ଗେବୁଦ୍ଧୀରୁତ୍ୟାକୁ
ପେଲେବାର୍ଥୀ|| ଏକାକ୍ରିଯାପରିବ୍ରାତୀପରିବ୍ରାତୀତ୍ବାନ୍ତିରୁତ୍ୟାକୁ
ଦିନିଃପୁରୀଃବୁଦ୍ଧିଃପୁରୀଃଏକାକ୍ରିଯାଦିନି||

နေရှင်နယ်အရွှေ့ပတီအသင်းသားအား တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်စေရန်အခွင့်တောင်းသည်အတိုင်း ဖွင့်လှစ်ရန်အမိန့်ချမှတ်လေသည်။ ဂင်းကျောင်းများ မကြောဒ္ဒံဖွင့်လှစ်ပေထဲမြှေည် ကျောင်းမျိုးသို့ကြေားသောကလေးသုဝယ်တို့သည်။ ကောင်းသောပညာကိုရပြီးလျှင်၊ အလွန်ပညာနှိုးသော ဘဟာအားဖြစ်ပေမည်။

ကိုယ်စားလည်လူကြီးတို့သည်။ သို့ဟေနိမြို့တော်ရှိ ကျောင်းမျိုးအချေအနေ ကို နှစ်သက်သောကျေသောကြောင့်။ အခြားသောအရပ်အသုံးများ၏ အစဉ်းဆုံးအောင် အမြဲးမြဲးသည်နောက်။ တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်စေရန် သာသောတူညီကြလေ ကြောင်း။

အချင်းဖြစ်ပွားသည့်အပါ။ စောင်မကြေည့်ရှုရန်ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြေကြောင်း။ လျှန်ခဲ့သောအားသမယ္ဗာ။ သို့ဟေနိမြို့တော်ရှိ။ အမိုးမျိန်နေရှင်နယ်။ ဝပ္ပါရ်ကြောရ်အတိုင်းတို့စကားကမ်းလှမ်းပြောဆိုရန်။ အခြားဘာသာဝင်ပညာနှိုးသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ပြောရလေသည်။ ထိုအသင်းသည်မကြောင့်ဆိုကာ။ အမိုးရထံတွင်အမိန့်ခံယူ၍မိမိတို့အသင်းသားထဲမှပညာနှိုးပုဂ္ဂိုလ်တိုးကို။ မိမိတို့ကိုစွဲနှင့်စကားကမ်းလှမ်းပြောဆိုရန်သို့သားကြောင်း။

အားလုံးသော ဘဟာအားအသင်းသားတို့သည်။ အခြားဘာသာဝင် လူမျှးများအားဘာသာကွဲထင်မှတ်၍။ တကွဲတခြားမပြုလျှင်သူချွဲခင်စွာနှင့်။ ညီအစ်ကို-ဟောင်နှုံးပ ဘဟာအားလုပ်သောပိုက်ခဲ့သော်။ အားလုံးသောမိတ်ဆွဲတို့သည်။ ဘဟာအားဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။

အခြားတိုင်းပြည့်ရှိ။ ဘဟာအားလုပ်သာနှိုးပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်၊ ပါရားတိုင်းပြည့်ရှိ။ ပါရားရှင်းအရာနှိုးလုပြီးပိုးများတို့အား။ တရားဟောပြောရန်၊ ပါရားရှင်းဘဟာအားလုပ်သားအားတိုင်းပြည့်သို့လွှတ်နောက်ဆုံးပြုတော်လေသည်။

ဘာသာမျိုး

انتخابات متحفل روحانی مذکور

- (۱) مستر او نیو رئیس
 (۲) د و مین نائب رئیس
 (۳) مس لها لها خانم بی- اے- بی- ئی سکرتیری
 (۴) مونگ میا او با خزینه دار
 (۵) او پو دائی ناظر اوقاف
 (۶) او پی جناب خلیفہ محمد یونس اعضا
 (۷) عذوان- سکرتیری متحفل بهما نیان نمبرا ۶۲ گوندان ۸۳ استریت مذکور برم
 (۸) جناب فقیر محمد عذوان- مذشی متحفل روحانی رنگون

- (۱) جناب آقا سید جناب علی بی- اے- بیسترا یت لا- رئیس
 (۲) جناب آقا دکتور عبد الحکیم نائب رئیس
 (۳) سید مرتضی علی مذشی متحفل
 (۴) جناب آقا سید محمود هیرازی مذشی معاون و دفتردار
 (۵) جناب آقا ذبیح اللہ زرقانی محتفظ کتب متحفل روحانی
 (۶) جناب آقا سید عبدالحسین شیرازی خزینه دار
 (۷) جناب آقا سید مظہر علی شاہ صاحب خزینه دار
 (۸) جناب آقا عباس علی بنت کشمیری اعضا
 (۹) عذوان- مذشی متحفل روحانی بهما نیان ذمہ پست ۲۹۹ رنگون

اعضا مختارہ متحفل مقدس روحانی رنگون

- (۱) جناب مستران- آر وکیل بی- اے برہما
 (۲) " مستر حشمت اللہ بی- اے سورت
 (۳) " نصرالله خان بدربی کلکته
 (۴) " سید جناب علی بی- اے کلکته
 (۵) " سید مظہر علی شاہ (خاڑا صاحب) باسترا یت لا رنگون

- (۶) مس لها لها خانم بی- اے- بی- ئی عملہ فرمائی مملکت برم
 (۷) جناب اسفندیار بختیار مذکور
 (۸) جناب اسفندیار بہرام کراجچی
 (۹) جناب سید محفوظ الحق علمی- مدیر مجالہ کوکب هند- دهلي

عید رضوان در بمبدی

نمیقه بی احوالی و قیمه بی روح افزارا جع بانقاد مخالف نورانیه ایام مبارکه رضوان در بمبدی از طرف خادم فعل امرب الارباب جناب آقا مهر محمد خان شهاب بعنوان این متحفل شرف وصول پیموده و بکمال سور و وحدوت قراءت گردید خلاصہ مرقومات حضرت ایشان بجهت اطلاع و آگاهی قاریین کرام در اینجا درج میگردند *

در ایام مبارکه عید سعید رضوان احبابی بمبدی جشنها شایانی گرفتند و بقدر وسع و امکان خود شان در نهایت نشاط و انبساط روحانی مجالس مجمل ضیافتی تشکیل دادند چنانچه روز اول آیا ایام اسفندیار مهریان و رستم مهریان و روز دوم بتاریخ ۲۹ اپریل ۱۹۲۸ آقا اسفندیار بہرام و روز سوم بتاریخ ۳ ماهی آقا بهمن- و بہرام با سور و بهجت اکمل واتم و الفت و فاقی زائد الوعض بزمتهای پذور و باشکوهی مهیا فرمودند احبابی الهی و حضرات اماء الرحمن در هریک از آن مخالف نورانیه موعد و مدعو بودند بساعت معهود جمیع تشریف آورده و از فیض و وہبیت رحمانی و مرحمت و مکرمت یزدانی بهرئی بودا شتند بقوه نافذ محبوبت الهی و اخوت روحانی دوستان را چنین حالت شور و راءی و روحانیت بدیعی دست داد که بوصفت و تحریر نیاید- پس از قراءت الواح مبارکه و بیانات موکده راجع بتاریخ امراض و نعمات و تزمامات دلکش شیرین بتاهمید و تمجید خداوند بیچوں و صرف اطعه گوناگون آن مجالس مبارکه بپایان رسید *

توقی امراض در کوکن

حضرت شهاب بنابر صوابید متحفل مقدس روحانی بمبدی در اوایل ماه اپریل بجهت تبلیغ امراض بذواحی کوکن که در سلسہ جمال غربی جنوب هند واقع است سفر نمودند و چندی در آن آذیا مکث فرموده و با بعضی از اجله نفوس و اشخاص حساس و منور فکران آن سامان ملافاتی نموده پیام نازین را بتایید و باری الهی در نهایت موتفقیت ابلاغ نموده از افعایت و جانشانیهای آن وجود معتبر مبارک بصمیدم قلب نهایت ممنونیت و و مسرت را اظهار می نهادیم و برای مزید سعادت و موتفقیت آنحضرت از آستان مبارک خواستاردم *

نقوس جاهه اهل بیان که مخدوم تبران طوائفند در نطفه نطفه اولی مازدند
از فیض ابدی بپاک الله محروم گشتنند (از خطابات مبارکه)

باید نقوس از تقایدی که از آباء و اجداد مورث مازده نفر و مقدس
گردند زیرا موسویان تقایدی دارند زرد شدیان تقایدی دارند مسیحیان
تقایدی دارند بودایها تقایدی دارند هر ملتی تقایدی دارد گمان میدکند
و تقایدی دیگران باطل مثل موسویان گمان میدکند تقاید خود شان حق است

تقایدی که صحیح نیست اگر بتقایدی تمیک داشته باشد مانع است که تقاید
دیگران را درست تحری فمایم مثل شخص یاده چون معتقد و متمسک

تقایدی دیگران است ممکن نیست بفهمید دیگران حق نهستند پس باید

تقاید نشود حقیقت بکند و شاید حق باد دیگران باشد پس تاترک

هدایت بیابند و بودا نیت الی پی برند پس در تحری حقیقت انسان باید

ترک تقاید بکند جمیع ملل ترک تقاید کند آنوقت تحری حقیقت فمایند

درین صورت لابد حقیقت ظاهر میشود تا این قسم نشود ممکن نیست

هرکس بیان کند نور محبوب اوست در هر زجاج بد رخشد گل محبوب اوست

نباشد تعصب داشت بلکه باید عاشق آفتاب بود خواه از مطاع موسوی طالع

شود خواه از مطاع محمدی خواه از مطاع عیسیوی آفتاب آمد است پس

جمیع ممل عام باید آنچه شنیده اند بگذرند ذه بیچ ملتی متمسک باشند و ذه

که بان متمسک باطل باشد وقتی آنها را ترک کرد ملتی را متمسک ذه ملتی

را منتفر آنوقت تحری حقیقت میدکند و عاقبت ملاحظه میدماید که حقیقت

میشود که جمیع بشر متفق میشوند (خطابه مبارکه) انتهی *

هـ سوال الله

شمع شبستان حق نور بافق بخش مقتبس از شمع شوشعله و اشراق بخش

شماجا لاهر ۵۳
دستوری ۳۸۳

شرق منور نمای غرب معطر نهاد روح بصفای نور باللاق بخش
جسم عیل جهان خسته شده ناتوان * مرهم هرزخ شوداری دریاق بخش
لئنه عالم مسجد در راه آدم میتو * خالی ازین گفتگو نور باللاق بخش
لا چو برق سهاب گاه چو ابر بسار * خذد راه بایه ساده گویه با فاق بخش
یوسف کعنان من مصروف احت خوش است * جلوه بد ازار کن بهره باحداق بخش
لیش بهائی سراج عون بهائی زجاج * خاک درش بروتاج مریل ره بمشناق بخش
بابل گویا بیان نغمه بگلشن سرا
صیخه بزر یا بهاء رجفا بر اطراق بخش

خدمات امریه ملکه رومانیا عایها بهاء الله الابی

اعلی حضرت ملکه رومانیه در شماره ۱۲ دسامبر ۱۹۲۷ روزنامه چیدا پرس
مقایی در تحت عذوان نظریه ملکه رومانیا در خصوص بقا روح با عکس
خود نشر فرموده و اظهارات خود را مستند بر بیانات مبارکه حضرت عبد البهاء
نموده است و همچنین در تلمذ فیکه بعدوان مس مارثاروت مخابره فرموده از
حضور دریک کنگره نی که برای نقط از ایشان دعوت نموده ازد عذرخواهی
فرموده و مراتب علاوه و محدث و ایمان خود را باینکه پیام نازنین حضرت
عبد البهاء باعث اصلاح و سور عالم خواهد شد بد عوت کنندگا ابلاغ فرموده ازد
(از اخبار امری طهران شماره ۱۳- ژانویه - فوریه ۱۹۲۸)

تفصیل انتخابات مخالف مقدسه روحانی مملکت برمابجهت

سنه ۱۹۲۸

انتخاب مخالف روحانی کنجدگون

مستر او سون رئیس و ناظر اوقاف -

(۱) او ثان گائیں نائب رئیس

(۲) سیا کو با سین مفتشی دفتردار و محافظ کتب

(۳) کو کان زا خزینه دار

(۴) سیا کو پهونی ناظر گلستان بهائیان کنجدگون

(۵) کو پهونی محافظ اسیاب متفق و مخالف روحانی

(۶) او شوی مهن ناظر مزارع و باستان

(۷) او پهنس اعضا

(۸) او پهنس اعضا

(۹) عنوان مفتشی مخالف روحانی بهائیان - قریب دید نو کالازد پسته

کنجدگون (هفتادی) برمای

نامتناهی نمود و حیکتی فوق العاده در عالم عقول و نفوس حضول یافت -
وحدت عالم انسانی عالم بر افراخت و خیمه الفت و محبت در قطب آفاق
سایه افق‌گذرا بدایع و آثار و حقایق و اسرار کائنات درین قرن بر صد قرن افروز و
چنان جلوه‌ئی نمود که عقول اولی الاباب حیران گردید *
(از خطابات حضرت عبد البهاء -)

ازین بیانات مسکده و دلائل قاطعه ناگذره ثابت و محقق گردید که مظاهر
مقدسه اچیه جمیع شہموس حقیقتند و در هر عصر و زمان تولد بشر را از قیود
تاریکیها کی جهالت و موصیت نجات ناده بصراط المستقیم دلالت می نمایند
حال قدری بدصرحدید و قاب منیر درین تامل باید نمود که چرا اینقدر نفوس
در هر قرون و عصر از اذوار آفتاب حقیقت متحجج و محروم مازدند با وجود یکه
جمعی انبیاء امم خود شان را از علامات ظهور بعد خبر می نادند *

«اگر این عباد در ظهور هر یک از مظاهر شمس حقیقت چشم و گوش و
قلاب را از آنچه دیده و شنیده و ادراک نموده پاک و مقدس می نمودند
البته از جمال الهی محروم نمی ماندند و از حرم قرب و وصال مطابع قدسیه
من نوع نمی گشتند و چون در هر زمان حجت را بمعرفت خود که از علماء
خود شنیده بودند میزان می نمودند و بقول ضعیفه آنها موافق نمایند لهذا
ازین گونه امور غیر مرضیه از ایشان در عالم ظهور بظهور می‌آمد و در همه اوقات
سبب صد عباد و منع ایشان از هشاطی بحر احديه علمای عصر بوده اند که زمام
آن مردم در کف کفایت ایشان بود و ایشان هم بعضی نظر بحسب ریاست
و بعضی از عدم علم و معرفت ناس را منع مینمودند» (كتاب الایقان *)

«و لكن نفوسيه اهل حقیقت بودند و پرستش آفتاب مینمودند و عاشق
اذوار بودند چون شمس را در افق موسوی مشاهده نمودند استفاضه از فیوضات
الهیه گردند و چون نیر حقیقت انتقال بافق عیسوی کرد مشاهده آفتاب را در
بخشید بعد از آن نقطه غروب نمود از افق موسوی اشراق کرد و فیض نامتناهی
جهان را مه تابان نمود و نفحه روح القدس در جسد امکان دمید و حیات ابدیه
آن نقطه حقیقت نمودند و از مطابع موسوی می نمودند و از شمس حقیقت غافل چون آن
آنرا نکه پرستش نقطه موسوی بمطابع عیسوی انتقال نمود محروم از مشاهده
کوکب نورانی از نقطه موسوی بمطابع عیسوی اندیشه که این عیسیانی
آفتاب شدند و در آن نقطه موسوی می نمودند چون شمس حقیقت در نقطه محرومی
که پرستش نقطه عیسوی می نمودند و اما نفوس مقدسه که مفتون آفتاب بودند
از انتقال نمود محروم مازدند ولما نفوس مقدسه که مفتون آن کوکب لامع بافق
نور حقیقت را در افق محمدی مشاهده کردند و چون شمس محروم نگشند
نقطه اولی انتقال نمود اهل حقیقت پرستش آفتاب که این نمودند
و چون نیر اعظم از مطلع به‌آللله در زیارت حرارت و اشراق پرتو برأفاق انداخت

«بر اولی العلم معلوم واضح بوده که چون ناز محبت عیسی و حججات
حدود یهود را ساخت و حکم آنحضرت فی الجمـاء جویان بر حسب ظاهر
یافت روزی آن جمال غیبی ببعضی از اصحاب روحانی ذکر فراق فرمودند و
نار اشتباق افروختند و فرمودند که من میروم و بعد میدایم و در مقام دیگر فرمودند
من میروم و میداید دیگری تا بگوید آنچه من نگفته ام و این دو عبارت
فی الحقيقة یکی است لو اذنم فی مظاهر اتوذید بعین اللہ تشهدون و اگر
بدیده بصیرت معدوی مشاهده شود فی الحقيقة در عهد خاتم کتاب عیسی
و امر او ثابت شد در مقام اسم خود حضرت فرمود مم مم عیسی و آثار و اخبار
و کتاب عیسی را هم تصدیق فرمود که من عزد اللہ بوده در این مقام نه در خود
شان فرقی مشهود نه در کتابشان غیری دی ملاحظه زیرا که هر دو قائم با مرالله
بدوند و هم فاطق بذکرالله و کتاب هر دو هم مشعر بر او امralله بود زین جهت
است که خود عیسی فرمود من میروم و مراجعت میکنم بمثیل شمس که اگر
شمس امیوم بگوید من شمس یوم قبل مصادق است و اگر بگوید در حدود یومی
که غیر آن مصادق است و همچنین در ایام ملاحظه زمانی دید که اگر گفته شود که
کل یکشی اند صحیح و مصادق است و اگر گفته شود که بحدود اسمی و رسمی
غیر همذ آنهم مصادق است چنانچه می بینی با اینکه یکشی اند با وجود این
در هر کدام اسمی دیگر خواصی دیگر و رسمی دیگر ملاحظه میشوند که در
غیران نمیشوند و بهمین بیان و قاعدة مقامات تفصیل و فرق و اتحاد مظاهر
در مقامات جمع و فرق عارف شوی و واقف گردی» (كتاب الایقان -)

«هذا وقتی شمس حقیقت از افق موسوی اشراق کرد و فیض نامتناهی
جهان را مه تابان نمود و نفحه روح القدس در جسد امکان دمید و حیات ابدیه
بخشید - پس از او مطابع نقطه محمدی اشراق نمود و عالم امکان فرا مذور فرمود
نقطه اولی طلوع کرد و عالم وجود را بیشارت کبری زنده نمود - اذوار هدایت
مبدول داشت و اسرار حقیقت اشکار کرد - حال نیز اعظم کوکب ملاع اعلی
از افق موهبت کبری حضرت به‌آللله نهایت اشراق برآفاق فرمود - حشر جدید
رخ نمود و نشرید از انتشار یافت - شرق مذور گردید و اذوار آفتاب در غرب
منتشر شد - به از افق در نهایت عظمت جهان فانی را مظهر فی - وضات

در کمال تصرع بملکوت جلال پرور دگارا کل را تایید فرمای و توفیق عطا کن تا سبب آسایش جهان آفرینش گردند و شرق و غرب را آرایش بخشنده سدب الفت و اتحاد عالم گردند و خادم نوع بشر شوند جمیع امم را بجهان دل دوست حقیقی گردند و کافه ادیان را در نهایت روح و زینهان یار روحانی شوند ظلمات بیگانگی ممحونند و آواز بیگانگی درجهان منتشر فرمایند خداوندان کل را در پناه خویش پناه ده و بالطف بی پایان شادمان و کامران فرمای توئی مقندر و توانا و توئی بیفند و هنوا - ع - ع *

۹۸

۱۳۷۶

جعماخر ۱۳۷۶

ایض آ

هو الابهی

ای خداوند مهریان قلوب را بفور هدایت کبری منور فرمای جانها را بپشارت ندایت شنوا فرمای را در مملکوت تقدیست داخل نما و بذنفداد روح القدس فدام کن حیات ابدیه بخش کمالات آسمانی عطا فرمای خداوند اینها مارا موفق بخدمت عالم انسانی نمایی سبب الفت بین قلوب کن خداوندان مارا از خواب بیدار فرمای عاقل و هوشیار کن تا با سرار کتاب مقدس است واقف گردید و برسوز کلمات پی بریم توئی مقندر توئی دهدزاده توئی مهریان - ع - ع *

شمس حقیقت

همه کس میداند که طلوع و غروب شمس از اوام ذاتیه عالم وجود است البته همیشه قائم است و تغییر و تبدل را ابدی در آن راهی ذه چنانچه در هر فصل ربيع باریدن ابریزیسا و وزیدن نسیم جان بخشش و گریستان ابرو خندیده چن و گلشن و گلزار شدن دشت و کهیسار و حیاتی تازه یافتن عالم و عالمیان همه از فیوض حرارت و شعاع آفتاب عالمتاب میداشد و با آنکه آفتاب هر روز طلوع میکند معیند در ذات و صفات و شدوان و آثار خود همواره یک وجود دارد و احد می ماند هیچ کس نمی تواند بگوید که هر روز یک شمس جدیدی اشراق میکند مثل آفتابیکه روز جمعه طنوع کرده همان خورشید واحد است که بروز شنبه و سائر ایام هم می تابد -

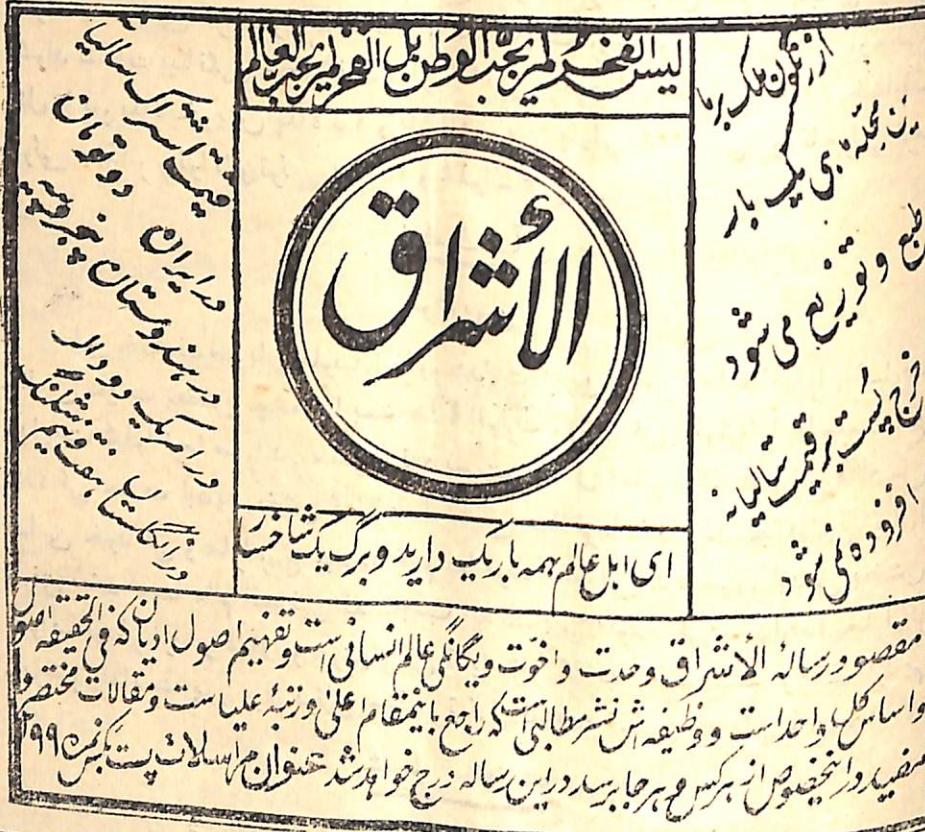
“ده چنانچه شمس ظاهری تربیت اشیائی ظاهره از اثمار و اشجار د

الوان و فواكه و معادن و دو دالک از آنچه در عالم ملک مشهود است با مر معبدود حقیقی باعافت اوست و همه چنین اشجار توحید و اثمار تفرید و اوراق تحرید و گاهای علم و ایقان و ریاحین حکمت و بیان از عذایت و تربیت شمشهای معنوی ظاهر میشود اینست که در حین اشراق این شموس عالم جدید میشود و انوار حیوان جاری میگردد و این احسان بموج میاید و سحاب فضل مرتفع میشود و نسمات جود بر هیا کل موجودات میوزد و از حرارت این شمشهای الهی و نارهای معنویست که حرارت محبت الهی در ارکان عالم احداث میشود و از عذایت این ارواح مجرد است که روح حیوان باقیه بر جسد مردگان فانیه مبدول میگردد و فی الحقيقة این شمس ظاهری یک آیه از تجلی آن شمس معنویست و آن شمسی است که از برای او مقابله و شبهی و مثلی و ندی ملاحظه نمیشود و کل بوجود او قائم و از نیض او ظاهر و باور ارجع ” (کتاب الایقان)

”چون شمس حقیقت اشراق فرماید انوار بتابد و حیات ببخشد - نسیم گلشن عذایت بوزد و ابر رحمت بدارد و حیات جدید بد مد و حشردیع برپا نماید قیامت کبری گردد طامه عظمی رخ بکشاید - حقیقت کائنا بعمرگت آید و ترقی در نفوس و ارواح و عقول حصول پذیرد - جهان جهان دیگر گردد عالم انسانی از فیض جلیل اکبر نصیب و افزاید - و بعد ازین بهار روحانی موسوم صیف آید و اشجار بد مررسد و دانه ها خرمن گردد یعنی شجره عالم انسانی بشمر آید و بفضایل زامتدانی مزین شود - بعد موسم خریف روحانی آید مواد ب ریبع الهی نماید و آثار بهار ربانی رو بزوال نهد کمالات رحمانی نقصان یابد و علویت عالم انسانی مبدل گردد موسوم زمستان آید - شد تا برودت احاطه کند خمودت و جمودت جلوه نماید یاس و حسرت رخ بکشاید ظاهت احاطه کند غلات و ضلات خیمه بر افزای عالم جان و وجود از نفس رحمن محروم گردد و طیب مشتموم مقطوع شود - دوره منتهی گردد - دوباره صبح نورانی از افق هدایت کبری بد مد و شمس حقیقت از افق اعتدال بتابد و حشره و نشر اکبر گردد و نیر آفاق چنان اشراق ذماید که حقایق کائنا فیض ابدی یابد و اذوار موهبدت کبری شرق و غرب را روش نماید و جهان دل و جان روضه رضوان گردد و فضایل عالم انسانی در قطب آفاق خیمه زند و عالم هدایت کبری در اوج اعلی موج زند ” * (از خطابات حضرت عبد البهاء)

(از خطابات حضرت عبد البهاء)

عہدوں میں اسلامت ذیلیح اللہ زرقائی
پوسٹ بس نمبر ۲۹۹ رنگوں *

شماره هفتم و هشتم | ماه مارچ و اپریل سال ۱۹۲۸ | جلد پنجم

محاتمہ دوم
محاتمہ سوم

مناجات
مناجات

هو الله

پاکستانی بینائی و شفناو و مقتدری و توانا صیت بناء عظیم در جمیع
اُیام منتشر و پرتو شمس حقیقت در کل آفاق ساطع و باهر یاران در نهایت
روح و ریحان و دوستان منبجذب روی آن مه مه زبان زبانها بذکر هدمد و
وقاوب بذنفهات قدست مستبشرکم بد مرد روی هاهمه سوی تو و زدها اسیر کوئی
تو و جگرها تشنہ جوی تو ندای اسم اعظمت زبانه در آفاق اندخته و قوت کلمه
انهشت علم بر شرق و غرب افراخته مقبلان کل در نهایت تبدل و ابتهال و معزمان

THE DAWN.

VOL. V.

MAY, 1928.

NO. 9.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahai Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Bahaullah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahai Journals in the world.

Shoghi Effendi.

WORDS OF 'BAHAI-U-LLAH'

It is made incumbent on every one of you to engage in some occupation, such as arts, trades, and the like. We have made this—your occupation—identical with the worship of God, the True One. Reflect, O people, upon the mercy of God and upon His favours, then thank Him in mornings and evenings.

Waste not your time in idleness and indolence, and occupy yourself with that which will profit yourselves and others beside yourself. Thus hath the matter been decreed in this Tablet from the Horizon of which the Sun of Wisdom and Divine Utterance is gleaming! The most despised of men before God is he who sits and begs. Cling unto the rope of means, relying upon God, the Causer of Causes. Every soul who occupies himself in art or trade—this will be accounted an act of worship before God. Verily this is no other than His great and abundant favour!

A SUPPLICATION

BY

'ABDUL' BAHĀ.

O God! O God! Thou seest that black darkness hath encompassed all the regions, all the countries are burning with the conflagration of dissension and the fire of war and carnage is ignited in the Easts of the Earth and the Wests thereof. The blood is being shed, the corpses are outstretched and the heads are decapitated and thrown on the ground in the battlefield.

Lord! Lord! Have pity on these ignorant ones, look upon them with the eye of forgiveness and pardon. Extinguish this fire—so that these gloomy clouds covering the horizon may be scattered; the Sun of Reality may shine forth with the rays of conciliation; this darkness be rent asunder, and all the countries be illumined with the lights of peace. Lord! Awaken them from the depths of the sea of animosity, deliver them from these impenetrable darkness, establish affinity between their hearts and enlighten their eyes with the light of peace and reconciliation.

Lord! Rescue them from the fathomless depths of war and bloodshed! Arouse them out of the gloom of error, rend asunder the veil from their eyes, brighten their hearts with the light of guidance, deal with them through Thy favour and mercy and do not treat them according to Thy justice and wrath through which the backs of the mighty ones are shaken!

Lord! Verily the wars have prolonged, the calamities have increased, and every building hath turned into ruin.

Lord! Verily the breasts are agitated and the souls are convulsed. Have mercy on these poor ones and do not leave them to do with themselves that which they desire.

Lord! Send forth throughout Thy countries humble and submissive souls, their faces illumined with the rays of guidance, severed from the world, speaking Thy remembrance and praise and diffusing Thy holy fragrances amongst mankind!

Lord! Strengthen their backs, reinforce their loins, and dilate their breasts with the signs of Thy most great love.

Lord! Verily they are weak and Thou art the Powerful and the Mighty, and they are impotent and Thou art the Helper and the Merciful!

Lord! Verily the sea of transgression is waving high and these hurricanes will not be calmed down save through Thy boundless grace which hath embraced all the regions!

Lord! Verily the souls are in the deep valleys of lust and nothing will awaken them save Thy most wonderful bounties.

Lord! Dispel these darknesses of temptations and illumine the hearts with the lamp of Thy love, through which all the countries will be enlightened. Confirm these believers who, leaving their countries, their families and their children, travel throughout the regions for the sake of the love of Thy beauty, the diffusion of Thy fragrances and the promulgation of Thy teachings. Be then their companion in their loneliness, their helper in a strange land, the remover of their sorrow, the comforter in their calamity, their deliverer in their hardships, the satisfier of their thirst, the healer of their malady, and the allayer of the fire of their longing. Verily, Thou art the Clement the Possessor of Mercy, and verily Thou art the Compassionate and the Merciful

____:o:_____

LIGHT

BY

WALTER B. GUY, M. D.

At the commencement of the Book of Genesis, we find these words; And God said 'Let there be Light.'

A moment's consideration tells us that this Light from God, could not have been physical Light. Physical light depends upon the sun and without the sun this planet would not even exist. The light from God then, was undoubtedly, Spiritual Light.

His Holiness Baha-u-llah, writes in the Prologue to the Seven Valleys, a salutation to that wonderful event, or the dawning of the Spiritual Light in the chaos of animalism and spiritual darkness, as follows:—

"And I bless and salute the first Sea branched out from the Sea of Divine Essence; the first Morn dawned forth from the horizon of Unity; the first Sun risen in the Heaven of Eternity; the first fire ignited from the lamp of pre-existence in the niche of oneness."

The first appearance of a spiritual Sun was, indeed a tremendous event, for it was a dawning of Spiritual consciousness; the conception of a new life in infant humanity; the first manifestation of the Holy Spirit; the birth of divine attributes hitherto unknown to the souls of mankind. It was the first speaking on the earth of the Ineffable Word; the first impulse to nobler life and universal love; the first appearance on earth of a prophet and messenger from God; the first Spiritual Springtime that this planet had ever known.

But the dawn must pass on into the fulness of the Day, and although 'A day of God is a thousand years,' yet the evening must come, and then the night.

We read further on in the story of the Spiritual creation, (Genesis 1,) that in the cool of the evening God saw His children had sinned, that vice, or the serpent had made them disobedient to the Divine Command. So, they became deprived of the Holy Spirit, were ousted from the Paradise of the Religion, and Presence of God. And night fell on the earth; but as night precedes the dawn, so in the fulness of Times, a new dawn must come, another messenger appear, and new influx of spiritual life pour again into the consciousness of humanity.

Down through the ages have these Suns of new life appeared, manifestations of God's Light and Love to his Children. Through them the new Springtime appears; new flowers of virtues and Divine qualities spring up in the hearts of men. Their arrival and appearance is the beginning of a new day, a new birth, a new progress for humanity, a day of Resurrection and of Judgment—men of sorrows, acquainted with grief, ever rejected and despised of men,

yet ever victorious and triumphant. We call them various names, such as Adam, Abraham, Moses or Jesus, but although the lamp are many yet the Light is ever One Indivisible and Inseparable.

We are today in the midst of a new spring-time. Following the darkness and chaos of the eighteenth century in the darkest place of the earth, and amid the most fanatical of people, His Holiness Bahaullah arose in Persia, with unrivalled splendour, and ushered in this New Day of God. Although imprisoned, tortured, and exiled, immured behind bars in the most Great Prison, (in Acca surrounded by walls, and armed guards His Light has, indeed, pierced the veils of darkness and is shining in every land. The rays of the Spiritual Sun are mounting higher and higher. Its warmth is ever stimulating mankind to a larger consciousness of the Love, Light and Power of God. Greater and still greater Unity, is the message Bahaullah; it brings to every heart-higher achievement, greater love, amity and cooperation; noble lives dictated and consecrated to universal peace and justice amongst all mankind.

His followers, just as the disciples of the Masters of old, have today the supreme privilege of raising aloft His banner; to follow in his steps; to proclaim His station, and to point the way to the Heavenly Kingdom.

Light and more light is needed. Light that shall shine into the dark places of the Earth, disclose to the eye of Justice and Retribution the centres of oppression and vice; disclose the cruel ties of industrial and imperialistic slavery; expose the intrigues of usurping powers; and make manifest the hate, prejudice and injustice in the dark places of the world.

Not many years ago, in the city of London, was a court in the East End, where vice and robbery reigned. No policeman dared at night to venture there alone, no way seemed possible to clean up this plague spot in the city. At last it was decided to place a powerful electric light in the middle of the Court. The result was miraculous. Deprived of darkness, crime could no longer lurk in the shadows and creep unseen upon the passerby. No longer could people be inveigled into entering its dens.

Let us then, have more and more light. Light not alone in the dark places of the world but Light that shall also penetrate into every human heart. Light that shall disclose unto each one the dark places and corners unseen without it, that will show to each one the lurking greed, the impure desires, the shadows of prejudice, intolerance pride selfishness in our own souls; so that affrighted and ashamed we shall turn to that true Light for aid. And, as the slum was regenerated by those searching rays, so shall our souls become regenerate in His Light who came, suffered, and gave His all, that we might become children of the Light.

NOTES AND NEWS.

The Bahai Spiritual Assembly of Philadelphia writes:— “Our Beloved Guardian Shoghi Effendi in one of his letters tells us: ‘We must be like the fountain or spring that is continually emptying itself of all that it has and is continually being refilled from an invisible source. To be continually giving out for the good of our fellows undeterred by fear of poverty and reliant on the unfailing bounty of the Source of all wealth and all good—this is the secret of right loving.’”

The coloured people of the city of Philadelphia recently held a very large meeting to celebrate their Emancipation from Slavery; and Mr. Horace Holly, read some of the words of ‘Abdul Baha’ regarding the Unity of the races, at this meeting. This reading of the Holy words was very effective and at the end of the service several requested a copy of these words.

Mashriqul-Adhkar; — Auntie Victoria writes to us to remind friends in India and Burma of the supreme duty of helping towards the early completion of the Mashriqul-Adhkar Building in Chicago. She particularly draws attention of the Bahais to the following words of Abdul Baha:—

“The friends of God must arise in every part of the world to raise contributions, and with their heart and souls

strive to gather these funds to be sent to the occident, that it may become known and evident throughout the universe that the Bahais of East and West are as members of one household and the children of one Lord.”

Here we would like to quote from a Tablet of ‘Abdul Baha addressed to the Bahais of Persia, India, Turkey and other parts of the East in August 1909 urging them to contribute towards the Mashrique-Adhkar fund:—

“In brief, O ye friends of God, rest assured that in place of this contribution to the Mashriqu'l Adhkar your commerce your agriculture, and industries shall be blessed many times. Whosoever comes with one good act. God will give him tenfold. There is no doubt that the Living Lord shall assist and confirm the generous soul. O my Lord! O my Lord! Illumine the faces of Thy sincere and beloved ones: Assist them with the angels of Thy Manifest Victory. Make them firm in They Great Path; open before them the door of blessings through Thine Ancient Favour; for they give in Thy way whatever they have, protecting Thy Religion, assured in Thy mentioning sacrificing their souls for Thy Love giving what they have for Thy Beauty so that they may gain Thy Good-Pleasure. O my Lord! so that they may gain Thy Good-Pleasure. O my Lord! Destine for them inexhaustible compensation, never-failing Bounty and Divine Outpouring. Verily Thou art the Confirmer, the Assister, the Generous, the Giver and the Merciful

လူသွေဝါတိမှာ၊ အန္တုတဲ့ ရုပ်ထန်နှင့် ဖြစ်မြောက်ခြင်းမျကား၊ ဖိမိချက်ဖြူ၍ ရဲ
အပ်ပေးသိနိုင်ခိုင်ခြင်း၊ ကြောင့်အယ်းမဖြစ်နိုင်၊ တက္ကာလုံးကို
ခုပ်ခိုင်ခြင်း၊ ကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

ဦးမရွှေ့၏ သတင်း
စာကို မြှုပ်မာနိုင်လဲနေ၊
ဘဟာဖွဲ့ သာသနာ
တော်မာဟဖွဲ့လေရှာ
ဟာနိုဒ်သင်းကလုပ်
ထုတ်ဝေကြောသည်။

အထိခိုင်သာ။
ကထိပား မဟနမက်
ယူနှုန်း၊
ရန်ကုန်နှိုး၊
ဓာတု နှုန်း၊
နံပါတ် ၂၄၉၊
P. Box No. 299.
RANGOON.

ဒါနောကီသွေလောက်သားရုံး၊
ဝေါင်းတို့၊ သင်တို့၊ သိန်ပင်းထာ
ပင်တည်းမှ သို့ပုံင့်သောသပ်သီးများ
နှင့်၊ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှ ပေါ်
ရောက်လေသော အရှုက်များပင်ဖြစ်
ကြကုန်သည်ဟု၊ ဘ ဘာအောက်
အရှင်မြတ်စွာနှင့် ပေါ်မှတ်။

အာရုံးများ၊
မြန်မာပြည်နှင့်
အိန္ဒိယပြည်များ၊
၁၂၈၈၃၊ ၁၂၈၈၄
အနီရန်၊ ၁၂၈၈၅
၂၇၃၇နာရီ၊
အမေရိက၊
၁၂၈၈၆၌။
အကိုင်းမြတ်။
၁၂၈၈၇၊ ၇၃၅ ရှိလင်း၊
အေဂျာနှင့်ပါလက်
စတိုင်းပြည်များ၊
ကိုရော်ရှု ၅၀၁၊
တစောင်သွေ့၅၀၁၊
စာပိုက်အာဏ်း၊
SECRETARY.
B. S. A.
Post Box No. 299
RANGOON.

ပမားမတွေ

၁၂၂၈၈-၄၁၁

မေလေ

နံပါတ် ၅၁

ရောင်မြည်တော်မရွှေ့၏။ လိုက်းထည်းဟူသော ဝတ်ထာရားအကြောင်းများ၊
တက္ကာလုံးကိုရှိနေကြသောမန္တသာလူသွေဝါအပေါင်းတို့ကို၊ ညီအင်းကိုအပေါင်းဟုချုံး
ဖြစ်ခင် မြတ်စွာနှင့်အားဖြင့်၊ တလုံးတမထည်းနှင့် တစိတ် တသေဆောတည်း ဖြစ်
အောင်ပြုသုတေသန၏ ပုဂ္ဂိုလ်တွင်အသိရှိကြသည့် အလုံးချုပ်သောသာသနာတော်
မြတ်တို့၏။ မူလအောင်မြတ်ရင်း၊ တရာထည်းနှင့် ထာရီးထည်းမြတ်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း
မြတ်တို့၏။ ဖွွန်ပြုခြင်းများဖြစ်၏၊ ယင်းသို့အောင်ရှုံးခြင်းများ၊ ပတ်သက်သွေ့အကြောင်းနှင့် လည်သူ ထံက
စပ်ပွဲ့၏။ အချက်းရေးသားသောအချက်းများကို၊ မည်သည့်အကြောင်းနှင့် လည်သူ ထံက
ဖြစ်စေအကြောင်းရောက်သာသောအား၊ င့်ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ၊ ပုံးနှိပ်တစ်ဝါလိုက်
မည်၊ မောင်ဘော်၏ ဝတ်ထာရားများကိုသက်သက်အောင်ရှုံးရပါသည်။ င်းမှတ်ပါး
အစိုးရမာင်းပြည်အရုပ်စီးခြင်းနှင့်၊ ဆိုင်ရာမြို့ခေါ်များတွင်မပါဝင်သော၊ အသိုးစီး
သာသာရှားကာ၊ ကိုယ်အချင်းချင်းပုံးနှိပ်တစ်ထိနိုက်အောင်။ ဖြောဆိုလေ၊ ရှိကြသော
အချက်းများကိုအလေးဝရ့မြှုပြုသွေ့ရနောပါသည်။

“ଭାବାଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶରୀଣ ଭିତ୍ତିରୁଦ୍ଧ ଗାଲିବନ୍”

(ယାଣିଆପତ୍ରକାଳାବର୍ଗୀ)

:0: —

(ପ୍ରୋଦିଃଲୟଗନ୍ଧିଫେବ୍ୟୁ-ଜୁଲାଇକା)

ବ୍ୟାକରଣରେ ଏହି ପଦରେ କଥା ହେଉଛି । କଥାରେ କଥା ହେଉଛି । କଥାରେ କଥା ହେଉଛି ।

တထောင်ချုပ်ရာကျော်-နှစ်များအတွင်း၌မှာ၊ ယခုအသ္မာနိုင် များလွှာပြုနေ့
ပေါ်၊ ထူထို့ကျင့်ရန် ကျင်ရန်ဝတ်တရားရှင့်၊ ဓမ္မတက်တရားဘို့ ထိုက်နာချုပ်
ကျင့်ချမည်ဖြစ်သော ဝတ်တရားများသည်ပျော်ကွက်လျက်၊ ထိုအဲဖြောင်းလျှော်
များအားလွက်သို့ရာ လမ်းပြီးဝင်သော အလင်းရောင်ခြည်ဟူ၍ ထခုမြှေမတို့
ထိုအချိန်သမယာသည်ကား၊ နောက်ရက်မတက်ဖို့ အလွန်ဖြောင်းလိုက်ဆုံးသော
အချိန်နှင့်တူပေါ်၊ မြေးမြို့နှင့်သုက္ခလာမြေးရောင်ကထေးများသည် အလင်းလေး
ရာသို့မရောက်ဘဲ၊ အဖြောင်းတို့းဘို့သာ၏ထင်ရှားပေါ်ပေါ်၊ ထိုအချိန်ကာ
လောက်အသေးကို၊ အမန္ဒရ်ထုရင်-ဖရက်ကရိတ် မင်းအကြောင်းဒုံ့ပတ်သက်၍
ရာဇ်ဝင်းကာလိုင်ရေးသားသည်ကား—

(ထိအချိန်သုမယသို့၊ ရှာစင်တင်စရာအကြောင်းတရပါသူမျှ၏
ပင်ဖြစ်၏။ ဘယ်သောအခါသာမယမှာ၊ ထိကာလလောက် မကောင်းမူများနှင့်
မဟုတ်မမှန်ခြင်းများ ပေါ်များဘုံးသည်၏။ ဘယ်မျှလောက် လုပ်နေကြသော
နည်းဟူ၏၊ ဒီမီဘို့လုပ်နဲ့ကြောင်းကုပင် မရှိဖို့နိုင်သလောက်ပင် ဖြစ်ပေ၏။

ရေးရာဖြောင်းလခြားမျမက၊ ဘရားပင်ဗုဒ္ဓထိက်သော အချေသိရောက်နေ၏၊
၌ကဲ့သို့ဘရားမပွင့်ခဲ့ပါ။ ယူတို့သည် ထိန္ဒို့အမြေတို့ အောက်ကြော်မှာ
မဆွဲတည်း)

ထိုအသို့ဗုဒ္ဓု ယခုအခါကိုနိုင်းရည်လိုက်ပါ။ မြောင်အတိကျုပြီးမှ၊ နေား
ရှုက်တက်လာသုံးသို့လည်းကောင်း၊ အလွန်ချော်းသောဆောင်းဥပစ္စကုန်၍။
သာယာထွေး-သပ်ပင် ပန်းပင်တို့ ပေါက်ရာဖြောင်သော မိမိနှေးကျ ဥပစ္စကဲ့သို့
လည်းကောင်းထုလေ၏၊ ကမ္မာသာကာသည်။ သစ်လွင်သောအသက်၊ ရှိပ်မြှုပ်
ပျော်မွေ့ခြင်း၊ ဖြော်လန်ခြင်းများရှိပွင့်ဖြည့်ဝျက်ရှိပေ၏။ များမကြော်ဖို့အထက်
ကမြှုပ်နှံလောက်သကဲ့သို့ထင်ပေါ်၍ ဒါပို့မက်ထို့သာပင် တွေ့ကြို့ခြင်သောအ
ချင်းအရှုံးတို့သည်။ မျက်ဖြော်နှုန်းဖြစ်ရှိသူကို ဖြစ်နိုင်မည်။ အစောင်လာလတံ့သော
ဝေးထွေသေးသည်အချိန်အခါကိုယ်နှင့် မြော်မိမ်းထို့ပေါ်။ များမကြော်ဖို့အထက်
လည်း၊ ယခုအခါဖြစ်နိုင်သောအခြေသို့ ရောက်နေလေပြီ၊ ယခုအခါကျနှင့်တို့
သည် ထက်ယ်ပင်ဖြစ်ရှိရှိုး-မိမိနှေးကိုပျို့နှင့်ပေ၏။ ယျာပစ်ပမာဏျှင်မြှုံးစွာပင်
မြောထွေးမှုထွေးသို့၊ သတ်းစကား များဘုံးပေးမြှို့နှင့်ပေ၏။ ယျာများမြှုံး
သေးမြှုံးရှိများအထွင်းနှုပင်ယျာင်း၊ ထနိုးအာဏာ ပြေးကျယ်သော တိုင်းနှင့်
ရင်အုပ်စုံတို့သည်၊ နှုံးကျခြင်း၊ မိန်းများသည်လည်း၊ အလွန်အကျင်အချိုး
ပျိုး၍၊ ဖောကျားမှားနည်းတူ ဝင်ရောက်လုံးကိုပြင်းများကိုတွေ့ရှို့လေပြီ၊
ကျယ်ဝါးလွှာသောတုင်းနှင့်များနှုပင်း၊ ရွှေးခလေးထံးစုံများကို ပတ်ဖျက်
လျှော်း၊ အပေါက်းသောကိုအသုံးပြုခြင်းမှရောင်ခွါးနှင့်ပေါ်။ ထိုးစားအားလုံး
လျော်း၊ (ထိုးအော့ နေး ရင်း) ခေါ် တိုင်းပြည့်အပေါင်းတို့ညို့ဖွံ့ဖြိုးလေပြီ၊
သင်းသည်လည်းပေါ်ပေါ်၊ သည်အပြင် သော်ပြု၍မဆုံးနှင့်သောထုံးဆန်း
အုပ်စုံသွေးသွယ် အဖြစ်အပျက်တို့သည်။ ထန့်တိုးပေါ်ပေါ်ထို့သို့
လေသတည်း

မှန်ကိန်ခြင်းနေမင်း—

ကမ္မာလောကတရုံး၏တို့မှုံးကြားထွေးထွေးရောက်နောက်မြှုပ်နှံနောင်း
အတွက်ဖြော်စွာအနည်း၊ ဘဟာဒီများ၊ ယံ့ကြည့်ကြော်သည်ကား၊ နှုံးပေါင်း
တရားကျော်ခွဲ့ကာ၊ ပါးရှားပြည့်မွေးဘွားတော်မြောက်နောက်မြှုပ်နှံတော်မြှုပ်နှံ၊
မှန်ကိန်များအသုံးသောက်တွင်ပရိန္တာနှင့်တော်မြှုပ်နှံတော်မြှုပ်နှံ၊ တထောင်

မြတ်ကိုအကြောင်းပြုလျက်၊ သန့်ရှင်းသောမိမ်းရေး သွန်းလောင်းတော်မြှုပ်နှံး
အားဖြင့်ဖြစ်ပေ၏၊

ဘဟာအံ့ဩအရှင်မြတ် ဖိန့်တော်မှုသည်ကား၊ ပရောဖက် သို့မဟုတ်
(အလာတို့ အရှင်မြတ်ဖော်လွှာသောအရှင်သည်ကား၊ ပြီးမမ္မတာသော
ကို သူရိယန်မင်းသည်အလင်းရောင်ကိုပေးသကဲ့သို့၊ ထိုအရှင်သည်ဟုညွှေ့
ကမ္မာအားအလင်းရောင်ခြည်ကိုပေးတော်မှုသောအရှင်ဖြစ်တော်မြှုပ်နှံ၊ ဝါဘာ
ရန်မင်းမြှုပ်နှံမှုံးနှင့်၊ ဂါတ်လေးပါးအန္တာမှုစ်၍ ကမ္မာပေါ်ရှိ သင်ရှိအရာ
အလုံးခုံတို့သည်၊ တိုးပွားခြင်းဖြစ်ပေးတို့မှုံးနှင့်တို့တို့သည်။ မြတ်မြှုပ်နှံး
များအို့ဖြော်မတ်မှုနှင့်ကြို့ခြင်း နောင်ခြည်အရှိန်အားဖြင့်၊ ယူတို့ဖိတ်နှုံး
လုံးလို့သည်၊ အကြို့အလို့၊ ဂိတ်နေ့ခိုင်ထားမှုံးမှုံးနှင့်တို့တို့သည်။ အကျင့်စာရွှေ့မှုံး
တော်ခြင်းဖြစ်ရပေ၏၊ လောကိုအနုပ်စုံမှုံးမှုံး၊ ပို့ဆောင်ရွက်လောက်မှုံးမှုံး၊ ပို့ဆောင်
ကြော်ခြင်းအနုပ်စုံမှုံးမှုံး၊ မြတ်မြှုပ်နှံးမှုံးမှုံး၊ မြတ်မြှုပ်နှံးမှုံးမှုံး၊ မြတ်မြှုပ်
သွေးမြှုပ်နှံးမှုံးမှုံး၊ မြတ်မြှုပ်နှံးမှုံးမှုံး၊ မြတ်မြှုပ်နှံးမှုံးမှုံး၊ မြတ်မြှုပ်

ကုန်းပေါ်အည်အကြေးနှင့် လေထိရှိအည်အကြေးများကို လေအဟန်ရောက်လှဖို့ပေါက်လွှင့်စေ၏၊ ထိကဲ့သို့ပင်ပါညာဉ်ကန္တာ၌ဖြင့်၏၊ 8ညာ၌ ၆၇နောင်ခြေသည်။ ထိပိညာဉ်၏ဖွံ့ပြုရှားခြင်း ပြောင်းလဲခြင်းကိုဖြင့်စေ၏၊ သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ ထောင်းလဲခြင်းကိုဖြင့်စေ၏၊ ထိနောက်မကောင်းခြင်း မှန်ကန်ခြင်း၏အတုအပဲများ၊ ရေးရေးကြပို့မျှကဲ့သောအလေ့အ ကျင့်ဟောင်းများသည်ပူက်စီးခြင်းဖြင့်ရှု၍၊ ဆောင်းညတ္တို့နဲ့သောရော့တွင်း ရှိအည်အကြေးထည်းဟူသော မိန္ဒာဒ္ဓိအယူငှားခြင်းများသည် ရော့ဖျော်သောအား ရော့အဟန်ဖြင့်ပါ၍သွားသော အနှုံးကိုသရှိကိုများကဲ့ထို့၊ မြောပါသွား၍၊ ကန္တာသည်လွင်သန့်ရှင်းခြင်းဖြင့်လာပေ၏၊

(ဆက်ရန်ရှိသေးသည်)

ای بظاهر آراسته و بياطن کاسته مثل شما مدل آب زانچ صافی است که
کمال نطاافت و صفا از آن در ظاهر مشاهده شود چون بحسبت صراف ذاته
احديه افند قطري از آن را قبول نفرماید بلی تجلى آفتادب در تراب و
مرات هردو موجود ولکن از فرق داشت از عرض فرق داش بلکه فرق بی مفهومی
درمیاس -

ای دوست لسانی من قدري تامل اختيار کن هرگز شنیده ئی که یار
و اغیار در قلبی بگنجد پس اغیار را بران تا جاناں بمنزل خود در آید -

نظم مبارک حضرت عبد البهاء در پاریس ۲۱ اکتوبر سنه ۱۹۱۱ م

در جمیع کتب آلهه از جمیع ملل روزی موعود است که آن روز
جمیع بشر در امن و امان راحت خواهند بود و عالم انسانی اتحاد و
اتفاق حاصل خواهد نمود نزاع و جدال نخواهد ماند جنگ و حرب نخواهد
بود جمیع ملل باهم اربیاط خواهند یافت و وحدت عالم انسانی جلوه
خواهد کرد حال ملاحظه میکنیم که آن روز صبحش دمیده است پرتو
بارقه اش در آفاق منتشر گشته در عالم بشر یک هیجان عظیم حاصل شده
جمیع ملل شهادت میدهدند که تا وحدت عالم انسانی حاصل نگردد از برآم بشر
راحت و سعادت حاصل نخواهد شد - محبت است که سبب حیات عالم
انسانیست اتحاد است که اسباب سعادت بشر است کان هر چیز مفروط با اسباب
است تا اسبابش مهیا نشود حاصل نشود مثلاً این چراغ را لاید لازم که بلوری
مهیا روند مهیا فتیله نی مهیا شود تاروشن گردد ما میخواهیم در میان بشر
محبت حاصل شود محبت را روابطی لازم است یکوقتی است روابط محبت
روابط عائله است یکوقتی است که اسباب محبت روابط دلن است یکوقتی
است اسباب محبت وحدت انسان است یکوقتی است روابط محبت روابط
جنسی است یکوقتی است که روابط محبت وحدت مذافع است یکوقتی
است که اسباب محبت تعالیم و تعلم است یکوقتی است سبب وحدت سیاسی
است این اسباب جمیعاً خصوصی است محبت عمومی حاصل نخواهد شد
بهجهت اینکه این سبب محبت است میانه اهل یکوطه اما اهل اوطان
دیگر محرومند روابط جنسی سبب محبت میانه آن جنس است این روابط
سبب محبت عمومی نمیشود که روابط جنسی و تجارتی و سیاسی و وطنی
اسباب ارتباط عمومی نشود زیرا روابط جسمانی است مادی است و روابط
مادی محدود است زیرا ماده چون محدود است روابط نیز محدود
پس معلوم شد اعظم روابط و وسیله بهجهت اتحاد بین پیشرقه روحانیه است
چونه محدود بحدودی نیست - دیگر است که سبب اتحاد عالم میشود
دخول در مملکوت است که سبب اتحاد اهل ارض میشود
دین ذهین تقایلیدی است که در دست ناس است اینها سبب عداوت
است سبب نفرت است سبب جنگ و جدال است سبب خونریزی
است ملاحظه کنید در تاریخ وقت نمایند که این تقایلیدی که در دست
ملل عالم است سبب جنگ و حرب و جدال عالمست مقصد از دین انوار

شمش حقیقت است و اساس ادیان آلهه یک است یک حقیقت است
یکروح است یک نور است تعدد ندارد -

از جمله اساس دین آلهه تعری حقیقت است که جمیع بشر تعری
حقیقت کنند چون حقیقت واحد است جمیع فرق عالم را جمیع میکند حقیقت
علم است اساس ادیان آلهه علم است علم سبب اتحاد قلوب میشود حقیقت
الفت بین بشر است حقیقت ترک تعصب است حقیقت این است که جمیع
بشر را بندگ آلهه ببینید حقیقت این است که جمیع ملل عالم را بند
یکخداوند بدانند - حقیقت این است که جمیع اشیا را زنده از یک فیض ببینید
نهایت این است در عالم وجود مراتب است مرتبه نقص است و مرتبه کمال
ما باید شب و روز بکوشیم تا نقص مبدل به کمال شود - مثلاً اطفال در عالم
طفولیت نمی دانند ولی مستحق نکوهش نیستند باید این اطفال را تربیت
کرد تا برآیند بلوغ برسند این زیالت را باید نشووندما داد تاثیر بدهد این زمین
را باید پاک کرد تا تخم برکت بیار آرد این مریض را باید معالجه کرد تا شفا
یابد هیچ نفسی را نباشد مبغوض داشت جمیع بشر را باید محبت
کرد اگر این اساس متنی شود محبت حاصل بشود - و همچنین باید همینه
مناجات کنیم که خداوند در قلوب محبت ایجاد نماید تضرع و زاری کنیم
تا شمس حقیقت برکل بتاولد تا جمیع در بعمر رحمت پورده کار غرق شویم -
ضرع و زاری کنیم تا جمیع اطفال ببلوغ رسند گوشها شنعوا گردد قلوب
غرب بتاولد و از نور محبت الله جمیع قلوب روشن شود گوشها شنعوا گردد قلوب
منجذب بذخفات قدس شهود ارواح مستبشر بیشارات الله گردد اینها من
دعا می کنم -

از کلمات مکنونه حضرت بهاء الله

ای جهله معروف بعد چرا در ظاهر دعوی شبانی کنید و در باطن
ذئب اغظام من شده اید مثل شماستاره قبل از صبح است که در ظاهر دعوی
وروشن است و در باطن سبب افلال و هلاکت کاروانهای مدینه و یار من
است -

امرا و خادم و دوستدار نوع بشرو در فراهم آورد ^ن موجبات راحت اینه
جنس خود بقدر قوه واستطاعت خالی از مسئولیت باشد و مجمله آنکه
هر وقت افعال ناشیه و حرکات صادره از خودش را بذیر بیاورد و یکان یکان
با ترازوی انصاف بسنجید او لا پیش حق و ثانیاً نزد و جدان خود منفعل
نگردد پس از تعریف کلمه سعادت باید دانست که شقاوت بقول عوام ضد
سعادت و بعقیده علماء عدم آنست و آنهم چون سعادت هر دو قسم منقسم
میگردد جسمانی و روحانی شقاوت جسمانی عبارت از فقدان سلامتی دانش و
معاش است و شقاوت روحانی عبارت از عدم مراجعت آسایش اینه نوع عدم
وجودان و عدم ملکافت فاضله و عبارت دیگر اتصاف انسان است بصفات ذمیمه
و اخلاق ناپسندیده -

برای نجات خلق از چنگال شقاوت و رسیدن بشر بجهاد سعادت بهائیت
راههای سهل الوصولی دارد که چون متابعت شود البته دادر آمال پرده در
گردد و هر کسی از پیروان آن درک راحت و استراحت کند من جمله برای
تعیین علم و معارف که قهر دافع مضرات بسیاری است باین آیه مبارکه کتاب
اقدس تحصیلش را برکل واجب فرموده واحد برای درین مورد معاف نداشته -
کتب علی کل ابتدیه اینه و بقیه بالعلم والخط و دونها عماحدد فی اللوح
والذی ترك ما به فلام مناء ان ياخذوا منه ما يکون لازما لتریتها ان کاش غذیا
والا يرجع الی بیت العدل اذا جعلناها مأوى الفقراء والمساكین -

یعنی نوشته شد بر هر پرده ری پیوراندن پسرو دختوش را بعام و خط و جز آند و
از چیزهای نیکه در لوح مخدود شده و آنچنان کسیکه ترک نمود آنچه را باو مامور
است پس برآمدنا (وکلای بیت العدل) لازم است که بگیرند از او آنچه لازمه
تریبیت آند و (دخترو پسر) میباشد اگر آن شخص غذی باشد و گرنه راجع
میگهود ببیت العدل بد رستی قرار دادیم ما آنرا پنداه گاه فقرا و بیچارگان -

یکی از فقهای بزرگ که احبابا اقامه هر دلیل و برهانی از هدایتش عاجز
و مایوس شده و بالآخره با هزار تدبیر اورا راضی بزیارت کتاب مستطاب اقدس
کرده بود نه همینکه اوراق کتاب را از هم باز میکند چشمیش باین آیه مبارکه
تصادف می نماید و بعد از تلاوت بلا تأمل اقبال کرد و از لجاجت و اعتساف
چندین ساله اظهار افعال نموده میگوید کسیکه مردم را قاطبه با موقتن علم
مجبور نماید معلوم است که جز عمار عالم و ترقی و تعالی بدنی آدم مقصدی

ندارد و الا اگر نعوذ بالله فقصدش فریقتن خلق بود هرگز دانایی میمود را صلاح
کار خویش نمی دانست و از جهل شان استفاده کردن بهتر می توانست
بارگرانی برداش جامعه میشود منع اکید و کل را بتحصیل علم و صنعت امر
فرموده و از طرف دیگر اداره مردمان فقیر از کار افتاده و عجزه را که یقیناً رفته
رفته از آثار بهانیت و تعیین هنر و صنعت کم شده و شاید وقتی از غایت ندرت
حکم معدوم را پیدا کنند بامناء بیت العدل ممحول نموده که مخارج کافی
از صندوق ملی بایشان بد هند تا از فقدان خوارک و پوشک مضرط
و پوشان نشوند و برای ازدیاد ثروت بیت العدل که متكلف اداره فقرا و مساکن
و ایتم و ارامل و عهده دار ایجاد مدارس و تعیین وغیره است راههای مختلفه
نشان داده چنانکه هر شخصی از دارا شدن وجه اندازه ای که مطابق ذوق و پنجه
متقال طلا باشد ثروتش بحد نصاب میرسد و نوزده صدم ۱۹/۰۵ بعنوان
حقوق باید پردازد و هر چه برابر مبلغ ثروت بیفزاید بهمان اندازه حقوق باید زیادتر
بدهد و نیز از هر یک از طبقات متفقون ^۸ سبعه بیت العدل راجع میشود
که حضرت بهاء الله بجهت متفرق ساختن ثروتها هنگفت که تولید محتجز
مینماید پس از وفات شخص چنانچه شرحش در کتاب اقدس و لوح سوال
و جواب بعضی خطابات حضرت عبد البهاء منصوص و مشرح است
ظاهرا بهفت قسم تقسیم فرموده وای ممکن است بواسطه تعدد و راث
به چند برابر عدد طبقات معدود شود یا اقل اثلا ثلث آن ثروت را بواسطه فقدان
بعضی ارث بران بیت المال ملت ضبط و در امور لازمه عمومیه صرف می نماید -

بدیمی است نوع بشر پس از پیروی کردن این تعلیمات چون امور
جسمانیش منظم گردید یعنی از علم و کمال بهره برد و از برکت دانش بخیر
و شر اشیاء بقدر لزوم عالم گشت و بواسطه آموخته صنعت امور معاشش تائین
و احتیاجات ضروریه اش از هر قبیل رفع شد البته پیرامون اعمال زشت نمیگردد
وبواسطه حسن تربیت و اخلاقیت نیز مهدب خواهد گشت و سعادت روحانیه
رخ خواهد داد زیرا این مسئله را عموم میدانند که تا شخص در تحت فشار
مادی واقع نشود تا از دست تنگی جانش بلب نرسد تا گرسنگی اورا
مجبور نسازد تابیکاری اورا از پای نیز نهاده تا فلاکت و بیچارگی دامنگیرش
نشود تا دلت و فوق تحمل با و دست ندهد و بالآخر تا از دست طبلگار
کارش با فتق اح نیزجاً مردم هرگز باقب دزد خائن متقلب آدم کش وغیره راضی
نمیشود - عزیر سایمانی (از جریده خورشید خاور نمره ۸)

جمعی هستیم بندگان تو و فقیران تو دور آفتاده ایم مشتاقان تو تشنۀ چشمۀ
توئیم و درد مندان در ماس توئیم در راه تو قدم نهادیم و مقصد و آرزوی جز
بنشر نفحات تو نداریم تا نفوس فریاد اهدنا الصراط المستقیم برآرد و دیده
بمشاهده انوار روشن نمایند از ظلمات جمالت برهنده و طائف حول سراج
هدایت گردند بی نصیبان نصیب برند و محروم محرم راز شوzd پروردگارا
بعین عقایت نظر نما تائیدی آسمانی فرما نفذات روح القدس مبدول دار
تا بخدمت موفق گردیم و مانند ستارهای دشمن درین اقلیم بذور هدایت
بدرشیم توئی مقدار و توانا و توئی عالم و بینا - ع - ع *

مناجات

آلهٔ معبدودا مسجدودا مقدرا

شهادت میدهم که تو بوصف ممکنات معروف نشوی و باذکار موجودات
موصوف نگردی ادرادات عالم و عقول امم بساحت قدست علی ما ینبغی
راه نیابد و پی نبرد آیا چه خطاهی مدبّه اسمارا از افق اعلایت منع نمود
واز تقرب بمحرّع اعظمت محرّوم ساخت یکحروف از کتابت ام البيان و یک کلمه
از آن موحد امکان چه ناسپاسی از عبادت ظاهر که کل را از شناساییت باز
داشتی یکقطره از دریا یعنی رحمت نار جحیم را بیفسورد و یک جذوة از نار
محبّت عالم را برافروزد ای علیم اگرچه غافیم ولکن بکرمت متشبّثاد
اگرچه جاهلیم بمحر علمت متوجه توئی آن جواد یکه کثرت خطاطرا از عطا باز
ندارد و اعراض اهل عالم نعمت را سد نماید باب فضل لازل مقت و
بوده شبدی از دریا یعنی رحمت کل را بطراز تقدیس مزین فرماید و رشته از
بمحرّجودت تمام وجود را بغنای حقیقی فائز نماید ای ستار پرده برمدار لازل
ظهورات کرمت عالم را احاطه نموده و انوار اسم اعظمت برکل تا بوده عبادت را
از بداع فضل محرّوم مذما و آگاهی بخش تا بر وحدانیت گواهی دهند
شناپایی ده تا بسویت بشتابند رحمت ممکنات را احاطه نموده و فضل
کل را از امواج بمحرب خششت بمحور طلب و طمع ظاهر هرچه هستی توئی ما
دوخت لایق ذکرنه الا بالد خول فی ظلک والورود فی بساطک در هر حال
آمزش قدیمت را می طلبیم و فضل عمیمترا میجویم امید چنانکه نفسی را
از فضل محرّوم نسازی و از طراز عدل و انصاف منع نمائی توئی سلطان
کرم و مالک عطاء و المفہیم علی من فی الارض والسماء

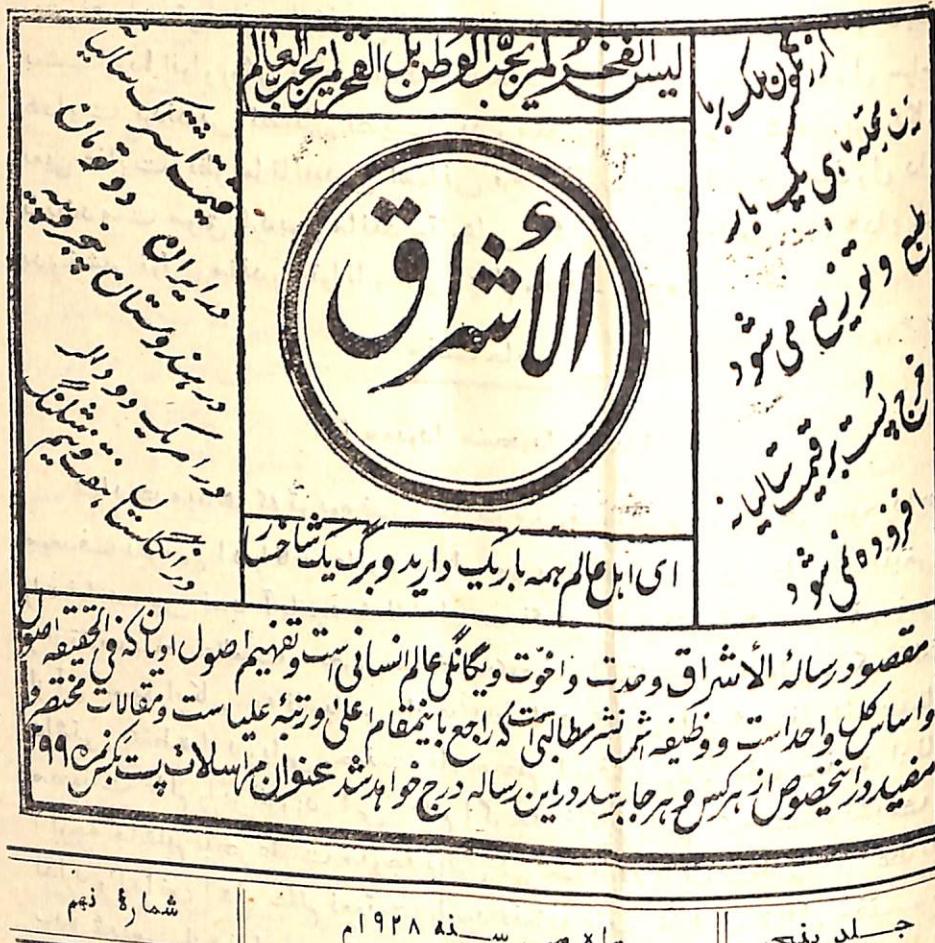
«شاه راه سعادت»

اگر شخص وقت خود را صرف استماع احوالات نفوس کند و بتاریخچه
حیات مردم مطالعه با چشم دقت نماید متنبّه میشود که هر کسی از هر طبقه
مرد و زن پیر و جوان از بخت بد شاکی و از طابع ناسازگار ناراضی و از اغلب
اوقات ماضیه عمر محظوظ و از خطرات محتمل الوقوع آتیه غیر مطمئن و هراسان
است و بعبارت اخربی هر کس را ملاحظه کنی و از احوالش استعلام نمائی
خویش را از دنیا مشتمل و بیزار شمارد و از هجوم حواتر ناگوار دلی پرورد
و چهربا پرغبار دارد و خویش را از اقران و همکنون بلکه از جمیع من على الارض
تیره روز تربقلم میدهد این بد بختی و سیه روزی باید یقین کرد که قلب احمدی
را از حملات ظالمانه خویش غیر مسجروح نگاشته و با نفسی پیمان دوری د
جدانی نبسته با یکه با همه کس در هر نفس قرین و همنشین است این
ابوالهشول بد بختی را که هر آن در هر قدم بازگشای کیفیتی کمیتی و
جزئی مخصوص بخواص و عوام ستیزه های بیو حمامه میکند شقاوت می نامند
و از اول دنیا با خصم خود که سعادت باشد چون اهربین و هور مزد در جنگ
بوده و پیوسته فاتح گشته و غالب آمده موضوع مقاله اجازت میدهد که ابتدا
تعریفی از سعادت و شفات کرده معنای حقیقی آن را مکشف داریم و سپس
وسیله ایجاد اولی و اعدام دویی را بعیده خویش بندگاریم -

سعادت را هر کسی بمقتضای خواهش های خود بذوی تعریف میکند
چنانچه بازی آنرا بمنصب و ریاست و برخی بدولت و ثروت و دسته بعلم و
کمال و جماعتی بنفوذ و احترام و عده بعیاشی و خوش گذرانی و جمعی
با انواع مختلفه دیگر که شرحش موجب تطویل است تعییر میکند اما اهل
بهاء در باره سعادت نظریات دیگر دارند که نگارنده مختصّی از آن درین
مقاله مینگارد و صحت و سقم آنرا با نظر اهل معرفت و میگذرد -

بعقیده بهائیان سعادت برد و قسم است جسمانی روحانی شخص را
آنوقت در جسمانیات سعادت تمدن گویند که از امراض متنوعه و اسقام گوناگون
محفظ و مصون باشد از علم و کمال حد متوسطی را اقای افلاحت گردد از
زوج و جفتی موافق سلیقه خویش و مطابق قوانین محدوده در کتاب الله
متمتع شود از دیدار اولاد محفظ و بهره ممند گردد و بالآخره امور معاشش علی
قدر معلوم تامین باشد و انسان را در روحانیات هذگان می سعید نامند که بحسن
تریبیب قلبش از آلاش سوئی پاک و منزه بود و پس از معرفت الله و مظاهر

عنوان مراسلات ذیبح الله زرقانی
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

THE DAWN.

Vol. V.

JUNE, 1928.

No. 10.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahai Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Bahaullah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahai Journals in the world.

Shoghi Effendi.

WORDS OF BAHU-LLAH.

Look ye not to the opposition or acceptance of men; on the contrary, be ye watchful in the service whereto ye are ordained by God.

This is the greatest favour and the everlasting salutation!

This is the eternal fruit and God's grace for all times.

WORDS OF ABDUL-BAHA.

(Selected from the Tablets of Abdul Baha.)

Be not grieved if the affairs are made difficult and troubles have waxed intense upon thee from all sides! Verily thy Lord changeth the hardships into facility, troubles into ease and afflictions into greatest composure. Verily, thy Lord is on the right path. Tests and trials shall soon arise, blessed are those who endure patiently, Blessed are those who keep firm.

The teachers should be severed from the world, attracted by the Holy Spirit in the Supreme Concourse and joyful through the kingdom of God and in perfect sanctity, holiness and sufficiency. This matter of teachers requires the greatest condition; that is, they should never stain themselves with the world, they should not look for the least pecuniary reward from any soul; nay, rather they should bear the utmost poverty and with the perfect wealth of nature, through the bounty of God, may they associate with the people. They should seek no reward nor recompense. Freely have they received, freely should they give. His Holiness Christ sayeth: "When ye leave the City, clean off from your shoes the dust thereof." The holiness of the teachers must reach this degree. Thus may they utter with eloquence, while in ecstasy and great joy, and guide the people to the manifest light.

— :o: —

O friends! It is the wish of 'Abdul Baha' that the friends may establish general unity and not a particular meeting of unity. You must have great consideration for this fact, for during the past cycles though such events (founding of particular, i.e., exclusive unity meetings) were, in the beginning, a means for harmony, they became in the end the cause of trouble.

— :o: —

O ye beloved of God, be not grieved when people stand against you, persecute you, afflict and trouble you and say all manner of evil against you. The darkness will pass away and the light of the manifest signs will appear, the veil will be withdrawn and the Light of Reality will shine forth from the Unseen Kingdom of El-Abha. This we inform you before it occurs so that when the hosts of people arise against you for my love, be not disturbed or troubled; nay rather be firm as a mountain, for this persecution and reviling of the people upon you is a preordained matter. Blessed is the soul who is firm in the path!

In future, of course, certain people will come to you claiming faith; do not believe them, unless after critical examination, search, and investigation, and a long period of waiting, they shall appear to be faithful and truthful in word, confident in heart, attracted in spirit, pure in intention, patient in hardship, enduring the most severe tests; then associate with them.

— :o: —

In all matters, endeavour not to cause grief to any one. Strive firmly to establish unity and harmony. The least difference today may cause great difference in the future. O ye beloved ones of God! The manifestation of the Light of Unity is for binding together the people of the world. If this Unity is not attained, the tree of life is made fruitless, the heavenly bounty is not utilized. The blessed blood (of the saints) was shed for bringing about unity and harmony. These souls gave their lives as sacrifice in order to produce the love that bindeth the hearts of all the people. Therefore, ye should all spend your efforts in uniting and reconciling (the people), so that the light of God's love may permeate the universe.

— :o: —

MISS MARTHA ROOT IN ROUMANIA AND BULGARIA.

(From the Bahai News Letter-March 1928.)

The believers will rejoice in the following modest and all-too-brief report which Miss Root has sent to some of her American friends. It is dated Plovdiv, Bulgaria, November 24, 1927.

"In Geneva, Switzerland, when I wrote you last, I was the guest of dear Julia Culver. There I had the joy of meeting some of you blessed friends from home, and Mrs. Stannard, Lady Blomfield, and Emogene Hoagg from Italy. I left Geneva, September 19, stopped two days in Trieste, and two days in Belgrade when I did a little Bahai work, enroute to Bucharest, Rumania. In Bucharest, the great privilege was mine to visit Her Majesty Queen Marie in her summer Palace Pelesh in Sinaia. You will later read

about this audience with the Queen in the *Star of the West*. It was all so beatiful! The Queen is so charming so bright, so intuitive and with such a comprehensive grasp of these Teachings! She is a confirmed Bahai and she studies the Teachings. She is deeply interested in all the books. Her Royal Higness Princess Ileana is also a lovely and an enthusiastic Bahai. She too studies the books earnestly. I think before Christmas there will appear the tiny blue booklet and the booket. 'What is the Bahai Movement?' in Roumanian language. The booklets will be exactly like ours in size and colour. I would never wish it published but Princess Ileana herself made the translations for these booklets. She wrote me, 'I loved doing it.' I know how happy you will be to hear how deeply they love the Bahai Cause and you can vision what it will mean to Roumania, to the Balkans and to all the world. Her Majesty the Queen so loved the flowers sent by the Bahais in America, in each city she visited. She gave me a message about these dear gifts which I am to publish in the *Star of the West* (I have not yet finished the article for the *Star*)

"Then I came to Bulgaria, October 17, stopped in Rousse (sometimes spelled Rouschuck) the fourth largest city in Bulgaria, and on the Danube River. (It is the frontier city just across from Roumania. I had stopped there three hours two years ago. This time the Esperantists arranged a lectures in the theatre and five hundred people came. I visited three of the largest educational institutions and talked with the Directors. One fine young Esperantist who works in a bank in Rousse said; 'I am interested in the Bahai Cause, have been interested for two years; I want always to work for it, and please keep me in touch with any news about it.' I try as much as possible to lirk the youth of the Country with those of another—my visit to a country I hope, is only the beginning of spiritual events the youth themselves are the ones who will carry it far, far!'

"I arrived in Sofia, Bulgaria October 19, and found that the National Convention of Women's Clubs was beginning a three day Congress the next day. Went at once to them, arranged and spoke in Esperanto with interpreter, more than four hundred women were present from different parts

of the country women deeply interested in peace. I gave out a printed sheet in French 'What is the Bahai Movement?' and put three addresses on it (where people could write for information). The *Tolstoi Journal* sent out 3,500 as a supplement and sent out 1,300 to other people. (Later I found out that this paper and *La Libero Esperanto Journal* which for one year was published in Sophia, have been the means of spreading our Cause in many cities and towns in Bulgaria. The *Tolstoi Journal* will have a special number on the Bahai movement in December. The Editor of one of the best Bulgarian daily papers, *Mir*, said he would study the Teachings and use something about them in his paper. He did use one article immediately. He was twice the minister of Education of all Bulgaria. Also, I had talks with editors of four other papers in Sophia. I am sure some of these editors will use some articles from time to time.

"Two talks were given in the Red Cross Training School for Nurses, sixty present each time. (At all these following lectures I gave out the sheets in Bulgarian language. One talk was given in the American School in Samokov, I was the guest of the President's wife and 15 teachers came to dinner that evening before the lecture. Three hundred and sixty came to the lecture (Samokov is a three hour automobile ride from Sophia.) One short talk was given at the Sophia Y. M. C. A. about 200 present; one talk in Free University, 400 present; one talk before Prof. Katzaroff's students in the Sophia University, about 120 present. (These are the only two Universities in Bulgaria.) Prof Katzaroff came twice to see me and invited some friends to meet me at his home, at a tea, where we talked about the Cause. Two Bahai lectures were given in the Vegetarian Restaurant. I have hoped they might follow it with a regular study class. One talk was given in the Tourist Club, about 200 came. One lecture was given in Vratza, a city four hours distant by train. The talk was in the theatre and 500 people came. It was the first time a public lecture had ever been given in that City by an American (or English) individual, and the first public Esperanto lecture ever given there by an Esperantist from another country. The Mayor and six officials came. The subject was 'The Bahai Movement.' One of the city officials searched the encyclopaedias to find out what This Movement is. He could not find it but still he sent word to come.

They were most cordial. The Esperantists arranged the whole affair. Some Esperantists from neighbouring village walked 25 miles to hear this talk and then walked home, and it was a heavy pouring rain the whole day and night.

'Mrs. Louise Gregory did splendid work in Sophia last winter. I saw its beautiful fruits, and I am so hoping she can come again this winter, I wish I had time to write you what a pivotal country Bulgaria is in the peace of the Balkans and of Europe. The Bulgarian people are open minded and Bahai Cause could sweep Bulgaria if a few confirmed teachers could come and stay.'

RUHI AFNAN'S AMERICAN VISIT.

Since October last, Ruhi Afnan has been engaged without interruption in most effective services to the Cause in North America, journeying from New York to the cities of the Pacific Coast in a teaching trip which recalls the mighty work accomplished by the beloved Jinabi Fadil. A little time will be required in order to gather together the details and present a complete record of Ruhi Afnan's public addresses and innumerable meetings with groups of friends.

* * * * *

Letters from Berkely and Visalia, Calif, convey the spirit of enthusiastic appreciation and gratitude, and indicate accurately if briefly, the results secured through this generous and self-sacrificing cooperation given the American friends by a member of the Master's family.

[*Bahai News Letter—March 1928.*]

လျေသွေဝါတိန္ဒာ၊ အနဲ့နှင့်တန်ခိုးမြစ်ပြောက်ခြင်းမျကား၊ ဖိမိချက်ဖြူတို့
အရပ်အေသာကိုချစ်ဆေးခြင်းကြောင့်အထူးဖြင့်၊ ထက္ကမ္မာလုံးကို
ချုပ်ဆေးကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

၅၇မဂ္ဂဇင်းသတ်း
စာကို မြန်မာနိုင်ငံနေ့၊
သာယာမီ ၁၁၁၄နာ
ဝေါ်မာဟနွေလျှော
ဟန္တအသင်းကပိနိုင်
ထုတ်ဝေကြသည်။

အယ်ဒီတာ၊
ကတိပား မဟာမက်

ယူးနှုံး၊
ရန်ကုန်နှုံး၊
စာတို့သွေး၊
နံပါတ် ၁၄၉၊
P. Box No. 299.

RANGOON.

အိုလောက်သွေးလျှောက်သားလျှော
ပေါင်းတို့၊ သင်တို့သည်၊ သပ်ပင်တ
ပင်တည်းမှ ထိုးမှုနှင့်သောသည်ထိုးများ
နှင့်၊ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှုပေါ်ကို
ရောက်လေသော အရွက်များပင်ဖြစ်
ကြကုန်သည်ဟု၊ သာယာအကြောက်
အရှင်မြှတ်စွဲနှင့်ပေါ်မှု၏။

အချိန်းမှာ၊
မြန်မာပြည်နှင့်
အီးရိယပြည်များ၊
၁၂၈၈၃၊ ၁၂၈၈၈
၂၇၂၆၊ ၂၇၂၇
၂၇၂၈၊ ၂၇၂၉
အမေရိက်၊
၁၂၈၈၈ ၂၇၂၉၈၊
အင်လျှောက်၊
၁၂၈၈၈ ၂၇၂၉၈၊
အတိုင်းပြည်များ၊
ကိုရှိတို့၍ ၂၇၂၉၈၊
ထောင်လျှောက် ၂၇၂၉၈၊
စာတို့ကိုအခြောင်း၊
SECRETARY.
B. S. A.
Post Box No. 299
RANGOON.

ဗုဒ္ဓမတ္ထာ၊ ၁၄၃၀-ခာ၊ ၄၇၄လ၊ နံပါတ် ၁၀၁

ရောင်ပြည်နယ်မဂ္ဂဇင်းနှင့်၊ လိုဂျင်းတည်းဟူသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ၊
ထက္ကမ္မာလုံးနှင့်အော်ကြောင်းများ၊ ဘီးအော်ကိုအရပ်နှင့်
ချုပ်ဆေးခြင်း၊ တစ်ဦးတစ်တည်းနှင့် တစိတ် တသောက်တည်း ဖြစ်
အောင်ရှုပ်ခြင်း၊ မျက်နှာက်တွင်အသင့်ရှိကြသည် အလုံးခုံးသောသာသာဝေါ်
မြတ်တို့၏၊ မူလအခြောင်းမြစ်ရင်း၊ တရားတည်းနှင့် တရားတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အွန်ပြခြင်းများဖြစ်၏၊ ယင်းသွေးဆောင်ရွက်အပ်သော ဝတ်တရားများနှင့်
စင်လျှော်း၏ အချုပ်းရေးသားသောအချက်များကို၊ မည်သည့်အရပ်နှင့်မည်သူ၊ ထံက
ဖြစ်စေအကြောင်းနောက်သာသောအခါး၊ လုပ်ကိုခြင်းမရှိဘဲ၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရပါလိမ့်
မည်၊ မောင်သော်လို့ဝတ်တရားများကိုသက်သားအင်ရှုက်ရပါသည်။ ၄၃းမှတပါး
အီးရိယပြည်အုပ်စုးမြစ်ရှုံးခြင်းနှင့်၊ ဆိုင်ရာမြို့ဒေါ်ရှာများတွင်မပါဝင်သေားအသိုးသိုး
သာသာများက၊ ကိုယ်အချုပ်းချင်းပုံတ်ဆတ်စိန်းအောင်၊ ပြောဆိုလေ့ရှိကြသော
အချက်များကိုအလေးရရှုမပြုလျှော်လျှော်နေရပါသည်။

၁၅၇-ခု၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၄ရက်နေ့နေ့နွဲ၌၊ ဘတ်လျော့ရှိယာန်ပါဝေ
အိမ္မာမြို့များမှာသာရှိသည်။ အမေရိက်ပြည်ထဲမြတ်ဆွေများသို့။ အာက်
ပါအတိုင်းအတို့ချုပ်အားဖြင့် သတင်းစကားလိုပေးသွားပါသဖြင့်။
အဟာသံများအားလုံးပေါ်ဝါးမြှောက်ဝါးသာဖြစ်ကြလေသည်။

(သင်တိုထံသိန့်နာက်ဆုံးစာရေးသားပေးဖိုလိုက်သောအဲချိန်၌ ကျွန်ုတ်သည်
ဂျာမျိုးများဖြစ်၍ ချုပ်လွှာသော မျှော်ဟာကတ်ဘား၏အိမ်၌။
တည်းခိုနေပါသည်။ ထိနေရှု၌အမေရိက်ပြော်မှုးသောကြော်သော ဒီပို့ဆေး
များအခါး ကိုယ်ည်းတွေ့ရှိရလေသည်၊ စက်တင်ဘာလ ၁၉-မှာ မြန်မြို့၏များ
မြို့မြို့တွေကိုခဲ့၍ ရှုံးနိယာပြည်ဘူးသာတိန္တိသို့သူးဆုလမ်း၌၊ တရာ်လာ၌
ဘတ်ဝရိတ်နှိမ်းတွင်။ နှုန်းပို့ဆေးရပ်ကိုကျ ပို့ဆေးရပ်၏ အဆုံး
ဝတ်တရားများကိုအနည်းငယ်ရှုက်ဆောင်းရှုပြုလေသည်။ ဘူးခေါ်တိန္တိသို့
ရှိသကာလ၊ စင်နိအားပေါ် ဒွေးဆောက်မြို့မြို့တွင်မှာသော ဖလာ်စံနှုန်းတော်း
မြို့မြိုးဟားသူ့ပို့ဆေးအားဖူး၊ မြို့မြို့သို့ရေအးခွင့်ရလေသည်။ ပြုသုပေါ်မြို့
နှင့်တွေ့ဆုံးချုံစားလက်ခံပြောဆိုကြောင်းများကို အမေရိက်ဘာအီမွှေ့
မြို့မြိုးမကြာဖိုပင်ဘာ။ ရှုံးမြို့မြို့တွင်မြို့မြို့တွင်မြို့မြို့တွင်မြို့မြို့
ထိန်းမြို့မြို့တွင်တယ်ခုံနှိမ်းဖူးသို့။ ဥာဏ်ပညာအောက်အောက်တိန္တိပြုလုပ်
သည်အသေးစိတ်၊ ဓမ္မစက်တရားတော်မြို့မြို့တွင်မြို့မြို့တွင်မြို့မြို့တွင်မြို့မြို့
သူ့ပို့ဆေးသည် ခိုင်မာသောဘာအီတိုးဖြစ်သည်အပြင်၊ ဓမ္မစက်တရား
များကိုလည်းဖိတ်ဝင်စားစွာ ထိုက်နားလဲ၊ ကျက်လျက်ရှိနိုင်နေပော်သည်၊ အားလုံး
သောတရားစာအုပ်ကျမ်းမာများ၏အိမ်တိုင်စားလေသည်။ မင်းသီးဆာလိန့်သည်
လည်း အလွန်ပင်ဖွားပထိန်းမြွှေ့၍ ပို့တ်အားထက်သန်သောဘာအီတိုးဖြစ်
လေသည်၊ ထိုမင်းသီးသည်လည်း တရားဟာများကိုလေ၊ ကျက်လျက်ရှိနိုင်နေလေ
သည်။ ယချိန်ဒီဇိုင်ဘာလ ခရိုစမတတ်ပတ်တိုင်ဖိုပင်ထိုမင်းသီးသည်။ ရှုံးမြို့မြို့သို့
ဘာသာစကားဖြင့် (ဘာဘာအီဘာသာသာဆိုသည်မှာဘာနဲ့) ဟူသေးစာအုပ်
ကလေးကို ဖြို့ကြားခုံနိုက်နှုန်းဖြုံးဆိုရှိမည်ဟု မြို့မြို့တွင်ရှိနေပော်

အုပ်လို ကျွန်ုပ်ကအပေါ်ဖြန့်ဆိုရှိနိုင်စေသိသည်မဟုတ်ပြားသော်လည်း
မင်းဆိုးကိုယ်တိုင်တော်က၊ ဤကဲ့ထိမိမိလိုပိုင်ဖြန့်ကြေားရန်ရှုစ်သက်လူ
ကြောင်းကို ပြောဆိုလေသည်။ ထိုဘုရင်မကြီးနှင့် မင်းဆိုးတို့သည်။ မည်မှ
လောက်သာသနာတော်ကိုနှစ်သက်ကြောင်းကို ကြေားထိရသောသူတိုင်းပင်
ရုံမော်ထဲသားပြည် ဘောက်ကန့်နယ်များမှုမက။ ထာကမျှာလုံးအတွက်ဘယ်ကဲ့သို့
အကျိုးကျေးဇူးဖြော်လင့်ရန်ရှိကြောင်းထင်မြင်ပြုပေါ်မည်။ အမေရိက်ပြည်
သို့သွားရောက်လျည်လည်လည်အခါန္တာ၊ နှိုတိုင်းရောက်ရှိသောအခါ ဘဟာဏီ
ညီအစ်ကို မောင်နှုမများထံမြေဆက်သသောပန်းများတို့ကိုလည်း များစွာလင်နှစ်
သက်တော်မူလေသည်။ ဤလက်ဆောင်များနှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရင်မကြီးလေး
ထားတော်မူသောမှာ့တစ်းစာကို၍ အမေရိက်မဂ္ဂဇ်းထံ ထည့်သွင်းလိုက်မည်
ဖြစ်သွောင်း။

(အောက်တိဘာလ ၁၇ ရက်နေ့ကျခေါက်ကာလ၊ ဘဏ်ပေါ်နှင့်
ခေါက်ရှိ၏ ထိပြည့်စုတုလွှာအဖြူးဆုံးဖြစ်သော ဒယ်နယူးမြစ်ပေါ်ရှိရေးကိစ္စ
မြို့၏ ပေါင်နားလေသည်။ ထိခြို့လွန်နဲ့သော နှစ်နှစ်က၊ သုံးနာရီနှင့် ရပ်ဆိုင်းဘူးလေ
သည်။ အကိုယ်ပေါင်တိအ ပုဂ္ဂန်းတို့ ကျွန်ုပ်အား ဝကား ပြောဆိုရန် အ
စဉ်းဆင်းပတ်သက်သော နှစ်နှစ်း ပြောဆိုရန် အကြိုးသွေးစွာ ပြောဆိုရန် အကြိုးသွေးစွာ
ပညာသင်ကြားနှင့် နှာထားကြိုးဆုံးသုံးချကိုယ်လွှားသွားပေါ်ရှိ၍ အကြိုးသွေးစွာ
ပျော်စွာ ပြောဆိုရန်မှာ ကျွန်ုပ်သည်၍ သာသနတော်ထဲ၌ ပြောဆိုရန်မှာ
၂ နှစ်နှစ်ရှိပါ၍ ထိသာသန၏ အမှုတော်ကို ရှိရက်အောင်လိုပေးသော ဆုံးတို့သည်
အစဉ်ပင်ရှိပါသည်။ ထို့ဖြစ်၍ သောကြောင့် မကြောခဲ့ သတင်းစကားများ
ပေးပို့ပါ။ ကျွန်ုပ်သွားလာရောအင်တိုင်း၌ ပင် ထပြည့်နှင့် ထပြည့်ရှိ
သည့်သောင်ဆံ့နှင့်ရာကို ဖြေားစားအား ထုတ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ ထွေ့လည်ခြင်း
များမှာ စည်ဗုံးလောင်းဘားမှုပို့လမ်းဘွဲ့ရွှေ့ပြီး အောင်အစပင်ဖြစ်၍ သူငယ်များ
မှတ်အလုပ်ကိုရေ့ဆိုတိုးချွဲဖြေားစားရွှေ့ဆောင်ရွက်ဘို့ရာဖြစ်ပေသည်။

(အောက်တိုဘာလ ၁၉ရက်နေ့၌) အကျင်းမြှင့်သူ၏ပြည့်စီဖို့ယာဉ်တို့၏ရေးကြ
ရှိလေသည်။ နောက်ဘရက်၌ပင် မိန္ဒါနားအစည်းအဝေး၊ မြို့နှင့်သွေး
ချောက်၏ ပပေါင်တို့ဘာသာသုကားအပြောလေသည်။ ထိုအစည်းအဝေးသို့မြတ်
သက်ခြင်းကို နှိမ်သူ၏ဖိတ်ဝင်စားကြသောမိန္ဒါနာပေါင်း ၄၀၀ ကျော်လောက်
လာရောက်ကြည်။ ထိုအစည်းအဝေးအဆုံး၌ ဘဟာဖော်သာသနာတော်သည်

ဘာနည်း)ဟူသောအကြောင်းကို ပုံနှစ်ချို့ထားသော စာရွက်ကလေးများတို့ကို
ဝင်္ဂီ္ဒ္ဓလေးသည်၊ ဘလ်ဟဲ့ရီယာဘာသာစကားဖြင့်လည်း စာရွက်ရေးပေါင်း
၈၅၀၀ ရိုက်နှစ်သေးသည်၊ ထိုဖြည့်ရီ-သတင်းစာနှစ်စောင်တို့ကလည်း၊ သာ
သနာတော်အကြောင်းများကို ကြော်နေကြောင်းကြားထို့ပေါ်သည်။

(၁)ဟူအမည်တွင်သော၊ ဘလ်ဟဲ့ရီယာဖြည့်ရီနေ့စဉ်သတင်းစာအထိ
တာသည်၊ ဘဟာအီသာသနာအကြောင်းကို ဘတ်ရှုလေးကျက်ထွက်ရီသည်
ပြင် သတင်းစာထို့ထည်းထည့်သွင်းလေးလည်း၊ ထိုပုံးစုံစဉ် ဘလ်ဟဲ့
ရီယာဖြည့်ရီပညာဘက်တွင်ဘဏ်ထန့်စုံပြီးသောသူဖြစ်ပေါ်သည်၊ ထိုအထိ
ဒီဘာအဖြင့်၊ အခြားသတင်းစာအားလုံးတွင်ဘဏ်ထန့်စုံပြီးသောသူဖြစ်ပေါ်သည်။ ထိုသာတော်းစာအထိနှင့်သတင်းစာအထိနှင့်တို့ကြော်တရား
ဖြောဆိုကြပါသည်။ ထိုသာတော်းစာအထိနှင့်တို့ကြော်တရားတွေကြော်တရား
ကြော်တရားများတို့ကို ဖို့ပါတဲ့သတင်းစာအထိနှင့်တို့ကြော်တရား
မည်။ ကျွန်ုတ်ယုံကြည်ပါသည်။

(နောက်-နှစ်စာများကဗျာင်း၍၊ နှစ်ကြိုးစာများပြောဆိုပါသည်၊ ၇၁
လောက်ခနှစ်လာကြပါသည်။ ဘလ်ဟဲ့ရီယာစကားဖြင့် ပုံနှစ်ချို့ထားပေသော
တရားစာရွက်များကို စည်းအဝေးအ-ပြီးနှင့်ဝင်္ဂီ္ဒ္ဓပါသည်။) စမိုက်နှိုးရီ
ရိုက်ကျောင်း၌ တကြိုးစာများပြောပါသည်။ ထိုကျောင်းအုပ်ဆရာတွေ့ော်
ရှင်အတူနေရာ၍၊ အစည်းအဝေးပြုလုပ်ခြင်းဆရာဝါရီး၏တွင်
ထမင်းစားသောက်ကြပါသက်၍ မိတ်သာာရုံးပြုပါသည်။ အစည်းအဝေးသို့၍
ပေါင်း၃၀၀ လာရောက်ကြပေးပါသည်။ စမော်ကော်မြို့နယ်-ရိုပြီယာမြို့မြို့
တော်ကားဖြင့် ၃-နာရီခန့်လာရပါသည်။) ရှင်းနောက်၊ ရိုပြီယာမြို့ ရိုင်-အာရ
ပါ-အန္တာ၊ ပုံရီးဆိုပုံးကျောင်းများ၌စကားပြောဆိုရာ၊ လူပေါင်း ပင့်မနေရာ၌
၂၀၀၊ ရုတိယနေရာ၌ ၂၀၀ အာရောက်နားထောင်ကြပါသည်။ ထမင်းစား
လုပ်လည်းဘဟာအားထရားများနှစ်ကြိုးဖော်ပါသည်။ အာရောက်ကြသည့်ပရါ
သာတ်များသည်၊ သာသနာကိုတိုးထက်ဆိုလျှင်းစေရန် ဆက်လက်လိုက်နာ၍
သင်ကြားကြပါမည့်ဟုဖြောဆိုလွှဲပါသည်။ ရိုပြီယာမြို့မြို့ော်လိုက်နာ၍
အနုစွားရသော ဖရတ်အားဖြို့စာများပြောချာ၊ လူပေါင်း ၅၀၀ လာရောက်ကြ
ထောင်းလည်း၊ ယခုကဲ့သို့ပရါသာတ်အကြိုးအကျော်ထို့သိုးမြားစွာ အာမေရာက်ဖြစ်
၏၊ အင်္ဂါးပြုလုပ်သူဖြည့်သားဖြစ်ဖေတာရုံတယောက်များ စကားပြောစွဲကိုပြုလုပ်
ဘူးသည်မဟုတ်၊ ပုံမှန်အကြိုးသာ ဖြစ်ပေသောကြောင့်လည်း ထကြောင်း
အခြားတိုင်းပြည့်သာကိုဖုံးပောင်းထို့အသင်းသား ထိုးပုံမှ ပြောဆိုခြင်းဖြစ်၍

ထည်းထကြောင်းလူများစွာလာရီကြပေးပါသည်။ ထိုစည်းဝေးဖြစ်မြောက်သို့ရာ
ထိုနှိုးရီ၊ အက်လပ်ရင်တို့အသင်းသားများကကျိုးစားကြပေးပါသည်။ ထိုအစည်း
အဝေးနှုန်း ညွှန်ရေးပါရီလုံးသည်။ ထန့်စွာရှုံးသွန်းလျက်ဖြော်ပြီးသော်လည်း။
ထိုနှိုးရီအနီးတို့ရှုံးများမှ အက်လပ်ရင်တို့ အသင်းသားအချို့တို့သည်။ ၂၅-ရိုင်
တိုင်တိုင်ခြေချင်လာ၍အစည်းအဝေးပြီးသည်ကာလာ၊ ထိုခါးကိုပင်သွင်ခြေချင်
ဖြန့်ရကြပေးပါသည်။

(ဤဘလ်ဟဲ့ရီယာဖြည့်ရီလူတို့သည်။ အလွန်ပင်အသို့ကျော်လွှုံးလန်း
လိုသောအူများဖြစ်ကြပါသည်အတိုင်း၊ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်က မစ်စစ်ဂရို့ရီရို့ဆောင်
ရွက်ချို့သွားလေသောအူလွှုံးတော်သည်။ ကောင်းသောကြွောကျသောမျှးစောင့်ကြုံ
ဖြစ်ထွန်းပေါ်သည်။ အကယ်ချို့ဘဟာအီသာသနာတော်၏အမူတော်၏ခိုင်မြို့၏
လုပ်ဆောင်သောတရားဟောပို့စုံလှုပါသော်လည်း၊ ဤပြည့်သို့လာရောက်နှိုင်
ကြပါမျှ၊ ဘဟာအီသာသနာတော်သည်။

مناجات مبدی سارک حضرت مولی الورعی ارجح العالمین له الفداء

هـ ۱۴۸۷
هـ ۱۴۸۸
مناجات سارک

مکتبه امیر

۵۷ مساحت ایران
آله‌ی آله‌ی تو بنياد آگاهی که ملجه‌اء و پناهی جز تو نجسته و نجوم
۵۸ و بغير سبیل محبنت راهی نه پیده‌ود و نه پویم در شبان تیره نا امیدی دیده ام
از زمانه‌ی خود بصبح امید اطاف بی فهایت روشن و باز و دو سحرگاهی این جان و دل
پژمرده بیاد جمال و کمالات خرم و دمساز هر قطوه‌ی که بعواطف رحمانیت
موفق بحربیست بیدکران هر ذره‌ی که بپرتو انوار عذایت ممید آفتابیست
درخشندۀ و تابان پس ای پاک بزدان من این بندۀ پر شو و شیدا را در پناه
خود پناهی و بر دوستی خویش در عالم هستی ثابت و مستقیم بدار و این
مرغ بی پرو بال را در آشیان رحمانی خود بر شاخصه‌ی روحانی خویش
مسکن و ما وائی عطا فرما - ع ع -

بود چه که در هر عالم و حالتی مراعات تعالیم آنها و اطاعت قوانین دینی
سبب نصرت و موفقیت و حصول توفیق و عروج روح خود بود -

در خاتمه بیان میشود مقصود از ترقی زن ترقی در ثروت و شهرت و عزت
و عظمت ظاهری خود یا شوهوش نمیداشد این امور همه فانی و غیرقابل
ذکر است بلکه مقصود از ترقی این است که بمنابع و منتها می خود پی بوده
و ازین عوالم لا یتناهی بقدر امکان کسب معلومات نموده تا تواند این
معدود ماتوا در طی زندگانی خود برای تکمیل و ترقی روح خوبش دکار
بود تا هم در این جهان وهم در عوالم بعد دشمن وجود فائز شود -
(محفل ترقی نسوان رشت)

از الواح مبارکه حضرت بهاء اللہ جل ذکرہ الاعلامی

آغاز گفتار ستایش پروردگار است

ای بندگان چشمها می بخشنش بزدا نی در جوش است از آن بذوقید
تابیاری دوست یکتا از خاک تیره پاک شوید و بکوی دوست یگانه در آنید
از جهان بگردید و آهنگ شهرجان نمایید -

ای بندگان آتش پرده سوز برافروخته دست من است اور ابابا زاده
صیفسرید آسمانها نشانهای بزرگ منست بدیده پاکیزه در او بذرگرد و ستارها
گواه راستی مبنده باین راستی گواهی دهید -

ای بندگان دیدن بدیده بوده و شنیدن بگوش هر که در این روز فیروز
آواز سریش را نشنید دارای گوش نبوده و نیست گوش ذه گوشی است که
بدیده از آن نگرانی چشم نهان باز کن تا آتش بزدا بینی و گوش هوش
فرا دار تا گفتار خوش جانان بشنوی -

ای بندگان اگر در دوست دارید درمان پدیدار اگر دارای دیده
بینندگ اید گل روی یار در بازار نمودار آتش دانایی بر افراد زید اینست
گفتار پروردگار جهان -

ای بندگان تن بی روان فربده است و دل بی یاد بزدا پروردۀ پس
بیاد دوست بیامیزید و از دشمن بپرهیزید دشمن شما چیزهای شما است که
بخواهش خود آن را یافته اید و نگاه داشته اید و جان را با آلوهه اید جان

برای پادشاهان است آن را پاکیزه دارید زبان برای گواهی بزدان است
آن را بیاد گمراهان میدانید -

ای بندگان براستی میگویم راستگو کسی است که راه راست را دیده و
آن راه نیکی است و خداوند آن را پسندیده و آماده نموده و این راه در میان
راهها مانند آفتاب جهانتاب است در میان ستارگان هرگز باین راه نرسیده
آگاه نه و بیرون بوده اینست سخن یکتا خداوند بی مانند -

ای بندگان روزگار بندگان دیوان است خود را از نزدیکی او نگاه دارید
دیوان گمراهانند که در خرابگاه فراموشی با کوکار تباہ آرمیده اند خواب آنها
خوشنود از بیداری است و میون آرها دنکشور از زندگ -

ای بندگان نه هرگز دارای روان است و نه هر کالبد دارای جان
امروز دارای روان تذی است که بجهان آهنگ کوی جانان نموده انجام هر
آنرا اصرور است خود را کور مکنید دوست یکتا نزدیک است خود را دور
نمیمانید -

ای بندگان تذی شما مانند نهانه - ای باغه - تان است و از نی آب
نزدیک بخشکی است پس با بآب آسمانی که از ابر بخشنش بزدا نی روایت
تازه نمایید گفتار اکدار باید هر که گفتارا پذیرفت صور کردار اوست و گرنده
صوردار به از اوست -

ای بندگان سخن دوست شیرین کوکسی که بیاد بگجاست گوش که
بسنود - نیکو است کسیکه اصرور باد دوست پیوند و از هرچه جز اوست در
دهش بگذرد و چشم پوشد تاجهان تازه بیند و بیندوی پاینده راه باید
پروردگار جهان می فرماید -

ای بندگان از خواهشها می خون بگذرید و آنچه من خواسته ام آن را
بخواهید - راه بی راه نما نمایید و گفتار هزاره نما را زید بزید بسیاری از
راهنماهای گمراهانند وزرا راست رانی فته اند راهنمایی کس است که از بند
روزگار آزاد است و هیچ چیز اورا از گفتار راست باز ندارد -

ای بندگان راستی پیشه کنید و از بیچارگان روپر مگردانید و نزد بزرگان
میاد بیامیزید و از دشمن بپرهیزید دشمن شما چیزهای شما است که
رفتار کنید این است سخن خداوند یکتا -

مانند زن دارک در فدای کاری و شجاعت و کمال و روحانیت و استقامت و علو مقام انسانی و نیر مانند مریم مجددیه که بعد از شهادت حضرت مسیح و پریشانی و تفرق حواریین بر جمع آوری و تشجیع و تقویت قلوب ایشان همت گماشت و دین و آئین آنحضرت را احیا ننمود پس نسوان عموماً و حضرات امّا الرحمه خصوصاً که در ظل امرالله وارد و از فیضات کامله الهیه مربوق و متنعم میباشد با اطمینان و یقین مبین و ایمان راسخ بدارند که ابواب فضل و ترقی و تعالیٰ الی ملا زنایه بوروی آنان مفتوح گوید لا - و مخفه، صاً تایید و توفیق آله شامل حال آنها میباشد پس ازین مقدمه باید عمل و اسباب ترقی و تعالیٰ نسوان مورد بحث و مذکوره واقع شود تا اسباب تقدیر عدوم نسوان گردد و در طریق بهبودی اوضاع و ذیل با سعادت حقیقی خود مسجاهدست و کوشش نمایند.

عمل ترقی

چون انسان دارای دو جنبه جسمانی و روحانی میباشد و این دورتده کاملاً بینکد یگر مربوط و موثور ریکد یگر هستند سعادت و ترقی حقیقی انسان هم چه مرد و چه زن مفتوط با نیست جسمان و روحانی هردو ترقی نمایند اولاً ترقیات جسمانی عبارتست از حفظ صحت بد ن یعنی مراوات کامل اصول حفظ الصحبت تنفس و خوردن و خوابیدن و تفریح و لباس و خانه وغیره مطابق علم حفظ الصحبت که تفصیل آن مفصل است و بدون آن سایر اقدامات نتائج مطلوبه نمیدهد (ثانیاً) تحصیل علوم و کمالات صوری و مدنی بقدرتیکه حاجت زندگانی هر شخص مقتضی آنست و بلکه فوق حاجت نیز سبب ترقی و کمال است (ثالثاً) علاوه بر تحصیل علوم و فنایع زن باید دائم در فکر کسب اطلاعات و معلومات از کتب مفیده و از جرائد و اخبار جدیده و از مصاحبین فضلاء و عالم بوده باشد چه که این قسم معلومات علمی و عملی حدی ندارد و دائم اطلاعات جدیده در عالم پیدا میشود و همواره این اطلاعاترا باید با عمل و تجربه و احتیاج شخصی و نوعی تطبیق نمود خواندن جرائد و مجلات از مسائل مهمه و مفیده است.

(رابعآ) در ضمن باید زن قوه نطق و بیان و تحریر خود را نیز تقویت و تربیت نماید چه که تحریر و تقریریکی از فضایل عالیه انسانست که برای انتشار فکر و عقیده ضروری است.

(خامسآ) توجه مخصوص در تنظیم امور معاش و اقتصاد شخص است این هم یکی از مسائل اساسی است که بدون آن فکرانه ای دانم مشوش و مضطرب است و از سایر اقدامات و خدمات غالباً محروم می‌ماند اما توجه درین مسئله بقدری باید باشد که رفع حاجت و اسباب آسودگی باشد زائد برآن استغفال فوق العاده با مسور معیشت و حرص در ازدیاد ثروت و راحت مانع بزرگی برای ترقی و راحت حقیقی و اقدامات مفیده میباشد.

(سادسآ) معیشت و زندگانی هرچه ساده تر و پاکیزه تریا شد راحت و آسایش و سهوالت کسب فضائل و اقدام بخدمات عام المنفعه بیشتر میسر میگردد اسباب تجمل و زیست و آرایش غالباً برخلاف مصالح معاش و اقتصاد است و اوقات انسان را دائم بخود مشغول و در معاشرت هاهم اسباب زحمت خود و دیگران است بعلاوه اسباب عجب و تکبر انسان و علت حزن و کدر و رفت با حسادت دیگران میشود این عوالم انسان را از حقیقت دور میگذرد مخصوصاً برای نسوان مراوات سادگی و بی آلایشی یکی از مسائل لازمه حتمیه است تا بتوازن از ادائه در هر مقام و زندگانی و داشتنندی کسب کمال بذمایند علاوه اسباب فوق الذکر همه راجع بجسمانیات و امور مادی و مدنی است ولی مهم ترین عامل ترقی و سعادت عوالم اخلاقی و روحانیت که بدور آنها اقدامات دیگر بیهوده بلکه ممکن است مضر و منافی سعادت حقیقی واقع شود.

عمل روحانی برای ترقی زن اول ایمان و عرفان کامل به مظہر ظهور است و توجه تقویت دانمی و اتصاف بصفات حسنیه خصوصاً بزدباری و صبر و استقامت و عفت و پاکدامنی که اصل و منشاء جمیع خصائل مددوه است چون بصفات و خصائل مرضیه روحانیه متصف و عامل شود مخصوصاً خضوع و خشوع و عدم خود پسندی را مراوات نماید تمام عمل و موجبات ترقی که در قسمت اول بیان شد هر یک در مقام و موقع خود نتائج عالیه میدهد و زن را از ورطه پستی و محدودیت با واج آزادی فکر و ترقی و تعالیٰ میرساند ادا در این مقام پس از ایمان و عرفان کامل مظہر ظهور اطلاع بر تعالیم مقدسه و بیانات و الواح مبارکه ضرورت دارد تا گمنشنه خود را در طی آیات الهیه بیابد.

بدیهی است گوفتاری شوهرداری و پرورش و نگاه داری اطفال و امور خانه داری هیچ یک مانع از ترقی روحانی و سیر در عالم ملکوتی نخواهد اذتمار فکر و عقیده ضروری است.

رسم عصیان را از جهان بر اندازد و محو نماید و یک نسبم از نسائم یوم ظهورت
عالی را بخلعوت تازه مزین فرماید ای توانا ناقوا نارا توادائی بخش مردگانرا
زندگی عطا فرما شاید ترا بیاند و بدربایی آگاهیت راه یابند و بر امرت مستقیم
مانند اگر از لغات مختلفه عالم عرف ثنای تو متضوع شود همه محبوب
جاس و مقصود روان چه تازی چه پارسی اگر از آن محروم مازد قابل ذکر نه
چه الفاظ چه معانی ای پروردگار از تو می طلبم کل زاره نمائی و هدایت
فرمایی توئی قادر و توانا و عالم و بینا -

نطق مبارک حضرت عبدالمهأ در پاریس

حـلـبـهـمـرـكـ ۷۶
هـوـالـلـهـ حـلـبـهـمـرـكـ ۷۶

در انجیل می فرماید هروقت مسیح میداید سوار بر ابر است جمال
مبارک در تفسیر این آیده می فرماید حضرت مسیح دفعه اولی هم که آمد سوار
بر ابر بود چرا که می فرماید من از آسمان آمده ام اما بحسب ظاهر از رحم
حضرت مریم آمده بود - در انجیل می فرماید با آسمان کسی صعود می نماید
که از آسمان آمده کسیکه از آسمان نیامده با آسمان نمی رود و من از آسمان
آمده ام و حال اینکه از رحم مریم آمده بود - پس معلوم شد که مقصد از
آسمان این فضای نامتناهی نیست سماه ملکوت است مسیح از آنجاست
اما وقتی آمد سوار بر ابر بود ابر یعنی جسم بشری - زیرا همینطور که ابر مانع
از مشاهده آفتاب است همینطور بشریت حضرت مسیح مانع از مشاهده
آفتاب حقیقت مسیح بود -

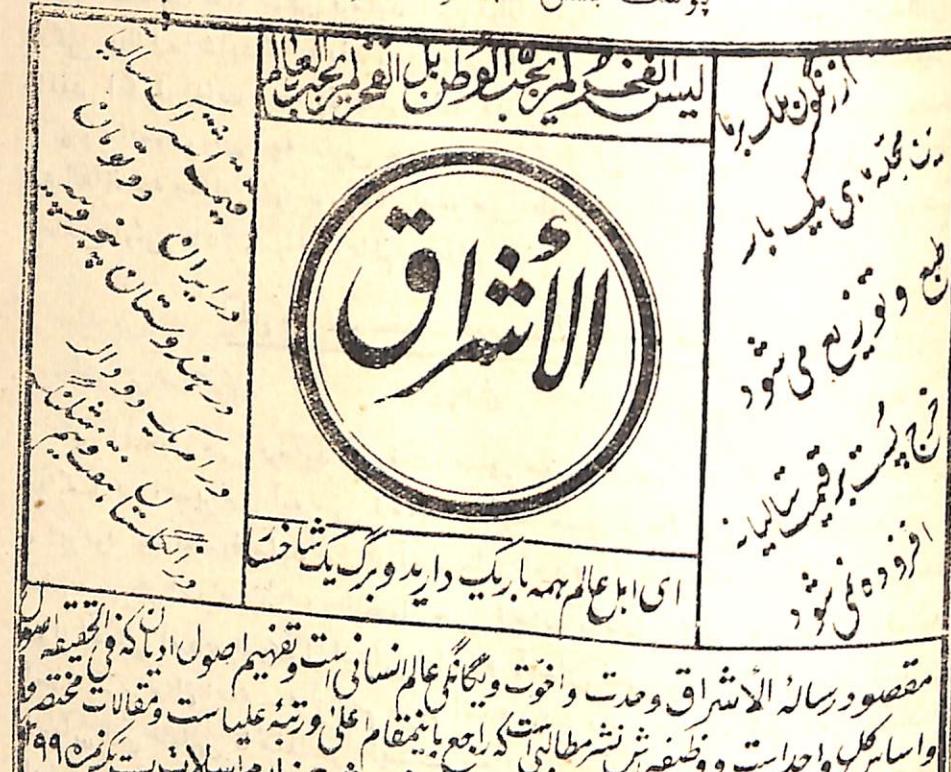
نص انجیل موجود که می گفتند این شخص ناصریست و می گوید من
از آسمان آمده ام ما این شخص را می شناسیم جمیع اقربایش را من شناسیم
وطنش را می دانیم دیگر این چه معنی دارد که می گوید من از آسمان آمده
ام پس مقصد و که هر چند جسد حضرت از ناصره بود اما روح لاهوتی بود
هر چند قوای جسمانی حضرت محدود بود اما قوای روحانی حضرت
نمحدود لکن خلق نظر بشریت حضرت مسیح میدارد میگفتند این شخص
از اهل ناصره است از بطن مریم آمده نه از آسمان زیرا نظر بشریت حضرت
می نمودند اما اگر از حقیقت مسیح خبر داشتند میدانستند که از آسمان
آمده باری حضرت بهاءالله می فرماید همین طور که این ابر مانع از مشاهده
آفتاب است همین طور بشریت حضرت مانع بود که پی بحقیقت مسیح بزند

ما امیدواریم که نگاه بپسردست نکنید نظر بحقیقت نماید - بمادیات محتجب
نشوید - از روحانیات تصیب برید زمینی نباشد آسمانی باشید جسمانی
نباشد روحانی باشید ظلمانی نباشد ذورانی باشید نظر بشمس حقیقت
داشته باشید که انوارش از جمیع آفاق ساطعست - ابر حجاب مانشود این
تقاید مانع از مشاهده حقیقت نگردد آفتاب را بغمیرید - ابر نبینید سمارا در
نهایت صافی ببینید و حرارت شمس حقیقت را که حال بی ابر است در
نهایت قوت مشاهده کنید تا جمیع روش شوید و حیات ابدیه بیابید مظاهر
فیض سرمدی گردید از عالم مادیات بعالم معنویات اند قال نماید زیرا
مادیات محدود است و معنویات نامحدود - محدود از غیر محدود و مانع
نشود عالم ناسوت مارا از لاهوت محروم نکند جسد مارا از روح مایوس ننماید
این است آرزوی ما و اینست تمدنی ما از خدا امیدوارم جمیع شـماـ باـن
فائز شوید -

آنچه که باعث ترقی نسوان

زن در وظایف جسمانی و روحانی و تکالیف مادی و معنوی در
جامعه بشریت با مرد برابر و متساوی الحقوق است اگرچه زن در خلفت
جسمانی قدری ضعیف تر و لطیف تر از مرد است ولی این تفاوت مختصر
مانع از تساوی حقوق و کمال لیاقت زن در برابری با مرد نیست چه که
اولاً درین مردها هم اشخاص هستند که ضعیف تر یا لطیف تر از سائرین
میباشند و باین حال کسی قادر باین نیست که مردهای ضعیف الجثه در
حقوق با مردهای قوی برابر نیستند هردو در وظایف انسانیت و مد نیت
و روحانیت متساوی میباشند متنها شخص قوی تر بیشتر می تواند کار بکند
و بیشتر بذوقی می رسد و از شخص ضعیف هم هیچ عادلی بقدر شخص
قوی کار نخواسته و چه بسا اشخاص ضعیف و لطیف هستند که بیشتر و بهتر
از اشخاص قوی کار میکنند یعنی قوای روحانی شان شدید تر است مقصود
این است که لطفاً و ضعف صوری هم بطور کلی دلیل بر عدم توانایی نیست
از همین قسم است و ثانیاً تجربه و عمل نشان داده است که زن در
قوای معنوی و طاقت جسمانی کمتر از مرد نیست در ممالک متمند نه در
تحصیل کمال و علم و صنعت و انجام خدمت و ماموریت حتی خدمات و
مشاغل مهمه با مرد شریک و سیم و متساوی است و کاهی نیز نهایی در علم و کمال
و صنعت و اخلاق و شجاعت و استقامت و فدا کاری و وسعت فکر و حدت بصر
وقوت روحانیت یافت شده اند که فخر رجل و از ذوا در هر شمار میابند -

عطف دان مراجعت دینی زرگانی
پوست بکس نمبر ۳۹۹ ۱۹۲۸

شماره دهم

ماه جون سنه ۱۹۲۸

جلد پنجم

۷۸۴

مناجات مبارک

هو، الله

آنها مهدودا می‌بگویند مقصودا کریما رحیما

جانها از تو و اقدارها در قبضه قدرت تو هر کرا بلند کنی از ملک بگذرد و
بمقام و رفعناه مکان آعلیاً رسد و هر کرا بیندازی از خاک پستور باکه هیچ ازو
بیشتر پروردگار با تباہ کاری و گناهگاری و عدم پرهیزگاری مقعد صدق میطابدم و
لقاء ملیک مقتدر میجوبم امر امروخت و حکم آن تو عالم قدرت زیر فرمان تو هرجه
کنی عدل صرف است بل فضل مخصوص یک تجلی از تجلیات اسم رحمانت

THE DAWN.

VOL. V.

JULY, 1928.

NO. 11.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahai Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Bahaullah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahai Journals in the world.

Shoghi Effendi.

Excerpts from a discourse of 'Abdul-Baha' given at
New York in 1912

at the home of Mr. & Mrs. Howard Mac Nutt.

The purpose of man's creation is unity and harmony, not discord and separateness. If the atoms which compose the Kingdom of the minerals were without affinity for each other the earth would never have been formed, the universe could not have been created. Because they have affinity for each other the power of life is able to manifest itself and the organisms of the phenomenal world become possible. When this attraction or atomic affinity is destroyed, the power of life ceases to manifest; death and non-existence result.

It is so likewise in the spiritual world. That world is the Kingdom of complete attraction and affinity. It is the Kingdom of one divine spirit, the Kingdom of God. Therefore the affinity and love manifest in the meeting, the divine susceptibilities witnessed here are not of this world but of the world of the Kingdom. When the souls become separated and selfish the divine bounties do not

descend and the lights of the Supreme Concourse are no longer reflected even though the bodies meet together. A mirror with its back turned to the sun has no power to reflect the sun's effulgence.

The divine prophets came to establish the unity of the Kingdom in human hearts. All of them proclaimed the glad tidings of the divine bestowals to the world of mankind. All brought the same message of divine love to the world. His Holiness Jesus Christ gave his life upon the cross for the unity of mankind. Those who believed in him likewise sacrificed life, honour, possession, family, everything, that this human world might be released from the hell of discord, enmity and strife. His foundation was the oneness of humanity. Only a few were attracted to him. They were not the kings and rulers of his time. They were not rich and important people. Some of them were catchers of fishes. Most of them were ignorant men not trained in the knowledge of this world. One of the greatest of them Peter, could not remember the days of the week. All of them were men of the least consequences in the eyes of the world. But their hearts were pure and attracted by the fires of the divine spirit manifested in Christ. With this small army Christ conquered the world of the east and the west. Kings and nations rose against him. Philosophers and the greatestmen of learning assailed and blasphemed his cause. All were defeated and overcome; their tongues silenced; their lamps extinguished; their hatred quenched; no trace of them now remains. They have become as non-existent while his kingdom is triumphant and eternal. The brilliant star of his cause has ascended to the zenith while night has enveloped and eclipsed his enemies. His power is eternal; his sovereignty will continue forever while those who opposed him are sleeping in the dust, their very names unknown, forgotten. The little army of disciples has become a mighty cohort of millions. The Heavenly Host, the Supreme Concourse are his legions, the Word of God is his sword the power of God is his victory.

His Holiness Jesus Christ knew this would come to pass and was content to suffer. His abasement was his glorification; his crown of thorns a heavenly diadem. When they pressed it upon his blessed head and spat in his beautiful face they laid the foundation of his everlasting

kingdom. He still reigns while they and their names have become lost and unknown. He is eternal and glorious; they are non-existent. They sought to destroy him, but they destroyed themselves and increased the intensity of his flame by the winds of their opposition.

Through his death and teachings we have entered into his Kingdom. His essential teaching was the unity of mankind and attainment of supreme human virtues through love. He came to establish the Kingdom of peace and everlasting life. Can you find in his words any justification for discord and enmity? The purpose of his life and glory of his death was to set mankind free from the sin of strife, war and bloodshed. The great nations of the world boast that their laws and civilization are based upon the religion of Christ. Why then do they make war upon each other? The kingdom of Christ cannot be upheld by destroying and disobeying it. The banners of his armies cannot lead the forces of Satan. Consider the sad picture of Italy carrying war into Tripoly. If you should announce that Italy was a barbarous nation and not Christian, this would be vehemently denied. But would Christ sanction what they are doing in Tripoly? Is this destruction of human life obedience to his laws and teachings? Where does he command it? Where does he consent to it? He was killed by his enemies; he did not kill. He even loved and prayed for those who hung him upon the Cross.....

No less bitter is the conflict between sects and denominations. Christ was a divine centre of unity and love. Whenever discord prevails instead of unity; wherever hatred and antagonism take the place of love and spiritual fellowship, anti-Christ reigns instead of Christ. Who is right in these controversies and hatreds between the sects? Did Christ command them to love or to hate each other? He loved even his enemies and prayed in the hour of crucifixion for those who killed him. Therefore to be a real Christian is not merely to bear the name of Christ and say "I belong to a Christian government." To be a real Christian is to be a servant in his cause and kingdom, to go forth under his banner of peace and love toward all mankind, to be self-sacrificing and obedient, to become quickened by the breaths of the Holy Spirit, to be mirrors reflecting the radiance of the divinity of Christ, to be

fruitful trees in the garden of his planting, refresh the world by the water of life of his teachings; in all things to be like him and filled with the spirit of his love.

(*Pro. of U. P. p.p. 2-4*)

— : —
The distinctive Characteristics of the
Manifestation of Baha-u-llah.

The mission of Bahaullah is not only distinguished by its wonderful teachings which constitute the very essence or spirit of this new age but also by the marvellous way in which it has spread and progressed.

When His Holiness Bahaullah appeared his mission was opposed by kings and rulers who could command armies and bring at a moment's notice thousands of armed soldiers to stand against him. Although these kings with fifty millions of people under their influence and domination made every effort to extinguish his light but they were ultimately defeated and day by day the splendour of his mission became radiant. Surrounded by his enemies, he never sought to conceal himself and did nothing to protect himself. If we read the history of the prophets of past ages we will find that none of them spread his teachings from a prison. But His Holiness Bahaullah while he was a prisoner in a Turkish dungeon, sent a series of epistles to the principal crown heads of the earth declaring his mission and calling upon them to establish just governments and international peace. While a prisoner, he addressed to the Sultan of Turkey a letter boldly and severely arraing the very sovereign in whose prison he was. No where in history can the record of such a happening be found. Although a prisoner in a fortress he paid no heed to these Kings and their powers but plainly and most fearlessly wrote to them that their sovereignty would vanish and that the standard of his mission will be upraised. He sent letters to the Shah of Persia, the Sultan of Turkey, Napolean III Emperor of France, the Czar of Russia, Queen Victoria of England, the Emperor of Austria and other rulers of the world including the President of the United States, America. His prophecies contained in these letters

relative to events in the Balkans, Constantinople, Adrianople Berlin have been fulfilled even to the details of happenings. Any one who will read his wellknown book the *Suratul-Hikal* will be struck by the wonderful way in which every thing recorded therein has happened. His enemies in deciding to imprison him in Acca fondly hoped that in the extremely unhealthy climate of that place he and all his companions would perish and with him his alarming mission would also come to an end. In fact at that time the Persian Ambassador in Constantinople assured his Government in Tihran that the doom of the sect was sealed. Yet it was during the twentyfive remaining years of his life which he spent in Acca that his movement spread far and wide. Another wonderful mystery in this exile to Acca which his enemies decided for him was that they little thought at the time that by this very act they were confirming the truth of his mission by affording the best proof of the fulfilment of all prophecies contained in the Holy books regarding Acca

This is one of the charactaristics of Bahaullah's Mission. We will now compare the teachings of Bahaullah with the messages which have descended in the former cycles.

1. One of his teachings is that as the fundamental reality of all religions is one, all religions and nations of the world will become one through investigation of the reality. The amouncement of this principle is not found in any of the sacred books of the past.

2. Addressing mankind Bahaullah says "Ye are all the leaves of one tree. Of one tree are ye the fruits, and of one bough the leaves. Let not man glory in that he loves his country; let him rather glory in this that he loves his kind." He declared that every human creature has a portion of His bestowals and a share of the effulgence of His reality. Such broad statement of the principle of the oneness of the world of humanity cannot be found in any other scriptures.

3. Another new principle that he teaches is that religion must be in conformity with science. If belief and teaching are opposed to science and reason they are not worthy of acceptance.

4. Another new principle found only in the utterances of Bahaullah is his announcement that religion must be the Cause of unity, love and fellowship in the world. If it is productive of discord, hatred and enmity the absence of religion would be preferable.

5. Another fundamental principle of his teachings is that mankind must abandon all kinds of prejudices such as social prejudice, class prejudice, racial prejudice, patriotic prejudice, commercial prejudice and so on, the existence of which will always hinder the establishment of peace and prosperity of the world. This principle cannot be found in any of the sacred books of the past.

6. He enjoins perfect equality between men and women.

7. He declared the necessity of a Universal language which shall serve as a means of international communication and thus remove misunderstanding and difficulties. This teaching is set forth in the *Kital-Aqdas* or 'Most Holy Book' published fifty years ago.

8. He enjoined that all boys and girls should receive equal education; and that no one should be allowed to remain illiterate. This practical remedy for the need of the world cannot be found in any other sacred books.

9. He teaches; "Waste not your time in idleness and indolence. The most despised of men before God is he who sits and begs." He makes it incumbent upon all mankind to engage themselves in some useful trade, craft or profession to earn livelihood. In the Bahai Cause the attainment of efficiency in an art, science or craft is considered an act of worship.

10. He commanded the establishment of an international court of arbitration at which all international disputes might be settled without having recourse to arms. He also enjoined simultaneous reduction of armaments by agreement between the various powers. These are the principles which constitute a firm foundation for the establishment of Universal Peace.

In short such teachings which are mainly directed to the realization of the essential needs of the world of humanity in this day are numerous. These teachings are new and they are not found in any of the religious books of the past; and they may be put forward in answer to the question which is often asked namely "What has Bahaullah brought that we have not heard before?"

Dr. Esslemont in his famous book "Bahaullah and the New Era" page 15, concerning the mission of Bahaullah writes 'His message unique in its comprehensiveness and scope, is wonderfully in accord with the signs and needs of the times. Never was the new problems confronting men so gigantic and complex as now. Never were the proposed solutions so numerous and conflicting. Never was the need of a great world teacher so urgent or so widely felt. Never perhaps, was the expectancy of such a teacher so confident or so general.'

In the History of the prophets of God in past ages we find that all the learned men of their time endeavoured to belittle or decry them. The bitter hatred for instance, of the Roman, Greek, and Egyptian philosophers towards His Holiness Christ is well known in the history of the Church. But during the manifestation of Bahaullah, the people of all nations throughout acknowledged his greatness and even those who were his most bitter enemies have said of him "This man was truly great; his influence was mighty and wonderful. This person was glorious; his power was tremendous, his speech most eloquent, but also, he was a misleader of the people."

လူသွေတိတိမှာ၊ အန္တရုတ်တန်ခိုးဖြစ်ပြောက်ခြင်းမှကား၊ မိမိချက်ဖြုပ်ရာ
အရပ်အသက်ချက်ခြင်းကြောင့်အထူးမဖြစ်ပါ၏၊ တက္ကမ္မာလုံးကို
ချုပ်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်ခိုင်၏။

ပီမဂ္ဂဇင်းသတင်း
စာကို မြန်မာနိုင်ငံနဲ့
ဘဟာဒီ သာသန၊
တော်ဘာဖွေလေရှု
ဟာနိအသင်းကပ်နှိပ်
လုတ်ဝေကြသည်။

အယ်ဒီတာ၊
ကသီဖား မဟာမာ်
ယူးနှုံး၏
ရန်ကုန်၏၊
စာတိ နံသွေး
နံပါတ် ၁၄၉၊
P. Box No. 299.
RANGOON.

ဒုံးလောကိုသူလောကိုသားလူအ
ပေါင်းတို့၊ သင်တို့သည်၊ သစ်ပင်ထ
ပင်ဘုံးမှ သိုးပွင့်သောသိသိုးများ
နှင့်၊ အကိုင်းတကိုင်းတည်းမှပေါ်ကို
ရောက်လေသား အရှုံက်များပင်ဖြစ်
ကြကုန်သုသို့၊ ဘဟာအားလုံး
အရင်ဖြတ်ဖို့တော်မူ၏။

အချိန်းမှာ၊
မြန်မာပြည်နှင့်
အီးနိုယ်ပြည်များ၊
၁၂ လ ၆၅၊
အမိန့်၊ ၁၂-၈
၂ တူမာ်။
အမေရိက်၊
၁၂ လ ၇၅ ဒေါ်လာ၊
အင်လိုပြည်။
၁၂ လ၊ ၂၃ ရီလင်း၊
အရှုံးလှုံးပါလက်
စတုင်းပြည်များ၊
ကိုရှုတ်ရ ၅၀၊
တစောင်ဖျင် ၅၈၊
စာတိက်အားဖြူး၊
SECRETARY.
B. S. A.
Post Box No. 299
RANGOON.

ပုဇွဲမတွေ့၊ ၁၉၂၀၊ ၅၁၁၁။

နှုတ်လှုံး

နံပါတ် ၁၁။

ရောင်ပြည်သားပုဂ္ဂဇင်းနှုံး၊ လိုက်းတည်းပုဂ္ဂသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ။
တက္ကမ္မာလုံးနှင့်နေကြသောမန္တသုသွေးလူအပေါင်းတို့ကို၊ ညီအင်င်အရင်းပူး၍
ချုပ်ခဲ့ပြီးမြန်မာအားဖြင့်၊ တလုံးတစ်တည်းနှင့် တစိတ် တသောတည်း ဖြစ်
အောင်ပြုလုပ်ခြင်း၊ ပျော်ရွောက်ပွင့်အသင့်နှင့်ကြသည်။ အလုံးစုံသောသာသနာတော်
ဖြတ်တို့၏၊ မူလအမြေအမြှေခြင်း၊ တရာ့တည်းနှင့် တပျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အုပ်ခြင်းများ ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ဆောင်ရွက်အားလုံး၊ ဝတ်ဘားများနှင့်
ဝင်သွေး၍ အချုပ် ရေးသားသောအချက်များကို။ မည်သည်အရပ်နှင့် ညီသွေးကို
ဖြစ်လေအကြောင်းအကြောက် သာသောအခါး၊ တွေ့ကွက်ခြင်းမှုပါသီ၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရပါလို့
မည်၊ မောင်တော်၏။ တရားများ ကိုသက်သားကိုအောင်ရှုံးရပါသည်။ ရင်းမှုတပါး
အစိုးရမင်းဖြည့်ခုပ်ပို့ခြင်းနှင့်၊ ဆိုင်ရာခြောက်များတွင်မပါဝင်သေားအသိုးသိုး
သာသာ များ၊ ကိုယ်အချင်းချင်းပုံပုံစိတ်ဆုံးကောင်း။ ပြောဆိုလေနိုက်သေား
အချက်များကိုအလေးစရုံမြှုပ်လျှော်လျှော်ရန်၊ ရန်ရပါသည်။

ପ୍ରାଚୀକରଣ କାମକାଳୀ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ରୂପରେ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା

ପାତ୍ରକାଳୀନ ଶର୍ମିଷ୍ଠାନ

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

ଭୂତକୁଳରେଣ୍ଟବ୍ୟାଃ ପ୍ରିୟ ଧରିଣିଃ ଜାଗନ୍ନାଥଙ୍କିଃ ॥

ଯତ୍ନ କାଳାବିନ୍ଦୁଲ୍ଲଙ୍ଘିଃ ଯଥାପାଠର ତମ୍ଭାଦ୍ୟଃ ତି ଧୂଳିଷରିଷ୍ଠାନ୍ତଃୟାମି
ଯୋଜାନ୍ତାଦ୍ୟଃ ଯଥାପାଠର ତମ୍ଭାଦ୍ୟଃ ତି ଧୂଳିଷରିଷ୍ଠାନ୍ତଃୟାମି

အသေသာတွင်းတို့ရမည်။ အခြားတို့နိမိတ်တရာ့မူကား၊ မျှန်ကန်ခြင်းတရား၊ သည်လုတ္ထိတွင်မက၊ တို့ရှိစွာသုတေသနများတွင်ပင်ဖြန့်ပွား၍၊ ငြို့ဆုံးကြုံက်သည်။ တွင်းတတွင်းထဲ၌သည်၊ ကောင်း၊ ရွှေလင်းယဉ်ဆုံးတာသည် အသိက်တရာ့အထဲ၌လည်း ကောင်း၊ ခြင်းသွေ့နှင့်မြတ်လယ်သည် မျက်စင်းတရာ့ထဲ၌လည်းကောင်း၊ နေကြုံ၏ ဝံပုဇွဲနှင့်သို့တော်သည် ပိုးရောက်ရှားတရာ့ထဲ၌လည်းကောင်း၊

ଯେବେଳ୍ଟିରେଣ୍ଟାଃଲାନ୍ତିଃ । ମଧ୍ୟରୂପିକୁଣ୍ଡିତଗନ୍ଧିନ୍ଦିନିଃପଞ୍ଚିକୁଣ୍ଡିତିରୁହନ୍ତି । ଅତିଥି
ଲୋକିଙ୍ଗ୍ରେଷ୍ଟିରେଣ୍ଟାଃଫେଲିଯାନ୍ତିଃପ୍ରାଚୀନ୍ଦିନିଃପଞ୍ଚିକୁଣ୍ଡିତିରୁହନ୍ତି । ଯୁତ୍ତିରୁହନ୍ତିଅର୍ଥିନିଃପଞ୍ଚିକୁଣ୍ଡିତିରୁହନ୍ତି । ଆଶ୍ରାମିକିତିରୁହନ୍ତିଅର୍ଥିନିଃପଞ୍ଚିକୁଣ୍ଡିତିରୁହନ୍ତି । ମେତ୍ରିଯାକ୍ରୋଲୀଜୀଏକାପାଠିକିତିରୁହନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମକିଲ୍ପିକିତିରୁହନ୍ତି । ଲୋକବେଶକିତିରୁହନ୍ତି । କ୍ଷେତ୍ରିକିତିରୁହନ୍ତି । ଯୁଗିଲ୍ଲାକାପେଠିକିତିରୁହନ୍ତି । କିମ୍ବାକୁଣ୍ଡିତିରୁହନ୍ତି । ଯାତ୍ରାମାନିକିତିରୁହନ୍ତି । ଯୁତ୍ତିରୁହନ୍ତି । କ୍ଷେତ୍ରିଲାଭକିତିରୁହନ୍ତି । ଆଶ୍ରାମିକିତିରୁହନ୍ତି । ମେତ୍ରିଯାକ୍ରୋଲୀଜୀଏକାପାଠିକିତିରୁହନ୍ତି । ଯୁତ୍ତିରୁହନ୍ତି । କ୍ଷେତ୍ରିକିତିରୁହନ୍ତି । ଯାତ୍ରାମାନିକିତିରୁହନ୍ତି । ଯୁତ୍ତିରୁହନ୍ତି । କ୍ଷେତ୍ରିଲାଭକିତିରୁହନ୍ତି । ଆଶ୍ରାମିକିତିରୁହନ୍ତି । ମେତ୍ରିଯାକ୍ରୋଲୀଜୀଏକାପାଠିକିତିରୁହନ୍ତି ।

ပြီနည်းအားဖြင့်ကိုယ်တော်သုသ ကျော်စာတော်၌ များနိုင်လေးထားသော
 အရှင်ဒ္ဓကန်ခြင်းတရားအနေမင်းဖြစ်ပါလဲကိုရှုနှင့်၊ ထိုသူတို့သည်ပြင်းလောက်ခြဲ
 ကျော်သော်ပြုခိုင်သောတို့မြတ်များကိုနားမလည်၍လဲသုဖြင့်၊ ဘုရားသခင်၏အ
 သံတည်းဟူသောအရှင်ကိုအသေသတ်ဖြေ၏သာဟာစီများပြောလိုသည်ကား
 ကျော် ၁၅၀၂၃၆ ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်တို့သည် အားလုံးပင်ဖြစ်ပါက်ကြောင်းလဲ ဝန်ခံ
 ဖြေ၏ ထိုသော် ပုံဟူခိုင်အယူအဆအတိုင်းမဟုတ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
 မွေးကောင်းကျော်သာချက်တို့ကား၊ ငံခေါင်၍ ပြထားသောကြောင့်ပင်တည်း၊
 ခရစ်တော်၏အုပ်စီးခြင်းသည်-လောကထူးရင်နှစ်ပို့သို့ ပျော်စီး
 ထိုပွဲင်းသုံးနှင့်အရှင်သောအခုပ်ချုပ်ခြင်းမဟုတ်။ ဂီတ္တာ၌နှစ်ပတ်သက်၏
 ထာဝရာအုပ်စီးခြင်းဖြင့်ဖြစ်၏။ စင်းစားပြီးလေ့ ယချိန်ပေါင်း ၂၀၀၀ကျော်နှင့်
 ခရစ်တော်၏အုပ်စီးခြင်းသည်တည်နှုန်းလေ့၌ ပြု၍ ယချိန်တော်၏။ ထိုသုန္တုရှင်းလိုင်
 သေး၊ ထိုသုန္တုရှင်းလိုင်ကြော်လော်လူသောအရှင်သည်၊ နိုဗ္ဗာဖြစ်သောရာမေဇ္ဇာ
 ပေါ်ထာဝရတင်များကိုခြင်းကိုခံရလိမ့်မည်။

တို့သည်ထိအရင်ကိုယ့်တိုင်မောင့်ဆိုင်းနှော်လင့်ပျော်နေခြင်း၊ မိမိတို့လိုက်မှန်သည်ဟုအယူရှိလျက်၊ ခရစ်တော်ကုမ္ပဏီစွာဘုဝင်နေကြသေး၏။

၅၃၁။ မြန်မာဘာသာအနှင့်မြတ်လိုပ်ထော်တိုင်ရေးသား
တော်မူသောအချက်)မြှင့်၏။

ဘဟာအပွဲ့အရှင်မြတ်သည် ရွှေးကျော်းစာများနှင့်ပါရီသော်များဖိတ်တော်
စကားများကို အမိပ္ပါယ်ရှင်းလင်းစွာရေးသားတော်မူသည်မှာ ထွန်စွာများဖြား
ပေါ်သွေ့သော်မိမိပရေါ်ဖော်ဖြစ်ခြင်းမှာ၊ ထိပ္ပါန်းဖိတ်စကားများနှင့်အချေသာကေ
ပြုတော်မူသည်မဟုတ်၊ နေသည်မိမိရှင်းအချေကိုမည်သည့်အရာအားအချေပြု၍
ဖော်ပြုရသည်မရှိ၊ မြင်နိုင်သောသူအပေါင်းတို့သည်၊ ကိုယ်တိုင်မြှင့်နေဖြစ်လေ
ကြောင်းကိုသိနိုင်၏၊ နေထွက်လာသောအခါတော်ပနေကြောင်းကို ဘယ်
အချားထောက်ခံရန်လေ့၊ ထိန်ည်းအထုထုရားပွင့်ခြင်းမှာအလုံးဖြင့်၏၊ ကျုပ်း
စာချက်များနှင့်များဖိတ်စကားများအားလုံးကို၊ ယူအပေါင်းတို့သည် မေ့လျော့
နေသည် ဆိပါဂါး၊ ထိအရှင်၏မှန်ကန်ခြင်းသည် စိည့် ဉ်ရှင်နေသောသူအသင့်ရှိ
သောသူတို့၏ထင်ရှားလိမည်။

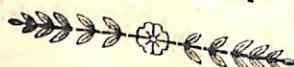
(ပရောဂန်ဖိစ်ခြင်း၏အချသာကုမ္ပား)

ဘဟာအဲ ရွှေအရင်မြတ်သည် ဖို့မိန့်တော်မူချက် များနှင့်နိမ်တ်လက္ခဏာ များကိုစည်းစားခြင်းမရှိဘဲ နှင့် ခံယူရန်ဖို့တော်မူဖြည့်ကိုဝေးစွာ၊ ပွဲစတ်တရား

တော်များ၏၊ သူတေပါးဖြောစ ဘားကိုမျက်ကတ်းကဲ့သို့ မဆင်ခြင်ဘဲမနာမယူရန်
နား-မျက်စီများကိုအသုံးပြုခြင်း၊ မိမိ၏စည်းစားဥာဏ်ကိုအသုံးခြေခြင်း၊ သူတေပါး
ကိုအဖွဲ့သာပဲမပြုဘဲ သလ္းရှိစွာနှင့်မှန်ကန်ခြင်းတရားကိုရာဖွေရမည်အကြောင်း
အဖွဲ့တလဲလိမ့်တော်မူပေါ်။ မိမိကိုယ်တော်တိုင်ပုံးထွက်ခြင်းမရှိ၊ ခုစွမ်း
ခြင်းအပျိုးပျိုးများကိုခံတော်မူ၍၊ မိမိပရောဖက်စင်စင်ဖြစ်တော်မူကြောင်းကို၊
နှုတ်ကပတ်တော်များအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပြုံအမူတော်များအားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ယူတိုကိုမည်ကဲ့သို့ပြုခြင်းဖြောင်းလဲစေခြင်း၌အချေသာစကတင်တော်
မူပေါ်။ အရှင်၏အမိန့်တော်များသည်ကား၊ ရေးရေးက ပွင့်တော်မူသော
အရှင်များ၏အမိန့်တော်များကဲ့သို့ပင်ဖြစ်ပေါ်။

ရင်မောင်ခြို့တော်မူသည်ကား၊ (သူရားသာ၏အလွှာပိုအရှင်မြတ်၏ နာ
မတော်ကိုအဖွဲ့ပြုခြင်းပရောဖက်တပါးသည်မိန့်တော်မူလျက်။ ထိုမိန့်တော်မူခြင်း
သည်ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်ပျက်ခြင်းမရှိပါ၊ မူးထိုမိန့်သည်သူရားသာ၏၏အမိန့်ပေါ်တို့
ထိုပရောဖက်၏အထိုက်ရာပြောသောအချက်ဖြစ်၏။ ထိုသူကို သင်တို့ကြောက်
ရန်မရှိ၊ 'ခရိုတော်ရင်းသင်းစွာမိန့်တော်မူ၍ မိမိပရောဖက် မှန်ကြောင်းကို
ထိုကိုသုတေသနိုက်လော့၊ ထိုသူတို့သည် သိုးသယ်၏အရောက်ဝါဝါဆင်လာဖြူ
သူတို့အား အထိုက်သူ့အားဖြင့်ထိန်းစွဲထိန်းစွဲဖြစ်၏။ ထို
စပျက်သီးကိုရကြသူလာ ဆူးလောင်မှတည်ထိုးများကဲ့ရကြသလော ထို့ည်း
တူစွာ သိပ်ကောင်းများမှာအသီးကောင်းကဲ့ရကြသလော ထို့ည်း
သင်ပ်မှမကောင်းသောအသီးကိုရကြလတု့၊ ထိုကြောင့်အသီးအားဖြင့်အပ်
၏အကြောင်းကိုသိနိုင်ကြ၏။) (မသု-ဗြို့ရ-ကယ်-၁၅-၂၀)

ယခုလာလတု့သောအခါတ်းများ၌၊ ဘာဟာအံ့ဩများသည် ပရော
ဖော်ပါအဲ။ ထိုအရှင်မိန့်တော်မူချက်များကိုအဖွဲ့ပြုချွဲ့ကို
အရှင်၏ အသီးသီးတို့သည်ကောင်းသည်။ ပြည့်စုံသည်မပြည့်စုံသည်။ ထို
တော်များသည်မပြည့်စုံချို့အတည်ပြုနေသည်။ ကောင်းသည်။ ထိုအရှင်၏ဗျာဒိတ်
မူးသားအပြုံအမူများသည်။ သူများနှင့်ကောင်းရာလ်းထို့ပြောင်းလဲစေသုံးည်း၊
မပြောင်းလဲစေသုံးကိုဖြော်ရည်စားစားကြုံ့။

نشده اند و رحیق معانی را از کاس بیان نیاشـامیده اند از اعمال غافلین و افعال مدین متوهم شوند چنانچه مشاهده شد بعضی از نفوس که بـسـمـاءـ ایـمـانـ اـرـتـقاـ جـسـنـدـ بـسـبـبـ اـعـمـالـ وـ اـقـوـالـ انـفـسـ کـاـذـبـهـ اـزـ اـفـقـ عـزـ اـحدـیـهـ مـحـتـجـبـ مـاـذـنـدـ مـعـ آـنـهاـ سـالـهـ اـیـنـ فـرـدـ رـاـ شـنـیدـهـ اـنـدـ .

گـورـ جـملـهـ کـائـنـاتـ کـاـفـرـ گـرـدـنـدـ
برـدـامـنـ کـبـرـیـاـشـ نـذـشـیدـنـ گـرـدـ

بعضی از عباد آنچه از مدعاو محبوب ملاحظه نمایند بحق نسبت میدهند فبدیں ما هم یعلمون در جمیع اعصار اخیار و اشرار بوده و خواهند بود ان اعتبروا یا اولی الابصار قلوب طاهره و ابصار منیره و زکیه باید در جمیع احیا بافق امن ناظر باشند نه باعـمالـ وـ اـقـوـالـ مـدـعـیـانـ وـ کـاـذـبـانـ اـزـ حقـ جـلـ جـلاـهـ مـسـدـلـتـ ذـمـائـیدـ جـمـیـعـ رـاـ هـدـایـتـ فـرمـایـدـ وـ بـرـضـایـ مـطـلـعـ آـیـاتـ کـهـ عـدـایـتـ اـوـسـتـ هـدـایـتـ فـرمـایـدـ اـنـهـ اـهـوـ المـجـیـبـ المـعـطـیـ الغـفـورـ الـکـرـیـمـ مـحـضـ فـضـلـ وـ عـدـایـتـ اـیـنـ لـوـحـ اـزـ سـمـاءـ مـشـیـتـ آـلـبـیـهـ نـازـلـ تـاـ جـمـیـعـ اـحـبـاـ بـمـاـ اـرـادـ اللـهـ مـطـلـعـ شـوـنـدـ وـ اـزـ شـرـورـ نـفـوـسـ اـمـارـهـ اـحـتـراـزـ فـمـاـيـنـدـ هـرـ مـتـکـلـمـ رـاـ صـادـقـ نـدـانـدـ وـ هـرـ قـائـمـ رـاـ اـزـ اـهـلـ سـفـینـهـ خـمـراءـ نـشـمـنـدـ اـنـهـ اـهـوـ المـبـیـنـ المـتـکـلـمـ الصـادـقـ المـتـعـالـیـ العـزـیـزـ الـامـینـ .

از اشعار حضرت نعیم عليه بهاء الله الابی

ایـهـانـ النـاسـ مـاـ هـمـهـ بـشـرـیـمـ * بـنـدـهـ یـکـ خـدـاـیـ دـادـ گـرـیـمـ
خـوـهـرـانـ وـ بـرـادـرـانـ هـمـیـمـ * چـونـ زـیـکـ مـادـرـ وـ زـیـکـ پـدرـیـمـ
مـاـبـیـکـ صـورـتـ وـ بـیـکـ هـدـیـتـ * هـمـهـ اـزـ یـکـ تـنـ وـ زـیـکـ گـهـرـیـمـ
مـتـخـلـقـ بـهـ اـحـسـنـ الـاخـلاقـ * مـتـصـوـرـ بـاـحـسـنـ الصـوـرـیـمـ
هـیـچـ دـرـنـدـهـ حـنـسـ خـوـدـ نـدـرـدـ * اـزـ چـهـ مـاـنـوـعـ خـوـیـشـتـنـ بـدـرـیـمـ
مـدـتـیـ رـجـعـ دـشـمـنـیـ بـرـدـیـمـ * حـالـیـاـ عـیـشـ دـوـسـتـیـ بـیـرـیـمـ
هـمـهـ دـانـاـ دـرـوـنـ خـانـهـ تـذـگـ * اـزـ چـهـ رـوـ دـشـمـنـانـ یـکـدـ گـرـیـمـ
هـمـهـ دـاـنـیـمـ بـارـیـکـ دـارـیـمـ * گـرـ فـرـیـبـ سـتـمـگـرـانـ نـخـورـیـمـ
مـیـزـنـدـ صـاحـبـ جـهـاـنـ فـرـیـادـ
بـسـتـهـ کـاـسـ رـسـسـتـهـ بـنـدـکـاـیـ آـزـادـ

گـرـ مـسـلـمـانـ وـ گـبـرـوـ بـوـدـاـئـیـمـ * گـرـیـهـوـ وـ مـبـجـوـسـ وـ تـوـسـائـیـمـ
گـرـزـرـوـسـ وـ پـرـوـسـ وـ رـوـمـ وـ حـبـشـ * زـ انـگـلـیـسـیـمـ یـاـ فـرـنـسـیـمـ

گـرـ زـ اـمـرـیـکـ وـ زـ اـفـرـیـقـیـمـ * زـ آـسـیـاـئـیـمـ یـاـ اـرـوـپـاـئـیـمـ
مـرـدـیـکـ خـاـکـ وـ طـفـلـ یـکـوـطـنـیـمـ * خـلـقـ یـکـ شـہـرـاـهـلـ یـکـجـاـیـمـ
هـمـهـ اـیـنـ اـسـمـهـاـیـ رـنـگـ رـنـگـ * خـوـشـ بـشـوـئـیدـ یـکـ مـسـمـائـیـمـ
گـرـچـهـ زـرـدـ وـ سـفـیدـ وـ سـرـخـ سـیـاهـ * چـارـ طـبـعـ وـ جـوـودـ یـکـتـائـیـمـ
ایـنـهـمـهـ حـدـوـ سـدـ چـرـاـ سـماـزـیـمـ * مـاـکـهـ چـادـرـنـشـیـنـ بـصـحـراـیـمـ
صلـحـ اـدـیـاـنـ شـرـیـعـتـ دـنـیـاـ استـ * مـاـ مـنـادـیـ بـصـلـحـ دـنـیـاـیـمـ
ایـنـ جـهـاـنـ مـبـتـلـاـ بـرـنـجـ وـ عـنـاـسـتـ
چـارـهـ اـشـ مـنـخـصـرـ بـدـیـنـ بـهـاـسـتـ

ایـیـ خـداـ جـوـ خـدـاـتـ مـیـخـواـنـدـ * حـضـرـتـ کـبـرـیـاـتـ مـیـخـواـنـدـ
ذـاـتـ باـقـیـ زـ عـالـمـ فـانـیـ * سـوـیـ مـلـکـ بـقـاتـ مـیـخـواـنـدـ
ایـ توـ مـشـتـاقـ وـ مـنـتـظـرـ بـشـتـابـ * حـقـ بـبـزـ لـقـاتـ مـیـخـواـنـدـ
ایـ زـمـیـنـیـ توـ آـسـمـانـیـ شـوـ * کـزـ زـمـیـنـ بـرـسـمـاتـ مـیـخـواـنـدـ
حـقـ بـکـتاـ مـیـانـ جـنـگـ وـ جـدـالـ * سـوـیـ صـلـحـ وـ صـفـاتـ مـیـخـواـنـدـ
بـنـدـگـانـشـ غـرـیـقـ بـحـرـ هـلـاـکـ * اـزـ بـرـایـ خـدـاـتـ مـیـخـواـنـدـ
شـاهـ دـیـنـ اـیـ گـدـایـ رـاهـ نـشـیـنـ * درـ صـفـ اـنـبـیـاتـ مـیـخـواـنـدـ
جـافـبـ صـلـحـ کـلـ صـلـحـ عـومـ * سـوـیـ دـیـنـ بـهـاـتـ مـیـخـواـنـدـ
سـعـیـ درـ اـتـحـادـ مـنـ فـیـ الـارـضـ

۲۱۹
هـکـاـیـبـ رـوـمـ هـکـاـیـبـ رـوـمـ
هـسـتـ بـرـ ذـمـهـ خـلـاـقـ فـرـضـ

مناجات مبارک حضرت عبد البهاء مناجات مبارک حضرت عبد البهاء

اـهـ پـوـرـدـکـارـ اـیـنـ دـوـسـتـانـتـرـاـ دـرـ بـوـسـتـانـ عـدـایـتـ وـ گـلـسـتـانـ مـوـهـبـیـتـ دـرـ کـفارـ
جوـنـیـارـ اـحـدـیـتـ سـرـرـهـاـیـ پـرـنـصـارـتـ وـ طـراـوتـ فـرـمـاـ وـ اـیـنـ اـخـتـرـانـ نـورـانـیـ
راـ دـرـ خـاـوـرـ رـحـمـانـیـ روـشـ وـ دـرـخـشـانـ نـمـاـ وـ اـیـنـ تـشـدـکـانـ بـادـیـهـ هـجـراـتـ رـاـ بـرـبـعـرـ
بـیـ پـایـانـ وـارـدـ کـنـ وـ اـیـنـ گـمـگـشـتـکـانـ صـحـراـیـ اـشـتـیـاقـ رـاـ بـوـثـاقـ نـورـ آـفـاقـ دـرـ آـرـ تـاـ
کـلـ دـرـ ظـلـ کـلـهـ تـوـحـیدـ تـوـمـشـغـولـ گـرـدـنـ وـ دـرـ اـنـجـمـنـ اـمـکـانـ سـوـمـسـتـ
جـامـ تـوـ شـوـنـدـ وـ دـرـ بـزـمـ الـستـ هـرـیـکـ قـدـحـیـ بـدـسـتـ گـیـزـ وـ رـقـصـ کـنـاـنـ وـ
پـاـکـوـبـاـنـ دـرـ وـجـدـ وـ سـرـورـ آـیـدـ وـ دـرـ شـوـقـ وـ شـورـ وـ نـغـمـهـ آـغـازـ کـنـدـ کـهـ مـحـبـرـ عـقـولـ وـ
شـعـورـ گـرـدـ اـیـ یـارـ مـهـرـیـاـنـ اـیـ پـاـکـ یـزـدـاـ عـدـایـتـ نـمـاـ مـوـهـبـیـتـ عـطاـ فـرـمـاـ
احـسـانـیـ کـنـ تـایـیدـیـ دـهـ تـوـفـیـقـیـ بـخـشـ تـاـبـانـچـهـ رـضـاـیـ مـبـارـکـ اـیـسـتـ مـوـفـقـ
گـرـدـیـمـ وـ مـوـبـدـ شـوـیـمـ تـوـئـیـ مـقـنـدـرـ وـ تـوـانـاـ وـ مـوـیدـ وـ دـانـاـ عـعـ

جنبه دارد یک جنبه جسمانی و یک جنبه روحانی اگر جنبه حیوانی غالب بر نفس شود از حیوان پست تراست اینست که در عالم بشر نفسی می بینی که از حیوان درند از حیوان ظالم ترند از حیوان بد خوتر اند از حیوان رد پلتر سبب اذیت بشر اند سبب نکبت عالم انسانی مرکز ظلماتند - و اگر جنبه روحانی غلبه بر نفس کند نفس قدسیه شود - ملکوتیه شود - سماویه شود ربانیه شود - جمیع فضائل ملائے اعلی در او طلوع کند رحمت خدا شود سبب آسایش عالم انسانی شود اینست فرق میانه نفس اماره بالسوه و نفس مطمئنه پس واضح شود که نفس واسطه است میانه روح وجود مثل اینکه ساقه این درخت واسطه است میانه این خاک و ثمر اگر این ثمر ازین شجر ظاهر شود مظہر کمال است بهمچنین اگر نفسی موجود بروح شود آن نفس نفس مبارکست اما اگر این شجر ثمری نداشته باشد همان ذات از خاک باشد سزاوار آتش است این مقام مثل است میگوییم تا بفهمیده امید از الطاف بی پایان آلهه چنانست که روح شما غلبه بر نفس نماید تا نفسان نفس فدیه شود تا کمالات آسمانی در تمام ظاهر شود پرتو شمس حقیقت در شما طلوع کند در انجمان عالم برقار و گفتاری مبعوث شوید که شمع این عالم گردید نمی بیند جمیع بشر مشغول بعالمند ابدآ در فکر تهدیب اخلاق بفیض لاهوت نیستند ابدآ در فکر کمالات عالم انسانی نیستند بلکه مانند حیوانات منهمک در عالم شهوت هستند که بخورند و بخواهند و معمت معشیت پیدا کنند بعینه مثل حیوان - معلوم است انسان باید در فکر معیشت باشد اینکه فکرشن منحصر در معیشت تنها باشد باید فکرشن باشد و بفکر آن باشد که مظہر موهبت آلهه باشد اکتساب کمالات معنوی کند و با خلق آسمانی میانه خلق ظاهر شود تا شخص ملکوتی گرد و الا ناسوتیست ایامی چند مثل حیوان در این زمین گذران میکند آخرمی روی من از برای شما عالم دیگر میخواهم من میخواهم شماها روح مجسم شوید تاسبب حیات عالم انسانی گردید -

روح مبارک - حضرت عبد البهاء ارواح العالمين له المقداد

هوالله تعالى شاذه

۱۴۲۶
۲۴
مهابت اهل

ای احباء الله این جهان ترابی و خاکدان فانی آشیان مرغ خاکی است و لانه خفاش ظلمانی نه طیر آلهه ملاحظه فرمائید که طیور حدائق قدس

و نسور حظائیان در هیچ عصری درین گلخان فانی آرمیدند و یا از ها خسار آمال گلی چیدند و یاد می راحت و آسایشی دیدند و یا آنکه مسروت جان باقتند و فسحت و جدا جستند هر صبحی از شدت بلا یا هام تاریک دیدند و هر شما میدرا وقت سرگردانی و بیسرور ساما فانی یاقتند گاهی غل و زنجیر یوسفی اختیار نمودند و تلخی شمشیر چون سید حصور بکمال سور چشیدند دم آتش جانسوز نمروود را گلستان یاقتند و گهی صلیب و دار یهود را لوح آرزوی دل و جان ملاحظه نمودند وقتی نیش ستمکاران را نوش یاقتند و زمانی تیر و نیفع یزیدان را مرهم زخم دل ناتوان باری اگر جهان بی بقارا یاجهانیا بیوفارا قدر و بهائی بود اول این نقوص مقدسه تمغای آسایش و زندگانی می نمودند و آرزوی خوشی و کامرانی - پس بیقین بدانید چون فور میین مشاهده کنید و آگاه و پرانتبا گردید که اهل هوش و دانش بلا یاری سبیل آلهه را راحت جان و مسروت و جدا شمرند و مشقات را صرف غذایات دانند زحمت را رحمت بیفند و نعمت را نعمت نامند ملح اجاج صدمات را عذب فرات خوانند و تندگی زندان را فسحت ایوان یا بند حرارت محبت اللہ با خمودت و جمودت جمع نشود و انجذا بات جمال اللہ با متفاوت و سکونت مجتمع نگردد آتش و ٹایج دست در آغوش نشوند و کره نار در تحت برف و تل خسک و خار پنهان نگردد ای احبابی خدا صدا وندانی و ای بندگا در کاه فغا و آلهه و ای عاشقان سوز و گدازی در الواح آلهه ذکر حکمت گشته و بیان مراءات مقتضیات مکان و وقت شده مراد سکون روحی و شئون عنصری نبوده بلکه مراد آلهه این بوده که شمع در جمع بر افروزد نه در صهرانی بی نفع ماء نیض آلهه بر ارض طیبه نازل گردد نه ارض جرزه والا خاموشی شمع را حکمت فتوان گفت و پریشانی جمع را علامت وحدت توان شود زمانه افسرگی و مردگی حیات و زندگی تعبد نشود و ناتوانی و در ماندگی هوشمندی و زیرگی نگردد ایدکم الله يا احباب الله على الاشتعال بغار محبت اللہ ع-ع-
او علیه چهارم از الواح مبارکه حضوت بهاء الله جل ذکر الاعلى - (صریح) ^{۲۹۹}

قلم اعلی اهل بهاء را بفیوضات رحمانیه بشارت میدهد و جمیع را نصیحت می فرماید تا کل بنصح الله مالک الاسماء بما اراده المحظوظ فائز شوند جدال و نزاع و فساد مروود بوده و اعمال طیبه کل را بافق هدایت کشاند بسا نظر نمایند و بذنصالع مشفقاءه و اعمال طیبه کل را بافق هدایت کشاند بسا از نقوص که خود را بحق نسبت داده اند و سبب تضییع امرالله شده اند اجتناب از چنین نقوص لازم و بعضی از ناس که بمقصود در ایام آلهه فائز

کریم این فقیر را از بعتر عذایت محروم نهاد و این مسکین را در ظل رحمت مقرده که شاید از نفخات وحی تازه شود و بعیات ابدی فائز گردد توئی قادر و توانا و توئی عالم و دانا لا آله ازت العلی الاعلی -

هوالقدس الابهی

قام اعلی می فرماید «شخص مجاهد که اراده نمود قدم طلب و سلوک در سبیل معرفت سلطان قدم گذارد باید در بدایت امر قلب را که محل ظهور و بروز تجلی اسرار غیبی آله است از جمیع غبارات تیره علوم اکتسابی د اهارات مظاہر شیطانی پاک و مفرغ فرماید و صدر را که سرپرورد و جاؤس محبت محبوب ازلی است نظیف و لطیف نماید و همچنین دل را از علاقه آب و گل یعنی از جمیع فتوش شجیه و صور ظایه مقدس گرداند بقسمیکه آثار حب و بعض در قلب نماید که مبدأ آن حب اورا بجهتی بیدلیل میل دهد و یا بعض اورا از جهتی منع نماید چنانچه الیوم اکثری باین دوجه از وجهه باقی و حضرت معافی بازمانده اند و بی شباب در صحراء ای خلالت و نسیان میچرند و باید در کل حین توکل بحق نماید و از خاق اعراض کند و از عالم تراب مقطع شود و بگسلد و برب الارباب در بند و نفس خود را برد احدی ترجیح ندهد و افتخار و استکبار را از لوح قلب بشوید و بصلبر و اصطبار دل بند و صمت راشعار خود نماید و از تکلم بی فائد احتراز کند چه زبان ناری است افسرده و کثرت بیان سمی است هلاک کند و نار ظاهري اجساد را مهترق نماید و نار لسان ارواح و انداد را بگدازد اثر آن نار بساعتنی فانی شود و اثر این نار بقرنی باقی ماند و غیبت را خلالت شمرد و بآن عرصه هرگز قدم نگذارد زیرا غیبت سراج مغیر قلب را خاموش نماید و حیات دل را بمیراند بقلیل قانع باشد و از طلب کثیر فارغ مصاحبی مدقتعین را غنیمت شمارد و عزلت از متمسکین و متکبرین را نعمت شمرد در اسحاق باذکار مشغول شود و به تمام همت و اقتدار در طلب آن نگار کوشید غفلت را بذار حب و ذکر بسوزاد و از ماسوی الله چون برق در گذرد و بربی نصیبان نصیب بخشد و از مهرومیان عطا و احسان دریغ ندارد رعایت حیوان را مذکور نماید تا چه رسد بانسان و اهل بیان و از جانان جان دریغ ندارد و از شمات خلق از حق احتراز نجوید و آنچه برای خود نمی پسندد برای غیر نیپسند د و نگوید آنچه را ونا نکند و از خاطئان در کمال استیلا و در گذرد و طلب مغفرت نماید و بر عاصیان قلم عفو در کشید و بحقارت ننگرد زیرا حسن خاتمه مجهول

است ای بساعاصی که در حین موت بجوهر ایمان موفق شود و خمر بقا چشید و بملاد اعلی شتابد و بسا مطیع و مومن که در وقت ارتقای روح تقلیب شود و با سفل در کات نیر آن مقریابد باری مقصود از جمیع این بیانات مدقنه و اشارات محکمه آنست که سالک و طالب باید جز خدا را فدا داند و غیر معبدو را معدوم شمرد و این شرایط از صفات عالیین و سبیله روحانیین است که در شرایط مجاہدین و مشی سالکین در مذاهجه علم اليقین ذکر یافت و بعد از تحقق این مقامات برای سالک فارغ و طالب صادق لفظ مجاہد در برآور او صادق میاید و چون بعمل والذین جاهدوا فینا موید شد البت و بشارت لنهد یعنی سبلنا مستبشر خواهد شد و چون سراج طلب و مجاہده و ذوق و شهوت و عشق وله وجذب و حب در قلب روشن شد و نسیم محدث از شطر احده و زید ظلمت خلالت شک و رب زائل شود و انوار علم و یقین همه ارکان وجود را احاطه نماید در آن حین بشیر معنوی بیشتر روحانی از مدینه آله چون صحیح صادق طالع شود و قلب و نفس و روح را بصور معرفت از نوم غفت بیدار نماید و عذایات و تائیدات روح القدس صمدانی حیات تازه جدید مبدل دارد بقسمیکه خود را صاحب چشم جدید و گوش بدبیع و قلب و فواد تازه می بیند و رجوع بآیات و اضجه افاقیه و خفیات مستوره افسیه می نماید و بعین الله بدیعه در هر ذر را بایی مفتوح مشاهده نماید برای وصول بر انتاب عین اليقین و حق اليقین و نور اليقین در جمیع اشیا اسوار تجای وحدانیه و آثار ظهور صمدانیه ملاحظه کند • خطاب شریف کلام را
نطق مبارک حضرت عبد البهاء در پاریس

در عالم انسانی سه مقام جسم است و آن مقام حیوانی انسان است که با جمیع حیوانات در جمیع قوی و جمیع شدنون مشترک است زیرا جسم حیوان مرکب از عناصر و جسم و انسان نیز مرکب از عناصر است حیوان قوای محسوسه دارد مثل بصر سمع ذوق شم لمس انسان هم این قوی را دارد ولی حیوان نفس ناطقه ندارد - این نفس ناطقه واسطه است میانه روح انسانی و جسم این نفس ناطقه کاشف اسوار کائنات است ولی اگر از روح مدد گیرد و از روح استفاده کند و لا اگر مدد از روح بنفس نرسد آنهم مثل سائر حیوانات است چه مغلوب شهوات است اینست ملاحظه میشود بعضی بشر بصفت بقوه هستند حیوان محضند ابدی از حیوان امتیازی ندارند اما اگر این نفس از عالم روح استفاده کند از وقت انسانیت او آشکار میشود پس معلوم شد نفس دو

عنوان مراسلات ذبیح الله زرقانی
پوست بکس نمبر ۲۹۹ رنگون *

شماره یازدهم

ماه جولائی سنه ۱۹۲۸م

جلد پنجم

۷۸۶

هو الله

آلها معبدودا کریما رحیما

توئی آن سلطانیکه سلاطین عالم نزد اسمی از اسمایت خاضع و خاشع
ایکریم کرمت عالم را احاطه نموده و رحمت سبقت گرفته ترا قسم مید هم بکلمه
علیا و اقتدار قلم اعلی که این عبد را موبید فرمائی بر آنچه لایق ایام تو است
غريبی اراده وطن اعلی نموده و قاصدی قصد غایت قصوی کرده اورا مدد
فرمایا بی خدمت قیام نماید و بانتشار او اصره احکامت مخغول گردد ای

THE DAWN.

Vol. V.

AUGUST, 1928.

No. 12.

I am looking forward very eagerly to the publication of the projected Bahai Journal which shall reflect the activities of my Burmese brethren and sisters and which I am sure will greatly encourage and gratify the servants of Bahaullah throughout the East and West. I shall follow its development with great interest and assure you of my desire of rendering every help I can to make it in time one of the foremost Bahai Journals in the world.

Shoghi Effendi.

WORDS OF BAHUULLAH.

Know then that in every age and dispensation all divine ordinances are changed and transformed according to the requirement of the time except the law of Love which, like a fountain, always flows and is never overtaken by change.

:o:

O my brother, when a seeker intends to turn the step of search and journeying into the path of the knowledge of the King of Pre-existence, he must first cleanse and purify his heart—which is the place of the appearance and emanation of the splendour of the hidden mysteries of Divinity, and he must cleanse and refine his breast—which is the throne for the accession and establishment of the love of the Eternal Beloved—from all the gloomy dusts of acquired learning and from the allusions of satanic appearances. He must likewise sanctify his heart from attachment to water and clay—that is from all phantasmal forms and spectral images—in such manner that no face of love or hatred may remain in the heart, lest that love may cause him to incline toward a direction without guide, or that hatred

prevent him from another direction; just as in this day, most are bereft of the immortal Face and of the threshold of Meanings, because of these two tendencies, and are grazing shepherdless in the deserts of error and oblivion. He should at all times trust in God, and turn away from the creatures; be severed and detached from the world of dust and united with the Lord of Lords; not preferring his own self before any one, but cleansing the tablet of the heart from pride and vainglory; attaching the heart to patience and self restraint; observing silence and avoiding useless speech; for the tongue is a smouldering fire and loquacity is a deadly poison. Material fire devours bodies, but the fire of the tongue consumes souls and minds. The effect of the former vanishes in an hour, but the latter continues for a century.

(*The Book of Ighan.*)

WORDS OF 'ABDU'L BAHÁ.

We should all visit the sick. When they are in sorrow and suffering it is a real help and benefit to have a friend come. Happiness is a great healer to those who are ill. In the east it is the custom to call upon the patient often and meet him individually. The people in the east show the utmost kindness and compassion to the sick and suffering. This has greater effect than the remedy itself. You must always have this thought—of love and affection when you visit the ailing and afflicted.

The world of humanity may be likened to the individual man himself; it has its illness and ailments. A patient must be diagnosed by a skilful physician. The prophets of God are the real physicians. In whatever age or time they appear they prescribe for human conditions. They know the sickness, they discover the hidden sources of disease and indicate the necessary remedy. Whosoever is healed by that remedy finds eternal health. For instance in the day of His Holiness Jesus Christ the world of humanity was afflitcted with various ailments. His Holiness Jesus Christ was the real physician. He appeared, recognized the symptoms and prescribed the real remedy. What was that remedy? It was his revealed teaching especially applicable to that age. Later on many new ailments and

disorders appeared in the body-politic. The world became sick, other severe maladies appeared, especially in the peninsula of Arabia. God manifested His Holiness Mohammed there. He came and prescribed for the conditions so that the Arabs became healthy, strong, and virile in that time.

In this present age the word of humanity is afflicted with severe sickness and grave disorders which threaten death. Therefore His Holiness Bahau'llah has appeared. He is the real physician bringing divine remedy and healing to the world of man. He has brought teachings for all ailments, *the Hidden words, Ishrakat, Torazat, Tajalliyat, Words of Faradise, Glad tidings etc., etc.* These holy words and teachings are the remedy for the body politic the divine prescription and real cure for the disorders which afflict the world. Therefore we must accept and partake of this healing remedy in order that complete recovery may be assured. Every soul who lives according to the teachings of Bahau'llah is free from the ailments and indispositions which prevail throughout the world of humanity; otherwise selfish disorders intellectual maladies, spiritual sickness, imperfections and vices will surround him and he will not receive the life-giving bounties of God.

Bahau'llah is the real physician. He has diagnosed human conditions and indicated the necessary treatment. The essential principles of his healing remedies are the knowledge and love of God, severance from all else save God turning our faces in sincerity toward the Kingdom of God, implicit faith, firmness and fidelity, loving kindness toward all creatures and the acquisition of the divine virtues indicated for the human world. These are the fundamental principles of progress civilization, international peace and the unity of mankind.

(*From an address in New York, Pro: of U. P. p 199.*)

THE STATUS OF WOMAN IN THE BAHAI DISPENSATION.

In past ages woman was considered inferior to man from every standpoint. The universal idea was that she

possessed, little or no intelligence, at any rate her intelligence was not considered to be equal to that of man. In some countries man went so far as to deny her the right of owing or possessing properties. Women were treated by some nations as mere chattels, inheritable along with the other effects of a deceased man by his heir. Until recent legislation women were excluded from all governmental functions. In early legal institutions which take notice of families and recognise the rights and privileges of the heads of families a woman is deemed to be incapable of holding the position of the head of a family; she is under perpetual subjection to her nearest male relatives as her guardians. The system still survives in India, and as a result of its operation a Hindoo mother becomes frequently the ward of her own son. Sir Henry Maine in his "Ancient Law" states that even in Europe, the laws of the Scandinavian nations preserved this system until quite recently. Even in modern jurisprudence the subordination of the woman to her husband is noticeable. The common law of England placed a married woman under many disabilities. The husband on the marriage becomes absolutely entitled to all her cattels and the incomes of her land. In English law a husband can obtain a divorce on proof that his wife has been guilty of adultery; but a wife cannot obtain a divorce merely on proof that her husband has committed adultery. She must in addition prove cruelty or desertion or that he has been guilty of bigamy, incest etc. So far as her property is concerned a married woman has been granted considerable relief by the successive Married Women's Property Acts passed from time to time since 1870. The most important piece of legislation from the Bahai point of view that the British Parliament passed in connection with this subject is the Sex Disqualifications (Removal) Act of 1919. It removed a multitude of disabilities of women including inadmissibility of women as students in certain Educational Institutions.

The pre-Islamic Arabs carried their aversion to woman so far as to destroy by burying alive many of their female children. The woman amongst them formed the integral part of the estate of her husband or father, and the widows of a man descended to his son or sons by right of inheritance as any other portion of patrimony. Hence the frequent unions between step sons and step mothers which were

subsequently forbidden by Islam. The ancient Arabic proverbs illustrate the ideas of the pre-Islamic Arabs as to the position of women, e. g:—

- (i) "Women are the whips of Satan."
- (ii) "Our mother forbids us to err and runs into error."
- (iii) "What has a woman to do with the council of a nation?"
- (iv) "Obedience to a woman will have to be repented of."

The prophet Muhammed undoubtedly effected a vast improvement on the condition of the female population of Arabia; but owing to the hopelessly degraded state of the society in which Islam was instituted it was impossible to sweep away at once all the old Arab traditions. And it is still considered in many Islamic countries that women were created for rearing children and attending to the duties of the household

The apology offered by the jurists of all systems allotting to woman a degraded position seems to be that woman is mentally inferior to man. His Holiness Bahauallah destroyed these ideas and proclaimed the equality of man and woman. He explains that woman's lack of progress and proficiency has been due to her want of equal education and opportunity which she has been denied all the time by man. 'Abdul Baha in one of his addresses in Chicago says, "The assumption of superiority by man will continue to be depressing to the ambition of woman, as if her attainment to equality was creationally impossible; woman's aspiration toward advancement will be checked by it and she will gradually become hopeless. On the contrary, we must declare that her capacity is equal even greater than man's. This will inspire her with hope and ambition and her susceptibilities for advancement will continually increase. She must not be told and taught that she is weaker and inferior in capacity and qualification. If a pupil is told that his intelligence is less than his fellow pupils, it is a very great drawback and handicap to his progress. He must be encouraged to advance, by the statement "You are most capable and if you endeavour you will attain the highest degree."

Again in his address at Metropolitan Temple in New York he said, "It is well established in history that where woman has not participated in human affairs the outcomes have never attained a state of completion and perfection. On the other hand every influential undertaking of the human world wherein woman has been a participant has attained importance. This is historically true beyond disproof even in religion. His Holiness Jesus Christ has twelve disciples and among his followers a woman known as Mary Magdalene. Judas Iscariot had become a traitor and hypocrite, and after the crucifixion the remaining eleven disciples were wavering and undecided. It is certain from the evidence of the gospels that the one who comforted them and re-established their faith was Mary Magdalene.

"The world of humanity consists of two factors, male and female. Each is the complement of the other. Therefore if one is defective the other will necessarily be incomplete and perfection cannot be attained.

* * * *

The most momentous question of this day is international peace and arbitration; and Universal Peace is impossible without universal suffrage. Children are educated by the women. The mother bears the troubles and anxieties of rearing the child, undergoes the ordeal of its birth and training. Therefore it is most difficult for mothers to send those upon whom they have lavished such love and care, to the battlefield. Consider a son reared and trained for twenty years by a devoted mother. What sleepless nights and restless anxious days she has spent! Having brought him through dangers and difficulties to the age of maturity, how agonizing then to sacrifice him upon the battlefield. Therefore the mothers will not sanction war nor be satisfied with it. So it will come to pass that when women participate fully and equally in the affairs of the world, enter confidently and capably the great arena of laws and politics, war will cease; for woman will be obstacle and hindrance to it. This is true and without doubt.

"It has been objected by some that woman is not equally capable with man and that she is deficient by creation. This is pure imagination. The difference in capabi-

lity between man and woman is due entirely to opportunity and education. Heretofore woman has been denied the right and privilege of equal development. If equal opportunity be granted her there is no doubt that she would be the peer of man. History will evidence this. In past ages noted women have arisen in the affairs of nations and surpassed men in their accomplishments. Amongst them was Zenobia Queen of the east whose capital was Palmyra. Even today the site of that city bears witness to her greatness, ability and sovereignty, for there the traveller will find ruins of palaces and fortifications of the utmost strength and solidity built by this remarkable woman in the third century after Christ. She was the wife of the Governor-General of Athens. After her husband's death she assumed control of the Government in his stead and ruled her province most efficiently. Afterward she conquered Syria, subdued Egypt, and founded a most wonderful kingdom with political sagacity and thoroughness. The Roman Empire sent a great army against her. When this army replete with material splendour reached Syria, Zenobia herself appeared upon the field leading her forces. On the day of battle she arrayed herself in regal garments, placed a crown upon her head and rode forth sword in hand to meet the invading legions. By her courage and military strategy, the Roman army was routed and so completely dispersed that they were not able to reorganise in retreat.

* * * *

Among other historical women was Catherine I, wife of Peter the Great. Russia and Turkey were at war. Mohammed Pasha Commander of the Turkish forces had defeated Peter and was about to take St Petersburg. The Russians were in a most critical position. Catherine the wife of Peter said "I will arrange this matter". She had an interview with Mohammed Pasha, negotiated a treaty of peace and induced him to turn back. She saved her husband and her nation. This was a great accomplishment. Afterward she was crowned Empress of Russia and ruled with wisdom until her death.

The discovery of America by Columbus was during the reign of Isabella of Spain to whose intelligence and assistance this wonderful accomplishment was largely due.

* * * *

"The purpose in brief is this that if woman be fully educated and granted her rights, she will attain the capacity for wonderful accomplishments and prove herself the equal of man. She is the co-adjutor of man, his complement and helpmeet. Both are endowed with potentialities of intelligence and embody the virtues of humanity. In all human powers and functions they are partners and co-equals. At present in spheres of human activity woman does not manifest her natal prerogatives owing to lack of education and opportunity. Without doubt education will establish her equality with men."

His Holiness Bahauallah commanded the adoption of the same course of education for man and woman. If woman is given equal opportunity of education differentiation and distinction as to superiority will disappear. Abdul Baha said, "Why should women be considered inferior. This is not according to the plan and justice of God. He has created them equal, in His estimation there is no question of sex. The one whose heart is purest, whose deeds are most perfect is acceptable to God, male or female."

လူသတ္တဝါတို့မှာ၊ အန္တရကျိတ်တန်ခိုးဖြစ်မြောက်ခြင်းမျကား၊ မိမိချက်ပြုပြုရာ
အပ်ပေါ်သကိုချစ်ခင်ခြင်းကြောင့်အထူးဖြင့်၊ တက္ကဆာလုံးကို
ချုပ်ခင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်နိုင်၏။

၅၂၂၆၇၈၈၁။
စာလို မြန်မာနိုင်ငံနေ့၊
ဘဟာဒ္ဓိ သာသန
တည်မာဟနွေလျှော့
ဟာနိအသင်းကပို့ပို့
ထုတ်ဝေကြသည်။

အယိုဒီတာ၊
ကမိုပား မဟာမဂ်
ယူနှုန်း၊
ရန်ကုန်နှုံး၊
စာတိုက်သော်ဗျာ၊
နံပါတ် ၃၄၉၊
P. Box No. 299.
RANGOON.

အသုန်းမှာ၊
မြန်မာပြည်နှင့်
ခို့ခို့ပြည်များ၊
၁၂၈၃၊ ၁၂၈၄၊
၁၂၈၅၊ ၁၂၈၆၊
၁၂၈၇၊ ၁၂၈၈၊
အမေရိက်၊
၁၂၈၉ ၂၇၀။
အကိုယ်၊ ၁၂၈၁။
၁၂၈၂၊ ၂၇၃ ၂၇၄။
အေဂျင်နှင့်မိုလက်
၁၂၈၃။ပြည်များ၊
ကိုရှုတ်၃ ၂၇၁။
တောင်သွေ့၂၇၂။
စာတိုက်အောင်း၊
SECRETARY.
B S A.
Post Box No. 299
RANGOON.

ပန္တမတ္ထာ၊ ၁၂၈၈၈၊ အေဂျင်သွေ့၊ နံပါတ် ၁၂၈၁

ချော်ခြည်းတို့မှာ၊ လိုမြင်းတည်းပူးသော ဝတ်တရားအကြောင်းမှာ၊
တက္ကဆာလုံးကိုရှုနောက်သောမနဲ့သလုံးတွေ့အပေါင်းတို့ကို၊ ညီးဆင်ကိုအပ်းပူး၊
ချုပ်ခင် မြတ်နှုံးခြင်းအားဖြင့်၊ တသုံးတဝေတည်းနှင့် တစိတ် တသော်တည်း ဖြစ်
အောင်ပြုသုတေသန်း၊ ပျော်မောက်တွင်အသင့်ရှိကြသည့် အလုံးခုံးသောသာသနာတော်
မြတ်တို့၏၊ မူလအားခြောက်အမြတ်အများပေါ်တည်းနှင့် တမျိုးတည်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ညွှန်ပြုခြင်းမှားဖြစ်၏၊ ယင်းသို့သောင်ရှုက်အပ်သော ဝတ်တရားမှားနှင့်
စင်ယျား၏ အချုပ်ရေးသားသောအချုပ်များကို၊ မည်သည့်အပ်နှင့်မည်သူ့ထံက
ဖြစ်လအကြောင်းကျောက်သာသောအခါး၊ ဗုံးကွော်ခြင်းမရှိဘဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရပါလို့
မည်၊ မောင်တော်၏ဝတ်တရားမှားကိုသက်သားအောင်ရှုက်ရပါသည်။ ငါးမှတပါး
အရိုးရမင်းပြည်အပ်ရိုးခြင်းနှင့်၊ ဆိုင်ရာနှုံးခေါ်မှားတွင်မပါဝင်သေားအသိုးသီး
သာသာများကာ၊ ကိုယ်အချင်းချင်းပုံစံတိန္တက်းအောင်၊ ပြောဆိုလေ့ရှိကြသော
အချက်များကိုအထေးကရုံမပြုလျှော့လျှော့ရပါသည်။

()

ရုတ်စီးခြင်း၏ပည်းသောအချက်များ၊

၅၇။ မြန်မာတော်ကြီး၏ မြန်ကန်ကြောင်းအချက်ရှားဖွံ့ဖြိုးသောသူတို့၏
ပဲယဉ်းခြင်းနှင့်-နက်နှင့်ခြင်းအချက်များသည် များစွာတွေ့ကြုံပေါ်။ အခြားသော
လျှပ်စီးပေါ်မြန်မာတော်ကြီးများကိုဖြစ်စေသောအချက်များမှ
ပွဲမ-လက်ခြီး အထင်လွှဲခြင်း၊ လုပ်ရသည်နည်းတူ၊ ယခု-သာသနတော်သည်
လည်း၊ ယဟုတ်မြန်တ်ပြုခြင်းကိုခံရလေသည်။ (ဤကဲ့သို့သင်မြင်ချက်ကြောင့်)
သဟာအ ထွာအရှင်မြတ်နှင့်ထိအရှင်၏တပည့်တော်တို့မှာ၊ ညွင်းပန်းနှင့်စက်
ခြင်းခံရကြောင်းကိုရန်သူများပင်ဝန်ခံပေါ်၊ သို့သော်၌၍သာသနတော်နှင့်တကွေ
သာသနပြုသူအရှင်တို့၏အထိုးအနိမ်မှာရန်သူများသည်မဝါဘောကြောင့်။
သာသနသုတေသနများနှင့်ကဲ့လွှဲနေလေသည်။ သခင်-ခရိုင်တော် အခါကကဲ့သို့ပင်
ထည်း၊ သခင်ခရိုင်တော်သည်လက်ဝါးက်ထိုင်၍ အသေသတ်ခြင်းခံရကြောင်း
ကိုမှတ်တော်း၊ ခရိုင်ယာန်များသာမဟုတ်၊ ပုံဟူ၍ချာစေဝင်သရာများပင်သက်သော်
ဖော်၊ သို့သော်ခရိုင်တော်သည်။ မောရွှေနှင့်အခြားပရောဖော်များ၏အဖို့တော်
ကိုဖြည့်စုံစေသည်ဆို-၍၃၄၈ရန်သူတို့သည် ခရိုင်ယာန်များကဲ့သို့ဝန်ခံသည်မဟုတ်။
ထိုတရားသော်များကိုဖျက်သောကြောင့်သော်ထို့သည်ဟုပြုခြင်း၏

ဘာဘဒ္ဒန်သုပယုပ္ပါယူရှိသာ ထင်ရှားစွာဖော်ပြုလေသည်။
ဘာဘဒ္ဒန်သုပယုပ္ပါယူရှိသာတော်ကိုထော်ချွေရေး၊ မရှုံးအောင်
ရှာတော့မည်ဟုသော ခိုင်မြို့သည်လုံး၊ ဖြင့်နေ့ညည်မပြုတို့ပါမှာလေမပြု
သဲ ဘုရားသေငြိုက်သမ်းပြေတော်မူခြင်း၊ နှင့်သာအားကိုးအားထားပြုခြင်းရှာရှုထဲ
ထည့်ခဲ့တို့ခြင်းရှိရမည်။ ဤသာသနာတော်လိုတည်ထောင်ပြုရသောအာရင်တို့၏
ရေးသားထားနဲ့သောကျင်းများ၌ စည်ဗျားထံမြော်ဦးမြင်းကိုပြုစေသော ဤ
သာသနာတော်၏ ခုနှစ်နှစ်နှစ်ထွေသောအခုံများနှင့်၊ ဤသာသနာသည်ဘယ်မှာ
လောက်ဆတိုးအနဲ့စွဲတို့ ဘိတ်နှင့်ကြော်ဦးလိုပေါ်ပြုသော အဖြေများကိုရှင်းလင်း
စွာတွေ့ရသို့မည်။ ထာဖန်၏နေရာ၏သည်း၊ ထာရားများနှင့်ရာအဖွဲ့သောသူတိုင်းတို့
သည်။ အာရုံးပါဘာသာနှင့်ပါရမီဘာသာသူးစာများကိုမသိရှိသောဖြင့်။ ထိုဘာသာ

(ପ୍ରିତ୍ୟକ୍ଷାନ୍ତରୀଣରୁକ୍ତିଶ୍ଵରମହାଦେବ)

သိမြေပါတ်သော်ကြောင့်၊ များမြတ်ထားတော်မူချက်များအတိုင်းပွင့်တော်မူခြင်း
လို့၊ လူအပေါင်းတို့အား ကြော်သောရည်ရှိချက်အစဉ်မူကား ကြေားရှုံး
နားထည့်သောက်ဝင်သောသူများဖြား၊ တရားတော်များအတိုင်းပြုကျင့်ရန်အသက်
တော်ကိုသုံးသင့်သည့်အတိုင်း၊ ဝစ်းမြောက်ဘွယ်ထိတင်းလိုက်အပေါင်းတို့အား
ကြော်ချက်ကိုးစားခြင်းအားဖြင့် ကောင်းသီးမဟာလာနှင့်ပြည့်ရုံသောနေ့၊ ဘုရား
သာင်၏အလိုဘော်သည် ကောင်းကင်နှင့်တော်နှင့်ပြည့်ရုံသာကဲ့သို့၊ မေကြီးပေါ်
မှာသည်းပြုသူ့ရုံးနှင့်သောနေ့မြတ်ကြီးသည်။ ဖျင်စွာဖြစ်ရန်အကြောင်းပေါ်

ଆବିଷ୍ଟିଃ(୬) ସ୍ଵତୋର୍ଦ୍ଦୁଃପଦ୍ଧତିଭାବିର୍ଦ୍ଦିଃଆନ୍ତର୍ଗତିର୍ଦ୍ଦିଃ।

ဆုတေသနမြန်မာပြည် ဆုရားသင်အားဆဝိကိုးကွယ်ခြင်းသည်၊ ကောင်းကင်နှင့်အျော်ဖြည့်တော်သို့တက်ရန်ထွေကားဖြစ်၏ဟု။ မိဘာမတအရင်ပို့တော်များ။

(ଘରୁହିବାର୍ଦ୍ଧ-ତକାଃ ପ୍ରେଷିତିରେଣଃ)

କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯାଏନ୍ତି କଣାଂ କଣାଂ କଣାଂ କଣାଂ କଣାଂ କଣାଂ କଣାଂ

କା:ଆ:ପ୍ରଦ୍ଵେଶୀରମ୍ଭନ୍ତି । ଆହାରିଲ୍ଲୋକାଣିଷିତେବୀ । ଧିନ୍ଦୁର୍ମୁଖିତିରେତା
କା:ଆ:ପ୍ରଦ୍ଵେଶୀରମ୍ଭନ୍ତି । ଆହାରିଲ୍ଲୋକାଣିଷିତେବୀ । ଧିନ୍ଦୁର୍ମୁଖିତିରେତା
କା:ଆ:ପ୍ରଦ୍ଵେଶୀରମ୍ଭନ୍ତି । ଆହାରିଲ୍ଲୋକାଣିଷିତେବୀ । ଧିନ୍ଦୁର୍ମୁଖିତିରେତା
କା:ଆ:ପ୍ରଦ୍ଵେଶୀରମ୍ଭନ୍ତି । ଆହାରିଲ୍ଲୋକାଣିଷିତେବୀ । ଧିନ୍ଦୁର୍ମୁଖିତିରେତା

၅၆၁
၂၀၁၁ခုနှစ်၊ ၁၁၁၃

ဖြီဝိညာဉ်စကားသာဆုံး၊ ဘုရားသင်အား ဖျောက်ယူမှုံးတော်လွှာ
ပေါ်၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆုတောင်းပဋိနာပြုလုပ်နေကြသောအခါး၊ လောက်းမူ
အောင်အရှုပ်အထွေးများလိုဂုဏ်ဖွဲ့စွဲတို့ စိတ်တာဘက်သတည်းနှင့်ဘုရားသင်
ထိခိုးကပ်ခင်သောကြောင့်၊ မိမိတို့မိတ်နှစ်းထွေးသုတေသနအတိတော်ကို
ကြားရသလုပ်ဆုံးပြု၏ စကားမပြောဘဲကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရားသင်နှင့်အေး
ခွေးခြင်း၊ စကားမပြောခြင်းလုပ်လုပ်ခဲ့၏၊ ဘုရားသင်၏ထိုးတော်မူငွေသာအတိ
တော်ကိုလည်းကြားရကြ၏၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်ပြည်ညွှန်အခြေထိုး ရောက်ရှိကဲ့ပါမျှ၊
ဘုရားသင်၏အသံတို့တော်ကိုကြားရကြ၏၊

(မန္တဆေသာလိုက်၊ ရှိုင်ဘတ်ထံမျွေးနှီသောအချက်)

နှစ်သွားသည်၊ ပြုခနီးများ၏အကြောင်းကိုဖြေရန်မတတဲ့ အောင်လုပ်
သောစားများကိုလည်းပေါ်ဖြေခြင်း၏အလျဉ်းမရှိ၊ မှင်တံ့ ဆားဖြင့်သည်းရေး
ခြင်း၏ပေထက်နှင့် မှင်သည်သည်းမာလုံးလိုက်ပြောစေဘာ၊ မန်ကိုခြင်းကိုသာဖြစ်
ဖော်၍ မှာစိတ်နှင့် မှင်သည်သည်းမာလုံးလိုက်ပြောစေဘာ၊ မန်ကိုခြင်းကိုသာဖြစ်
ဖော်၍ ထိုးသာသူများမှာစိတ်နှင့်လုံးခြင်းဖြင့်သာဖြောဆိုနိုင်၏ ပြီးလုပ်သည်
ဖော်၍ မှာစိတ်နှင့်အားဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ စာအားဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ မဖြေ
ဖော်နိုင်၍

(သုရားဝတ်ပြေခြင်းနှင့်ဆိုင်သောစိတ်နေဂတ်ထား။)
 ဘရားသဆင်နှင့် စကားပြောဆိုင်သော ဂညာဉ်၏အမြဲလိုက်ရှိဖော်မြင်း၏
 အဖွဲ့ဆုတ်ဘဟာအရှင်မြတ်သည်။ အောက်ပါအတိုင်းပို့တော်များ။

၅၃၁။ ကုန်တို့သည်ပြီကဲ့သို့သောအခြေကိုပါမည်အကြောင်း၊ လောက်ရှုအရာ
ပို့ဆောင်ရွက်ခဲ့သူများအပေါင်းတို့မှုပုပ်ချုပ်ချို့သွေးလုံးများကို
ပို့ဆောင်စွာပေါင်းတို့မှုပုပ်ချုပ်ချို့သွေးလုံးများကို
ပို့ဆောင်ရွက်ခဲ့သူများအပေါင်းတို့မှုပုပ်ချုပ်ချို့သွေးလုံးများကို
ပို့ဆောင်ရွက်ခဲ့သူများအပေါင်းတို့မှုပုပ်ချုပ်ချို့သွေးလုံးများကို

ပျေားကိုသုတေသနမှူးအလေးဖျေားစွာဖြတ်သော စီဉ်ဌာနတိုးထက်ရှိတဲ့ သာ၍အလေး
ပျော်ရယ်တို့ဖြစ်သူနဲ့တို့လာဆောင်းပွဲနဲ့ထိခိုက်လည်၊ ကျွန်ုင်တို့ကားဒေါးသိတ်၏
လိုပြောသွေးတို့ပြုတို့ပြုတော်စွာအား အားပို့ဝှက်ထွေးပွဲတို့ပြုတို့ပြုတော်စွာ
သာ၍အပို့သွေးတို့ပြုတို့ပြုတော်စွာအား အားပို့ဝှက်ထွေးပွဲတို့ပြုတို့ပြုတော်စွာ
အားပို့ဝှက်ထွေးပွဲတို့ပြုတို့ပြုတော်စွာအား အားပို့ဝှက်ထွေးပွဲတို့ပြုတို့ပြုတော်စွာ
အားပို့ဝှက်ထွေးပွဲတို့ပြုတို့ပြုတော်စွာအား အားပို့ဝှက်ထွေးပွဲတို့ပြုတို့ပြုတော်စွာ
အားပို့ဝှက်ထွေးပွဲတို့ပြုတို့ပြုတော်စွာအား အားပို့ဝှက်ထွေးပွဲတို့ပြုတို့ပြုတော်စွာ
အားပို့ဝှက်ထွေးပွဲတို့ပြုတို့ပြုတော်စွာအား အားပို့ဝှက်ထွေးပွဲတို့ပြုတို့ပြုတော်စွာ

(ବ୍ୟାକେଣ୍ଟିରେମ୍ବାରୀରେଣ୍ଟିବ୍ୟାକେନ୍ଟିରୀ)

ပြေးသွယ်အထွန်ဖြတ်ဆုံးရှိနိုင်ပြီးသောအမြတ်သည်။ သူတောင်းခြင်း၊
အလောင်ပြောခြင်း၊ သူတောင်းခြင်းသူသွေ့ကားသာရေးသာဝါရှိရှိနောင်းစွဲ့ခြင်းပြိုင်ပြီး
အပ်ပိုက်သွေ့သွေ့သောင်းပုဇွန်ဖြန့်သောသွေ့သည်။ လောက်ဘဏ္ဍာရှိအထွက်
စုံပိုင်ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်ဖြောင့်
ပြောလျှင်သွေ့သွေ့သောင်းပုဇွန်ဖြန့်သောသွေ့သည်။ သူရားသာဝါရှိအထိုင်း
စွဲ့ပြောလျှင်သွေ့သွေ့သောင်းပုဇွန်ဖြန့်သောသွေ့သည်။ ဂိတ်ပေးသာဝါရှိအထိုင်း
စွဲ့ပြောလျှင်သွေ့သွေ့သောင်းပုဇွန်ဖြန့်သောသွေ့သည်။ ဂိတ်ပေးသာဝါရှိအထိုင်း
စွဲ့ပြောလျှင်သွေ့သွေ့သောင်းပုဇွန်ဖြန့်သောသွေ့သည်။ ဂိတ်ပေးသာဝါရှိအထိုင်း
စွဲ့ပြောလျှင်သွေ့သွေ့သောင်းပုဇွန်ဖြန့်သောသွေ့သည်။ အခါးဗီးဗီးဗီး

თუပნ်ဖြစ်၏ ကောင်းကင်ရှိရိယ်းတိပ်ဘားမှုနှစ်ယ်းရောမရှုံးမသွားမျှဘဲ၊ မျှက်သစ်လုပ်းပင်အသီးအနှံးတို့သည်မပေါ်ဘုန်းရှင်၊ သို့ဖြစ်သောကြောင့်၊ နှစ်ယ်းတိပ်သည် မဖြော်းနှင့်ဆုကျေးဇူးများတို့၏ ကြားဝင်သောအရာဖြစ်၏၊ အလင်း၌တည်ရှု ပဟိုရိုက်၏၊ လူတယောက်သည်၊ အလင်းကိုရာသိပါ၏၊ ထို့ပုံပုံရှင်မရှာပါမှ၊ ဘယ်သောအခါဌအလင်းကိုတွေ့မည်မဟုတ်၊ သခင်ခရစ်တော်၏အချိန်အခါးကို စဉ်းစားကြော်းပို့၊ အဆျိုသောလူတို့သည်ဖုန်ကန်ခြင်းတရား၊ ပရေ့ပက်အရင် များမငောာမဖြော့ဘုန်းပင်တွေ့နိုင်သည်ဟုတွေးယူဖြစ်၏၊ သူတို့ထင်မြင်ချက် သည်၊ သူတို့အကိုးကိုယ်တိုင်၏

(ଆପ୍ରକଟିତ ହାବାରୀରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଦୟାଗୁରୀ)

လူဘယောကိုသည် စော့သောအရှင်ကိုမျက်နှာတွေကိုမဖြူသဲ၊ ဘရားသော ခင်ကိုဝတ်ပြုလိုပါ၍ ထိုသူသည်ဖြေအောက်ရှိ ဖွောင်ခဲ့သွားသောအ ချုပ်ထောင်ထဲကနေလုက်၊ နေရိန်တွင်အပျော်ဆွင်စွာနေရတိသက္ကာသို့ ပိတ်ကူးဖြင့် ပျော်ဖွေ့သောသူ၏တွေ့ရှိ၏။

ခုထောင်းခြင်းသည်မလွှဲမရောင်နိုင်သော
လိုအပ်သည့်ဝါဘားဖြစ်ခြင်း။

သုရားသင်၏၌ပိုကပတ်တော်များကို မနက်တိုင်းညွတ်တိုင်းသိခို့ရတဲ့ထဲ
သရာသယ်လေ့၊ အမိန့်လိုက်လျှော့ရှုသောသူသည်၊ သုရားသင်၏ပဋိညွတ်
သွေးများကိုပျက်၍သုရားသင်ကိုအေးထားသောကတိမတည်သောသူဖြစ်၏၊
ယင့်ထိခလ်ပုဂ္ဂိုနာတွဲ့သာသူသည်၊ သုရားသင်အားမျက်နှာတွဲခြင်းဖြစ်
၏ အိုဝါဒ်လုပ်များသုရားသင်ကိုဖြောက်၍ချုပြုလေ့ ဖြင့်မြတ်တော်မူထဲသော
အမိန့်တော်များကို၊ နေ့ညွမပြီးများပြီးဖွံ့ဖြိုးလွှားတို့ပြီ၊ အမိန့်တော်အတိုင်းပြု
ကျင့်ဖြုပြီ ဘဝါကြားခြင်းမရှိနှင့်၊ သုရားသင်၏၌ထိခာပေါ်တော် မိနာကျော်
တရာ်လိုပိတ်ဝင်စားစွာပျော်ဆွင်သောပိတ်နှင့်ဖြင့်ဘတ်ရွတ်ခြင်းသည်၊ ကျော်
စာအပေါင်းတို့ကိုရှုပါရှိနေတော်ခြင်းထဲ၏ များစွာအကျိုးဖို့ပေ၏၊ အမိန့်
တော်များကိုဘတ်ခြင်းပြု့ဖြင့်မော်လိုက်ဆွဲ့ဖွှေ့ခြင်းမရှိဖော်နှင့်၊ ပိုညာဉ်လိုမော်ပန်း
လွှာပိုအောင်ဝန်တင်မထားနှင့်၊ ပိုညာဉ်လိုလန်းဆန်းဖော်ခြင်းအားဖြင့်၊ သုရား
သင်၏ ဘံပါးတော်သို့ အရှင်၏ပတ်တော်မူခြင်းဖြင့်၊ ဆန့်ကျင်စွဲကြ
လေ့၊ ၌အဆာသုသွေ့သင်တို့အားသုရားသင်နှင့်သာ၌နှီးဖေတော်မူ၏၊ သင်တို့
သည်နားထည်တော်သောသူများဖြစ်ကြပါတယ်

لوسائل مهاجم خراب شود لهذا بجمعی وسائل تشبیث نمایند و عاقبت لش - بر
کشند مملکتی را ویران کنند هزاران نفوس را بقتل تایک نامی پیدا نمایند
و گفته شود این مدبر و فاتح فلاں مملکت است و حال اینکه سبب شده که
هزاران بیچارگان هلاک شده اند و هزاران خانمان خراب شده هزاران طفل
بی پدر مانده و این فتوحات هم باقی نمی ماند بلکه یک روزی غالب
مغلوب میشود و مغلوب روزی آید که غالب شود بدیناریخ مراجعت کنید چه
بسیار واقع شد که فرانسه برالمان غلبه کرد و بعد مغلوب شد و چه بسیار که انگلیس
بفرانسه غلبه کرد بعد از مدتی فرانسه غلبه نموده پس این غالیت نمی ماند
منقلب میشود ما دام که باقی نیست چرا انسان تعلق با آن داشته باشد و
سبب خونریزی شود و ابداء انسان را که بنیان آئی هستند هدم کند آمیدواریم
درین عصر نورانی این تعصبا نماد نورانیت محبت عالم را روشن کند
فیض مملکوت الله احاطه نماید رحمت پروردگار شامل کل گردد عالم انسانی
از این فیض آزادی یابد و متابعت سیاست آئی کند زیرا سیاست بشر
ذا قص است اما سیاست آئی کامل است ملاحظه کنید جمیع را خلق نموده
و بجمعی مهربان است و جمیع را از فیض عنایت خود بپرداز و نصیب میدهد
ما بندۀ خدا هستیم بندۀ باید اطاعت مولای خود را بجهان و دل نماید پس
ضرع وزاری و دعا بملکوت آئی کنید تا این ظلمات زائل شود و نورانیت
حقیقت جلوه نماید -

—وَاللّٰهُ

سروگشته و شیدائی	*	ای عشق منم از تو
مشهور بشیدائی	*	و اذدر هم— عالم
از نام من آغازند	*	در نامه مجدد و نان
سر دفتر دانایی	*	زین پیش اگر بودم
سر رمایه جوش من	*	ای باده فروش من
من نایم و تو نائی	*	وی از تو خروش من
در من نفسی دردم	*	گر زندگی— م خواهی
تو روح مس— یحایی	*	من مرد ^۸ صد ساله
ظاهر تو و باطن تو	*	اول تو و آخر تو
در عین هـ— ویدائی	*	مسـ دور ز هر چشمی

و پرستار بصلاح و سلام خدمت نمایید و دوستی و راستی و حق پرستی و آشتی در جهان نیستی تأسیس نمایید -

یا تعصب سیاست و تا این تعصبات موجود عالم انسانی آسایش نباید لهدا حضرت بهاءالله میفرماید این تعصبات هادم بدنیان عالم انسانی است اول ذظر با هش ادیان نمائید اگر اهل ادیان تابع خدا هستند و مطیع تعالیم آنها امر می فرماید ابدآ نباید تعصب داشت زیرا تعالیم آلوپی صریح است که باید نوع بشر بایکدیگر بمتحبت معامله کنند و انسان هر قصوریست در خود بینند نه در دیگری و هرگز خود را ترجیح بدیگری ندهد زیرا حسن عاقبت مجهول است و نمی داند چه بسیار انسان در بدایت حال نفس زکی بوده بعد منصرف از آن شده - ظلیل بیهودای استخربوطی در بدایت بسیار خوب و در نهایت بسیار بد شد و چه بسیار که در بدایت بسیار بد است و در نهایت بسیار خوب مثل پولس حواری که در بدایت دشمن مسیح و در نهایت اعظم بندۀ مسیح پس عاقبت حال انسان مجهول است در این صورت چگونه می تواند خود را ترجیح بر دیگری دهد لهدا باید که در بین بشر ابدآ تعصی نباشد نگوید من مؤمن نم و فلان کافرنگوید من مقرب درگاه کبریا هستم و آن مرد و زیرا حسن خاتمه مجهول است (و ثانیا) اینکه باید بکوشد تا نادان را دانایند اطفال نادان را ببلوغ برساند نفوس بد خلق را خوشبو کند نه اینکه با او عداوتی داشته باشد بلکه باید بکمال محبت اورا هدایت کند (و ثالث) تعصب جنسی است این مجرد وهم است زیرا خدا جمیع مارا بشر خلق کرده کل یکجنسیم اختلافی در ایجاد نداریم امتیاز ملی در میان نیست جمیع بشریم جمیع از سلاله آدم هستیم با وجود این وحدت بشر چگونه اختلاف کنیم که این المانیست این انگلیس است این فرانسه است این ترکست این روم است این ایرانیست این مجرد وهم است آیا بجهت وهمی جائز است که نزاع وجدال کرد فرق را که خدا نگداشتند میتوان آنرا اعتقاد نمود و اساس قرار داد جمیع اجناس سفید و سیاه و زرد و قرمز و ملل و طوائی و قبائل در نزد خدا یکسانست هیچیک امتیازی ندارد مگر نفوسیکه بموجب تعالیم آلوپی عمل می نمایند بندۀ صادق مهر باشند این نفوس ممتازند خواه سیاه باشند خواه زرد خواه سفید هرچه باشند در نزد خدا این نفوس معتبرند این نفوس چراغها را از جمله اساس بهاءالله ترک تعصب وطنی و تعصب مذهبی و تعصب جنسی و تعصب سیاسی است زیرا عالم بشر بمرض تعصب مبتلا شده و این مرض مزمون است که سبب هلاکت جمیع اخلاق افات و جنگها و نزاعها و خونریزیها سبب این تعصب است هر جنگی که می بینید یا منبع از تعصب دینی است یا منبع از تعصب جنسی یا منبع از تعصب وطنی

ای حزب الله همتی بمنایید بلکه این عالم انسانی نورانی گردد و این دودۀ غیرا جذت ابهی شود ظامت احاطه نموده است و خاق و خوی وحشیانه مستولی گردید - عالم بشر جو لذگا و حشیان در زندگان دیده و میدان جاهلان نادان نفوس یا گرگ خونخوارند و یا حیوان بی ادرار یا اسم قاتلند و یا گیاه عاطل و باطل مگر ازدی از نفوس که فی الحقیقت فی الجمله مقاصد خیریه دارند و در فکر راحت و آسایش عالم انسانی هستند اما شما باید در این مورد یعنی خدمت بعام انسانی جانفشانی کنید و بجانفشانی شاد مانی و کامرانی نمائید -

ای حزب الله حضرت اعاعی روحي لعائد فدا ذموده و جمال مبارک در هر دمی صد جان فدا فرمود و تحمل مصائب و شدائد شدید کرد حبس و زنجیر شد آواره و سرگون دیار بعیده گشت و عاقبت در سجن اعظم ایام بسربود و همچنین جم غفاری از باران آلهی در این سبیل شهادت نوشیدند و جان و مال و اهل و عیال کل را فداء و نثار فرمودند چه قدر خانمانها که ویران گشت و چه قدر خاندانها تاراج و تالان گردید چه بگیانها برافتاد و چه قدر قصور معمورة که قبور مطمورة شد جمیع بجهت اینکه عالم انسانی نورانی گردد و نادانی بدانای مبدل شود و نفوس بشری رحمانی گردند و نزاع وجدال بدلی از بین و بذیاد برافتاد و ملکوت صلح بر عموم بشر استیلا یابد حال شما همت نمایید که این دلبر آمال در انجمن عالم جلوه نماید و این موهبت حاصل شود -

خطاب سر زید ۱۵۸

نطق مبارک حضرت عبد البهای در پاریس

از جمله اساس بهاءالله ترک تعصب وطنی و تعصب مذهبی و تعصب جنسی و تعصب سیاسی است زیرا عالم بشر بمرض تعصب مبتلا شده و این مرض مزمون است که سبب هلاکت جمیع اخلاق افات و جنگها و نزاعها و خونریزیها سبب این تعصب است هر جنگی که می بینید یا منبع از تعصب دینی است یا منبع از تعصب جنسی یا منبع از تعصب وطنی

و عاصی مشاهده شد و حال موجود و مشهود پس ببرهان ثابت شد کرمت مخدود نبوده و عقوت توقف نکرده وجودت از موجودات منع نشده در هر حال آثار فضل بی نهایت با بصار عدل و انصاف مشاهده شده و می شود و نزد بحر غفران عصیان این عباد مذکور نه و در عرصه شروت و غذا فقر و احتیاج این عباد مقداری نه از بدایع عطایت می طلبم و دست رجا ببارگاه ظمانت بلند فضال فضل است را باز مدار مجهزیم و لکن از تو ایم معهروم منما بعیدیم ولکن بساط قربتاً آمل و سائیم مارا منع ممکن توئی راه نما و صاحب عطا لا آله الا انت رب العرش والثری و مالک الآخرة والوابی -

لوح مبارک حضرت عبدالبهاء روح المجبور لجوده الغداء

ای حزب الله نامه‌ئی با مضای شما عموماً واصل گردید عبارت در نهایت ملاحظ و بلاغت و فصاحت و حلوات بود از قراءت نهایت مسیحیت حاصل گردید ناطق بر روزه ماه صیام بود - خوش بحال شما که حکم آبی را مجری داشتید و در ایام مبارکه بصیام قیام نمودید - زیرا این صیام جسمانی رمزی از صیام روحانیست - یعنی کف نفس از جمیع شهوت نفس ایز و تخلیق بالخلاق روحانی و انجذاب بتفحات رحمانی و اشتغال بنار محبوبت سبدیانی و همچنین نامه دلیل بر اتحاد والفت قلوب بوده امید از فضل و موهبت رب جلیل در این عصر جدید چنانست که از افایم غرب شرق شمس حقیقت گردد و احبابی آبی مطالع انوار و مظاهر آثار شوند و ز شباهات غافل از محفوظ و مصون مانند و ثابت بر عهد و پیمان مانند شب و روز بکوشند تا خفتگانها بیدار گفند و غافل از هوشیار نمایند معمرومادرا معمزم راز گفند و بی ذویان را از فیض ابدی نصیب بخشند مثابی ملکوت گردند و اهل ناسوت را بجهان لاهوت خوانند -

ای حزب الله امروز در این جهان هر حزب در بادیه‌ئی سرگردان و بهوا و هوسری متتحرک و بخیال خویش بولیا و جویان در بین احزاب عالم این حزب اسم اعظم از هر خیالی فارغ و از هر مقصده در کفار و بنيت خالصه قائم و بتعالیم آبی در نهایت آرزوه سایعی و مجاہد تایذکه روی زمین پیشست بربن گردد و جهان ناسوت آئینه ملکوت شود جهان جهان دیگر گردد - و نوع انسان تربیت و روشن و سلوک دیگر یابد -

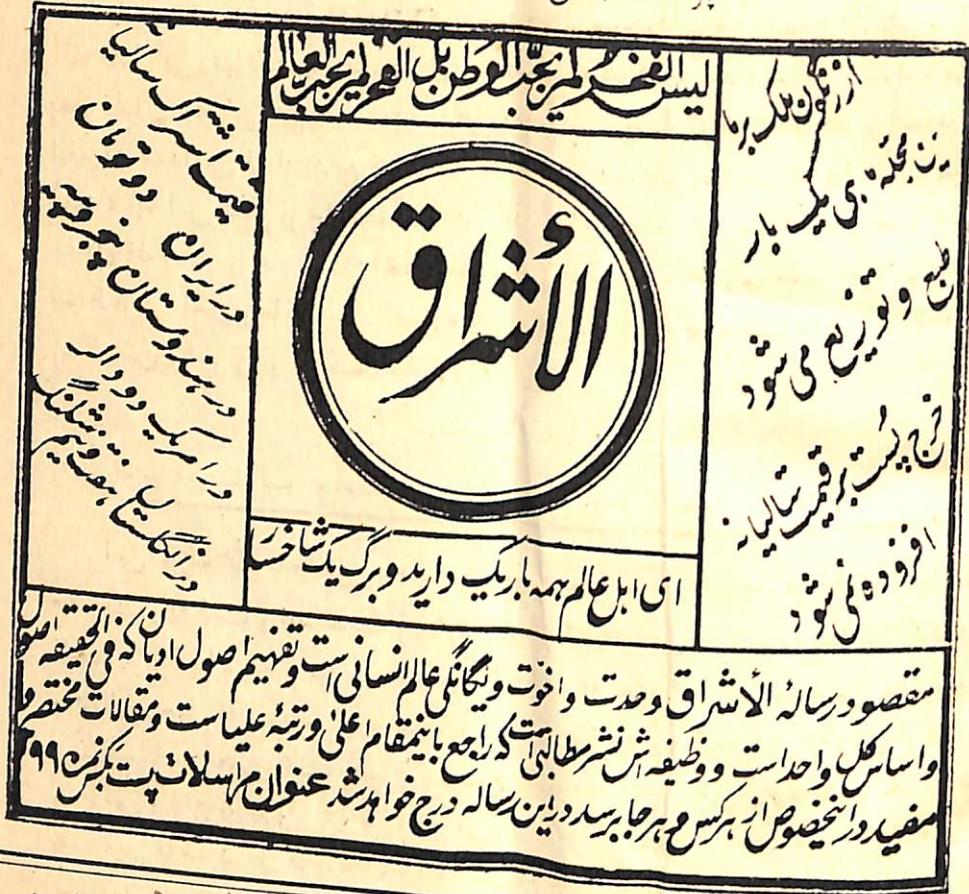
ای حزب الله بعون و عذایت جمال مبارک روحی لا حبائمه الفداء باید روش و سلوکی نمائید که مانند آنقدر از سائر ذفوس ممتاز شوید - هر نفسی از شماره هر شهری که وارد گردد بخلق و خوی و صدق و وفا و محبت و امانت و دیانت و مهربانی بعموم عالم انسانی مشارک با اینها گردید جمیع اهل شهر گویند که این شخص یقین است که به آئیست زیرا اطوار و حرکات و روش و سلوک و خلق و خوی این شخص از خصائص بهائیان است - تا باین مقام نیائید بعد و پیمان آلبی و فنا ننموده اید زیرا بخصوص قاطعه از جمیع ما میتوانند وثیق بگویند که بوجب وصایا و نصائح آلبیه و تعالیم باینیه رفتار نمائیم -

ای حزب الله وقت آنست که آثار و کمالات اسم اعظم در این عصر مکرم ظاهر و آشکار شود تا ثابت و محقق شود که این عصر عصر جمال مبارک است و این فتوحه ممتاز از قرون و اعصار -

ای حزب الله هر نفسی را مشاهده کنید که توجه تام با امر الله دارد و مقصد محصور در نفوذ کلمته الله شب و روز بنيت خالصه خدمت امر میدماید و ابدیاً در روش و سلوک رائیته خود خواهی و اثری از اغراض شخصی نیست بلکه سرگشته بیان محبوبت الله است و سرمیست باده معرفت الله و مفهومک در نشر ذفات الله و منجد بآیات ملکوت الله یقین بدانید که موفق میتوانی شود و ممید آسمانی گردد و مانند ستاره مبحکاهی از افق موهدت ابدی بنهایت نورانیت درخشندگ و تابندگ خود شد و اگر بشائیه هوی و هوس و خود پرستی مشوب یقین است که مساعی عاقبت بی تدبیجه ماند و معمروم را مایوس گردید -

ای حزب الله - الحمد لله جمال مبارک اعناق را از سلاسل و اغلال خلاص نمود و از جمیع قیود رهایی داد و فرمود باریکدارید و برگ یکشا خسار بعال انسانی مهربانی کنید و بنوع بشرمه پرور گردید بیگانگان را مانند آشنا معامله نمائید و اغیار را بمثابه یار نواش فرمایید دشمن را دوست بینید و اهرمن را ملائکه شمارید جفاکار را مانند وفادار بنهایت محبوبت رفتار کنید و گرگان خونخوار را مانند غزلان ختن و ختم مسک معطر بمشام رسانید خائفا نرا ملجماء و پناه گردید و مضطربان را سبب راحت دل و جان بی ذویان را نوا پیششید و فقیران را کفر غذا شوید در مدنان را درمان گردید و ریضا نوا طبیب

عذوان مراسلات ذیبح الله زرقانی
پوست بکس نمبر ۴۹۹ دنگون

شماره ۵ : از دنگون

ماه اگست سنه ۱۹۲۸

جلد پنجم

۷۸۶

آلهه ای نیازا کریم رحیم مالکا

همه عباد تو اند و از کلمه تو از عدم بوجود آمدند و معتبر فرد برق خود و غذای تو و جهل خود و عالم تو وضع خود و اقتدار تو و عجز خود و سلطان تو ای کریم ما را از امطار سماء رحمت منحوم منما و از امواج بحر کرمت منع مکن این نهالهای وجود بید عذایت تو غرس شده حال وقت ترقی و نمو است منتظر فیساں عذایت تو و ریبع مدرمت تو بوده و هست از آب و جعلنا من الماء کل شدی حی ، ما را منع منما آثار کرمت از قبل دردانی و قاصی و مطیع